ISSN: 3049-0723 (Online)

தமிழ்மணம் – தொகுதி 2,
இதழ் 02: செப்டம்பர் 2025

தமிழ்மணம்

சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Tamilmanam International Research Journal *of* Tamil Studies

Language: **Tamil, English**

A monthly peer-reviewed online multi-disciplinary Tamil journal

Vol.2 No.02 September 2025 (Monthly)

TIRJTS

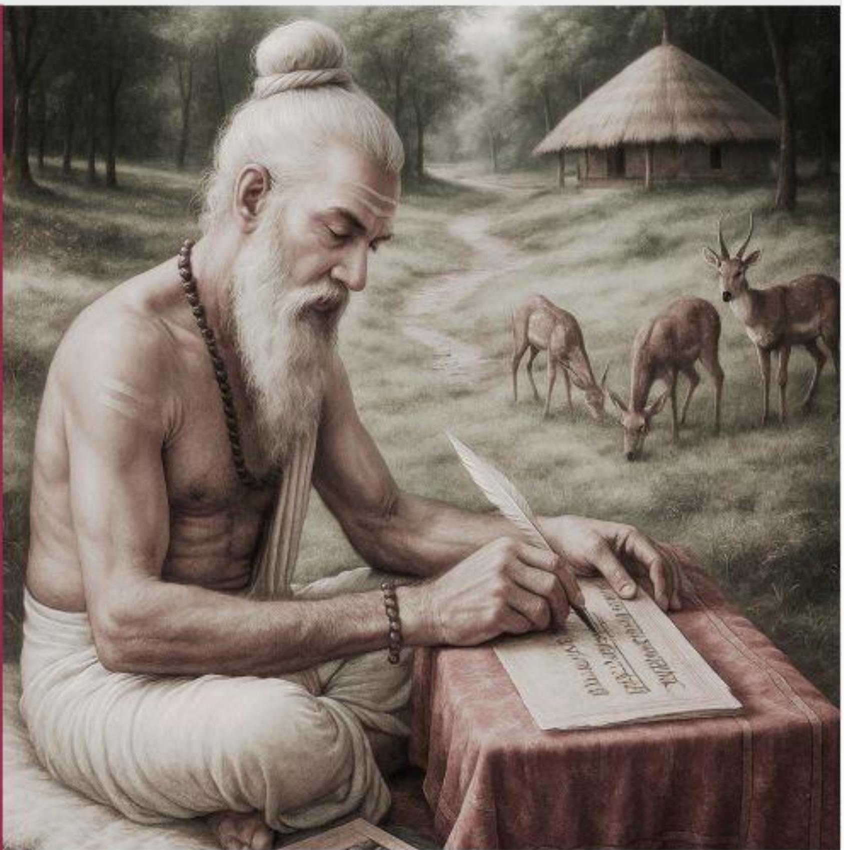

Department of Library
Nallamuthu Gounder Mahalingam College

Email: editor@tamilmanam.in, ngmcollegelibrary@gmail.com,

Mob: +919788175456

Website: www.tamilmanam.in

Publisher Website: www.ngmc.org

Journal Information

Volume & Issue	Vol. 2 No. 02 (2025)
Published Date	08/25/2025
DOI	https://doi.org/10.63300/tm0202.09

Editorial Message: A Tapestry of Tradition and Transformation

ஆசிரியர் உரை:

பாரம்பரியத்தின் மற்றும் மாற்றத்தின் ஒரு கலவை

வணக்கம்,

தமிழ் மனம் - செப்டம்பர் 2025 - இரண்டாம் தொகுதி, இரண்டாம் இதழ்

மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும், கல்விசார் ஆர்வத்துடனும், தமிழ் மனம் இதழின் இரண்டாம் தொகுதியின் இரண்டாம் வெளியீட்டை, செப்டம்பர் 2025-இல் உங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வதில் பெருமகிழ்ச்சி கொள்கிறோம். இந்தப் பதிப்பு, தமிழ் ஆய்வுகளின் நீடித்த பொருத்தத்தையும், விரிவான நோக்கத்தையும் ஒரு துடிப்புமிக்க காட்சியாக வெளிப்படுத்துகிறது. பண்டைய ஞானமும், நவீன உலகின் கடுமையான ஆய்வுகளும் சங்கமிக்கும் ஒரு துறையாக இது திகழ்கிறது.

இந்த இதழ், அதன் குறிப்பிடத்தக்க கருப்பொருள் பன்முகத்தன்மையால் சிறந்து விளங்குகிறது. இது, காமத்துப்பாலில் விவரிக்கப்பட்டுள்ள அன்பின் நரம்பியல் அடிப்படைகள் முதல், இன்று விளிம்புநிலை சமூகங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவாலான சமூக யதார்த்தங்கள் வரை பரந்து விரிந்துள்ளது. இந்தச் சவாலான நிலப்பரப்புகளுக்கு அஞ்சாமல் பயணித்த ஆசிரியர்களை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்.

செம்மொழி இலக்கியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட கட்டுரைகள், நிர்வாகத்திலும் நேர்மறை உளவியலிலும் திருக்குறளின் நடைமுறைப் பயன்பாடு குறித்த ஒளிமயமான பார்வைகளை வழங்குகின்றன. பண்டைய நெறிமுறைக் கட்டமைப்புகள் தற்கால வாழ்விற்கு சக்திவாய்ந்த கருவிகளாக இருக்கின்றன என்பதை இது நிரூபிக்கிறது. சங்க இலக்கியத்திற்கு ஒரு புரட்சிகரமான, பல்துறை அணுகுமுறையான, அன்பில் கண் சைகைகளின் நரம்பியல் குறித்த ஒரு தனித்துவமான கட்டுரை ஆராய்கிறது.

நாட்டுப்புற கலாச்சாரம் மற்றும் சமூக இயக்கவியலில் எங்களின் ஆழமான பார்வைகள், வெவ்வேறு புவியியல் பகுதிகளையும் சமூக அடுக்குகளையும் கடந்து நம்மை அழைத்துச் செல்கின்றன. திருப்பத்தூர் போன்ற குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தாய் தெய்வ வழிபாடு மற்றும் பண்டைய வேட்டைப் பழக்கவழக்கங்களுடன் தொடர்புடைய ஆழ்ந்த சடங்குகளை நாங்கள் ஆராய்கிறோம். பாலின சமத்துவமின்மை மற்றும் மாற்று பெண்ணிய மரபுகளை எதிர்கொள்ளும் பிரபஞ்சன் மற்றும் அப்துல் ரஹ்மான் ஆகியோரின் நவீன தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய விமர்சனப் பகுப்பாய்வுகளுடன் இது இணைந்துள்ளது. கலாச்சாரம் என்பது ஒரு

உயிருள்ள, பரிணாம வளர்ச்சி அடைந்து வரும் ஒரு அடையாளம் என்பதை இந்த ஆய்விதழ்கள் நமக்கு நினைவூட்டுகின்றன. அவை தொடர்ந்து மக்களாலும், அவர்களின் போராட்டங்களாலும் வடிவமைக்கப்படுகின்றன.

மேலும், சமூக நீதி மற்றும் சூழலியல் தொடர்பான முக்கிய சிக்கல்களை நாங்கள் கையாள்கிறோம். இருளர் மத்தியில் உள்ள கொத்தடிமை முறை மற்றும் ஆதியன் சமூகத்தின் சிக்கல்கள் குறித்த ஆய்வுகள், கல்விசார் கவனத்தையும் கருணையையும் கோரும் அவசரமான சவால்களை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இந்த மனிதமையக் கவனத்துடன், எதிர்கால சந்ததியினருக்கான சுற்றுச்சூழல் மற்றும் கலாச்சாரப் பாதுகாப்புக்கு ஒரு சரியான நேரத்தில் பங்களிப்பாக, பனை மரங்களின் ஆழ்ந்த முக்கியத்துவம் குறித்த அத்தியாவசிய ஆராய்ச்சிகளையும் நாங்கள் இடம்பெறச் செய்துள்ளோம்.

தங்கள் நுணுக்கமான ஆராய்ச்சிக்கும் அர்ப்பணிப்புக்கும் பங்களித்த ஆசிரியர்களுக்கும், தமிழ் மனம் பேணி வளர்க்க முயற்சிக்கும் உயர் தரத்தை உறுதி செய்யும் வாசகர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும் நாங்கள் மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். இந்தப் படைப்புகள், வெவ்வேறு துறைகளுக்கு இடையே புதிய இணைப்புகளை ஊக்குவிக்கும் என்றும், தமிழ் சிந்தனையின் காலத்தால் அழியாத அழகு மற்றும் விமர்சன சிக்கலான தன்மை பற்றிய புதிய பார்வைகளை வளர்க்கும் என்றும் நம்புகிறோம்.

வாசித்து, சிந்திக்க வாழ்த்துக்கள்!

[The Editorial Board, Tamilmanam] [தமிழ்மணம் ஆசிரியர் குழு]

Table of Contents (TOC): Tamilmanam

தமிழ்மணம் செப்டம்பர் மாத வெளியீடு - 2025: பொருளடக்கம்

The articles in this issue are categorized for ease of navigation, reflecting the diverse scope of Tamil research.

I. Classical Literature, Psychology, and Linguistics

(Examining Sangam era texts, Thirukkural applications, and language study)

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
1	காமத்துப்பால் குறிப்பறிதல். கண்வழி காமம் கண் சைகைகள்: ஓர் மூளை நரம்பியல் ஆய்வு	Understanding Gestures in the Section of Love (Kaamattuppaal) Love Through the Eyes Eye Gestures: A Neuroscientific Study	பேரா.மரு.எம். ஏ. அலீம்	1009-1014	10.63300/tm0202092501
2	திருக்குறள் - வாழ்வியல் நெறிகள்	THIRUKKURAL - VAZHVIYAL NERIGAL	வெ. தனலட்சுமி, முனைவர் கோ. கிருஷ்ணன்	1025-1034	10.63300/tm0202092503
3	அகநானூற்றில் நெய்தல் திணை மக்களின் வாழ்க்கை முறை	The lifestyle of the people of Akananuru weaving peoples	Mrs. P. Kowsalya, Dr. R. SUBRAMANI	1048-1053	N/A
4	தத்துவப் பிரகாசத்தில் ’நீர்’ என்னும் வழக்குச் சொற்கள்	In the philosophical light, the term 'water' is used	Dr. S. PALPANDI	1096-1101	10.63300/tm0202092512
5	Understanding Thirukkural: A Positive Psychology Perspective	Understanding Thirukkural: A Positive Psychology Perspective	Dr. Prasanna Prabhu. D, Jayashree K	1107-1114	10.63300/tm0202092514
6	ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபும் வாழ்வியல் விழுமியங்களும்	The Tradition of Ainkurunuru’s Akattinai and its Life Values	V. Krishnapriya	1151-1155	10.63300/tm0202092521

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
7	திருக்குறள் காட்டும் இல்லற, துறவற மேலாண்மை	Thirukkural kattum illara, turavara melanmai (Household & Ascetic Management)	T. Santhi, Dr. V. Kalaiyarasi	1156-1161	10.63300/tm0202092522

II. Modern Literature and Social Critique

(Analysis of contemporary authors focusing on gender, equity, and marginalization)

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
8	கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான கவிதைகளில் பெண்ணிய மரபுமும் மாற்று மரபுமும்	Feminist Tradition and Alternative Tradition in The Poems of Poet Abdul Rahman	மு. மாலதி, முனைவர் ப. கண்ணுமுத்து	1015-1024	10.63300/tm0202092502
9	பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள் சித்தரிக்கும் பாலினச் சமத்துவமின்மை	Gender inequality depicted in Prabanjan's short stories	M. Yuvasri, Dr. A. Rajathi	1035-1039	10.63300/tm0202092504
10	ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் சிறுகதைகளில் விளிம்பு நிலைப் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்	The life problems of marginalized women in the short stories in A Grandfather and the Buffalo	G.Kayalvizhi, Dr. N. Sivaguru	1080-1087	10.63300/tm0202092510
11	கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் ஆரோக்கியம் கதாபாத்திரம் எதிர்கொள்ளும் தடைகளும் – மீளலும்	The Obstacles Faced by the Character Arogyam and Her Resilience in the Novel Kovai Kazhudhaigal	R. Sandhiya, Dr. A. Maria Sebastian	1135-1140	N/A

III. Culture, Folklore, and Rituals

(Studies on regional deities, ceremonies, and socio-cultural practices)

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
12	நாட்டுப்புற மதுரைகாளியம்மனின் தொன்மமும் வழிபாட்டுச் சடங்குகளும்	Mythology and Rituals Madurai Kaliamman's Folk	Dr. M. VIJAYAKUMAR	1040 - 1047	10.63300/tm0202092505
13	திருப்பத்தூர் வட்டார மக்கள் பண்பாட்டில் வேட்டைச்சடங்குகள்	Hunting Rituals in the Folk Culture of the Tirupattur Region	Dr S. MUDIARASAN	1063 - 1072	N/A
14	தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டில் மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன்	THE MOTHER GODDESS WORSHIP OF MOONGILANAI KAMAATCHIYAMMAN	Dr. K. Singaravelu	1088 - 1095	10.63300/tm0202092511
15	ஜென்ம பூமிகள் நாவலில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் சடங்கு முறைகள்	Tea Plantation Workers Rituals in The Novel of Jenma Boomigal	M. Antisha, Dr. J. Benny	1121 - 1128	10.63300/tm0202092516
16	திருஞானசம்பந்தரின் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்கள்	Thirugnanasambandhar's Panchachara Mantra Hymns	K. Subala, Dr. M. Geetha	1129 - 1134	10.63300/tm0202092517
17	தமிழக வரலாற்றில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு	Tamilaga Varalarril Thaiteyva Valipadu (Mother Goddess worship in T.N. History)	Perumal D, Dr. V. Kalaiyarasi	1141 - 1145	10.63300/tm0202092519

IV. History, Education, and Socio-Economic Issues

(Examining historical figures, regional disadvantages, and educational growth)

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
18	இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சி	The Development of Tamil Language Education in Sri Lanka	V.Pooma, Dr. Gna. Palanivelu	1073-1079	10.63300/tm0202092509

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
19	திருவள்ளூர் வட்டார சமவெளி இருளர் பழங்குடி மக்களின் கொத்தடிமை வேலைகள்	Bonded labour of the Irular tribal people of the plains of Tiruvallur district	C. Aravintha kumar, Dr. S. Subash	1102-1106	N/A
20	Inscriptional evidence on the Valour of Rājasiṃha Pallava	Inscriptional evidence on the Valour of Rājasiṃha Pallava	Dr. S. Brahadha Prasanna, Dr.M.Vijayalakshmi	1115-1120	10.63300/tm0202092515
21	தாழனூர் ஆதியன் இன மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்	The social issues of the Aadhiyan community of Thalanur	T. Monisha, Dr. N. Sivaguru	1173-1178	10.63300/tm0202092524

V. Health, Ecology, and Scientific Knowledge

(Research connecting traditional wisdom with modern science and environment)

SI No.	Article Title (Tamil)	Article Title (English Translation)	Author(s)	Pages	DOI
22	பெண்களுக்கான சிறப்பு உணவுகள்	Special Foods for Women (Health/Nutrition)	Dr. M. K. Anbarasu, Dr. P. Bharathajothi	1054-1062	10.63300/tm0202092507
23	சித்தர்களின் மெய்ஞான - விஞ்ஞான அறிவு	The True Knowledge of The Siddhas Scientific Knowledge	Dr. V. kalaiyarasi	1146-1150	10.63300/tm0202092520
24	பனை மரங்களின் (Palms) மகத்துவம் — அடுத்த தலைமுறைக்கு ஆய்வு கட்டுரை	The Profound Significance of Palms: A Legacy for the Next Generation	Dr. D. YUVARAAJ, Dr. V.C. Srinivasan, Dr.P.Gomathi, Dr T. Annadurai	1162-1172	10.63300/tm0202092523

காமத்துப்பால் குறிப்பறிதல்.

கண்வழி காமம் கண் சைகைகள்: ஓர் மூளை நரம்பியல் ஆய்வு

Understanding Gestures in the Section of Love (Kaamattuppaal)

Love Through the Eyes Eye Gestures: A Neuroscientific Study

பேரா.மரு.எம். ஏ. அலீம்

மூளை நரம்பியல் நிபுணர், தனலட்சுமி ஸ்ரீனிவாசன் மருத்துவக்கல்லூரி, சிறுவாச்சூர், மற்றும் ABC மருத்துவமனை, திருச்சி.

Prof. Dr. M. A. Aleem,
Neurologist Dhanalakshmi Srinivasan Medical College, Siruvachur and ABC Hospital, Tiruchirappalli
Email: drmaaleem@hotmail.com. *Orcid:* https://orcid.org/0000-0002-4556-8826

Abstract:

The eyes, with their movements, serve as a crucial component for expressing human emotions and internal states. Eye movements or gestures function as an indispensable part of body language, helping to convey messages, establish communication with others, attract attention, and strengthen relationships. These actions are controlled by brain nerves and neurochemical secretions. It is astonishing that Thiruvalluvar, in his Thirukkural, particularly in the 'Kuripparindhal' (Understanding Gestures) chapter within the 'Kāmattuppāl' (Book of Love/Pleasure) section, explained the profound significance of such eye gestures even in ancient times, linking them with expressions of sexuality, neurological mechanisms, and as a means of revealing inner feelings. This summary explores the multifaceted applications of eye gestures, as well as their scientific and literary dimensions.

Keywords: *Thirukkural, Kuripparindhal, Kāmattuppāl, Neuroscientific Study.*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

கண்கள், அதன் அசைவுகளுடன், மனித உணர்வுகளையும் அகநிலைகளையும் வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய அங்கமாகத் திகழ்கின்றன. கண் அசைவுகள் அல்லது சைகைகள், உடல்மொழியின் இன்றியமையாத பகுதியாக செயல்பட்டு, செய்திகளைப் பரிமாற்றவும், மற்றவர்களுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்தவும், கவனத்தை ஈர்க்கவும், உறவுகளை வலுப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. இச்செயல்பாடுகள் மூளை நரம்புகளாலும், நரம்பு வேதியியல் சுரப்புநீர்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. இத்தகைய கண்சைகைகளின் ஆழமான முக்கியத்துவத்தை, திருவள்ளுவர் தனது திருக்குறளில், குறிப்பாக 'காமத்துப்பால்' பிரிவில் உள்ள 'குறிப்பறிதல்' அதிகாரத்தில், பாலுணர்வு வெளிப்பாடுகளுடன் இணைத்து, நரம்பியல் இயக்கவியலுடனும், உள்ளுணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வழிமுறையாகவும் அன்றே விளக்கியிருப்பது வியப்புக்குரியது. இந்தச் சுருக்கம், கண் சைகைகளின் பன்முகப் பயன்பாடுகளையும், அதன் அறிவியல் மற்றும் இலக்கியப் பரிமாணங்களையும் ஆராய்கிறது.

முன்னுரை

தம் உணர்வுகளை (Emotion) உணர்த்தக்கூடிய ஒரு அங்கமாக கண் அதன் பார்வை இருக்கின்றது. கண் அசைவுகளால் ஏற்படுத்தும் சைகைகள் (Eye Gestures) நமக்கு பல செய்திகளை எடுத்துச் சொல்லவும், ஈடுபடவும், ஓர் ஈர்ப்புச்செயலாக மூளைநரம்பின் நரம்புகளால்

TAMILMANAM

இயக்கப்படுகின்றது. கண்சைகைகள், அசைவுகள் ஒருவரின் உடல் மொழியின் அங்கமாகவும், ஒருவரின் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும், ஒருவருடனான தொடர்பை வலுப்படுத்தவும், ஒருவரின் கவனத்தை ஈர்க்கவும், ஒருவருடன் தொடர்பு கொள்ளவும் நரம்புகளால் கட்டுப்படுத்தி இயக்கக்கூடிய ஒரு செயலாகும், இக்கண்சைகைகளின் முக்கியத்துவத்தை காமத்துப்பாலில் குறிப்பறிதல் என்னும் அதிகாரத்தில் பாலுணர்வுகளுடன் நரம்புகளின் இயக்கத்தால் மூளையிலிருந்து நரம்பு வேதியல் சுரப்புநீர்கள் மூலம் கண்சைகைகள் நம் உள்ள உணர்வை உணர செய்ய உதவுவதை அன்றே வள்ளுவர் கூறியிருப்பது ஆச்சரியமே!

குறள் : 1091

இருநோக்கு இவளுண்கண் உள்ளது ஒருநோக்கு

நோய்நோக்கொள் நந்நோய் மருந்து.

காமத்துப்பாலில் குறிப்பறிதல் (110) அதிகாரத்தில் வள்ளுவர் கூறியுள்ள இக்குறளின் பொருள் பருவப் பெண்ணின் கண்களின் சைகைகளில் இரண்டு பார்வைகள் உணர்த்தப்படுகின்றது. அதில் ஒரு கண் சைகை பார்வைக்கு இளைஞர்களுக்கு காதல் நோயை தரக்கூடிய, எழுப்பக்கூடிய பார்வையாகும். அவனின் இன்னொரு பார்வை அக்காதல் நோய்க்கு தான் தான் மருந்தாகவும் இருப்பேன் என்று சொல்வதாகவும் இருக்கின்றது என்பது பொருள்.

கண்சைகைகள் காமப்பருவ உணர்ச்சிகளை தூண்டக்கூடிய (Arousal), ஈர்க்கவும் (Attraction) சக்தியாக இருப்பதுடன் இரு உள்ளங்களிடையே தொடர்புக்கான சாதனமாகவும் இருக்கின்றன.

1. பாலுணர்வில் கண்சைகைகள் நரம்பியல் இணைப்பு காரணமாக ஏற்படுவதை பல பாலுணர்வு ஹார்மோன்கள் கட்டுப்படுத்த கூடியவைகளாக இருக்கின்றது என சமீபத்திய மூளைநரம்பியல் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

பாலுணர்வு நோக்கமுடன் செய்யக்கூடிய சைகைகள் மூளையின் கண் நரம்புகள் (Optic Nerve) மற்றும் மூளையின் பார்வைகளை உணரக்கூடிய பகுதி (Visual Cortex) மற்றும் அதற்கு ஏற்றவாறு கண் அசைவுகள் ஏற்படுத்தக்கூடிய மூளையின் மூன்றாம், நான்காம், ஆறாம் நரம்புகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள கண் தசைகள் மற்றும் விழிப்பாவை ஆகியவற்றின் இயக்கத்தால் உண்டாக்கி உணர்த்தப்படுகின்றது.

பெண்களின் காமப் பார்வைக்கு இப்போதுள்ள மூளைநரம்பியல் கண்டுபிடிப்புகள் பல புதிய உண்மைகளை எடுத்து வைக்கின்றது. பெண்களில் சுரக்கும் ஹார்மோன்கள், அவர்களின் பாலின வளர்ச்சிக்கு தக்கவாறு உடலின் எண்ணங்களில் மாற்றங்களை உருவாக்குவதுடன், பாலியல் உணர்வுகளுக்கு தக்க பார்வையை வீசும் தன்மையை மேற்கொள்ளுவதுடன், இனப்பெருக்க உறுப்புகளின் நரம்புகளுடனான பிணைப்புடன் செயல்படுகின்றன. இதனால் மகிழ்ச்சியான உணர்வுகள், பாலுணர்வுகள், பார்வை நரம்பு மண்டலங்களின் வழியாக சில சைகைகளை உணர்த்தக் கூடியவைகளாக இருக்கின்றன. இதனால் பாலுறவு உச்சகட்ட நிலைகளில் பெண்களின் கண்களில் பல அசைவுகள், கண் மயக்கங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்போது (Pupil Clitoris reflex) காரணமாக உறவு நேரத்தில் எழுச்சியின் போதும், பரவசத்தின் போது விழிப்பாவை பெண்களுக்கு விரிவடைவதுடன், சொக்குவது, சொருகுவது, பாதி மூடிக்கொள்வது போன்ற அசைவுகளுக்கும் உள்ளாக்குகின்றது.

2. பாலுறவு தூண்டும் கண்பார்வை, மூளையில் சில வேதியியல் வினைகள் காரணமாக பினையில்தைலமைன் (Phenyle thylamine) என்னும் நரம்பு வேதிப்பொருள் சுரக்கின்றது. இந்த

வேதியியல் மருந்து பாலுணர்வு மிகு பார்வையின் போது சுரந்து, அது பாலுணர்ச்சியை தூண்ட வித்திடுகின்றது என்பது தற்போது அறியப்பட்டுள்ள மூளைநரம்பியல் உண்மை.

இதையே வள்ளுவர் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்ணின் ஒரு பார்வை காமநோயை குறிப்பால் உணர்த்துகின்ற பார்வையாகவும், அந்த காமநோயை நீக்க தானே மருந்து என்று இன்னொரு பார்வை குறிப்பால் உணர்த்துகின்றது என்பதை குறள் 1091 ல் நவீன மூளைநரம்பியல் அறிவியல் அடிப்படையில் அமைந்த கண்சைகைகளை பற்றி கூறுகின்றது.

குறள் : 1092

கண்களவு கொள்ளும் சிறுநோக்கம் காமத்தில்

செம்பாகம் அன்று பெரிது.

பாலுணர்வு தூண்டும் காமக்கண் சைகைகள் ஆரம்ப பாதி என்றும், அது உண்டாக்கும் காம இன்பத்தின் பாதியை காட்டிலும் பெரிது என்பது பொருளாகும்.

இன்றைய மூளைநரம்பியல் அடிப்படையில் பெண்ணின் காமப் பார்வை மூளைநரம்பியல் பாலுணர்வுக்கு உதவக்கூடிய பினையில்தைலமைன் (Phenyle thylamine) என்ற காம ஊக்குவிப்பு நரம்பியல் வேதி பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யும் டோபமைன் (Dopamine) என்னும் மற்றொரு நரம்பு வேதிப்பொருள்களை உண்டு செய்து நம்மை காமக்களிப்பின் முக்கியத்துவத்தையும், அதிகரித்த இயக்கத்தையும் தருவதுடன், அது நாம் முழு பரவசநிலையை அடையச் செய்வதாகவும் இருக்கின்றது என்ற இன்றைய கண்டுபிடிப்பை அன்றே வள்ளுவன் கூறியிருக்கிறார். அது மட்டுமல்லாமல் காமப்பார்வை, உச்ச நிலையில் கண் விழிகளை சுழற்றவும், கண் சொருகி மூடச்செய்யவும், விழிப்பாவை விரிவடையவும் செய்து காமம் கண் மயக்கத்தை உண்டு செய்கிறது. இதை வள்ளுவர் காமப்பார்வை கண்சைகைகள், புணர்ச்சியில் பாதியாக இருப்பதுடன் அது முழு கிளர்ச்சி, எழுச்சி, இன்பம், உச்சநிலை அடைய முக்கியமாக இருக்கின்றது.

குறள்: 1093

நோக்கினாள் நோக்கி இறைஞ்சினாள் அஃதவள்

யாப்பினுள் சுட்டிய நீர்.

காதலுடன் என்னை பார்த்து, பின் என்னவோ நினைத்து நாணம் மிகுதியால் தலை குனிந்த அவளின் குறிப்பு, எங்கள் காதலுக்கு வார்த்த நீராகும் என்பது குறளின் பொருள்.

நாம் நினைக்கும் வகையில் கண்களை நேராக, தாழ்த்தி, உயர்த்தி, பக்கங்களில் பார்க்கும் அசைவுகளையும், நகரக்கூடிய பொருள்களின் அசைவுகளையும், கழுத்தசைவுக்கு கண் திரும்பக் கூடிய அசைவுகளையும், மூளையின் பிரான்டல் (Frontal), பைரைட்டல் (Parietal) கண் பகுதிகள் (Eye Field) போன்ற பகுதிகளின் கட்டளைகளை மூளை தண்டின் மையமூளை (Mid Brain) மற்றும் பான்ஸ் (Pons) பகுதிகளில் உள்ள மூளைநரம்பியல் கண்தசை நரம்புகளை கட்டுப்படுத்துகின்றன.

இக்குறளில் காதலி / மனைவி முதலில் கண்களால் காம பார்வை பார்த்தது, கண்சைகைகளை வெளிப்படுத்தி, பின் அவள் கண்கள் அவரின் கண்ணை, முகத்தை பார்ப்பதை விலக்கி அவரின் உடல் பகுதிகளை பார்க்க தாழ்த்துவதாக கூறுகின்றன.

மூளைநரம்பியல் புதிய கண்டுபிடிப்பின்படி காதலி / பெண் ஒருவரை பார்க்கும் கண்சைவுகள் உணர்ச்சி மிகவும் எழுச்சியை ஊக்குவிக்கவும் தூண்டுகின்றன. பின்னர் பார்க்கும் பெண் தனது பார்வையை கண் / முகப்பகுதியில் இருந்து உடலின் மற்ற பகுதிகள் / இடை, இடுப்பு பகுதிகளுக்கு தாழ்த்தும்போது பாலுணர்வுக்கு உண்டான விருப்பத்தை (Sexual Desire) தெரிவிப்பதாக கூறுகின்றன.

TAMILMANAM

இத்தகைய இக்குறளில் கூறும் அவளின் பார்வை அவர்களின் பழக்கத்திற்கு இணைப்புக்கும் நீர் வார்த்தது போல ஆயிற்று என இக்குறளில் காட்டப்பட்டுள்ள கண்சைகைகளின் குறிப்புகள் மூளைநரம்பியல் அடிப்படையில் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

குறள் : 1094

யான்நோக்கும் காலை நிலன்நோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கு மெல்ல நகும்.

குறிப்பறிதல் அதிகாரத்தில் பெண்ணின் பார்வையை, கண்சைகளை கூறிய வள்ளுவர் ஆண் காமப்பார்வை வீசும் போது பெண் உணர்த்தும் குறிப்புகளை இக்குறளில் கூறுகின்றார்.

பாலியல் தொடர்பான ஹார்மோன்களான ஈஸ்டடால் (Estoadol), புரோஜஸ்ட்ரான் (Progesterone), டஸ்டோஸ்டிரான் (Tuestosterone) போன்றவை காம கண்சைகைகளில் முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றன. காமஉணர்ச்சி மிகுதியால் ஆண் கண்சைகைகளுடன் பார்க்கும் போது அவன் பெண்ணின் முகத்தையும், கண்ணையும் அதிகமாக பார்க்கின்றான். அப்போது பெண் அவன் பார்வை விட்டு விலக்கி கண்களை தாழ்த்தி நிலத்தை பார்ப்பது போலும், அவன் பார்க்காத போது அவனைப் பார்த்து அவள் புன்னகை புரிவதும், இங்கு குறிப்பால் கண்சைகைகளில் காதல், காமப்பார்வைகள் பற்றி வள்ளுவரால் அறிவியல் அடிப்படையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

குறள் : 1095

குறிக்கொண்டு நோக்கமாய் அல்லால் ஒருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

அவள் நேராக என்னை பார்க்காமல் தன் கண்களை சுருக்கி ஒரக்கண்ணால் காதல் வசிய பார்வையை வீசி என்னை பார்த்து மனதிற்குள்ளே சிரிப்பதாக இக்குறளின் பொருள் அமைகின்றது.

கண்சைகைகள் பலவிதம், அது ஒவ்வொன்றும் ஒருவிதம், அந்த வகையில் கண்ணோடு கண், நேருக்கு நேர் பார்ப்பது தன் காதல் பற்றிய எண்ணத்தை உணர்த்துவதாக இருக்கின்றது. ஓரக்கண்பார்வை இயற்கையாகவே நம் கண்கள் அந்நேரங்களில் பார்க்கும்போது கண் தசைகளின் நரம்பியல் பிணைப்பு காரணமாக வலதுபுறம் பார்த்தால் வலது கண்ணும், இடதுபுறம் பார்த்தால் அந்த கண்ணும் கொஞ்சம் அதிகமாக விழிஇமைகள் சுருக்குவதால் சிறுத்து காணப்படும். அந்த நரம்பியல் உண்மையை வள்ளுவன் இக்குறளில் கூறியிருக்கின்றார்.

இக்கடைக்கண் காமப்பார்வை நம் எண்ண எழுச்சிகளை கிளறுவதாகவும், நம் பார்வை ஜாலத்தை நினைத்துப் பார்க்கவும் செய்கின்றது. அதனால் தான் உள்ளூர சிரிப்பு வருகின்றது என்று மூளை நரம்பியல் அடிப்படையில் இக்குறளை வள்ளுவன் அமைந்திருக்கின்றான்.

குறள் : 1099

எதிலார் போலல் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
காதலார் கண்ணே உள.

காதல் உள்ளவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பொதுநோக்காக மற்றவர்கள் பார்க்கும்போது பார்ப்பதும் காதல் உள்ளவர்களிடம் காணப்படும் ஒரு தன்மையை ஆகும். நரம்பியல் அடிப்படையில் பார்வைகளின் சந்திப்பு ஒருவரின் மனதின் காதல் எண்ண ஓட்டத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடிய, மற்றும் அறிவிக்கக்கூடிய பரிமாற்றமாக இருக்கின்றது.

இரு காதலர்கள் கண் சந்திப்பை பார்க்கும் போது பயத்தாலும், பாதுகாப்பு இன்றியும், பொதுவான பார்வை பார்ப்பது போல் பிறருக்காக நடிப்பதும் உண்மையான காதலர்களிடையே காணப்படக்கூடிய தன்மையாகும்.

இக்குறளில் வள்ளுவன் காதலர்களிடையே பரிமாறப்படும் பொதுவான நேரடிப்பார்வை பரிமாற்றத்தை கூறுகின்றார். இப்பார்வை நம் காதல் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தையும், ஒத்த மனதையும், இருவரின் ஈர்ப்பையும், உள்ளடக்கியதாக இருக்கின்றது. ஆகவே சமூகத்தின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு தக்கவாறு மூளை நம்மை பொது இடங்களில் எப்படி கட்டுப்பாடாக நடக்க வேண்டும் என்ற தன்மையை பிறர் இருக்கும் போது சமூக அடக்கத்துடன் (Social Inhibition) இருக்கவும், மூளையின் முன்பக்க பிரண்டல் பகுதி இயக்கத்தால் இது நடத்தப்படுகின்றது3 என்பதை இக்குறள் உணர்த்துகின்றது.

இரு காதலர்களின் காதல் பார்வையை மாற்றி பொதுவான பார்வையாக மற்றவர் இருக்கும்போது பார்ப்பது காதல் கொண்டோர்களின் சுயகட்டுப்பாட்டை கட்டுப்படுத்துவதாக இருக்கின்றது. இதற்கு சமூக ஒழுக்கங்களை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மூளைமையங்களின் இயக்கமும், முக்கியமானதாகும் என்பதன் உள் உண்மையை வள்ளுவர் இக்குறளில் கூறுகின்றார்.

குறள் : 1100

கண்ணோடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்சொற்கள்

என்ன பயனும் இல.

பாலுணர்ச்சியில் உந்தப்பட்டு, பார்வையோடு பார்வை பரிமாறப்பட்டு இசைந்து காமத்தில் அவள் ஈடுபடும் போது வாய் சொற்களால் எந்த பயனும் இருக்காது என்பதை இக்குறளின் பொருள்.

மூளைநரம்பியல் அடிப்படையில் பாலுணர்ச்சி, இருவரின் பார்வைகளில் உணர்த்தப்படும் போது டோப்பமைன், ஆக்ஸிடோசின் என்னும் ஹார்மோன்கள் சுரக்க ஆரம்பித்து, பாலுணர்ச்சி அதிகமாகி இன உறுப்புகள் தயாராக இயங்க ஆரம்பிக்கும் போது பேச்சு குறைந்து விடுகின்றது.

உச்சகட்ட, பரசவ நிலையில் மூளையின் பேச்சை உருவாக்கக்கூடிய பகுதிகளில், உணர்ச்சிவசப்படுவதன் காரணமாக தற்காலிகமாக பேச்சு குறைவாகவும், பேச்சின்றியும், பேச்சுவழி தொடர்பு (Verbal Communication) குறைந்து போய்விடுகின்றது மேலும், இதற்கு உச்சநிலையில் அதிகரித்து இருக்கும் ஆக்சிடோஸின், புரலாக்ட்டின் போன்ற ஹார்மோன்களும் ஒரு காரணமாககும்.

இத்தகைய மூளைநரம்பியல் உண்மைகளை வள்ளுவர் இக்குறள் வழியாக காதலில் இரு உள்ளங்கள் கலக்கும்போது சொற்கள் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது என கூறுகின்றார்.

குறிப்பறிதல் (110) அதிகாரத்தில் காதலில் கண்சைகளை முக்கியத்துவத்தை தரும் வகையில் இருநோக்கு (1091), ஒருநோக்கு (1091), நோய்நோக்கு (1091), சிறுநோக்கம் (1092), நோக்கினால் (1093), யான்நோக்கும் (1094), நிலன்நோக்கும் (1094), நோக்காக்கால் (1093), தான்நோக்கி (1094), நோக்காமை (1095), நோக்கும் (1097,) நோக்கம் (1098) பொதுநோக்கு (1099), நோக்குதல் (1099), நோக்கொக்கின் (1100) என பதினைந்து முறை பார்வையை குறிக்கும் நோக்கு என்னும் வார்த்தையை பயன்படுத்தி இருக்கின்றார்.

இருநோக்கு

பருவத்தில் பெண்கள் தனித்திருந்தால்

பார்ப்பவர் மனதில் என்னவரும்

இளையவர் என்றால் ஆசைவரும்

முதியவர் என்றால் பாசம்வரும்

TAMILMANAM

பார்வையின் உச்சஅளவு ஆய்வு
பார்வை ஒன்றே போதுமா?
பல்லாயிரம் சொல் வேண்டுமா?
“பார்த்தேன் சிரித்தேன் பக்கத்தில் அழைத்தேன்”
கணக்கினில் கண்கள் இரண்டு
அவை காட்சியில் ஒன்றே ஒன்று
பெண்ணின் பார்வை ஒரு கோடி
அது பேசிடு ம் வார்த்தை பல கோடி

என வள்ளுவனின் பத்து குறளில் கூறிய காதல்பார்வை, காமப்பார்வை, பரிசப்பார்வை, பரவசப்பார்வை என்று பெண்ணின் பார்வையை குறிக்கும் பல்வேறு பாடல்களை இக்கால கவிஞர்கள் தந்துள்ளதிலிருந்து வள்ளுவன் ஒரு மூளைநரம்பியல் அறிவியல் அடிப்படையில் பார்வை கண்சைவுகளை குறிப்பறிதல் அதிகாரத்தில் செவ்வனே கூறியிருப்பதன் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

REFERENCES:

1. *Andrew Allen, Nadine Mckillop, Mary Katsikitis Prudence Milleav. The effects of bilateral stimulation using eye movements on sexual fantasics with follow-up. Journal of Behavior Therapy and experimental Psychiatry 2023; 79 : 101826.*
2. *Gregory J Oigirolamo Neva Patal, clave L Blaukopi. Arousal facilitates involuntary eye movement. Exp Brain Res. 2016 ; 29 ; 234 (7) 196-1976.*
3. *Geraldine R Nieto. Alexander T Sack, Marieke Dewitte etal. Putting out the blaze : The neural mechanisms under eying sexual inhibition. PlOS One 2019 ;14(1): eo 208809*

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

TAMILMANAM

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான கவிதைகளில் பெண்ணிய மரபுமும் மாற்று மரபுமும்

Feminist Tradition and Alternative Tradition in The Poems of Poet Abdul Rahman

மு. மாலதி, முனைவர். ப. கண்ணுமுத்து **

பகுதிநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: Ref. No:06535/Ph.D. K8./Tamil /Part Time /Extn.I,II& Re-Regn./April2013, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவு பெற்றது, கரூர்- 639 005

** நெறியாளர் இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத் துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி) கரூர் – 639 005.

M. Malathi, Dr. P. Kannumuthu **

Ph.D Research Scholar (Part Time), Registration No.: Ref. No:06535/Ph.D. K8./Tamil /Part Time /Extn.I,II& Re-Regn./April2013, Government Arts College (Autonomous) Affiliated with Bharathidasan University, Karur – 639 005.

Email: 1 malusaravana9@gmail.com

2.Research Guide, Associate Professor, Department of Tamil Studies,

Government Arts College (Autonomous) Affiliated with Bharathidasan University, Karur -639 005.

Abstract:

Live in harmony with nature. They learned the ancient cultural tradition. Human began to from nature and began to live with the help of the five elements; land, water, wind and fire. They remained stable in one place through riverine civilization. In these scientific literatures, we can see the alternative traditions that occurred during the Renaissance period, the reasons for the emergence of alternative traditions, and the impacts that alternative cultures had.

Keywords: Feminism, Women's Liberation, Culture, Chastity, culture.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

உயிரினங்களில் உணர்வு நிலை அடிப்படையில் ஆறு வகைப்படுத்தியுள்ளன. ஆறாவது அறிவினை பெற்றவர்கள் மனிதன். மனிதன் பாலின அடிப்படையில் ஆண், பெண் என்ற இரண்டு பிரிவுகளாக பூமியில் வாழ்கிறார்கள். இதில் பண்டைய கால முதல் இன்று வரை பெண்களின் நிலை பல எதிர்ப்புகளை கடந்தாக இருக்கின்றன. பல கால மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதில் பெண்களும் பல மாற்றங்களை கடந்து வருகிறார்கள். ஆனால் பெண் வாழ்க்கை சுதந்திரமாகவும், அமைதியாகவும், நிம்மதியான முறையில் அமைவது இல்லை. கால மாற்றத்திற்கு ஏற்ப பெண்களுக்கான பிரச்சனைகளும் மாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதில் பெண்களுக்கான உரிமைகளும் கால மாற்றங்களில் ஏற்படும். பெண்களின் சீரழிநிலையினை ஆராய்ந்து அறியலாம்.

தாய்வழி சமூகம்:

ஆதி மனிதர்களின் வாழ்வியல் நிலையில் பெண்கள் இனவிருத்தி செய்பவளாகவும் பெண் கடவுளாகவும் கூறப்படுகின்றன. இதற்கு காரணம் பெண்கள் குழந்தை பெற்று கொடுத்து தன் தலைமுறையினை வளர்க்கக்கூடியவன். இதனால் தாய்வழி சமூகம் பண்டைய காலத்தில் இருப்பதை காணமுடிகிறது.

"தாய்வழிச் சமூக அமைப்பில் பெண்ணுக்கு முதன்மை இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மனிதகுலப் பரிணாம வளர்ச்சியின் உயிர்நாடியாகப் பெண் திகழ்வதோடு சமுதாயத்தின் முதன்மை

Tamilmanam

இடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. மனிதகுலப் பரிணாம வளர்ச்சியின் உயிர்நாடியாகப் பெண் திகழ்வதோடு சமுதாயத்தின் முதன்மையான ஆக்கப் பணிகளிளெல்லாம் பெண்ணே முதன்மை பெற்றிருந்தாள்"[1] என்பதை உணரலாம்.

உடல் ரீதியாக பெண்கள் பலம் மிக்கவர்களாக இருந்ததால் நிறைய வேலைகளையும் செய்யும் திறன் பெற்று இருந்தார்கள். ஆண்களின் வேலைகளில் பெண்களின் பங்கும் சமமாக இருந்தன. அவை,

1.உணவு சேகரித்தல்.

2.குழந்தைகளைப் பராமரித்தல்.

3.விலங்குகளின் தோல்களைப் பதப்படுத்தி உபயோகப்படுத்துதல்.

4.பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களிலிருந்து ஆடைகள், கவண்கள் மற்றும் கொள்கலன்கள் தயாரித்தல்.

5.சமையல் வேலை செய்தல்.

6.மண்பாண்டம் செய்தல்.

7.புற்கள், கோரைப்புல், நாணல், மரப்பட்டைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு கூடை செய்தல்.

8.பற்கள் அல்லது எலும்புகளைக் கொண்டு மணிகளையும் அணிவதற்கான மாலை மற்றும் ஆபரணங்களைச் செய்தல்.

9.தற்காலிகமான அல்லது நிரந்தரமான உறைவிடங்களை தேர்வு செய்தல்.

10.விவசாயத்திற்கு மட்டுமின்றி பல்வகைப்பட்ட உபயோகங்களுக்கான கருவிகளைச் செய்தல், மேலும் தோல்களைக் கீறி பதப்படுத்துவதற்கான கற்கருவிகள், ஆடைகள் தயாரிப்பதற்கானப் பிராணிகளின் தசைநார்களை வெட்டியெடுப்பதற்குக் கற்களாலான கூர்மையான கத்திகளையும் தயார் செய்து தரும் வேலையும் செய்தார்கள்.

11.காயத்தை ஆற்றுவதிலிருந்து கருக்கலைப்பு வரையிலான எல்லாவற்றுக்கும் தாவரங்கள் மற்றும் மூலிகைகளை மருத்துவ ரீதியில் பயன்படுத்தல் போன்ற வேலையும் செய்தார்கள்.

மேற்கண்ட வேலைகளை பெண்கள் செய்யும் அளவிற்கு வலிமை வாய்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். தாய்வழிச் சமூக தோன்ற வேறுக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. அவை பெண்களின் இட அமைப்பு நிலை இரு வேறு இடங்களில் வாழும் பண்பினை ஏற்று நடக்கிறாள். ஊயிரினங்களில் தேனீ பெண் தேனீ தலைமை தாங்கி வழி நடத்துவது சான்றாக கூறலாம்.

பெண் ஆளுமை:

ஒருவன் தனக்குத் தானேயும் மற்றவர்களிடம் நடந்து கொள்ளும் மொத்த நடத்தையின் தொகுப்பே ஆளுமை எனப்படும். ஆளுமை என்பது மனிதனின் உடல் தோற்றப் பொலிவு, உடல் இயக்கம், அறிவு, சிந்தனை, மனவெழுச்சி, பழக்கம், நம்பிக்கை, மனப்பாண்மை, சமூகநீதி ஆகிய பண்புகளின் கூட்டமைப்பு ஆகும். **"பர்ஸனாலிட்டி 'personality' எனும் ஆங்கில மொழிச் சொல் 'Persona' எனும் இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து பிறந்ததாகும். 'Personality' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லில் உள்ள ஒவ்வொரு எழுத்தும் ஆளுமையை எடுத்துரைக்கும். அவை:**

P- என்றால் புலன்காட்சியை அறியும் ஆற்றல் (Perception Capacity)

E--என்றால் மனவெழுச்சியின் முதிர்ச்சி (Emotional Maturity)

R- என்றால் சூழ்நிலைக்கேற்ற இணக்கம்

(Responsiveness to the situation)

S- என்றால் சமூக உறவு **(Sociability)**

O- என்றால் உண்மை **(Originality)**

N- என்றால் நடுநிலை **(Neutrality)**

A- என்றால் வெளித்தோற்றம் **(Appearance external)**

L- என்றால் தலைமைப்பண்பு **(Leadership feeling)**

I- என்றால் ஒருங்கிணைந்த பண்புகள் **(Integrated)**

T- என்றால் மனோபாவம் **(Tendency)**

Y- என்றால் இளமை **(Young in thinking) ”**[2]

மேற்கண்ட வார்த்தைகளில் பெண்களின் செயல்களை கொண்டு பெண்களுக்கு ஆளுமை பண்பினை வரையறை செய்யலாம். ஆண், பெண் இருபாலினருக்கும் நெறிப்படுத்தப் பட்ட விழுமியங்களின் ஒரு சார்பானதாக இருப்பதால் ஆணின் நனவலியைக் காட்டிலும் பெண்ணின் நனவிலி அமுக்கப்பட்டதாக இருக்கிறது. இதனால் பெண்களின் மனநிலை அடக்கப்படுகிறது. இது சமுதாயத்தில் பெண்களின நிலையும் அடக்கப்படுகிறது.

உளப்பகுப்பாளர் யுங் என்பவரும் **“சமூகத்தின் ஒழுங்கமைவுகள, விழுமியங்கள் உளவியலைப் பாதிக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். தனிமனிதனின் உள்ளம் சார்ந்த ஊக்குத்திறன் சமூக அழுத்தங்களுக்கும் மரபுகளுக்கும் உட்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட உருவத்தைக் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட பங்கினை மட்டும் செய்து முடிக்க கூடிய நோக்கத்தில் அமைகிறது. சமூக ஏற்புக் கிடைக்காத விருப்பங்களும் உந்துதல்களும் ஒடுக்கப்பட்டு தனி நனவிலியாக அமுக்கப்படுகிறது”**[3] என்று கூறியுள்ளார்.

பெண்ணின் மனநிலையை ஆணின் மனநிலைக்கு ஏற்பச் செயல்பட வைக்கிறது. இதற்கு **“சமூகச் சூழமைவினை ஒழுக்கம் சட்டம், வழக்காறுகள் ஆகியன ஆளுமை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதனைத்தான் பிராய்டு ‘உயர்மனம்’ என்று கூறுகிறார்.”**[4]

ஆண் பெண் பாகுபாட்டில் பெண்கள் அடக்கப்படுவதற்கு பல கவிதைச் சான்றுகள் உள்ளன. அவை

“பெண்பூ
ஆனால்
அவள் விதியில்
முட்கள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன” (கண்.துளி.முக.இ:ப.746)

இக்கவிதையில் பெண் பூப்போன்றவள் அவளின் வாழ்க்கை பாதை முட்கள் நிறைந்ததாக இருப்பதாக கூறியுள்ளார்.

ஆளுமை பெற்ற பெண்களின் வாழ்வு புதுவகையில் விரிந்து செல்வதாக, மாலதி மைத்ரி ‘அதனதன் உலகம்’ என்ற தலைப்பில் கூறியவை:

“பறவையின் பார்வைக்கு அப்பால்
பாறைக்கு விரிகிறது.
தேரையின் இன்னம் ஓர் உலகம்”

இக்கவிதையில் பறவை என்பது ஆண்களின் ஆணாதிக்க முறையும் தோரை என்பது பெண்களின் வாழ்வாகவும் குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

பெண்ணியம்:

பெண்கள் தங்களின் அடக்கு முறைக்கு எதிராக போராடிய அமைப்பு முறையை பெண்ணியம் என்ற சொல்லுக்கள் வரையறை செய்யப்பட்டன. **“பெண்ணியம் என்னும் பெமினிசம் ஆங்கில மொழிச்சொல் ‘பெமினா’ என்ற இலத்தீன் மொழிச் சொல்லிலிருந்து மருவி வந்ததாகும். ‘பெமினா’ என்ற சொல் பெண்ணின் குணநலன்களைக் கொண்டுள்ள என்று பொருள்படும். ‘பெமினிசம்’ என்ற சொல் பெண்களின் தேவையை நிறைவேற்ற அவர்கள் சார்பாகப் போராடுவதும் வாதாடுவதும்”[5]** என்று பொருள்படும்.

பெண்ணியம் - பெண்ணுக்குரிய நலம் என்று தமிழ் பேரகராதி விளக்கம் தருகின்றது. ஆக்ஸ்போர்டு அகராதி **“Feminism என்ற சொல்லுக்கு Movement for recognition of the claims of women for rights equal to those possessed by men”[6] என்று அகராதியும் பொருளைத் தருகிறது.**

பெண்ணியம் பற்றி அறிஞர்களின் வரையறைகளாக கூறப்படுபவை:

1.பெண்கள் பாலினப் பாகுபாட்டால் அனுபவிக்கும் தனிப்பட்ட பொருளாதாரத்தின் துன்பங்களை எதிர்த்து மேற்கொள்ளும் இயக்கமே பெண்ணியம் என்பர் புட்சர்.

2. ஆண்களுக்கு எந்த அளவிற்குச் சமூக அமைப்பிலும் பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் ஈடுபட்டு உரிமை கொண்டுள்ளார்களோ அதே அளவிற்குப் பெண்கள் அனைத்துத் துறைகளிலும் உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற சமூக அமைப்பு உருவாக்க முயலுவதே பெண்ணியம்.

மேற்கண்ட வரையறைகளை பல அறிஞர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அதற்கு பெண்ணியம் பற்றி பெண்ணிய வாதிகளின் கருத்தாவது: **“நாங்கள் ஆண் இனத்தை வெறுக்கவில்லை. ஆணாதிக்கத்தையும் ஆண் என்னும் அகம்பாவத்தையும் மட்டுமே வெறுக்கின்றோம். பெண்களைச் சமமாக மதிக்காது, தங்கள் சொத்து, பொருள் என எண்ணிச் செயல்படுகின்ற ஆண்களை எதிரியாகப் பாவிக்கின்றோம். பெண்ணியக் கருத்துக்களை ஆதரிக்கும் ஆண்களுடன் சேர்ந்து செயற்படவே விரும்புகின்றோம் என்கின்றனர்”[7]** பெண்ணியவாதிகள்.

“நீ உன்னை விற்றால் அது விபச்சாரம்
நாம் எங்களை விற்றல்
அது திருமணம் என்றோம்”

பெண்கள் தங்களின் உடலை விற்று குடும்பத்தை காக்கும் போது வேசியாக பார்க்கப்படுகிறாள். ஆண்கள் திருமணம் என்ற வாழ்க்கை முறையில் வரதட்சணை வாங்கி குடும்பத் தலைவனாக பொறுப்பு ஏற்றுக் கொள்கிறான் என்பதைச் சுட்டியுள்ளார்.

பெண்ணியம் தோன்றியதற்கான அடிப்படைக் காரணங்கள்:

1.தாய் வழிச் சமூகத்திலிருந்து தந்தை வழிச் சமூக மாற்றம்.

2.தந்தை வழிச் சமூகத்தில் சொத்து ஆண்களுக்கு மட்டும் உரியதாக கூறப்படுதல்.

3.திருமண வாழ்க்கையில் பெண்களுக்கான உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை.

4.குடும்பம், சமூகம் இரண்டிலும் பெண்கள் அடக்கி ஆளப்பட்டார்கள்.

5.சொத்துரிமைக்கான வாரிசு உருவாக்கத்திற்காகவே பெண்கள் அடக்கி ஆளப்படுதல் முக்கிய காரணம்.

6.பெண் உடல் ஆணின் உடைமையாக்கப்பட்டது.

7.கற்புக் கோட்பாடுகள்

8.பெண்ணின் பாலியல் உரிமை மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு அடித்தளமிடுதல்.

9.தாய்மை புனிதமானதாகக் கற்பிக்கப்படுதல்.

மேற்கண்ட முறையில் “பெண்களுக்கு எதிரான அநீதிகளைப் போக்க பெண்களுக்கான சமுதாய உரிமைகளை எடுத்துக் கூறச் சமூகச் சீர்திருத்தவாதிகள் மற்றும் பெண்ணியவாதிகள் உருவாக்கினார்கள்.”8 இதன்மூலமாக தான் பெண்ணியம் உலக அளவில் பேசப்பட ஆரம்பித்தது. புல பெண்ணிய வாதம் தோன்றின.

பெண்ணிய வகைகள்:

முதலில் ஐரோப்பிய, அமெரிக்க நாடுகளில் தொழில் புரட்சியின் பக்க விளைவாக பெண்ணியம் தோன்றியது. அதன்பின் பல்வேறு நிலையில் வளர்ச்சி அடைந்த மூன்று வகையில் பெண்ணியம் பேசப்படுகிறது. ஆபை:

1.தாராளப் பெண்ணியம்

2.சோசலிசவாதப் பெண்ணியம்

3.தீவிரவாதப் பெண்ணியம்

என்பனவாகும்.

பெண்ணியவாதிகளின் கருத்தாக்கங்க நிலைகள்:

பெண்ணியவாதிகளால் ஏழு கருத்தாக்கங்க நிலைகளை கூறியுள்ளார்கள். அவை:

1.பண்பாட்டுக் கட்டமைப்பு

2.தாய்வழிச் சமூகம்

3.தந்தைவழிச் சமூகம்

4.பாலியல் பணி வேறுபாடு

5.பாலியல் அரசியல்

6.அதிகாரம்

7.விடுதலை

இவையே பெண்ணியக் கருத்தாங்களாகும்.

பெண் விடுதலை என்னும் பெயரில் அநாகரிகப் போக்கு:

நம் நாடு அன்னியரிடம் சுதந்திரம் பெற்று இன்று அரசியலில் சிக்குண்டு இருப்பதை போல பெண் விடுதலை போராடி வாங்கி இன்று அழிவு நிலையில் இருக்கின்றன. ஏன் பெண்ணியம் வளர இடம் கொடுத்தோம் என்று யோசிக்க வைத்து விட்டது. குால மாற்றத்தினால் பெண் விடுதலை என்னும் பெயரில் நடக்கும் அநாகரிக நிலையினைக் காணலாம்.

“ஆண்களோடு
சரிநிகர் சமானமாகும் முயற்சியில்
ஆண்வேஷமல்லவா தரித்துக் கொண்டாய்
சேலையை அவிழ்த் தெறிந்தபோது
பெண்மையையும் அல்லவா
சேர்த்து அவிழ்த்து எறிந்து விட்டாள்”(சுட்டுவிரல்.ப.205)

இக்கவிதையில் ஆடை மாற்றம் பற்றி பேசிய கவிஞர் ஆடையுடன் பாலின மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்தி உள்ளார்கள் என்பதை குறிப்பிட்டுள்ளார். பெண்கள் சேலை கட்டுவது கடினமாக இருப்பதாகவும் அதிக நேரம் எடுத்துக் கொள்வதாகவும், சில இடங்கள் தெரியவும் இருக்கிறது என்று காரணம் சொல்லி சுடிதார்

மாற்றம் முதல் தோன்றியது. இதனை அனைத்து வயதினரும் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் இருந்தனர். அதன் பின்னர் பெண்களின் ஆடை அமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களாவன:

1. புடவை
2. காக்ராசோளி
3. சல்வார் - கமீஸ்
4. சுடிதார் குர்தா
5. பட்டுப்பாவாடை – ரேஷ்மேலங்கா
6. தாவணி – லங்கா வோணி
7. நைட்டி
8. நைடிரஸ்
9. ஜீன்ஸ் - டிசர்ட்
10. லேதங்க

போன்று ஆடைகளின் வளர்ச்சி நிலையில் அதிகமாக நீண்டு கொண்டு இருந்த நிலையில் ஆடையில் அளவுகளை குறைத்து உடலின் அங்கங்கள் வெளியில் தெரியுமாறு உடை அணிய தொடங்கிவிட்டார்கள்.

அப்துல் ரகுமான் கவிதைகளில் பெண்ணிய மரபுமும் மாற்று மரபுமும்:

இலக்கியங்களில் இயற்கை காட்சிகள், பெண்களின் அழகு போன்றவற்றை வருணனை செய்து எழுதப்படுகிறது. இயற்கை காட்சிகளை பெண்களுக்கு ஒப்பிட்டு பாடிய கவிஞர்கள் இன்று பெண்களுக்கான பெண்மை நுட்பங்களையும் பெண்ணிய கருத்துக்களையும் ஒப்பிட்டு கவிதை படைக்கிறார்கள்.

திருமணம்:

இருமணம் இணையும் திருமணம் என்று கூறலாம். சங்க இலக்கியங்களில் கற்பொழுக்கம் மேற்கொள்ளும் தலைவன் தலைவியின் வாழ்க்கை முறையினை வழியில் சென்ற கண்டு வியந்து தலைவியின் நற்பண்பினை தாய், செவிலி அறிவார்கள். பின் இரு வீட்டார் சம்மதத்துடன் ஊர் முன்னிலையில் நடத்தி வைக்கப்பட்டது. அப்போது தான் வரதட்சணை கொடுமை, மாமியார் கொடுமை, கணவர் கொடுமை என்று பல நிகழ்வுகள் திருமண வாழ்க்கையில் இருந்தன. ஏனெனில் திருமணம் என்பதன் பொருள் “இருவர் அறியும் மனமும் ஏனைய உறுப்புக்களும் தனித்தனியே பண்பட்டதாகும். இதனை இயற்கையாக திருமணம் என்னும் பந்ததில் அவர்கள் இருவரும் கெடுத்து ஒருமையாக்கி முழுமை பெற்று முழுபிறவி நோக்கினை நிறைவேற்றுவதாகும.;”8 இவ்வாறு திருமணத்திற்கான பண்பினை கூறலாம்.

இன்றைய திருமண நிலையானது:

“தாலிகட்டிக் கொண்டதால்
நீ கற்பிழந்தாய்”9

இதில் தாலிகட்டிக் கொண்டு கற்பிழந்து கணவனிடம் அடிமையாக வாழ்கிறாய் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். திருமண மரபின் மாற்று கருத்தில் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் குறிப்பிடுபவை:

“திருமணங்கள் சொர்க்கத்தில்
நிச்சயிக்கப் படமாட்டா
திருமணங்கள் சொர்க்கத்தை

நிச்சயிக்கும்
அங்கே-
மணம் என்றால் பணம் கேட்கும்
ஆண்விப சாரத்தை
பிரம்மச் சரியத்தால்
தண்டிக்கும் நீதியுண்டு!
தாலிக் கயிறு ஒரு
ஆயுள் தண்டனையின்
கழுத்து விலங்காகாது.
திரவப் பெண்மைக்குத்
திடப்பொருள் கிண்ணமாய்
ஆண்மை இருக்குமங்கே!
ஆண்மையுடன் போட்டியிடும்
ஆவேசத்தில் அங்கே
மெல்லிய பெண்மை
மீசை வளர்க்காது
பெருமைக் குரிய
பெண்மை அங்குப்
போற்றப் படுமன்றும்
பூஜிக்கப் படாது!”10

இவ்வாறு திருமணங்களில் தாலிக் கயிறு காலத்திற்கான தண்டனையாக நினைத்து கழுத்துக்கு விலங்காக அமைகிறது. பெண்மை போராடிக் கொண்டு தான் இருக்கிறது.

பிள்ளைப் பேறு:

ஒரு சமூகத்தை அடுத்த தலைமுறையினை பெற்றெடுக்கும் பிள்ளைப் பேறு தாய்மை நிலை புனிதமாக கருதப்படுகிறது. சமூகத்தி;ல் நல்ல குழந்தைகளை வளர்த்து தரும் பொறுப்பு பெண்களுக்கு உள்ளது. தாய்க்கு குழந்தை வளர்ச்சி பணி பகிர்ந்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதில் “தாய் குழந்தையை நல்ல படியாக வளர்க்க வேண்டும் என்பதை கடமையாக நினைக்கிறாள். பிறந்த குழந்தையை நல்லதொரு ஆளுமையில் உருவாக்கம் செயல்பாட்டின் வழி தன் முழுபங்களிப்பினைச் செலுத்தி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்கிறாள். இவள் பழைய பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பாதுகாக்கிறாள். புதிய தலைமுறையினை உருவாக்குகிறாள்”11 பெண்களின் வாழ்வு திருமணம் முடிந்து குழந்தை பெற்ற பின் முழுமையுற்றதாக கருதப்பெறுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான பிரச்சனைகளின் தொடக்கமாக திருமணம், குழந்தைப் பேறுக்கு பிறகு தோன்றுகிறது. இதனை கவிஞரின் கதையின் சான்றுகள் மூலமாக கூறுவதைக் காணலாம்.

“பிள்ளை வேண்டும் என்று
பெண்கள் அரசு சுற்றியது
அக்காலம்

பிள்ளை வேண்டாம் என்று
அவர்களை ‘அரசு’ சுற்றுவது
இக்காலம்” (பால்வீதி – பக்.155-156)

இக்கவிதையில் தொடக்க காலத்தில் பிள்ளை வேண்டும். குழந்தை பெற்ற பெண்களுக்கு சமூகத்தில் உயர்ந்த மதிப்பு உண்டு. குழந்தை பெற முடியாதவர்களை சமூகத்தில் ஒதுக்கி வைக்கும் பழக்கமும் இருந்தது. அதே சமூகத்தி;ல் குழந்தை பெறாமல் ஒருவருக்கொரு துணையாக இருந்து வாழலாம் என்ற எண்ணத்தை இன்றைய வளர்ந்து வரும் காலம் உருவாக்கியுள்ளது.

பண்பாட்டு சீரழிவின் காரணிகள்:

பண்பாட்டு சீரழிவின் காரணிகளை சில சமூக ஆய்வாளர்களும், பெண்ணியவாதிகளின் காரணங்கள்:

- அரைகுறை ஆடை பழக்கம்
- மது, போதை பொருட்களின் பயன்பாடு
- ஆண்-பெண் பாலின ஈர்ப்பு மாற்றங்கள்
- அழகுசாதனப் பொருட்களின் பயன்பாட்டின் வருகை
- சமூக வலைதளத்தின் பாதுகாப்பு இல்லா பதிவுகள்
- பெற்றோர் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பில் காட்டும் அலட்சியம்
- பெற்றோர் இருவரும் குழந்தைகளுக்கான நேரம் செலவிடுவதில்லை
- ஆடம்பர வாழ்க்கையின் பயன்பாட்;டின் நன்மை தீமைகளை அறியாமல் இருப்பது

மேற்கண்ட காரணிகள் சீரழிவுக்கு கொண்டு சென்றாலும் நற்சிந்தனையில் தன்னை பாதுகாக்கும் ஆறாம் அறிவு என்ற ஒன்றை மறந்து போய்விட்டார்கள் என்பது தான் உண்மை. பாலினத்தில் ஆண்-பெண் வேறுபாடு, சாதி-சமய வேறுபாடு. ஏழை-பணக்கார வேறுபாடு என்ற வேறுபாடுகளை கடந்து ஒற்றுமை உணர்வுடன் இருக்க வேண்டும். “வேற்றுமையில் ஒற்றுமை” காண்பதே மனிதஅறிவு என்பதை உணர்ந்து மற்றவர்களையும் வழி நடத்த வேண்டும்.

பண்பாட்டை வளர்ப்பதில் பெண்களுக்கான பங்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆதித்தாயாக இருந்து ஒரு இனக்குழுவினை வழிநடத்தியதே பெண்ணின் ஆளுமை தலைமைப் பண்பு என்பதை அறியலாம். “ஆவதும் பெண்ணால் அழுவதும்” என்ற பழமொழியினை நாட்டுப் புறமக்கள் ஒரு குடும்ப பெண் சரியாக இருந்தால் குடும்ப நல்வழிபடுத்த முடியும் என்று கூறுவார்கள். தாய்மையின் மூலம் ஒரு தலைமுறையில் இருந்து மற்றொரு தலைமுறையின் பண்பாட்டினையும் பாரம்பரியத்தினை கொண்டு செல்பவள் பெண். அவளின் பெண்ணிய புரிதல் ஆணுக்கு சரிசமம் என்ற போட்டியின் விளைவே முழு காரணமாகும்.

தொகுப்புரை:

இயற்கை மனிதனை மனிதனாக வாழ ஆண்-பெண் என்ற இருபாலினத்தை படைத்து, பெண்களுக்கு தாய்மை பண்பினை தந்து தலைமுறையினை வளர்க்கும் மரபு நிலையினை

படைக்கப்பட்டது. ஆனால் நாகரீக வளர்ச்சியில் மூன்றாம் பாலினம் மாற்று மரபு நான் வாழும் வாழ்க்கையை விட மற்ற நாகரீக வாழ்க்கையின் மீதான ஈர்ப்பின் காரணமாக உருவாக்கப்பட்டது.

இதில் பெண்கள் எந்த வளர்ச்சியையும் மாற்றங்களையும் கடந்து வந்தும் அவர்களுக்கான சம உரிமையினை பெறவில்லை. அதற்கு பதிலாக பெரும்பான்மையான அழிவினையே சந்தித்து வருகிறார்கள். பெண்கள் குடும்பத்தையும் அதன் பணிகளையும் சுமையாக பார்த்தார்கள். அதேபோல் பெண்ணியமரபு என்பது பெண் ஆளுமையை அறியச் செய்வதுவே தவிர பெண்ணின் அழிவுக்கான வழிகாட்டுதலாக அமைந்து விடக் கூடாது என்பதை ஆராய்ந்து அறியலாம்.

அடிக்குறிப்புகள்:

1.நவீனப் பெண்ணியம், ப.33.

2.கற்பவர் மற்றும் கற்றல் உளவியல், பக்.329-330.

3.வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி-2, ப.697.

4.James U.M.C. Connell, Understanding Human Behaviour, p.497.

5. நவீனப் பெண்ணியம், ப.20.

6. Encyclopedia Brittanica, Vol.9, P.154.

7. நவீனப் பெண்ணியம், ப.23.

8.பெண்ணின் பெருமை, ப.178.

9.பால்வீதி, ப.97.

10.நேயர் விருப்பம், பக்.144-145.

11. Shashi Jain, Status and Role Perception of Middle Class Women, P.146.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. ரோஸாலிண்ட் மைல்ஸ் (தமிழில்) வி.ராதாகிருஷ்ணன்- உலக வரலாற்றில் பெண்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ். 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600 050.
2. ப.சரவணன் - நவீனப் பெண்ணியம், எம்.ஜெ.பப்ளிக்கேஷன் ஹவுஸ், 9, செயின்ட் ஜான் சர்ச் காம்ப்ளக்ஸ், திருச்சி – 1.
3. ஆ.மீனாட்சி சுந்தரம் - கற்பவர் மற்றும் கற்றல் உளவியல், காவ்யமாலா பப்ளிகேஷன்ஸ், 7-8, எஸ்.எஸ்.நகர், சின்னாளப்பட்டி, திண்டுக்கல் - 624 301.

Tamilmanam

4. திரு.வி.கல்யாணசுந்தரனார் - பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை, சாரதா பதிப்பகம், ஜி-4, சாந்தி அடுக்ககம், ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை – 14.

5. ஜெ.செல்வகுமாரி – பெண்ணியம் பேசுகிறேன், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், 41-பி, சிட்கோ இண்டஸ்டிரியல் எஸ்டேட், அம்பத்தூர், சென்னை – 600 050.

REFERENCES:

1.Rosalind Miles (in tamil) V.Radhakrishnan – Ulaga Varalatril Pengal, New Century Book House Private Limited, 41-B, Sitco Industrial Estate, Ambatur, Chennai – 600 050.

2. P.Saravanan-Naveena Peniyam, MJ Publication House, 9 Saint John Church Complex, Rockins Road, Trichy – 1.

3. A.Meenakshi Sundaram-Karpavar Matrum Katral Ulaviyal, Kaviyamala Publication, 7-8,S.S.Nagar, Dindugal – 624 301.

4. Thiru. V.Kalyanasundaranar-Peneen Perumai (or) Valkai Thunai, Saratha Pathipagam, G-4, Shanthi Apartment, 3, Sri Krishnapuram Street, Chennai – 14.

5.J.Selvakumari – Penniyam Pesugirean, New Century Book House Private Limited, 41-B, Sitco Industrial Estate, Ambatur, Chennai – 600 050.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

திருக்குறள் - வாழ்வியல் நெறிகள்

THIRUKKURAL - VAZHVIYAL NERIGAL

வெ. தனலட்சுமி, முனைவர் கோ. கிருஷ்ணன்,**

ஆராய்ச்சியாளர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600078, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

**நெறியாளர், பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல், மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை - 600078, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

V. Dhanalakshmi, Dr. G. Krishnan**

Research Scholar, Department Of Tamil, Faculty Of Humanities And Science, Meenakshi Academy Of Higher Education And Research, (Deemed To Be University), Chennai – 600078, Tamilnadu, India.
EMAIL ID: devidhanam176@gmail.com ORCID: https://orcid.org/0009-0006-7095-483X

**Research Guide, Professor, Department Of Tamil, Humanities And Science, Meenakshi Academy Of Higher Education And Research, (Deemed To Be University), Chennai – 600078, Tamilnadu, India.

Abstract:

" In the time of the stone Muthakudi – Tamil Kudi " Our Tamil race is an ancient and proud race. In language, culture, and civilization, it has Secured a unique place, living in the world with love and culture. Kind. It is no exaggeration to say that the Tamil race is appreciated by everyone in the world as a cultured race with its Ethial principles and its standard of living. The grammatical literature created by our ancestors helps us to live and live the human race created by God in the world according to the couplet " Pirappokkum ella uyirukkum." It is the foremost in the series of moral books it is Thirukkural.It consists of the three parts of Virtue, Wealth and Pleasure. In 133 chapters, it contains 1330 Couplets. Through Thiruvalluvar's couplets, man should live with love, decency and ethics of life. He explained in a couplet. From the king to the man, these ideas will always help to live. The purpose of this paper is to see them.

Keywords:- Thirukkural, Vazhviyal, ThiruValluvar, Nerigal, Illaram, Anbu, Aaram.**ஆய்வுச்சுருக்கம்**

"கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே
முன்தோன்றிய மூத்தக்குடி தமிழ்க்குடி"

என்ற பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்த இனம் நம் தமிழினம். மொழி, பண்பாடு, நாகரிகம் என்ற அனைத்திலும் தனக்கெனத் தனித்த இடம் பிடித்து உலகில் அன்போடும், பண்போடும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இனம். அறன் வழிப்பட்ட கொள்கைகளும் அதன் வழியிலான வாழ்க்கைத் தரமும் கொண்டு பண்பட்ட இனமாக உலக அளவில் எல்லோராலும் போற்றப்படும் இனம் தமிழினம் எனில் அது மிகையில்லை. "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்ற திருக்குறளுக்கேற்ப உலகில் இறைவனால் படைக்கப்பட்ட மனித இனம் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட நம் முன்னோர் படைத்திட்ட இலக்கண, இலக்கியங்கள் நமக்குத் துணைபுரிகின்றன. அவ்வகையில் நீதி நூல்கள் வரிசையில் முதன்மையானது திருக்குறள் ஆகும். இது அறம்,பொருள், இன்பம் என்ற முப்பால் கொண்டது. 133 அதிகாரங்களில் 1330 திருக்குறட்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. திருவள்ளுவர் இத்திருக்குறட்பாக்கள் மூலம் மனிதன் அன்போடும், பண்போடும், வாழ்வியல் நெறிமுறைகளோடும் வாழ்ந்திட வேண்டும் என்று

ஈரடியில் விளக்கியுள்ளார். அரசன் முதல் மானிடன் வரை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட இக்கருத்து மணிகள் எக்காலத்துக்கும் உதவும். அவற்றினைக் காண்பதே இவ்வாய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச்சொற்கள்:- திருக்குறள், வாழ்வியல், திருவள்ளுவர், நெறிகள், இல்லறம், அன்பு, அறம்.

அன்பு நிலை:-

மனித வாழ்க்கைக்கு அடிப்படைத் தேவையே அன்பு ஆகும். அன்பினால் பகைவரையும் நண்பராக்கலாம், அன்பினால் உலகையே ஆளலாம். உலகில் பிறந்த அனைவரும் மற்ற உயிர்களிடம் அன்பு செலுத்தி, பிற உயிரையும் தன்உயிர் போல் நேசிக்க வேண்டும். இதனையே,

''அன்பின் வழிய துயிர் நிலை'' (குறள் 80)

என்கிறார். அன்பு எதையும் எதிர்பார்க்காதது, கைமாறு கருதாதது.

"அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும் தாழ்'' (குறள் 71).

அன்பினை அடைத்து வைக்கமுடியாது. சாதி, சமயம், மொழி கடந்து பிறர்மேல் செலுத்தக் கூடியது அன்பு. உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் தாம் இருக்கும் இடத்திலும், பணியாற்றும் அலுவலகத்திலும் ஒருவருக்கு ஒருவர் அன்பாக வாழ்ந்தால், விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையோடு இருந்தால் அமைதி ஏற்படும். பிறர் நம் மேல் அன்பு செலுத்த வேண்டும் என்று எதிர்ப்பார்ப்பதைவிட பிறர் மேல் நாம் அன்பு செலுத்தி வாழ்வதே தலைசிறந்த அன்பு நெறியாகும்.

பொறுமை:-

பண்புகளில் தலைசிறந்த பண்பு பொறுமையாகும். பொறுமை கடலைவிடப் பெரியது ஆகும். பிறர் நமக்கு நிறைய துன்பங்களைத் தந்தாலும் அவைகளைப் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ள வேண்டும். சகிப்புத் தன்மையை அண்ணல் காந்தியடிகள் மேற்கொண்டதால் பெரும் வெற்றி கிடைத்தது. பொறுமை உடையவர்க்கு உலகம் உள்ள அளவும் பெருமை ஏற்படும்.

'' ஒறுத்தார்க்குகொரு நாளை இன்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்'' (குறள் 152)

என்கிறார் திருவள்ளுவப் பேராசான். பொறுமையின் உறைவிடமாக இருப்பவரைத் தான் நிறைவான மனிதர் என்று உலகம் புகழும். ஆணவம் மிக்கவரையும் பொறுமையால் வென்று அமைதியாய் வாழமுடியும். பொறுமை உலகத்தையே வசப்படுத்தும் வல்லமை உடையது. ஔவையும்,

" குணமது கைவிடேல்'' (ஆ. சூ. 35) என்பார்.

'' நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் பொறையுடைமை
போற்றி ஒழுகப் படும்.'' (குறள் 154)

எனும் திருவள்ளுவரின் வாக்கும் நம்மைப் பொறுமைக்குள் ஆட்படுத்துகிறது.

இரக்கம்:-

உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களிடமும் கருணையும், இரக்கமும் காட்டி வாழ வேண்டும். பிறப்பினால் அனைவரும் சமம். செய்யும் தொழிலில் காட்டுகின்ற திறமையில் மட்டுமே வேறுபாடு காண முடியும்.

Tamilmanam

'' பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்.'' (குறள் 972)

என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

பிற உயிர்கள் மீது இரக்கம் இல்லாதவர்கள் உயர் பதவியில் இருந்தாலும் உயர்ந்தவர்கள் அல்லர். பிறருக்கு இரங்குவதால் ஏற்படும் இன்பம் மிகப் பெரியது ஆகும்.

பண்பு:-

பண்பு என்பது ஒருவரது ஒழுக்கம், நம்பிக்கைகள் மற்றும் குணநலன்களின் கூட்டுத் தொகையாகும். இது நமது நடத்தையிலும், செயல்களிலும் பிரதிபலிக்கிறது. ஒருவர் செய்த நன்மையை மறக்காமல் இருப்பதும், ஆனால் அவர் செய்யும் தீமையை உடனே மறப்பதும் நல்ல பண்பு ஆகும். யாராக இருந்தாலும் அவர்களிடத்தில் எளிமையாகப் பழகுவது பண்புடைமை ஆகும்.

'' எண்பதத்தால் எய்தல் எளிதென்ப யார்மாட்டும்
பண்புடைமை என்றும் வழக்கு.'' (குறள் 991)

என்று தெய்வப் புலவர் கூறுகிறார். நீதி வழுவாமல் நன்மைகளைச் செய்து பிறருக்குப் பயன்பட பணியாற்றுகிறவர்களின் நல்ல பண்பினை உலகம் பாராட்டும். அறிவு முதிர்ந்தவர்கள் பகைவரிடமும் .பண்பாக நடந்து கொள்வார்கள். " பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம் " என்பதன் வழியாகப் பண்பாளர்களால் தான் இந்த உலகம் நன்னிலை அடையும்.

உண்மை:-

உண்மை என்பது மனம், மெய், வாக்கு ஆகியவற்றால் தூய்மையாக இருத்தல் ஆகும். பிறருக்கு அணு அளவு கூட தீமை ஏற்படாத ஒரு சொல்லைச் சொல்வது தான் வாய்மை எனப்படும்.

'' வாய்மை எனப்படு வதியாதெனின் யாதொன்றும்
தீமையிலாத சொலல்.'' (குறள் 291)

என்று கூறி உலகில் வாழும் ஒவ்வொருவரும் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகினால் இன்பநிலை ஏற்பட்டு அமைதி பெறும் என்கிறார். விளைந்த பயிரைப் பார்த்தாலே இது எந்த நிலத்தில் விளைந்தது என்று அறிந்து கொள்ளலாம். அதுபோல ஒருவரின் வாய்ச்சொல்லைக் கேட்டே அவரை மதிப்பிட்டுவிடலாம். மனிதன் மட்டும் அழகாக இருப்பதால் பயனில்லை. அவனது மனமும் அழகாக இருக்க வேண்டும்.

'' அகந்தூய்மை வாய்மையால் காணப்படும்.'' (குறள் 298)

என்கிறார்.

சினம்:-

சினம் என்பது கொடிய விடம் போன்றது. ஒருவன் கோபம் அடையும் போது தன்னை இழக்கிறான். தன் சுற்றத்தினரையும் இழக்கிறான். கோபத்தால் தனி மனிதனும், சமுதாயமும்
அமைதி இழந்து தவிர்க்க நேர்கிறது.

“சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்
ஏமப்புணையச் சுடும்.'' (குறள் 306)

Tamilmanam

என்கிறார். எல்லையற்ற சினம் கொள்வோர் இறந்தவர்க்கு ஒப்பாவார்.
சினத்தை அறவே துறந்தவர் துறவியருக்கு ஒப்பாவார். சினத்தை அடக்கி வாழும்போது உலகம் அமைதி பெறும்.

பணிவு:-

ஒருவனுக்கு அணியாக இருப்பதே பணிவு ஆகும். பணிவு உடையவரால் இவ்வுலகில் சிறப்பான இடத்தைப் பெற முடியும். உண்மையான பணிவு மற்றவரை ஈர்க்கும். பணிவே மேன்மையான சிறப்பின் அறிகுறியாகும். குற்றம் செய்ய அஞ்சுவதும் அனைவரிடமும் ஆணவமில்லாமல் பணிவுடன் நடந்து கொள்வதும் ஒருவரின் நலத்தையும் அவர் பிறந்த குலத்தையும் உயர்த்தக் கூடியவைகளாகும்.

"நலம் வேண்டின் நாணுடைமை வேண்டும் குலம் வேண்டின்
வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு." (குறள் 960)

பணிவான வாழ்க்கையால் தன்னலம் மறைந்து பிறர் நலம் பேணும் தன்மை கிட்டும். பணிதல் என்பது வாழ்நாள் முழுவதும் பின்பற்றுதல் வேண்டும். ' பணிதல் என்றும் பெருமை ' என்பதைப் பின்பற்றினால் மனித வாழ்வு சிறக்கும்.

இன்சொல்:-

பிறர் மனம் வருந்தாதவாறு இனிமையாகப் பேசுவதாகும். ஒருவர் வாயிலிருந்து வரும் சொல் அன்பு கலந்ததாகவும், வஞ்சனையற்றதாகவும், வாய்மையுடையதாகவும் இருப்பின் அதுவே இன்சொல் எனப்படும்.

" இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. " (குறள். 100)

" இன்சொலால் ஈரம் அளைஇப் படிறுஇலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்." (குறள் 91)

இனிய சொற்களே இன்பத்தைத் தருபவைகள் ஆகும். இனிமையான சொற்கள் கனிகளைப் போன்றது. கனியானது உடலுக்கு வலிமை தரும். இனிமையான இன்சொல் உள்ளத்திற்கு வலிமை தரும். இன்சொல் பேசி எல்லோரிடமும் கனிவோடு பழகுபவருக்கு நட்பில் வறுமை இல்லை என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

அறிவு:-

பிறந்த ஒவ்வொருவரும் மதிநுட்பத்தோடு வாழ்வதற்குக் கற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். மதியே ஒருவனை சிறந்தவனாக ஆக்குகிறது. மதியால் அழிவு வராமல் பாதுகாக்க முடியும்.

" அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர். " (குறள். 430)

"அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கும்
உள்ளழிக்க லாகா அரண்." (குறள் 421)

அறிவு, அழிவு வராமல் காக்கும் கருவியாகும். அன்றியும் பகைக் கொண்டு எதிர்ப்பவர்க்கும் அழிக்க முடியாத உள் அரணும் ஆகும். மேலும், எண்ணுவதெல்லாம் உயர்வைப் பற்றியே எண்ண வேண்டும். இதனை,

"உள்ளுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல் மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து." (குறள் 596)

என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

நன்றி மறவாமை:-

நமக்காக இருந்தாலும் நாட்டுக்காக இருந்தாலும் ஒருவர் செய்த உதவியை மறக்கக் கூடாது. உதவி சிறிதா, பெரிதா என்று எண்ணக் கூடாது. தேவைப்படும் காலத்தில் செய்யப்படும் உதவி சிறியதாக இருந்தாலும் அது உலகத்தைவிட பெரியதாக மதிக்கப்படும்.

" செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது." (குறள் 101)

" காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது. " (குறள். 102)

என்கிறார் தெய்வப்புலவர். உதவியானது செய்யப்படும் அளவைப் பொறுத்து சிறப்படைவதில்லை. அந்த உதவியைப் பெறுபவரின் பண்பைப் பொறுத்தே அதன் அளவு மதிப்பிடப்படும். நன்றி மறந்தவர்களாய் வாழாமல் நன்றி உடையவர்களாய் வாழ வேண்டும்.

ஆசை கூடாது:-

ஆசையே துன்பத்திற்குக் காரணம். மனம் அதிக ஆசைப்படும் போது துன்பத்திற்கு உள்ளாகிறது. மனதால் பிறர் பொருளை கவர நினைப்பதே பாவம் என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

“ உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல். " (குறள் 282)

அளவறிந்து வாழும்போது களவாடுதல் என்னும் சூதுமதி ஏற்படாது. பிறர் பொருளைக் கவரும் போது உள்ளத்திலும் அமைதி இழந்து, உலகத்தாரின் பழிச் சொல்லுக்கும் ஆளாக நேரிடும். பணத்தாசையே எல்லா தீமைகளுக்கும் காரணமாக அமைந்துவிடுகிறது. எனவே பேராசையை அகற்றி வாழ வேண்டும். ஆசையை விட்டொழித்தால் நாமும் மகிழலாம். உலகிலும் அமைதி ஏற்படும்.

நாடு:-

பஞ்சம், பட்டினி, நோய் இல்லாத தன்மைகள் நிறைந்ததே நாடு சிறக்க வழியாகும். பசியும், பிணியும், பகையும் அற்ற நாடு தான் சிறந்த நாடு என்று பாராட்டப்படும்.

“ உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்
சேரா தியல்வது நாடு." (குறள் 734)

உலகில் உள்ள குடிகள் எல்லாம் மன்னனது செங்கோலையே நோக்கி இருப்பர். குடிகளின் குறைத் தீர்ப்பவனாக மன்னன் இருக்க வேண்டும். உழைப்போர் உள்ளம் வாடாமல் இருக்கும் வரையில் உலகின் செழிப்பும் வாடாமல் இருக்கும். எனவே உழைப்போர் நிலையை ஒவ்வொரு நாளும் அரசு ஆய்ந்தறிந்து ஆவணம் செய்ய வேண்டும். மக்கள் மகிழ்ச்சியாக இருந்தால் நாடும் அமைதியாகக் காணப்படும்.

இல்லற வாழ்க்கை:-

மனித குலத்தில் மிகத் தொன்மையான நிறுவனமாக இயங்குவது குடும்பமாகும். ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கை பயன்பெறும் பகுதி குடும்பத்தில் தான் அமைகிறது. குடும்பம் ஒன்றுதான் அன்பிற்கு ஊற்றுக் கண்ணாகத் திகழும்

இடம். குடும்பம் என்பது ஒரு சிறிய குழுவாகவும், பலர் அடங்கிய பெருங்குழுவாகவும் இருக்கலாம். அதில் குறைந்த அளவு ஓர் ஆணும், பெண்ணும் இடம்பெற வேண்டும் என்கிறார் மானிடவியல் பேராசிரியர் பக்தவத்சலபாரதி.

அறச் செயலுக்கான இருப்பிடமே குடும்பம் தான் என்பதை, திருவள்ளுவர்,

" அறனெனப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்
பிறன்பழிப்பது இல்லாயின் நன்று. " (குறள். 49)

என்கிறார். இன்றைய தலைமுறையினரிடம் தான் என்றும் சுயநலம் மேலோங்கி இருந்து வருகிறது. அவற்றினைக் களைந்து சுற்றம் வாழ தானும் வாழ வேண்டும்.

" பழியஞ்சிப் பாத்தூண் உடைத்தாயின் வாழ்க்கை
வழியெஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல். " (குறள். 44)

உறவினர்களுக்கு பகுத்தளித்து வாழ வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது.

வளமான வாழ்வு:-

குடும்பம் என்பது பெண்ணை மையமிட்டு அமைக்கப் பெறுகிறது. வருவாய்க்கு ஏற்ற வாழ்வினை குடும்பத் தலைவியானவள் வரையறை செய்து வாழும்போது வளம் நிறைந்த வாழ்வும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது.

" மனைத்தக்க மாண்புடையாள் ஆகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. " (குறள். 51)

என்கிறார் திருவள்ளுவப் பெருந்தகை.

குடும்ப நிறுவனத்தை பராமரிக்கும் பொறுப்பும், நற்பண்பும் இயல்பாகவே பெண்ணிடம் அமைந்து விடுகின்றது. அத்தகைய நற்பண்பில் சிறிது குறைந்தாலும் குடும்ப உறுப்பினர்கள் துன்பப்பட நேரிடும்.

" இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை. " (குறள். 53)

என்னும் திருக்குறள் வலியுறுத்துகிறது. மேலும், செல்வத்துப் பயனே ஈதல் என்கிறார். ஏழை எளிய மக்களிடம் பசிப்பிணியை தீர்ப்பதற்கு செல்வத்தினைச் செலவிட வேண்டும்.

" அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி. " (குறள். 226)

இயற்கைச் சீற்றங்களால் பாதிப்பு ஏற்படும் போது ஒவ்வொருவரும் தம்மிடம் இருப்பவற்றை பிறரோடு சேர்ந்து பகிர்ந்து உண்டு வாழ வேண்டும். பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர்கள் இதனைச் சொல்லித் தர வேண்டும்.

" பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை. " (குறள். 322)

அப்பொழுது தான் சமுதாயம் மேம்படும்.

குடும்பம் என்பது குறிப்பிட்ட நபர்களின் உடைமை என்பது மட்டுமல்ல அது சமுதாயத்தின் மாபெரும் அங்கம். சமுதாயம் நாட்டின் முக்கிய அமைப்பு, நாடு உலகோடு தொடர்புடையது. துன்பமும், சிக்கலும் தனியொரு நபருக்கு ஏற்பட்டாலும், குடும்பத்தோடு

தொடர்புடைய அனைத்து இணைப்புகளையும் அதாவது உலகம் முழுவதையும் பாதிக்கும்
என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

குடி செயல்வகை என்னும் அதிகாரத்தைக் கற்றோமானால் நாட்டையும், வீட்டையும் எவ்வாறு போற்றிப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதை அறிய இயலும்.

" குற்றம் இலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்றும் உலகு. " (குறள். 1025)

என்னும் திருக்குறளின் வழி குடும்பத்தைக் கடனில் வீழாமலும், வறுமையில் தள்ளாமலும் அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவனே சிறந்த குடிமகனாகக் கருதப்படுகிறான். இருப்பதைக் கொண்டு சிறப்பாக வாழ வேண்டும். அதிக ஆசை தீமைக்கு வேராகிவிடும்.

தனிமனித ஒழுக்கம்:-

குடும்ப நிறுவனத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் தனிமனித
ஒழுக்கம் என்பது மிக இன்றியமையாததாகும். குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் யார்

தவறிழைத்தாலும் தலைமைப் பண்பில் உள்ளவர் நெறி தவறாது நெஞ்சம் சாயாமல் நேர்மையாக இடித்துரைத்து நெறிப்படுத்த வேண்டும்.

" சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போல அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி." (குறள். 118)

என்னும் இத்திருக்குறள் நேர்மைத் தன்மையைக் குறிப்பிடுகின்றது. நேர்மையான வாழ்வால், வாழ்விலும், குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் மகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

பிறனில் விழையாமை:-

தனிநபர் ஒழுக்கத்தில் மிக உன்னதமாகப் பேணப்பட வேண்டியது பிறனில் விழையாமை என்பதாகும். இன்று அநேகக் குடும்பங்களிடத்தில் பெரும் பிரச்சினைகளாகவும், குடும்பம் சிதறிப் போவதற்கும், மனமுறிவு ஏற்படுவதற்கும், கொடூரமான முறையில்
உயிரிழப்புகள் நடைபெறுவதற்கும் பிறனில் விழைவல் ஒரு காரணமாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

" எனைத்துணையர் ஆயினும் என்னாம் தினைத்துணையும்
தேரான் பிறனில் புகல். " (குறள்.144)

என்னும் இத்திருக்குறள் அயலான் மனைவியை விரும்புபவன் எவ்வளவு பெரியவனாயினும் அறிவற்றவன் என்கிறார்.

ஏதோ ஒன்றின் மீது மனம் ஆட்படும்போது நன்மையும் ஏற்படுகிறது. சில நேரங்களில் தீமையும் ஏற்படுகிறது. ஐம்பொறிகளையும் ஆளும் போது மனிதனுக்கு சில நேரங்களில் துன்பம் ஏற்பட்டு விடுகிறது.

ஒருவர் தவறு செய்யும் போது அவரது உடன் இருப்பவர் அவரது தவறினைச் சுட்டிக்காட்டி தவறு செய்யாமல் மீட்டு எடுக்க வேண்டும். அத்தகையவரின் நட்பே சிறந்த நட்பு என்கிறார் திருவள்ளுவர்.

" அழச்சொல்லி அல்லது இடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட்பு ஆய்ந்து கொளல். " (குறள். 795)

தவறு செய்யும் போது கண்டித்து அழுமாறு உரைப்பவர் உலக நடை அறிந்து யாரென ஆராய்ந்து அவரை நட்பாக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆரோக்கிய வாழ்வு:-

நாம் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்திட வேண்டுமானால் உடற்பயிற்சி, உடல் உழைப்பு அவசியம். மேலும் முன்பு உண்ட உணவு சீரணம் ஆகிவிட்டது தெரிந்து, அடுத்துத் தேவையான அளவு அறிந்து உண்ண வேண்டும். அப்படி அளவாக உண்ணும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தால் நெடுங்காலம் நோயின்றி வாழ்ந்திட முடியும்.

" இழிவறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபே ரிரையான்கண் நோய். " (குறள். 946)

அதாவது குறைந்த அளவு இன்னதென்று அறிந்து உண்டவனிடத்தில் இன்பம் நிலை நிற்பது

போல் மிகப்பெரிதும் உண்பவனிடத்தில் நோய் நீங்காமல் நிலைத்து நிற்கும் என்று பதிவு செய்கிறார்.

ஆரோக்கியமற்ற செயல்:-

திருவள்ளுவர் உடல்நல ஆரோக்கியம் பற்றி சொல்லும்போது சிலவற்றைத் தவிர்த்தல் நலம் என்கிறார்.

" நெடுநீர் மறவி மடிதுயில் நான்கும்
கெடுநீரார் காமக் கலன். " (குறள். 605)

காலம் தாழ்த்திச் செய்வது, மறதி, சோம்பல், ஓயாத் தூக்கம் இவை
நான்கும் அழிவை நாடுவார் விரும்பி ஏற்கும் செயல் என்கிறார். எனவே, உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் தான் உயிர் நிலைத்து நிற்கும் என்பதும் இங்கு உற்றுநோக்குதற்குரியதாகும்.

அடைக்கும்தாழ் உண்டோ:-

அன்பு என்பது உள்ளம் களித்து எழும் உணர்வுப் பண்பு. இரக்கம், பாசம், காதல், கருணை, மலருள் மணம் போல, கனியுள் சுவை போல, அன்பு உயிரின் குணமாகும். அதைக் கண்ணால் காண இயலாது.

" அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்குந்தாழ் ஆர்வலர்
புன்கண்நீர் பூசல் தரும். " (குறள். 71)

அன்பை எவராலும், எதனாலும் அடைக்க இயலாது. அன்புடையவரின் கண்ணிலிருந்து வெளிப்படும் சிறு கண்ணீர்த்துளியே அதனை வெளிப்படுத்திவிடும். அகத்திற்கு அன்பு, இன்பத்திற்கு அன்பு, உயிர் வாழ்க்கைக்கு அன்பு, அறத்திற்கு அன்பு, உறவுக்கு அன்பு, இத்தகைய அன்பே மனித உயிர் வாழ்விற்கு வழிகோலும். ஒருவர் உள்ளத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் அன்பினைத் தாழ்ப்பாள் இட்டு அடைத்து வைக்க முடியாது. அன்பரின்

துன்பத்தைக் காணும் போது அன்பு உடையவர் சிந்திடும் கண்ணீர்த் துளிகளே அவரின்
அன்பினைப் பலரும் அறியும்படிச் செய்துவிடும்.

கள்ளுண்ணாமை:-

குடி தன் குடும்பத்தைச் சீரழிப்பது மட்டுமல்லாமல் பின்வரும் சந்ததியையும் தீய வழிக்கு அழைத்துச் செல்லும். குடி குடியைக் கெடுக்கும் என்பது முதுமொழி. வீட்டில் மனைவி மக்களெல்லாம் உணவின்றி வறுமையில் வாடச் செய்யும். கள் குடிப்பவனால் எதையும் சாதிக்க முடியாது. மூளை நரம்புகள் தளர்ச்சி அடைந்து செயலற்றுப் போகும் நிலை ஏற்படும்.

" உண்ணற்க கள்ளை உணில்உண்க சான்றோரான்
எண்ணப் படவேண்டா தார்." (குறள். 922)

என்ற திருக்குறள் வழி மதியை மயக்கும் மதுவை நினைக்கக் கூடாது. அப்படிக் குடிப்போர் சான்றோர் பெருமக்களால் சிறப்பாகப் போற்றப்பட மாட்டார்கள். சிந்தனை வளர்ச்சியும் தடைபடும். சீர்மிகு இல்லமும், சுற்றமும் சீரழியும் நிலை ஏற்படும். எனவே மதுவைத் தவிர்த்தலே சிறந்தது.

சொற்களைத் தேர்ந்து கூறுதல்:-

மனதில் நினைத்தபடி எல்லாம் பேசாமல், சொற்களை எண்ணிப் பேச வேண்டும். அவ்வாறு பேசும்போது துன்பம் நேராமல் இன்பம் ஏற்படும். சான்றோர்கள் எப்பொழுதும் அளவாகவும், சரியாகவும் பேசுவார்கள்.

" முகத்தான் அமர்ந்துஇனிது நோக்கி அகத்தானாம்
இன்சொ லினதே அறம்." (குறள். 93)

இன்சொல்லே அறம் என உரைக்கிறார் திருவள்ளுவர். இன்சொல்லைக் கனி எனவும் வன்சொல்லை காய் எனவும் கூறுகிறார்.

" இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று." (குறள். 100)

பணிவாகவும் இன்சொல் உடையவன் ஆகவும் இருப்பவர்களுக்குப் பிற அணிகள் தேவையில்லை என்கிறார்.

" பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு
அணியல்ல மற்றுப் பிற." (குறள். 95)

உலக மக்கள் பணிவுடையவர்களை மிகவும் போற்றுவர். இன்சொல் பேசுவோரை அதிகம் விரும்புவர். உலகத்தில் உள்ள உயிரினம் எல்லாம் வானிலிருந்து பொழிகின்ற மழையை நம்பி வாழ்வது போல் ஒரு நாட்டில் உள்ள குடிமக்கள் எல்லாம் தங்கள் அரசனின் அறம் தவறாத நல்லாட்சியை எண்ணிப் பயமின்றி வாழ்வார்கள் என்கிறார்.

" வானோக்கி வாழும் உலகெல்லாம் மன்னவன்
கோல்நோக்கி வாழும் குடி." (குறள். 542)

நிறைவுரை:-

திருவள்ளுவரின் வாய்மொழிகளை சிந்தையில் ஏற்று நம் வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும்

போது ஒவ்வொருவரும் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நல்லதொரு சமுதாயத்தை உருவாக்க இயலும் என்பதை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்:-

Tamilmanam

1. ஔவையார் - ஆத்திசூடி
2. திருவள்ளுவர் - திருக்குறள்
3. பேரா. பக்தவத்சலபாரதி - பண்பாட்டு மானிடவியல்.

Supporting Books:-

1. Avvaiyar – Aathichudi
2. Thiruvalluvar – Thirukkural
3. Prof. Bhaktavatsalabharati – Cultural Anthropology.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள் சித்தரிக்கும் பாலினச் சமத்துவமின்மை
Gender inequality depicted in Prabanjan's short stories

மா. யுவஸ்ரீ, முனைவர் ஆ. இராஜாத்தி,**

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், பதிவு எண்: **BDU 2310632780434**, தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

**உதவிப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, தூய வளனார் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது, திருச்சிராப்பள்ளி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

M. Yuvasri, Research Scholar, Reg. No. **BDU 2310632780434**, St. Joseph's College, Affiliated to Bharathidasan University, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India
ORCID: https://orcid.org/0009-0004-2719-8245 EMail: yuvasri2k22@gmail.com

****Dr. A. Rajathi**, Assistant Professors of Tamil,
St. Joseph's College, Affiliated to Bharathidasan University, Tiruchirappalli, Tamil Nadu, India
ORCID: https://orcid.org/0000-0003-4893-4307

Abstract:

Prapanchan (*பிரபஞ்சன்*) stands as a prominent figure and significant contributor to the landscape of modern Tamil literature. His short stories are particularly noted for their profound social awareness and their keen sensitivity to the emotional and historical currents of their time. This paper undertakes an analytical study of Prapanchan's short stories, specifically examining how he intricately portrays and critically engages with key societal concepts. The focus will be on themes such as gender, gender distinctions, gender politics, the institution of marriage and family structures, the prevailing societal perceptions of women, and the evolving role of the 'modern woman'. By exploring these narratives, this research aims to uncover Prapanchan's unique perspective and his critical commentary on the social fabric of his era as reflected through these vital issues.

Keywords: Prapanchan, Modern Tamil literature, marriage, family structures

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீனப் பரப்பில் முக்கிய பங்களிப்பாற்றியவர் பிரபஞ்சன். சமூக விழிப்புணர்வோடும், காலத்தின் உணர்வுப் பின்னணியோடும் கூடியதாக அவரது சிறுகதைகள் விளங்குகின்றன. அதில் பாலினம், பாலின வேறுபாடு, பாலின அரசியல், திருமணம் மற்றும் குடும்ப அமைப்பு, பெண்கள் மீதான சமூகப் பார்வை, நவீன பெண்கள் போன்ற கருத்துக்கள் பிரபஞ்சன் சிறுகதைகளில் எவ்வாறு சித்தரிக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

முன்னுரை:

மக்களின் வாழ்க்கையானது காலம் தோறும் பல்வேறு மாற்றங்களையும், ஏற்றங்களையும் பெற்று வந்துள்ளது. அவ்வாறு ஏற்படுகின்ற மாற்றங்களை அவ்வப்போது வெளிவந்த இலக்கியப் பதிவுகள் மூலம் காண முடிகிறது. அதில் சிறுகதை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும். இலக்கியத்தின் பல வடிவங்களில் சிறுகதை என்பது தனித்துவமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. குறிப்பாகப் பாலினச் சமத்துவமின்மை சிறுகதைகள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. பாலினச் சமத்துவம் என்பது மனித உரிமைகளின் அடிப்படைக்

tamilmanam

கூறுகளில் ஒன்றாகும். இன்றைய வளர்ந்த சமூகத்திலும் பெண்கள் உரிமை மறுக்கப்படும் நிலை தொடர்கின்றது. இந்தச் சமத்துவமின்மையை எதிர்க்கும் பங்களிப்பில் சிறுகதையின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாகச் சமூக நியாயத்தையும், ஒடுக்கு முறையையும் கேள்விக்கு உள்ளாக்கும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர்தான் பிரபஞ்சன். அவரது கதைகளில் பாலினச் சமத்துவம் குறித்தக் கருத்துக்களை எவ்வாறு படைத்துள்ளார் என்பதை இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கின்றது.

பாலினம் சொல் விளக்கம்;

ஜென்டர் (புநனெநச) என்ற சொல் இலத்தீன் மற்றும் பிரெஞ்சு வார்த்தைகளான ஜீனஸ் மற்றும் ஜெனிஸ் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பாலினத்தைக் குறிக்கின்றது. இவற்றின் பொருள் பிறப்பு, இனம், வாரிசு வகை என்பவை ஆகும். இச்சொல் பிரெஞ்சு மொழியின் மூலச் சொல்லான ஜெனரோ, ஜிக்னரோ ஆகியவற்றில் இருந்து வந்தது. இவற்றின் பொருள் கூட பிறப்பு என்பவை ஆகும். பெரும்பாலான இந்திய ஐரோப்பிய மொழிகளில் மூன்று பாலினங்கள் உள்ளன. ஆண்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்கள், ஆண் பாலினம் என்றும், பெண் பெண்களைக் குறிக்கும் பெயர்ச்சொற்கள் பெண் பாலினம் என்றும், பாலினம் அற்ற உயிரினங்கள் மற்றும் பொருள்கள் அஃறினை என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன.

''ஆண் என்றால் ஆண் தன்மையும் பெண் என்றால் பெண் தன்மையும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பது பாலினம் ஆகும்.'' 1 (நிர்மலா ராணி வி, தமிழ் சிறுகதைகளில் பாலின வேறுபாடும் பெண்ணடிமைத்தனமும், 2003, ப. 8)

இவ்வாறு ஆண்மை பெண்மை எனும் வேறுபாட்டை முன் வைக்கும் கருத்தாக்கமாகப் பாலினம் அமைகிறது. ஆனால் பாலினத்தை வரையறுப்பதில் சமுதாயம் அது விதிக்கும் கட்டுப்பாடுகள், பண்பாடுகள் ஆகியன முக்கியப் பங்காற்றுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது.

பாலின வேறுபாடு:

பால், பாலினம் எனும் இரு சொற்கள் தங்களுக்குள்ளையே ஆழமான பொருள் வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளன. ஆண் உயர்வானவனாகவும் பெண் தாழ்ந்தவளாகவும் சித்திரிக்கப்படுவதற்குப் பெண்ணியவாதிகள் கண்ட விடை தான் பாலினம். இதனை, அ. மங்கை “ஆணின் விந்தும் பெண்ணின் கருமுட்டையும் இணைவதால் கருத்தரிப்பு நிகழ்கிறது என்பது பால் வேறுபாடு. ஆனால் ஆண் பிள்ளை அழக் கூடாது. பெண் பிள்ளை அதிர்ந்து நடக்கக்கூடாது என்பது பாலின வேறுபாடு என்று குறிப்பிடுகிறார்.”2 (மங்கை அ, பெண்ணிய அரசியல், 2005, ப. 6)

பாலின அரசியல்;

.அரசியல் எனும் சொல்லானது காலம்தோறும் அவற்றின் தொடர்பு நிலையின் உண்மை இயல்பை வெளிக்காட்டுவதற்குப் பயன்படுகிறது. மரபுநிலையில் முன் வைக்கப்படும் அரசியல் எனும் கருத்தாக்க வரையறையைத் தாண்டி அரசியல் என்பது உளவியல் மற்றும் தத்துவ அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இன்று தவிர்க்க முடியாததாக உள்ளது. எனவே அரசியல் என்பதை இனங்கள், சாதிகள், வர்க்கங்கள், பாலினங்கள் ஆகியவைச் சார்ந்து வரையறுக்கப்பட்டதும் இணக்கமானதுமாக மக்களுக்கு இடையே தனிநபர் தொடர்பு கருத்துப் பரிமாற்றம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தான் வர்ணிக்க முடியும். “ஆண் பெண் உறவு ஆளப் படுபவர் என்ற உறவில் கட்டமைப்பதால் அது ஒரு அரசியல் உறவாகிறது''3 (ராஜ் கவுதமன், பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழ்ச் சமூக உருவாக்கமும், 2006, ப. 19) என்ற ராஜ கவுதமனின் கருத்து இதனைத் தெளிவுபடுத்துகிறது

திருமணம் மற்றும் குடும்ப அமைப்பு:

பிரபஞ்சனின் சிறுகதைகள் பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பன்முகமான ஒடுக்குமுறைகளைக் காட்டுகின்றன. ஆணாதிக்க சமுதாயத்தில் பெண் எப்படி தனது உரிமைகளும், விருப்பங்களும் இல்லாமல் வாழ்கிறாள் என்பதைக் கதைகளின் வழியாகச் சித்தரிக்கிறார். உதாரணமாக, ஒரு பெண் வேலைக்குச் செல்லும் போது, அவளின் குடும்பமும், சமுதாயமும் அவளை எப்படி விமர்சிக்கிறது என்பதை சில கதைகள் காட்டுகின்றன. இவை அனைத்தும் பாலினச் சமத்துவமின்மையின் அடையாளங்களாகும். " திருமண உறவில் அதிகாரம் பாலியல் உறவினால் வெளிப்படுகிறது. அதிகாரம் செயல்படும்போது வன்முறையாக உருவெடுக்கிறது."4 (சி. வாசகி, பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும், 2005, ப. 21)

பிரபஞ்சன் கதைகளில் திருமண அமைப்பு பெரும்பாலும் பெண்களுக்கு எதிரான ஒரு கட்டுப்பாட்டு கருவியாகவே சித்தரிக்கப்படுகிறது. 'காலம் இனி வரும்' எனும் சிறுகதையில் பட்டதாரியான சந்தியா கதாபாத்திரத்தின் விருப்பத்தைக் கேட்காமல் அவளின் பெற்றோர்கள் ஒரு நபருக்கு திருமணம் செய்து வைக்கின்றனர் திருமணம் முடிந்து சில நாட்களில் முன்பு சென்று கொண்டிருந்த வேலைக்கு மறுபடியும் தான் செல்ல உள்ளதாகக் கூறுகையில்,

> "எனக்கு பிடிக்காததை நீ செய்யக்கூடாது. நான் சொல்றபடி தான் நீ கேட்கணும். பொட்டச்சியா லட்சணமா வீட்டோட இரு. நீ எதுக்கு ஆபீஸ் போற? எனக்கு தெரியாதா? அங்க கண்டவனோட ஆட்டம் போடலாம் தானே? உங்களையெல்லாம் எனக்கு தெரியும்டி"5 (பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள் தொ. 1, 2017, ப. 319)

ஒரு பெண்ணை ஒரு ஆண் எதிர்கொள்ள முடியாத சூழ்நிலையில் அவளது ஒழுக்கத்தைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறான். இது அவனின் இயலாமையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பெண் மீதான சமூகப் பார்வை:

பாலினச் சமத்துவம் என்பது ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமையுடன் வாழும் நிலையைக் குறிக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய சமூகத்தில் இது ஒரு கோரிக்கையாகவே இருந்து வருகிறது. பெண்கள் மீதான சமுதாயத்தின் பார்வை, அவர்களின் வாழ்க்கை முறையை மட்டுப்படுத்தும் வகையிலும், அவர்களை இரண்டாம் நிலையில் நடத்தும் விதத்திலும் இருக்கிறது. பெண்கள் சமையல் அறையில் மட்டுமே இருப்பவர்களாகவும், அடக்கமாக நடக்கவேண்டியவர்களாகவும், ஒரு கணவனுக்கு மனைவியாகவும், குழந்தைகளுக்குத் தாயாகவும், தந்தைக்கு மகளாகவும், மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறார்கள். இது தவிர ஒரு பெண் என்பவள் உறவுகள் அற்ற தனி நபராக வாழ்வதை இச்சமூகம் ஏற்க மறுக்கின்றது. இது அவர்களின் சொந்த விருப்பங்கள், திறன்கள், சுதந்திரத்தை மறுக்கும் நிலையாக உள்ளது.

'வாசனை' என்னும் சிறுகதையில் 36 வயது நிறைந்த செம்பக ராஜலட்சுமி என்ற கதாபாத்திரம் அரசு நிர்வாகத்தில் இருக்கும் கல்லூரியில் துறைத் தலைவராக வேலை பார்க்கிறாள். ஒருநாள் பாட பங்கீட்டை முடிப்பதற்காக மேடம் என்ற கதாபாத்திரம் அவளை அழைக்கும் போது தனக்கு வேலை இருப்பதாகக் கூறி மார்க்கிரேட் மேடத்தை அழைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கூறுகையில்,

"மார்க்கிரேட் ஏன் செண்பகாவை கூப்பிட வேண்டியதுதானே? குடும்பமா? குழந்தையா? குட்டியா? ஒண்டிக்காரி வா னா வருவாள் அப்படிங்கிறாங்க என்ன பண்ண?"6 (பிரபஞ்சன் சிறுகதை தொ. 2, 2017, ப. 20)

ஒரு பெண்ணே ஒரு பெண்ணைத் தாழ்மைப்படுத்தும் அவலம் உள்ளது. அவள் பணியிடத்தில் மட்டுமல்லாமல், குடியிருப்பிலும்,

"ஏம்பா இந்த பொம்பளை தனியாவா இருக்கு?

உம்...

ஆம்பளை துணை?

எனக்கு தெரிஞ்சு இல்லை...

பார்த்தா பந்தயக்குதிரை மாதிரி இருக்கா துணை இல்லாமல் எப்படி? இதெல்லாம் கண்ணுக்கு மறைவா நடக்குற சங்கதி இல்லையா? நமக்கு எப்படிப்பா தெரியும்...

அது சரி புது பிரின்ஸ்பாலும் அவளுக்கும் தொடுப்புன்னு பேசிக்கிறாங்க...

நானும் பார்த்து இருக்கிறேன் அவன் கார்ல இவள் வந்து இறங்குவ ராத்திரி 10:00 மணிக்கு 12 மணிக்கு சுத்த பஜாரி இங்க கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டு ஒருத்தனோட வாழ்வதற்கு என்ன?"7 (பிரபஞ்சன் சிறுகதை தொ. 2, 2017, ப. 21)

கௌரவமான பதவியிலும் சம்பாத்தியத்திலும் ஒரு பெண் வாழ்வதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத மனநிலையில் ஆணின் வார்த்தை வெடிக்கிறது. எவ்விதத்திலும் எதிர்க்க முடியாத பெண்ணை அழிக்க அவன் கையில் எடுக்கும் ஆயுதம் தான் அவளின் நடத்தை என்பதை எழுத்தாளர் வெளிப்படுத்துகிறார்.

நவீனப் பெண்;

பிரபஞ்சன் தன் கதைகள் வழியாக சமுதாயத்தில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டு பெண்கள் முற்றிலும் சுரண்டப்படுதலை மட்டும் காட்டுவதில்லை. அவ்வப்போது எதிர்ப்புக் குரல் எழுப்பும் நிகழ்வுகளும் இடம்பெறுகின்றன. இது அவருடைய புரட்சி நோக்கத்தையும் காண்பிக்கிறது. அவரது 'காலம் இனி வரும்' கதையில் சத்யா என்ற கதாபாத்திரத்தை வேலைக்குச் செல்லக்கூடாது என்று அவதூறு வார்த்தை பேசி அடித்து துன்புறுத்தும் நிலையில்

"அந்தக் கணம் அது நிகழ்ந்தது. எரிந்து கொண்டிருந்த கொள்ளிக்கட்டையை கையில் எடுத்தால் சத்யா கட்டை தீ பற்றி சிவப்பு நாக்குகளோட சட சடவென்று வெடித்து கொழுந்து விட்டெறிந்தது. பிரபு அவள் கையை சுற்றி கட்டையை பிடுங்க முயற்சிதான் கையை திமிரி விலக்கிக் கொண்ட சத்தியா கொள்ளிக்கட்டையால் ஓங்கி அவன் முகத்தில் அடித்தால். ஐயோ என்று ஒரு பெரும் அலறல் அவனிடமிருந்து எழுந்தது."8 (பிரபஞ்சன் சிறுகதை தொ. 1, 2017, ப. 321)

இவ்வாறு அனைத்தையும் எதிர்த்துப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டு தனது விருப்பத்தைத் தேர்வு செய்பவர்களாகக் காண்பிக்கிறார்.

'வாசனை' என்ற கதையில் தனியாக வாழும் பெண் தானே என்று கூறும் வார்த்தைக்கு

"மேடம் எனக்கு குழந்தை குட்டி இல்லை ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஆனா குடும்பம் இல்லாமல் இருக்குமா? நான் நடத்துவது குடும்பம் இல்லை என்றால் பின் வேறு என்ன? நான் நடத்துவதற்கு பெயர் என்ன? விபச்சாரமா ? விடுதியா ? அல்லது சாராயக்கடையா ? செம்பகாவிற்கு இறைத்தது பதற்றத்தில் உதடுகள் துடித்தன கன்னங்கள் காதுகள் கோபத்தில் சிவந்தன."9 (பிரபஞ்சன் சிறுகதை தொ. 2, 2017, ப. 20)

இவ்வாறாகப் பிரபஞ்சன் தன் கதைகளில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் கேள்வி எழுப்பும் நவீன பெண்களாகப் படைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

முடிவுரை:

பிரபஞ்சன் பாலின சமத்துவம் என்பதை மனித உரிமை என்ற கோணத்தில் எழுதி வந்துள்ளார். ஆனால் சமத்துவம் என்பது ஏற்கனவே இல்லை என்பதையும் அதை நோக்கிப் பெண்கள் செய்யும் போராட்டங்களையும் அவர் கதைகளில் மையமாக்குகிறார். அவருடைய கதைகள் ஆணும் பெண்ணும் சமமான உரிமைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற புரிதலையும் சமூக விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துகின்றன. பாலினச் சமத்துவத்தின் சமூக மேம்பாட்டின் அடிப்படையே பெண்கள் மீது நிலவும் சமத்துவமற்றப் பார்வையை மாற்றுவது அந்த மேம்பாட்டிற்கான முதல் படியாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் பாலின வேறுபாடு பார்க்காமல் ஒருவருக்கொருவர் சமமான இடத்தில் நிற்கும் நிலை உருவாக்கப்பட வேண்டி உள்ளது. அது மட்டுமே உண்மையான முன்னேற்றத்தின் அடையாளமாகும் என்பதைப் பிரபஞ்சன் எடுத்துரைக்கின்றார்.

துணை நூற்பட்டியல்:

1. *நிர்மலா ராணி வி. தமிழ் சிறுகதைகளின் பாலின வேறுபாடும் பெண்ணடிமைத் தனமும். காவியா வெளியேடு*, 2003, p. 8.
2. *பிரபஞ்சன். பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள் தொகுதி* 1. *டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்*, 2017.
3. ---. *பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள் தொகுதி* 2. *டிஸ்கவரி புக் பேலஸ்*, 2017.
4. *மங்கை ஆ. பெண்ணிய அரசியல். பரிசில் வெளியீடு*, 2005.
5. *ராஜ் கௌதமன். பாட்டும் தொகையும் தொல்காப்பியமும் தமிழச் சமூக உருவாக்கமும். தமிழன்னை பதிப்பகம்*, 2006.
6. *ரெங்கம்மாள் இரா. பெண்ணியம் அணுகுமுறைகளும் இலக்கியப் பயன்பாடும். அறிவுப் பதிப்பகம்*, 2005.

References:

1. Nirmala Rani V. Gender Differences and Feminine Subjugation in Tamil Short Stories. Kaviya Publications, 2003, p. 8.
2. Prabhangan. Prabhangan Short Stories, Volume 1. Discovery Book Palace, 2017.
3. ---. Prabhangan Short Stories, Volume 2. Discovery Book Palace, 2017.
4. Mangai A. Feminist Politics. Parisil Publications, 2005.
5. Raj Gautaman. Songs, Anthologies, and the Tholkappiyam in the Construction of Tamil Society. Tamizh Annai Publications, 2006.
6. Rengammal Ira. Feminism: Approaches and Literary Applications. Arivup Pathippagam, 2005.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

நாட்டுப்புற மதுரைகாளியம்மனின் தொன்மமும் வழிபாட்டுச் சடங்குகளும் Mythology and Rituals Madurai Kaliamman's Folk

முனைவர் ம. விஜயகுமார்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை சீனிவாசன் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
பெரம்பலூர்-621212, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Dr. M. VIJAYAKUMAR,
Assistant Professor, Department of Tamil, Srinivasan College of Arts and Science, Perambalur-621212,
Tamilnadu, India. EMail: vijayakumarm468@gmail.com https://orcid.org/0000-0002-1316-8211

Abstract

From the Day humanity emerged, People have lived life in harmony with nature. When some unnatural changes occur, they start Workshipig them out of Fear. Through the worship of folk deities, Myths are widely used to understand the development of the growth of culture, traditions and arts in human civilization. By transforming the tools of the departed ancestors used into deities.It can be seen among the natives. Divine beliefs are intertwined with the human life. Myths show that the life of the god is transmitted to humans through hearting. The myths of the Gods vary accoeding to the level of human knowledge. People do not see the myths of the gods as stories, They considered them as true events. myths help a lot keep social customs and rituals completely unchanged thorugh deity worship among the country people.

Keywords: Humanity, Wokship, Divine, Myths, Knowledge, People

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

மனித இனம் தோன்றிய நாளிலிருந்து மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கையினை வாழ்ந்தனர். இயற்கைக்கு மாறாக சில மாறுதல்கள் ஏற்படும் பொழுது அச்சத்தின் காரணமாக அவற்றையே வழிபடத் தொடங்கினர். நாட்டுப்புற தெய்வங்களின் வழிபாட்டு மூலமாக மனித இன வளர்ச்சி, பண்பாடுகள், கலாச்சாரம் இவற்றை அறிய தொன்மங்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன. இறந்த முன்னோர்கள் அவர்கள் பயன்படுத்திய பொருட்களை தெய்வமாக வழிபடும் நிலையினை நாட்டுப்புற மக்களிடையே அறிய முடிகின்றது. தெய்வ நம்பிக்கைகள் மனிதனின் தொன்மையான வாழ்வியலோடு இணைந்திருக்கின்றன. நாட்டுப்புற தெய்வங்களின் வாழ்வியல் மனிதர்களிடம் செவிவழியாக வழங்கப்படுவதே தொன்மங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. தெய்வங்களின் தொன்மங்கள் மனிதனின் அறிவு நிலைகளுக்கு ஏற்றார் போல மாறுபடுகின்றன. தெய்வ தொன்மங்களை மக்கள் கதைகளாக பார்ப்பது இல்லை, உண்மை நிகழ்வுகளாகவே கருதுகின்றனர். நாட்டுப்புற மக்களிடையே தெய்வ வழிபாட்டின் வாயிலாக சமுதாய பழக்கவழக்கங்கள், சடங்குகள் முற்றிலும் மாறிவிடாமல் இருக்க தொன்மங்கள் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன.

கலைச்சொற்கள்: இயற்கை, பண்பாடுகள், தொன்மங்கள், முன்னோர்கள், நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள், சடங்குகள்.

முன்னுரை:

நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் இயற்கையின் வழிபாடாகவும், இறந்த நம் முன்னோர்கள், அவர்களின் வாழ்வியல் சூழலை மையமாகக் கொண்டு தோன்றி இருக்க வேண்டும் என்பதை தொன்மங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இவ்வுலகில் மனித இனம் எப்பொழுது தொன்றியதோ அப்பொழுதே

தொன்மங்களும் தோன்றி இருக்கலாம். நாடுப்புற மக்கள் தங்களுடைய வாழ்வில் நிகழும் அச்சம், பயம், உடலில் ஏற்படும் நோய்களை தீர்க்கவே தெய்வங்களை நாடுகின்றனர். தெய்வ வழிபாடுகள் மக்களின் வாழ்வியலோடு இணைந்திருப்பது போல நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களைப் பற்றிய கதைகள் தொன்மங்களோடு இணைந்து இருக்கின்றன. நாட்டுப்புற தெய்வங்களாக பெண் தெய்வங்களை பெருமளவில் காணப்படுகின்றன. காளியம்மன் மழைத் தெய்வமாகவும், மக்களுடைய குறைகளை தீர்க்கும் ஆற்றலுடைய தெய்வமாக நாட்டுப்புற மக்கள் நம்புகின்றனர் என்பதை ஆராயும் நோக்கில் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள தொட்டியத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மதுரைகாளியம்மனின் தொன்மச் செய்திகள், திருவிழாக்களில் மக்கள் நிகழ்த்தும் வழிபாட்டுச் சடங்குகளையும் அறிந்து கொள்ள கள ஆய்வின் மூலம் கிடைத்த தகவல்கள் தொகுத்து தரப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வின் மூலம் கிடைத்துள்ள பல தகவல்கள் மக்களுக்கும், இறை அன்பர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் நல்ல பயனுள்ள ஆவணமாக பயன்படும்.

தொன்மம்

தொன்மம் என்பது புராணவியலைக் குறிக்கும். மித்(Myth) ஆங்கிலச் சொல் 'Myths' என்ற கிரேக்கச் சொல்லிலிருந்து உருவானது. தொல்காப்பியரும் பழமை என்பதற்கு தொன்மை எனும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார்.

தொன்மை தானே
உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே
(தொல்,செய்.நூ.538)

என்னும் நூற்பா தொன்மை என்பது உரையொடு பொருந்திய பழமையாகிய இராமசரிதமும் பாண்டவசரிதமும் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

கடவுள் தொன்மம்

நாட்டுப்புற மக்களிடையே சமயக் கொள்கைகள் தோன்றும் முன்பே தெய்வங்களைப் பற்றிய தொன்மம் மக்களின் உள்ளத்தில் தோன்றியது. தொன்மம் என்பதை நம்ப முடியாத கட்டுக் கதைகள், புனைவுக் கதைகள், பொருளற்ற கதைகள், இயற்கையாக தோன்றிய நிகழ்வுக் கதைகள் எனப் பல நிலைகளைக் குறிப்பிடலாம். தொன்மங்களை வைத்து ஒரின மக்களின் வாழ்வியல், ஒரு குழுவினருடைய பண்பாடுகள், பழக்கவழக்கங்கள், தெய்வங்களின் வழிபாட்டுச் சடங்குகளையும் அறியலாம். மனிதன் என்று இறந்தவனைப் புதைக்க முற்பட்டானோ அன்றே தொன்மம் தோன்றியது (கதிர் மகாதேவன்.தொன்மம், ப.11) என்கிறார் கதிர் மகாதேவன்.

மதுரைகாளியம்மனின் தொன்மம்

மதுரைகாளியம்மன் கோயில் தொட்டியம் நகரில் வடக்கு நோக்கி அமர்ந்துள்ளது. மதுரையை எரித்த கண்ணகி மன்னன் மீது உள்ள கோபத்தால் அவன் ஆட்சிக்கு உட்பட்ட பகுதியை காண வந்து இவ்விடத்தில் அமர்ந்ததால் இத்தெய்வத்தை மதுரைகாளியம்மன் என அழைக்கின்றனர் (நேர்காணல் சிவஞானம், நாள்.5.7.2025) என்று தகவலாளர் கூறினார்.

செல்லான் சாம்பான்

மதுரை பட்டணத்தில் செல்லான் சாம்பான் பெண் பார்த்துத் திருமணம் செய்துக் கொண்டான், ஆதியிலே தொட்டியத்தில் ஆண்டு வந்த இசங்கராயன், புசங்கராயன் இவர்களிடம் குதிரைகளைப் பாதுகாத்து அவற்றிற்கு கொள்களாகிய ஆகாரங்களை தயார் செய்து கொடுப்பதும் அவைகள் படுக்க வசதிகள் செய்து கொடுப்பதும் ஆகிய வேலைகளை செய்து வந்தான். இதற்கு அவர்கள் கொடுக்கும் கூலியைக் கொண்டு ஜீவணம் செய்து வந்தான். இவ்வேலையில் மதுரையிலிருந்து செல்லான் சாம்பான் மைத்துனன் சின்னான் சாம்பானிடமிருந்து அவ்வூரில் காளிக்கோயிலில் திருவிழா நடப்பதாக செய்தி வந்தது. உடனே இருவரும் நாமோ ராஜாங்கத்தில் இருக்கின்றோம், திருவிழாவிற்கு போக வேண்டுமானால் ராஜாவிடம் உத்தரவு கேட்க வேண்டுமென்று இராஜாவை சந்தித்து மதுரை செல்ல உத்தரவு வாங்கிக் கொண்டு ஆயத்தப்பட்டான்.

ஒடக்காரர்

மதுரைக்கு புறப்படும்பொழுது கொங்கு நாட்டில் மழை பெய்து குடகு ஆற்றிலே வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடுகிறது. அப்போது செல்லான் சாம்பான் ஓடக்கரரிடம் சென்று ஐயா நான் அக்கரைக்கு செல்ல வேண்டும் ஓடத்தை தள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறான். ஆனால் ஓடக்காரரோ ஆற்றில் வெள்ளம் வந்து விட்டதால் ஓடத்தை தள்ளக்கூடாது என்று மன்னன் உத்தரவு என்று கூறினான். உடனே இருவரும் தனது தோளில் கட்டியுள்ள வெங்கலக்கட்டி எனும் மேளத்தை தண்ணீரில் போட்டான். அது ஒரு ஓடம் போல் மாறியது தனது கைத்தடியைக் கோலாக் கொண்டு அக்கரையை அடைந்தான். அன்றிரவு உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது காளியம்மன் திருவிழாவிற்கு சகல வீதிகளிலும் மேளதாளம், தாரை, தப்பட்டைகள் முழங்கியது.

பூசாரி

கோயில் சன்னிதானத்தில் பூசை செய்து கொண்டிருந்த பூசாரிக்கு அருள் உண்டாகி அங்கு கூடியிருந்த மக்களிடம் அப்பா தொட்டியத்திலிருந்து செல்லான் சாம்பான் வந்துள்ளான். அவனை அழைத்து வந்து மேளம் வாசிக்க சொல்லுங்கள் என்றான். செல்லானை அழைத்து மேளம் வாசிக்க சொன்னார்கள். வாசித்த மேள ஒலியானது ஊர் முழுவதும் ஒலித்தது. திருவிழா முடிந்து காளிதேவியிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு தொட்டியம் நோக்கி வந்து கொண்டிருக்கையில் ஒரு வயதான பெண்ணொருத்தி தன்னை பின் தொடந்து வருவது போல் உள்ளது என்பதை அறிந்து திரும்பிப் பார்த்தான் ஒருவருமில்லை(நேர்காணல்கொ.மதிவாணன், நாள்.5.7.2025) எனத் தகவலாளர் கூறினார்.

மூதாட்டி ரூபம்

சிறிது தூரம் வந்த பிறகு ஒரு ஆலமரத்தின் அடியிலே மூதாட்டி ரூபக் கொண்டு காளி அமர்ந்திருந்தாள், காளி சின்னனிடம் நீ எந்த ஊருக்கு போகிறாய் என்று கேட்டாள். அதற்கு நான் காவேரி கரையில் வடபால் அமைந்துள்ள தொட்டியத்திற்கு போகிறேன் என்றான், அதற்கு காளிதேவி என்னையும் உன்னுடன் கூட்டி கொண்டு போ என்றாள். அங்கே என்ன வளம் இருக்கிறது எனக் கேட்டாள். எங்கள் ஊரில் நெல், வாழை, வெற்றிலை, கரும்பு, தென்னை போன்றவைகள் வளமாக இருகிறது என்றான்.

மூதாட்டி உருவில் இருந்த காளியானவள் எனக்கு நா உலர்ந்து விட்டது தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டாள். செல்லான் காளியை மனதில் நினைத்துக் கொண்டு தன் கையில் இருந்த தடியைக் கொண்டு மண்ணை குத்த பாறை பிளந்து தண்ணீர் கொட்டியது, உடனே பாட்டியானவள் தன் சுய ரூபத்தை கலைத்து ஐந்து வயது பெண்ணாகவும், பார்ப்பன பெண்ணாகவும், ஏழு வயது பெண்ணாகவும் மஞ்சள் உடை உடுத்தியும் உருமாறிக் காட்டினாள். செல்லான் மூவரையும் வலம் வந்து வணங்கி நீங்கள் யார் என்று புலப்படவில்லையே என்றான், உடனே காளியானவள் மதுரை மாநகரில் மகாகாளியாகவும், மதுரையை எரித்த கண்ணகியாகவும் இருந்த வரலாற்றினை செல்லானிடம் கூறினாள். தொன்மங்கள் மனிதனிடைய சிற்றறிவினால் நிரூபிக்க இயலாத நிகழ்வுகள், மனிதருக்கு அப்பறப்பட்ட உயிர்கள் ஆகியன பற்றித் தொடர்புடையன, தொன்மங்களில் மனிதருக்கு அப்பாற்பட்ட மேலான உயிர்கள் முக்கியப்பங்கு வகித்தன' (Ehcyclopedia Americah, Vol,19, P.699) என்கிறது. அந்த முப்பொருந்தேவியரும் ஈரூபக் கொண்டு அவனை பின் தொடந்து வந்தாள். வரும் வழியில் வன்னி மரத்து நிழல் குளிச்சியாக இருப்பதைக் கண்டு காளி தங்கினாள். காளிதேவி தமக்கென ஆலயமும் தேர் திருவிழாக்களும் இந்த அரசன் மக்களைக் கொண்டு செய்து தர வேண்டும் என நினைத்து பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தினாள்.

இளநீர்

காளி கிழவி உருவத்தில் தென்னைத் தோப்பில் அவ்வூர் சாணர்கள் இளநீர் வெட்டி கொண்டு இருந்தார்கள், கிழவி எனக்கு தாகமாக இருக்கிறது கொஞ்சம் இளநீர் கொடுங்கள் என்றாள், ஒருவன் யாரடா கிழவி, இளநீர் இல்லை என்றான், இதனால் மரத்தின் உச்சியில் நின்றவர்கள் பாதி மரம் இறங்கிய போது அவர்களுக்கு கண் தெரியவில்லை, இதனை தோப்புக்கு சொந்தக்காரர் அறிந்து கிழவியை பல இடங்களில் தேடியும் கிடைக்க வில்லை, அவ்வூரிலே கிழவியை கண்டுப்பிடித்து கண் தெரியாமல் போன செய்தியைக் கூறினார்கள். உமக்கு இப்பொழுது இளநீர் வெட்டித் தருவதாகச் சொன்னார்கள், நான் தான் மதுரைக்காளி ஆயிரம் இளநீர் தருவதாக வாக்கு கொடுத்தால் உனது சாணர்களின் கண் தெரியும் என்றாள். உடனே தோப்புக்காரரும் தருவதாக உறுதியளித்தார். மரத்தின் பாதியில் நின்றவர்களுக்கு கண் தெரிந்தது. (நேர்காணல் சு.இராமாயி, நாள்.7.7.25) என்று தகவலாளர் கூறினார்.

புசங்கராஜன்

ஒரு நாள் புசங்கராஜன் குதிரை மீது ஏறி வேகமாக செல்லும்போது வன்னிமரத்து கீழ் இருந்த புற்றுக்கள் சிதலமடைந்து அதிலுள்ள காளிதேவி அவனைக் கல்லாக உருமாற்றியது. இதனை ஊர் மக்கள் மூலம் அறிந்த மன்னர் கலங்கினர். இசங்கராஜன் கண்களால் அக்காட்சியைக் கண்டு கதறி அழுதார். அத்தெய்வத்தின் முன் உங்களுக்கு கோயில் கட்டிப் பூசைகள் அனைத்தும் செய்து தருகிறேன் என வேண்டினார். புற்றின் அடியிலுள்ள மண்ணை எடுத்து கையால் மனதார வேண்டி சிலையின் மீது தூவினார். உடனே மன்னனின் தம்பி மனித உருவம் பெற்றான். என் சக்தியை அறிந்து கொள்ளவே இவ்வாறு செய்தேன் என்றாள் காளி (டி.கர்ணன், பி.என்.கார்த்திகேயன், மதுரை காளியம்மன் தல வரலாறு, ப.41-42) என இக்கோயில் தல வரலாறு கூறுகின்றது.

வழிபாட்டுச் சடங்குகள்

இயற்கையின் ஆற்றலைக் கண்டு அஞ்சிய மனிதன் அவற்றிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள பல வழிபாட்டுச் சடங்களைப் பின்பற்றினான். வழிபாட்டு முறைகள் ஊருக்கு ஊர் தெய்வத்திற்கு தெய்வம் வேறுபடுகின்றன. நாட்டுப்புற கோயில்களில் திருவிழா காலங்களில் சடங்குகள் நடைபெறுவது தொன்றுதொட்டு வருகின்ற பழக்கமாகும். மனித சமுதாயம் பல்வேறு பிரிவுகளாக இருந்தாலும் தெய்வங்களுக்கான வழிபாடுகளை ஒன்றுப்பட்டு நிகழ்த்துகின்றனர். விழாக்கள் மிகப் பழங்காலத்திலிருந்தே கொண்டாடப்பட்டு வந்துள்ளன.விழாக்கள் என்பவை அதிக மக்கள் ஒருங்கிணைந்து நடத்தும் கூட்டுச் சடங்கில் இருந்து தோன்றியனவாகும் (பெ.சுப்ரமணியன், தமிழர் திருவிழாக்களும் பண்பாடும், ப.1) என்கிறார் பெ.சுப்ரமணீயன்.

காப்புக் கட்டுதல்

ஆண்டுதோறும் பங்குனி மாதம் மூன்றாம் செவ்வாய்க்கிழமை திருவிழா நடைபெறுவதற்கு காப்புக்கட்டு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகின்றது. மதுரை காளியம்மனுக்கு சாணர்கள் அளித்த சத்தியத்தின்படி இளநீர் குலைகளை பந்தலில் தொங்க விடுகின்றனர். செட்டியார், காளியம்பிள்ளை காவல்காரர், பண்டாரம், பறையர் போன்றவர்கள் காப்புக்கட்டிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் திருவிழா முடியும் வரை கோயிலில் தங்கி இருக்கின்றனர். இக்கோயில் திருவிழாக்களில் காப்புக்கட்டுதல் நிகழ்வு மரபு வழியாக தோன்றியவை எனலாம். எப்பொருள் எச்சொல்லின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர் செப்பின் அப்படிச் செப்புதல் மரபு (முனைவர் சண்முக செல்வகணபதி நன்னூல், பொதுவியல், நூ.388) இந்நூற்பாவின் மூலம் நன்னூலார் முன்னோரின் செயல்பாடுகளே பின்னர் மரபாகிறது என்கிறார்.

திருவிழாக்கள்

திருவிழாக்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் பங்குனி மாதம் எட்டு நாட்கள் நடைபெறுகின்றது, மதுரை காளியம்மனுக்கு வயல்களில் அறுவடைகள் முடிந்த பின்னர் திருவிழாக்களை நிகழ்த்துகின்றனர். இக்கோயில் விழாக்களில் மக்களிடையே ஒற்றுமை ஏற்படுகின்றது. திருவிழாக்களின் வாயிலாக பண்பாடுகள், கலாச்சாரங்களை அறியலாம். மக்களின் பொருளாதர நிலைகளுக்கு ஏற்ப விழா நிகழ்கின்றது. நாட்டுப்புற கோயில்களில் பெரும்பாலூம் பங்குனி, ஆடி, வைகாசி, சித்திரை மாதங்களில் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றது. விழாக்காலங்களில் கோயிலுக்கு வண்ணம் தீட்டி தென்னக் கீற்றுகளால் பச்சை பந்தலிட்டு வாழைமரம் மாவிலை தோரணங்களால் அலங்காரம் செய்து, காளியின் வாக்குப்படி இன்றுவரை சாணர்கள் தென்னைக் குலைகளை தொங்க விடுகின்ற்னர். (நேர்காணல் வி.சின்னச்சாமி, நாள்.15.8.25) எனத் தகவலாளர் கூறினார்.

ஆயிரம் பானை பொங்கல்

காளிதேவி கூறியபடி திருவிழாவின் முதல் நாளான்று குயவர்களிடம் மண் கலயங்களைக் வாங்கி கோயிலின் முன் தெற்கு வடக்காக குழித்தோண்டி ஆயிரம் பானைகளில் மக்கள் பொங்கல் வைக்கின்றனர். இதனையே 'ஆயிரம் பானை பொங்கல் வைத்தல்' என அழைக்கின்றனர். பச்சரிசியில் வெல்லம் கலந்து பொங்கல் வைத்து, இறைவன் முன் படையலிட்டு தேங்காய், வாழைப்பழம்,

வெற்றிலைப் பாக்கு, ஒவ்வொரு பானையில் இருந்தும் சிறிதளவு பொங்கல் எடுத்து வைத்து பூசாரி பூசைச் செய்கின்றார், பின்னர் கோயிலுள்ள அனைவருக்கும் பிரசாதமாக கொடுக்கின்றனர். இப்பொங்கலை கையில் ஏந்தி சாப்பிட்டால் உடலிலுள்ள நோய்கள் நீங்கும் என மக்கள் கருதி வழிபாட்டில் இச்சடங்கினை செய்கிறார்கள் (நேர்காணல்ப.கருப்பையா, நாள்.15.8.25) எனத் தகவலாளர் கூறினார்.

முளைப்பாரி எடுத்தல்

நாட்டுப்புறங்களில் முளைப்பாரி எடுத்தல் எனும் சடங்கு பெண் தெய்வங்களுக்கே பெரும்பாலும் நிகழ்கின்றது. மதுரைகாளியம்மனுக்கு காப்புக் கட்டிய நாளில் அவரவர் வசதிகளுக்கு ஏற்ப ஒரு பாத்திரத்தைத் தயார் செய்து அவற்றில் நவ தாணியங்களுடன் மண் கலந்து முளையிட்டு வளர்க்கின்றனர். தினமும் நன்கு வளர்வதற்கு தண்ணீர் ஊற்றுகின்றனர். இதுவே 'முளைப்பாரி' என அழைக்கப்படுகிறது முளைப்பாலிகை அருகில் தீட்டு உடையவர்கள் (மாதவிலக்கு, பிறப்பு, இறப்பு நிகழ்வு) உடையவர்கள் நெருங்கமாட்டார்கள் நல்ல விளைச்சல் பெருகும் எனக் கருதி வழிபாட்டுச் சடங்காக நிகழ்த்துகின்றனர். முளைப்பாலிகை நன்கு வளர்ந்தவுடன் பெண்கள் தங்களுடைய தலையில் வைத்துகொண்டு மேளத்தாளங்களுடன் கோயிலுக்கு எடுத்துச் சென்று, இறைவன் முன் வைத்து பூசைகள் முடிந்த பின்னர் கடைசியாக நீர்நிலைகளில் கரைத்து விடுகின்றனர்.

கிடா வெட்டும் பந்தல்

கோயில் முன்புறம் 10 அடி குழித்தோண்டி பந்தலிட்டு மாவிலைத் தோரணம் கட்டுகிறார்கள். அதற்கு இவ்வூரிலுள்ள தோட்டங்களில் மதுரைகாளியம்மன் திருவிழாவிற்கு கிடா வெட்டும் பந்தலுக்கென்றே மரங்களின் ஒவ்வொரு போத்தினையும் வெட்டாமல் விட்டு வைப்பார்கள். அந்த மரக்கிளைகள் காளியின் மகிமையால் ஒடியாமலும் வளையாமலும் நேராக வளரும், அதை வெட்டிக்கொண்டு வந்து கோவில் முன்பு ஊன்றி நட்டு வைப்பார்கள். மேலும் இவற்றில் தென்னை, பனை, மா குலைகளைக் கட்டி அழகு செய்வார்கள். இவ்வாறு செய்தால் இவற்றின் விளைச்சல் பெருகும் எனக் கருதி திருவிழாக்களில் சடங்காகச் செய்கின்றனர். (நேர்காணல்தே,சுப்பையா, நாள்.17.8.25) எனத் தகவல் கூறினார்.

எருமைக் கிடாக்களை வெட்டுதல்

திருவிழா நாளில் தேர் அமைத்து அவற்றில் காளிதேவியின் தெய்வத்தை வைத்து ஊரைச் சுற்றியவுடன் வாணவேடிக்கை நிகழ்ச்சி முடிந்தவுடன் கடைசியாகத் தேர் கோயிலுக்கு வருகிறது. தேர் வந்தவுடன் தேரை கிடா வெட்டும் பந்தலில் மேற்கு முகமாக நிறுத்தி வைக்கின்றனர். கோயிலில் வெட்டியுள்ள குழியில் எருமைக் கிடாக்களை பலி கொடுக்கின்றனர். விழாக்களில் பலியிடும் மரபு தெய்வத்தின் சீற்றத்தினைத் தனிப்பதற்கும் நன்மை வேண்டியும் இயற்றப்பட்ட ஒன்றாகத் தெரிகிறது (காந்தி.க.தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.72) எனக் க.காந்தி குறிப்பிடுகிறார். பிறகு வெட்டிய கிடாக்களை சாம்பான்கள் இழுத்துக்கொண்டு ஏற்கனவே வெட்டப்பட்டுள்ள குழியில் போட்டு அதன் மீது இரத்தம் சிந்திய மண்ணைத் தூவி புதைக்கின்றனர். பிறகு ஆடு,கோழி போன்ற உயிரினங்களைப் பலியிடுகின்றனர். இவ்வாறு உயிரினங்களைப் பலியிடுவதால் மதுரைகாளியம்மனின்

சீற்றம் தனிந்து நன்மை பெருகும் எனக் கருதி வழிபாட்டில் இச்சடங்குகளை செய்கின்றனர். (நேர்காணல்வி.காளிமுத்து நாள்.17.8.25) எனத் தகவலாளர் கூறினார்.

உதிர்வாய் துடைப்பு

அம்மன் தேர் ஏறியதிலிருந்து கடைசி நாளில் நடுநிசியில் அம்மனுக்கு காவிரி தீர்த்தத்தில் திருமஞ்சன பூசைகள் செய்தும் முறைப்படி உச்சிகால பூசைகள் நடத்தி முடிக்கிறார்கள். பிறகு மாலை நேரத்தில் வெளியூர்களிலிருந்து வந்த உறவினர்களும் ஊர்மக்களும் தெய்வத்திற்கு பூசைகள் செய்து வழிபடுகின்றனர். காளியம்மன் ஊர்வலமாகச் சென்ற போது வீதிகளில் பூசைகள், பலி வாங்கியதாலும், எருமைக் கிடாக்கள் பலியிட்டதாலும் அத்தெய்வத்தின் வாயில் இரத்தம் படிந்திருக்கும். அந்த இரத்தத்தை துடைப்பதாகக் கருதி தெய்வத்தின் வாயை பூசாரி துடைக்கிறார். தெய்வத்தின் வாயிலிருந்த உலர்ந்த இரத்தத்தை துடைப்பதே ‘உதிவாய் துடைப்பு’ ஆகும். உதிர்வாய் துடைப்பு முடிந்ததும் தேரினை அதனுடைய மூலஸ்தனத்தில் கொண்டு போய் வைத்து விடுவார்கள் (நேர்காணல்ச.ஆறுமுகம், நாள்.17.8.25) எனத் தகவலாளர் கூறினார்.

முடிவுரை

மனித இன வளர்ச்சியின் வழித்தோன்றலாக நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள் காணப்படுகின்றன. நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களுக்கு ஆலயம் கட்டுதல் வழிபடுவோரின் விருப்பத்தின்படி ஆலயம் எழுப்ப முடியாது. அந்த தெய்வம் உத்தரவு வழங்கிய பின்னரே கோயில் கட்ட முடியும், மதுரைகாளியம்மன் திருவிழாக்களில் மக்கள் நிகழ்த்தும் வழிபாடுகளில் அத்தெய்வத்தின் தொன்மை வரலாறுகள் வெளிபாட்டு நிற்கின்றன. இத்தெய்வம் பெண் என்பதால் மக்களின் வாழ்வியல் நெறிகளோடு நெருங்கிய உறவுடையதாக இருப்பதை தொன்மங்கள் புலப்படுத்துகின்றன. இக்கோயிலின் விழாக்களில் பல்வேறு இன மக்களும் இன பாகுபாடு இன்றி ஒற்றுமையுடன் வழிபாட்டுச் சடங்குகளை செய்கின்றனர். இதனால் சமூக ஒற்றுமையுணர்வு மேலோங்கி வளர்கிறது. மேலும் வழிபாட்டு சடங்குகளால் மக்களிடையே சகோதரத்துவம் வளர்கிறது. என்பதை இவ்வய்வின் மூலம் அறியபடுகிறது.

தகவலாளர் பட்டியல்

1.நேர்காணல், சிவஞானம். வீ. நாள்: 5.7.2023

2.நேர்காணல், மதிவாணன். கொ, நாள்: 5.7.2023

3. நேர்காணல், இராமாயி. சு, நாள்: 7.7.2023

4. நேர்காணல், சின்னசாமி. வி, நாள்: 15.8.2023

5. நேர்காணல், கருப்பையா. ப, நாள்: 15.8.2023

6. நேர்காணல், சுப்பையா. தே, நாள்: 17.8.2023

7. நேர்காணல், காளிமுத்து, வி, நாள்: 17.8.2023

8. நேர்காணல், ஆறுமுகம். ச, நாள்: 17.8.2023

Interview List

1. Interview, Sivangnam. V, Date: 5.7.2023
2. Interview, Mathivanan. K, Date :5.7.2023
3. Interview, Ramayi. S, Date: 7.8.2023
4. Interview, Chinnasamy. V, Date: 15.8.2023
5. Interview, Karuppaiya .P, Date: 15.8.2023
6. Interview, Subaiya. T, Date: 17.8.2023
7. Interview, Kalimuthu. V, Date: 17.8.2023
8. Interview, Arumugam. S, Date: 17.8.2023

துணைநூல் பட்டியல்

1.இளம்பூரணர், தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் செய்யுளியல், சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை-600018, 2021.

2.Emanual Fridman, The Ehcyclopedia,American, vol.19, Scholastic Library Publishing Inc,Danbury Connecticut, New York, 2006.

3.கதிர் மகாதேவன், தொன்மம், இலட்சுமி வெளியீடு, மதுரை-1.

4.கர்ணன்.டி. கார்த்திகேயன்.பி.என், அருள்மிகு மதுரைகாளியம்மன் தல வரலாறு, சாஸ்தா பதிப்பகம், தொட்டியம்6-21215, 2003.

5.காந்தி.க, தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-20.

6.சுப்ரமணியன்.பெ, தமிழர் திருவிழாக்களும் பண்பாடுகளும், ராம்குமார் பதிப்பகம், இலட்சியபுரம், பழனி

7.முனைவர்செல்வகணபதி, நன்னூல் தெளிவுரை, கற்பகம் பதிப்பகம், நாணயக்காரச் செட்டித் தெரு, தஞ்சாவூர்-613001, 2000.

REFERENCE BOOKS

1.Elampuranar, Tholkappiyam (Porulathigaram Ceyyuliyal), Siva Sidhanta Works Publishing Society, Chennai - 600 018, 2001.

2.Emanual Fridman, The Ehcyclopedia,American, vol.19, Scholastic Library Publishing Inc,Danbury Connecticut, New York, 2006.

3.Kathir Mahadevan, Myth, Lakshmi Publication, Madurai-1

4.Kannan.T, Karthikayan.P.N., Arulmiku Madurai Kaliyamman History,Thotiyam-621215,2003

5.Gannthi.K, Tamil Customs and belief, International Institute of Tamil Studies,
Chennai-20

6.Subramniyan.P,Tamil Festivals and Traditions, Ramkumar Pablication, Eladsiayapuram, palani.

7. Dr.Selvaganapathi, Nannual, karpagam Publication,Nanaikarach Chetty Street, Thanjavur-613001,2000.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

அகநானூற்றில் நெய்தல் திணை மக்களின் வாழ்க்கை முறை

The lifestyle of the people of Akananuru weaving peoples

திருமதி பெ. கௌசல்யா, முனைவர் இரா. சுப்ரமணி,**

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (BDU2210632779764), தமிழாய்வுத்துறை,
அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன்
இணைவுபெற்றது, கரூர் - 639005.

**ஆய்வு நெறியாளர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுபெற்றது, கரூர் - 639005.

Mrs. P. Kowsalya, Dr. R. SUBRAMANI,**

Full time PhD Research scholoar in Tamil (BDU 2210632779764), Government Arts college (Autonomous),
Affiliated to Bharathidasan University, Karur – 639005.
Email: perumalkowsalya1997@gmail.com

**Research Guide, Associate Professor, Research Department of Tamil, Govt.Arts College (Autonomous),
Affiliated to Bharathidasan University, Karur – 639005.
Email: tamilsubbu1998@gmail.com

Abstract:

Sangam literature is a very admirable ancient literature. It beautifully depicts all the ideas necessary for human life. This research article is based on the ideas expressed in the songs about the people of Neythal. The cultural lifestyle of the people of Neythal is highlighted in this article by examining the residential areas of the fishermen, their fishing industry, salt selling, conch shelling, food habits, hospitality, games, and worship methods.

Keywords: *Fisherman, Saltseller, Ayilai Fish (Spottedbarb), Tamarind, The Tramp.*

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் மிகவும் போற்றத்தக்க பழமையான இலக்கியங்களாகும்.இவை மனித வாழ்விற்குத் தேவையான அனைத்துக் கருத்துக்களையும் அழகாக ஓவியம் போன்று காட்டுகின்றன.நெய்தல் திணை மக்களைப் பற்றி அத்திணை பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு கட்டுரை அமையப் பெற்றுள்ளது. மீனவர்களின் குடியிருப்பு பகுதிகள், அவர்களின் மீன்பிடித் தொழில், உப்பு விற்றல், சங்கு எடுத்தல் போன்ற தொழில் முறைகளையும்,உணவு முறைகள்,விருந்தோம்பல், விளையாட்டுகள், வழிபாட்டு முறைகள் ஆகியவைகளை ஆராய்வதன் வழியாக நெய்தல் நில மக்களின் பண்பாட்டு வாழ்க்கை முறையும் இக்கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

குறிப்புச்சொற்கள் : பரதவர்,உமணர்,பழந்திமில்,அயிலை,அம்புளி

முன்னுரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்வியலைப் பற்றி நாம் காணும்போது அக்கால மக்கள் தங்கள் வாழ்வியல் சார்ந்த நிலப் பாகுபாட்டை செய்திருக்க வேண்டும் என்று அறிய முடிகிறது. அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த

TAMILMANAM

மக்கள் நிலத்திற்கேற்றவாறு ஒவ்வொரு வகையான வாழ்வில் நெறிமுறைகளை கொண்டிருந்தனர். மேலும் அவர்களுக்கென ஒரு சமூகக் கட்டமைப்பினைக் கொண்டிருந்தனர். சங்க இலக்கியங்களின் வாயிலாக நெய்தல் நில மக்களாகிய பரதர்களின் வாழ்வு எப்படிப்பட்டதாக அமைகின்றது என்பதை ஆராய முடிகிறது. மேலும் அந்நில மக்களின் பண்பாட்டுச் சுழல் சங்க இலக்கியங்களின் வழி காட்டப்பட்டுள்ளது. அதனை இக்கட்டுரை விரிவாக எடுத்தியம்புகிறது.

நெய்தல் திணை

பழங்காலத்தில் நிலம் நான்கு வகைகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை தொல்காப்பியம்,

" அவற்றுள்

நடுவண் ஐந்திணை நடுவனது ஒளிய

படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே"

தொல்காப்பியம் 948

எனக் கூறுகிறது. இங்கு நடுவில் இருக்கும் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஐந்திணைகளுள் நடுவில் இருக்கும் பாலை தவிர மற்றவை கடலால் சூழப் பெற்ற இந்நிலவுலகத்தால் பகுக்கப்பட்டது என்பது இந்நூற்பாவில் குறிப்பிடப்படுகிறது . குறிஞ்சி என்பது மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமாம்; முல்லை காடும் காடு சார்ந்த இடமுமாம் : மருதம் வயலும் வயல் சார்ந்த இடமுமாம்; நெய்தல் கடலும் கடல் சார்ந்த இடமுமாம் ; பாலை மணல் மணல் சார்ந்த இடமுமாம் என்பது உலகம் முழுமைக்கும் பொருந்தும் என்னும் கருத்தும் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

"மாயோன் மேய காடுறை உலகமும்

சேயோன் மேய மைவரை உலகமும்

வேந்தன் மேயே தீம்புனல் உலகமும்

வருணன் மேய பெருமணல் உலகமும்

முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் எனச்

சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே"

தொல்காப்பியம் 951

நெய்தல் நில மக்களின் குடியிருப்புகள்

நெய்தல் நில மக்கள் பெரும்பாலும் கூரை வேய்ந்த வீடுகளில் குடியிருந்தனர். இயற்கையாக கடற்பரப்பில் கிடைக்கப்பெறும் கழி,குச்சிகளைக் கொண்டு கூரை அமைத்திருந்தனர்.இதனை,

"பெருங்கடல் வேட்டத்து சிறுகுடிப் பரதவர்"

அகம் 140 -1

என்னும் அகநானூற்றுப் பாடல் கூறுகிறது. பெரிய கடலில் மீன் பிடிக்கும் தொழிலையுடைய சிறிய குடிசையில் வாழும் நெய்தல் இன மக்களின் குடியிருப்பை குடில் என்றே குறிப்பிடுவர். கடற்கரையோரம் அழகிய மட்டைகளால் வேயப்பட்டிருப்பது காண்போரின் கண்களுக்கு விருந்தாக அமைகின்றது.

"இருங்கழி மலர்ந்த வள்இதழ் நீலம்

புலாஅல் மருகின் சிறுகுடிப் பாக்கத்து"

அகம் 270 1-2

புலால் மணம் வீசும் தெருக்களை உடைய சிறிய குடியிருப்புகளை உடைய பாக்கத்தில் குடியிருக்கும் பரதவர்கள் என்ற வரிகளின் மூலம் பாக்கம் என்று இவர்களின் குடியிருப்பு அழைக்கப்பட்டதை அறியலாம். மேலும் பரதவர்களின் குடியிருப்பு சேரி என்ற பெயராலும் அழைக்கப்பட்டது .

“நிலாவின் இலங்கு மணல்மலி மறுகில்
புலால்அம் சேரி புல்வேய் குரம்பை
……………………………………………………………………………………………….
தம்பதி மறக்கும் பண்பின் எம்பதி”

அகம் 200 1-5

ஒரு பரதவர் மற்றொரு நிலத்தை சார்ந்த மக்களை தம்மோடு தங்கி இளைப்பாறும்படி கூறும் பொழுது எம் குடியிருப்பு நிலாவைப் போல் விளங்கும் மென்மையான மணல் பரந்த தெருவில் புலால் வேயப் பெற்ற சின்னஞ்சிறு குடிசைகளை உடையது, நீரால் சூழப்பட்டது. மிகவும் அழகான காட்சியாக அமையும் தன்மை கொண்டது. புலால் நாற்றம் வீசும் ஊர் என்று சொல்ல இயலாத மிகச் சிறிய குடியிருப்பு தான் , ஆனால் அது இன்ப எல்லையின் இருப்பிடம் அங்கு எவராவது ஒருமுறை வந்து தங்கினால் மீண்டும் அவர் வீட்டுக்கு போக தோன்றாது; இவ்விடத்தை விட்டு பிரிய மனம் வராது. அத்தகைய சிறப்புடையது எங்கள் குடியிருப்பாகும் எனப் பரதவன் கூறுவதாக இப்பாடல் பொருள் தருகிறது.

பகுத்துண்ணல்

நமக்கு கிடைத்தவற்றை நம் சுற்றத்தாரோடு சேரந்து பகிர்ந்து கொள்ளும் வாழ்க்கையே பகுத்துண்ணல் எனப்படுகிறது. இதனை வள்ளுவர்,

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை”

குறள் 322

என்கிறார். அதாவது தமக்கு கிடைத்த உணவை தாமுண்டு மற்றவருக்கும் கொடுத்து உண்ண வேண்டும், அதுவெ அறங்களில் எல்லாம் தலையாய அறமாகும் என இக்குறள் பொருள் தருகிறது.

“ குரூஉத் திரைப் புணரி உடைதரும் எக்கரப்
பழந் திமில் கொன்ற புதுவலைப் பரதவர்
மோட்டு மணல் அடைகரைக் கோட்பாட்டு மீன் கெண்டி
மனம் கமழ பார்க்கத்துப் பருக்கும்”

அகம் 10 (10-13)

கீழ்க்காற்றினால் நிறம் மிக்க கடல் அலைகள் மோதி உடைக்கும் மணல்மேட்டில் கிடக்கும் பழைய படகுகளில் சென்று புதிதாகச் செய்யப்பட்ட வலையை உடைய பரதவர்கள் உயர்ந்த மலையுடைய கரைப் பக்கத்தில் வந்து ஒதுங்கிக் கிடக்கும் சுறா மீனை அறுத்து தாமும் உண்டு, அதன் மீதியைப் பக்கத்தில் உள்ள பலருக்கும் கொடுக்கும் வளம் பொருந்திய தொண்டி எனும் ஊரைச் சார்ந்தவன் என அகநானூறு விவரிக்கிறது.

“ கொடுந் திமிற் பரதவர் வேட்டம் வாய்த்தென
இரும்புலாக் கமழும் சிறுகுடிப் பாக்கத்துக்
குறுங்கண் அவ்வலைப்பயம் பாராட்டி
கொழுங்கண் அயிலை பாக்கும் துறவன்” அகம் 70 (1-4)

TAMILMANAM

வளைந்த படகினை உடைய பரதவ மக்களுக்கு மீன் வேட்டை நன்கு கிடைத்தது. பெரிய புலால் நாற்றம் கமழ்கின்ற குடிகளையுடைய தம் ஊரில் குறுகிய கண்களை உடைய அழகிய வலைகளில் பிடிபட்ட கொழுகிய கண்களை உடைய அயிலை மீன்களை எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தனர் என்னும் செய்தி மேற்காண் பாடல் மூலம் அறியப்படுகிறது. மீனவர்கள் தங்களது கிடைத்த உணவுகள் அனைத்தையும் தாங்களே வைத்து கொள்ளாமல் பிறருக்கும் கொடுத்து உதவி செய்துள்ளனர் .இது மீனவர்களின் பகிர்ந்துண்ணும் பண்பை நமக்குக் காட்டுவதாக அமைகிறது.

மீன்பிடித் தொழில்

பரதவர்கள் தங்களின் குடும்பத்தை காப்பாற்றுவதற்காக இரவு பகல் பாராது தங்களுடைய தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை பாடல் ஒன்று மிக அழகாக விளக்குகின்றது.

“நெடுங்கயிறு வலந்த குறுங்கண் அவ்வலை
கடல்பாடு அழிய இன மீன் முகந்து
துணை புணர் உவகையர் பரத மாக்கள்”

அகம் 30

வலையை இறுக்கி பெரிய கயிறுகளால் கட்டப்பட்ட குறுகிய கண் போன்ற அழகிய வலையில் கடலின் பெருமை கொண்ட பலவகை மீன்களை பிடிப்பர். மிகவும் மகிழ்ச்சியாய் இளைஞர்களும், முதியவர்களும் தம் சுற்றத்துடன் கூடி மணலில் ஆரவாரித்துக் கொண்டு வலைகளை வீசி இழுத்துக் கொண்டிருப்பர். கிடைத்த மீன்களை பல கூறுகளாய் விற்று அதில் வரும் பணம் மூலம் தன் குடும்பத்தை நடத்துவர்.

பெருந்திரை முழக்கமொடு இயக்க விந்திருந்த
கொண்டல் இரவின் இருங்கடல் மடுத்த
கொழு மீன் கொள்பவர் இருள்நீள் ஒண்சுடர்

அகம் 100 (5-8)

கரிய கடலிலே கொழு மீன்களைப் பிடிக்கும் பரதவர்கள் இரவில் இருள் நீங்கும்படியாகத் தம் தோனியில் விளக்குகளை எடுத்துக் கொண்டு செல்வர் என கூறுவதன் மூலம் படகு, தோணி, வலை என்று பல வகையான பொருட்களை தங்களுடைய தொழிலுக்கு பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்பதை அறிலாம். மீனவர்கள் கடலில் தான் பெற்ற பெரும் செல்வமாகிய மீன்களை விற்றனர். கணவன் மனைவி இருவருமே சேர்ந்து உழைத்தனர். மனைவி தன் மக்களையும், மனையையும் காப்பதோடு கணவனுடன் சேர்ந்து மீன்விற்று பொருள் ஈட்டுவார்கள் என்னும் கருத்து இங்கு காணப்படுகிறது.

ஓங்கு திரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇ
திமிலோன் தந்த கடுங்கண் வவயமீன்
தழைஅணி செல்வத் தங்கையர்
விழவு அயர் மறுகின் விலையெனப் பகரும்

அகம் - 320

உயர்ந்தெழும் பெரிய அலைகளை உடைய கடற்பரப்பில் மீன்பிடிக்கும் படகினைக் கொண்டு தமையன்மார்கள் வலைகளை வீசி மீன்பிடிப்பர், பிடித்த அம்மீன்களை தமக்கையர்கள் (பெண்கள்) ஊரில் கூடும் திருவிழாக்களில் கூவி கூவி விற்று மீன்களைக் கொடுத்து பொருள் ஈட்டுவார்கள்.

உப்பு விற்றல்

நெய்தல் நிலத்தில் மட்டுமே அங்கு வாழும் மீனவர்கள் உற்பத்தி செய்யப்படும் உப்பினை ஏனைய நிலப்பகுதிகளுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பர். அவ்வாறு உப்பு விற்பவர்கள் உமணர் என அழைக்கப்பட்டனர்.

“பெருங்கடல் வேட்டத்து சிறுகுடிப் பரதவர்
இருங்கழிச் செறுவின் உழாஅது செய்த
வெண்கல் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி
என்றூழ் விடற குன்றம் போகும்
கதழ்கோல் உமணர் காதல் மடமகள்
……………………………………………………………………………………………………
நெல்லின் நேரே வெண்கல் உப்பு எனச்
சேரி விலைமாறு கூறலின்,”

அகம் 140

பெரிய கடலில் இருந்து மீன்பிடிக்கும் தொழிலை உடைய சிறிய குடிசையில் வாழும் பரதவ மக்கள், பெரிய உப்பங்கழியாகிய வயலிலே வெண்ணிறக் கல் உப்பினை விளைவிப்பர். கடலில் விரைந்து செல்ல தாற்றுக்கோலினை பயன்படுத்தும் உப்பு வணிகர்கள் அவ்வுப்பினைப் பெற்று அதன் விலையைக் கூறிக்கொண்டு ஞாயிற்றின் வெம்மையைப் பொறுக்காது வெடிப்புடைய குன்றங்களைக் கடந்து போவர் வேண்டும் என்றும், உப்பு விற்றலில் பெண்களும் இருந்தனர் என்றும் இப்பாடல் பொருள் தருகிறது.

விருந்தோம்பல்

இல்லற மகளிர்க்கு இன்றையமையாத பண்புகளில் ஒன்று விருந்தோம்பல் என அற இலக்கிய நூலான திருக்குறள் பின்வருமாறு வலியுறுத்துகிறது.

“விருந்துபுறந்தருதலுஞ் சுற்றம் ஓம்பலும்
பிறவு மன்ன கிழவோன் மாண்புகள்”

தொல் . நூ.11

இக்கருத்தினை வலியுறுத்தும் அகநானூற்றுப் பாடல்

“இருங்கலி யாணர்தம் சிறுகுடி தோன்றின்
வல் எதிர் கொண்டு மெல்லிதின் வினைஇ
துறையும் மான்றன்று பொழுதே சுறவும்

……………………………………………………………………………………………………

இல்லுறை நல்விருந்து அயர்தல்”

அகம் 300

என்னும் இப்பாடலில் தலைவனை தலைவி தன் வீட்டிற்கு வருமாறு அழைக்கிறாள். வரும்பொழுது என்னை அறியாத வண்ணம் தாங்கள் வர வேண்டும். எங்கள் வீட்டில் உங்களை வரவேற்பார்கள். அப்போது மாலை நேரமாகிவிட்டதால் உங்களை எங்கள் மனையிலேயே தங்குமாறு

வேண்டுவர். நீயும் தங்குவாயாக நானும் உன்னை விருந்தாளியாக உபசரித்து இன்புறுவேன் என்கிறாள் எனக் கூறுவதாக இப்பாடல் பொருள் தருகிறது.

உணவு முறைகள்

மீனவர்களின் பிரதான உணவு கடற்பரப்பில் கிடைக்கப்பெறும் மீனும் கருவாடும் ஆகும். அதையே அவர்கள் விரும்பி உண்டனர் . இதனை,

“பெருங்கடற் பரப்பில் சேயிறா நடுங்க
கொடுந் தொழில் முகந்த செங்கோல் அவ்வலை
நெடுந்திமில் தொழிலொடு வைகிய தந்தைக்கு
உப்புநொடை நெல்லின் மூரல் வெண்சோறு
அயிலை துழந்த அம்புளிச் சொரிந்து
கொழுமீன் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்கும்”

அகம் 60 (1-3)

என்னும் பாடல் காட்சிப்படுத்துகிறது. பெரிய கடற்பரப்பில் இறால் மீன்கள் நடுங்கும்படி மீன்களை பிடிக்கும் தொழிலை உடைய அழகிய வலையை கையில் கொண்டு நீண்ட படகில் தந்தை மீன் பிடிக்கும் வேலையில் தங்கினான். உப்பு விற்று வாங்கி வந்த நெல்லாலே சமைக்கப்பட்ட மூரலாகிய வெண் சோற்றை அயிலை மீனையிட்டு சுவை மிகுந்த புளிங்கறியை ஊற்றி கொழுமீன் கருவாட்டுடன் தன் தந்தைக்கு தாய் உணவைக் கொடுத்தாள்.இவ்வாறாக வேலை செய்து பசியோடு இருக்கும் தந்தைக்கு உணவு பரிமாறப்பட்டது என இப்பாடல் கருத்து தருகிறது.

தொகுப்புரை

நெய்தல் திணை மக்கள் அவர்கள் வாழ்வின் சூழலுக்கு ஏற்ப தங்கள் வாழ்க்கையை மிகவும் சிறப்புடன் நடத்தி வந்தனர். மீன்பிடித் தொழில், உபசரிப்புகள், உப்பு விற்கும் முறை, உணவு முறைகள் என்று அனைத்துமே போற்றக்கூடிய ஒன்றாகும். இம்மக்கள் தங்கள் வாழ்வின் மூலம் எதிர்கால சந்ததியினருக்கும் தேவைப்படும் வாழ்க்கைக் கருத்துக்களை கூறிவிட்டுச் சென்றுள்ளனர்.

மேற்கோள் பட்டியல் (Works Cited)

1. ஆச்சாரியா, பி.எஸ். திருக்குறள். நர்மதா பதிப்பகம், சென்னை.
2. தமிழண்ணல், முனைவர், மற்றும் சு.ப. அண்ணாமலை, முனைவர், பதிப்பாசிரியர்கள். அகநானூறு. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை.
3. பிள்ளை, இராம கோவிந்தசாமி, பதிப்பாசிரியர். தொல்காப்பியம். உரை: நச்சினார்க்கினியர். சரஸ்வதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

REFERENCES:

1. *Acharya, P.S. Thirukkural. Narmada Pathippagam, n.d.*
2. *Pillai, Rama Govindaswamy, editor. Tholkappiyam: Nachinarkiniyar Urai. Saraswathi Mahal Library, n.d.*
3. *Tamilannal and S.P. Annamalai. Akananuru. Varthamanan Pathippagam, n.d.*

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

பெண்களுக்கான சிறப்பு உணவுகள்
The Development of Tamil Language Education in Sri Lanka

மருத்துவர் க. அன்பரசு*, முனைவர் மருத்துவர் பெ. பாரதஜோதி**

*முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

**இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் நெறியாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

Dr. M. K. Anbarasu MD(s)[1], Dr. P. Bharathajothi MD(s)[2],

1. PhD Research Scholar, Department of Siddha Medicine, Tamil University, Thanjavur 10 Email: anbusubha1966@gmail.com
2. Research Guide, Professor and Head of Department, Department of Siddha Medicine, Tamil University, Thanjavur 10

Abstract

The Tamil community is a society that places great importance on women. From infancy to old age, across seven distinct life stages, the Tamil community protects women by providing them with appropriate foods tailored for each phase. Particularly during pregnancy and the postpartum period, the Tamil community offers special foods to safeguard both the mothers and their infants. The specific foods given during the postpartum period vary by region, based on locally available ingredients. Special dietary practices are customary for every stage of a woman's life, from childhood and menarche to pregnancy and old age.

Keywords: *Pillaitthamizh (Tamil tradition for children), light meal, koottānchoru (special nutritious rice), infant food, ulundhangali (a dish made from black gram), puttu (steamed rice cake), valaikkāppu (postpartum care ritual), suraikkari (shark curry, a postpartum nutrient-rich dish), food for the elderly, Sevvai Nōnbu (Tuesday fasting observance).*

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

பெண்களுக்கான சிறப்பு உணவுகள் மருத்துவர் க.அன்பரசு முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சித்த மருத்துவத்துறை. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம். தஞ்சாவூர் 10 முனைவர் மருத்துவர் பெ. பாரதஜோதி பேராசிரியர் மற்றும் துறைத்தலைவர். சித்த மருத்துவத்துறை. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம். தஞ்சாவூர் 10 ஆய்வுச்சுருக்கம் பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்த சமூகம் தமிழ்ச் சமூகம் ஆகும். சிறு குழந்தை முதல் வயது முதிர்ந்து முதுமை அடையும் வரை உள்ள ஏழு வகையான பருவங்களில் ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஏற்ப உணவுகள் அளித்து பெண்களைப் பாதுகாப்பது தமிழ்ச்சமூகம். குறிப்பாக கர்ப்பகாலத்திலும் மகப்பேற்றிற்கு பின்பும் பெண்களுக்குச் சிறப்பு உணவுகளை அளித்து பெண்களையும் சிசுக்களையும் காப்பது தமிழ்ச் சமூகம். மகப்பேறு காலத்தில் வழங்கப்படும் உணவுகள் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் ஏற்ப மாறுபடும். அவை அங்கே கிடைஉணவுப்பொருட்களைச் சார்ந்தே அமைகின்றன. சிறுபிள்ளைப் பருவத்தில் இருந்து பூப்படைதல், மகப்பேறு காலம், வயோதிகம் என ஒவ்வொன்றிற்கும் சிறப்பு உணவுகள் வழக்கத்தில் இருக்கின்றன.

tamilmanam

சிறப்புச் சொற்கள்: பிள்ளைத்தமிழ், சிற்றுணவு, கூட்டாஞ்சோறு, குழந்தை உணவு, உளுந்தங்களி, புட்டு, வளைகாப்பு, சுறாக்கறி, முதியோருணவு, செவ்வாய் நோன்பு

முன்னுரை:

உலகில் பெண்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்தது தமிழர்களே. சிறப்பு செய்ததும் அவர்களே. இதற்கு உதாரணமாக சங்க இலக்கிய புலவர்களில் இதுவரை 32 பெண்பாற் புலவர்களின் பெயர்கள் கண்டறியப்பட்டுள்ளதைக் கூறலாம். இன்றும் ஒன்றிய அரசின் புள்ளி விவரங்களின்படி தமிழ்நாட்டில் பிரசவகாலத்தில் பெண்களின் இறப்பு சதவிகிதம் குறைவாக உள்ளது, பிறந்த குழந்தைகளின் மரணவிகிதமும் குறைவு. பெண்களுக்கான கல்வியில் முன்னேறிய இடம் என பல விதங்களில் பெண்களைப் போற்றும் விதம் தமிழ்நாட்டில் சிறப்பாகவே உள்ளது. பிள்ளைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் கூட ஆண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ், பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ் என பிரித்து சமமாக் கடைப்பிடிக்கபட்டிருக்கின்றது. பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ், காப்பு, செங்கீரை, தால், சப்பாணி, முத்தம், வருகை, அம்புலி, நீராடல், அம்மானை, ஊசல் என பத்து வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிறு குழந்தைப் பருவத்தை அடுத்து பெண்களை வயதுக்கேற்ப பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என நுணுக்கமாக பெண்களின் பருவங்களை ஏழு வகையாகப் பிரித்தது தமிழ்ச்சமூகம். தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்வியலில் அனைத்து நிலைகளிலும் பெண்களுக்கான சிறப்பு உணவு வகைகளைக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வுணவிலும் பெண்களுக்கான சிறப்பு உணவுகளை தம் வாழ்வியலில் தமிழர்கள் கொண்டிருந்தனர். பருவத்திற்கேற்ற சிறப்பு உணவுகள் பெண்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. மரபு வழக்கில் பெண்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட்ட உணவுகளிலிருந்து நாட்டார் வழக்கில் பெண்களுக்கு உணவில் தனிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உதாரணமாக கைம்பெண்களுக்கு சங்ககாலத்தில் இருந்தே குறிப்பிட்ட உணவே தரப்பட்டு வந்தது. வெள்ளை எள் துவையலும், புளி சேர்த்து வேகவைத்த வேளைக் கீரையும் வழங்கப்பட்டது என்று புறநானூறு பதிவு செய்கிறது (புறம் 246). ஆனால் நாட்டார் வழக்கில் இப்பழக்கம் கடைப்பிடிக்கப்படவில்லை என்பதே உண்மை. உழைக்கும் மக்கள் சமூகத்தில் ஒரு நபர் உழைப்பு என்பது இன்றியமையாதது. எனவே அவர்களுக்கும் வழக்கமான உணவே வழங்கப்பட்டது. இது போலவே பெண்களுக்கு அவர்களின் தொழில், வயது. மகப்பேறு காலம் போன்றவற்றை கருத்தில் கொண்டு உணவுகள் வழங்கப்பட்டன. உணவே மருந்து என்பது சித்தமருத்துவக் கொள்கை. இவை குறித்து ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சிற்றுணவும் பெண்டிரும்

பெண்கள் தங்கள் பொருளாதாரச் சூழ்நிலைக்கேற்ப சிற்றுண்டி செய்து உண்பர். உழைக்கும் பெண்டிரோ, தங்கள் உழைப்பு அசதி நீங்க அவ்வப்பொழுது சிறு உணவுகளாக வறுத்த பயறு வகைகளான காணம்(கொள்ளுப் பயறு), தட்டாங்காய், கம்பு, சுடலை, சோளம் போன்றவற்றை முந்தானைச் சேலையில் முடிந்து கட்டிகொண்டு சாப்பிட்டு வருவர். சிலர் அரிசியை வறுத்தோ அல்லது

அரிசியை ஊறவைத்து வெல்லம் அல்லது கருப்பட்டி சேர்த்து உண்பர். இது அவர்களுக்கு வேலைச் சோர்வை நீக்குகிறது.

கூட்டாஞ்சோறு

சிறுமிகள் செய்து விளையாடும் விளையாட்டாகக் கருதப்படுகிறது. சில சமயம் பதின்பருவப் பெண்கள் சிலர் கூடி அரிசி, பருப்பு, காய்கறி ஆகியவற்சை சேர்த்து கூட்டாஞ்சோறு செய்து மகிழ்வர். இதில் பெண்கள் பலரின் கைப்பக்குவம் பகிரப்படுவது இயற்கை. (சியாமளா கௌளரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

இச்செய்கை உணவு சமைக்கும் பழக்கத்தை மறைமுகமாக ஊக்குவிக்கிறது. ஐந்தரைப்பெட்டி என்பது சமீபகாலம் வரை சமையலறையில் இடம் பெற்றிருந்தது. இதில் இருக்கும் பொருட்களே சமையலுக்கு ஆதாரப்பொருட்கள், அஞ்சும் இருந்தா அறியாத பெண்ணும் நல்லா குழம்பு வைப்பா என்னும் கிராமத்து சொலவடை உறுதி செய்கிறது (பழமலய், பக்தவத்சல பாரதி. 2011).

குழந்தை உணவு

பால்குடி மறந்த குழந்தைகளுக்கு சோறூட்டல் என்பது சில சாதியரால் ஒரு சடங்காகவே நிகழ்த்தப்படுகிறது. இந்நிகழ்வில் இனிப்பு உணவாக பச்சரிசியும் இனிப்பும் கலந்த உணவு சிறிது தரப்படுகிறது. உழைக்கும் மக்கள் தானிய உணவையும் புலால் உணவையும் கொடுப்பதற்கு முன்னர் கோழியின் ஈரலை அவித்து நசுக்கிக் கொடுப்பர். தென் மாவட்டங்களில் ஏலமும் சுக்கும் கலந்த சில்லு கருப்பட்டி தரப்படுகிறது. இவற்றோடு லட்டையும், எள்ளுருண்டையும் குழந்தைகள் உணவாகப் பெரியாழ்வார் "கன்னலின் இலட்டுவத்தோடு காரள்ளின் உண்டை" என்று கூறுவதை பதிவு செய்கிறார் பரமசிவம். (பரமசிவம் மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

இது தவிர எளிதில் செரிக்கும் உணவினை பெரிதும் அளித்திருக்கின்றனர். கூழ் அவ்வகை உணவே. இதனை பின்வரும் குறள் மூலம் அறியலாம்.

அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்.
குறள் 64.

பூப்பூச்சடங்கு உணவு

தமிழகத்தில் பூப்படைந்த பெண்களுக்கு தரப்பபடும் உணவுகள் மிகவும் ஊட்டச்சத்து உடையவை. மருத்துவ குணம் உடையவை. பெண்களின் உடல்நலத்தை கருத்தில் கொண்டு இவ்வுணவுகள் தரப்படுகின்றன. இவ்வுணவில் உளுந்தும் நல்லெண்ணெய்யும் முதலிடம் பிடிக்கின்றன.(சியாமளா கௌளரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011). சிலர் உளுந்தங்களியில் நல்லெண்ணெய் ஊற்றித் தருவர். தென்மாவட்டங்களில் தோல் நீக்காத உளுந்து, அரிசி வெந்தயம் ஆகியவற்றை வேகவைத்து தேங்காய் துருவல் சேர்த்து கருப்பட்டி கலந்து தருவர். திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி பகுதியில் இதனை ஆட்டுக்கறி குழம்புடன் சேர்த்து தருவர். உளுந்து சோறு என்ற பெயரில் இது வழங்கப்படுகிறது.

(சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 201). இதுதவிர உளுந்துப்புட்டு, உளுந்து உருண்டை போன்றவை தமிழ்நாட்டின பல பகுதிகளல் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. நகர்ப்புறம் சார்ந்த சமூகங்களில் உளுந்தங்களிக்கு மாற்றாக உளுந்து வடை தரப்படுகிறது. (பரமசிவம் மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).
ஏற்கனவே இவ்வகை உணவுகள் மருத்துவ குணமுடையவை என்று பார்த்தோம். சித்தமருத்துவம் உளுந்து, உளுந்து சோறு ஆகிய உணவுகள் இடுப்புக்கு பலம் தரும், உடல் உரம் பெறும் என்கிறது.

என்புருக்கி தீரும் இடுப்புக் கடுபலமாம்

- பதார்த்த குண சிந்தாமணி பாடல் 842.

எஞ்சுகப வாதமிக ஏறுமதி மந்தமுறும் விஞ்சுபிதீ தந்தாழு மெய்யுரக்கும் அஞ்சம் எழுந்தோதம் புக்கு மினியநடை மாதே உளுந்தோ தனத்திற் குரை

-பதார்த்த குண சிந்தாமணி பாடல் 1412.

நல்லெண்ணெய் உடலுக்கு வன்மை தரும் என்பதை கீழ்வரும் பாடல்வரிகள் கூறுகிறது.

புத்திநயனக் குளிர்ச்சி பூரிப்பு மெய்ப்புளகஞ்
சத்துவங் கந்தி தனியின்மை மெத்தவுண்டாங்
கண்ணோய் செவிநோய் பாலவழல் காசநோய்
புண்ணோய்போ மெண்ணெய்யாற் போற்று

- பதார்த்த குண சிந்தாமணி பாடல் 155.

புட்டு சுத்துதல்

பூப்புச் சடங்கில் புட்டு சுத்துதல் என்ற முக்கிய நிகழ்வு நடத்தபடுகிறது. இதில் உளுந்த மாவும், பச்சரிசி மாவும் கலந்து புட்டு செய்வர். தென்தமிழகத்தில் பச்சரிசி மாவில் ஏலம், சுக்கு, மிளகு கலந்த கருப்பட்டி பாகைச் சேர்த்து சடங்கு மாவு செய்து தருவர். இது கல்லு மாவு என்றும் அழைக்கபடுகிறது. (சியாமளா கௌரி, மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).
பச்சரிசியினால் உண்டாகும் செரியாமையை பனைவெல்லம் தீர்த்துவிடும். பச்சரிசியும் கருப்பட்டியும் உடலுக்கு மிகவும் வன்மைத் தரும் என கீழ்க்கண்ட பாடல் வரிகள் மூலம் அறியமுடிகிது.

சுத்த அணிலமந் தோன்றுமெறி பித்தம்போம்
பத்தியத்தில் எண்ணார்கள் பண்டிதர்கள் மெத்தவுமே
வைச்சுமை தாங்க வலியுண்டாந் தேகத்திற்
பச்சரிசியைப் புசித்துப் பார்

-பதார்த்த குண சிந்தாமணி, பாடல்828.

..........தங்குபனை
வெல்லத்தால் வாதபித்தம் வீருகபஞ் சந்திநோய்
வல்லருசி குன்மமறு மால்

- பதார்த்த குண சிந்தாமணி, பாடல்187

செம்புனலுங் கட்டுந் தெளிவும் உரமாகும்

வெம்பனிலம் உட்புறத்தில் வீறுங்காண் செம்பழத்தை

வட்டைப் பழிக்கும் வன்முலைமா தே!யரிசிப்

பிட்டைப் புசிப்போர்க்குப் பேசு - பதார்த்த குண சிந்தாமணி பாடல் 1420.

கர்ப்பகால உணவுகள்

கர்ப்ப காலத்தில் முதல் 3 மாதங்களில் வாயால் எடுத்தல், தலைச்சுற்றல், மயக்கம் போன்றவை உண்டாகும். இதனை சங்க இலக்கியம் வயா நோய் என்று பதிவு செய்கிறது. இதனைப் போக்க புளிப்பு சுவையுடைய புளி, மாங்காய், நெல்லி, எலுமிச்சை போன்றவற்றை உண்பர். சிலர் மண்ணை உண்பதும் உண்டு. வயா நோய் குறித்த புறநானூற்றுப் பாடலில் இச்செய்தி அறியப்படுகிறது.

வயவுறு மகளிர் வேட்டு ணின்அல்லது

பகைவர் உண்ணா மண்ணினையே

புறநானூறு 20:14-15

புளிப்புச் சுவையுடைய பொருட்களை சூல்கொண்ட மகளிர் விரும்புவர் என்பதனை கீழ்கண்ட சங்க இலக்கிய பாடல் புலப்படுத்தும்.

பசும்புளி வேட்கைக்

கருஞ்சூல் மகளிர்

குறுந்தொகை 287:4-5

வேலூர்ப் பகுதியில் நார்த்தங்காய் சாற்றில் சோற்றைக் கிளறி கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்குத் தருவர். இதனைக் கிச்சிலிப்பழச்சாதம் என்றழைப்பர் (சியாமளா கௌரி, பக்தவத்சல பாரதி 2011)

வளைகாப்பு உணவுகள்

சில பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு வரை வளைகாப்புச் சடங்கு மாலையில் நடைபெறும். வேலை செய்து களைத்து வருவோர்க்கு பச்சரிசிக் களியும் கருப்பட்டிப் பாகும் செய்து வளைகாப்பு நிகழ்த்தினர். அதனை ஏழுமாதக் களி என்றே அழைத்தனர். இடைக்காலத்தில் புளி, தயிர், எலுமிச்சை, தக்காளி எனும் நால்வகைப் புளிப்புச் சுவையுடைய சோறும் களியும் செய்து வளைகாப்புச் செய்தனர். தற்காலத்தில் ஒன்பது வகையான சோறு செய்தாலும் களி இடம் பெறுவதில்லை. இது கதம்பச்சோறு என்றழைக்கப்படுகிறது (சியாமனா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011). இங்கு கூறப்பட்டுள்ள ஏழு மாதக்களி என்னும் பச்சரிசிக் களி உடலுக்கு வலிமை தருகிறது.

கருவுற்ற பெண்ணைத் தாய் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும்போது சுற்றியுள்ளவர்களுக்கு பழம் கொடுப்பது தமிழ் மக்களின் வழக்கம். நெல்லை மாவட்டத்தில் இச்சடங்கிற்கு பழம் போடுதல் என்று பெயர். இங்கே பழம் என்பது பிறக்கப்போகும் குழந்தையின் முழுமையான வளர்ச்சியைக் குறிக்கும் குறியீடாகும். (பரமசிவன். 2019), சில சமூகத்தில் மகப்பேற்றிற்கு அழைத்து வரப்படும் பெண்ணின் வயிற்றில் பழங்களை வைத்து கட்டும் வழக்கம் உள்ளது. இச்சடங்கிற்கு மடி நிரப்புதல் என்றுபெயர் (பரமசிவன், 2019).

பிரசவித்த பெண்களுக்கான உணவுகள்

பிரசவித்த பெண்களுக்கு பிரசவ அழுக்கு நீங்கவும், தாய்ப்பால் சுரக்கவும் பலவிதமான மருந்துகளும்உணவுகளும் தரப்படுகின்றன. பிரசவத்தின் பொழுது உடலிலுள்ள அசுத்த இரத்தத்தின் வெளியேற்றத்தினைத் தூண்ட எள். கருப்பட்டி, உளுந்து மாவு சேர்ந்த உளுந்துருண்டை செய்து தருவர். (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011.

முதலில் தனிப்பட்ட மருந்தும் பிறகு உணவே மருந்து என்ற சித்தமருத்துவக் கோட்பாட்டின்படி சிறப்பு உணவுகள் தரப்படுகின்றன. பால் சுரக்க பல லேகியங்கள் செய்து தரப்படும். இது தவிர தனிப்பட்ட உணவாக சிறப்புக் குழம்பும் வைத்துத் தரப்பபடும். இதற்குரிய மசாலாப்பொருட்கள் தமிழ்நாட்டில் மாவட்டத்துக்கு மாவட்டம் வேறுபடும். இதனை செலவு சாமான்கள் என்றழைப்பர். இங்கு இருவகை செலவு சாமான்கள் பட்டியலைக் காணலாம்.

சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி, ஓமம், சதகுப்பை, வால்மிளகு, மாசிக்காய், சாதிக்காய், கடுகு, தேசாவரம், சடாமாஞ்சில், பெருங்காயம், சித்தரத்தை, வசம்பு போன்றவற்றை பொடி செய்து குழம்புவைக்க மசாலா பொருட்களாக பயன்படுத்துகின்றன. இதில் ஒன்றிரண்டு மருந்துப் பொருட்கள் வேறுபடலாம்.

பெரம்பலூர் மற்றும் அரியலூர் மாவட்டங்களில் கீழ்கண்ட செலவு சாமான்களைக் கொண்டு காயக்குழம்பு செய்து தரப்படுகிறது. பிரசவத்திற்கு பின்பு 7 முதல் 15 நாட்கள் வரை இது தரப்படுகிறது. சங்கிலை. கண்டந்திப்பிலி, மஞ்சள், மிளகு, சீரகம், பூண்டு, அரத்தை, சுக்கு, பெருங்காயம். கொத்தமல்லிவிதை (கைப்பிடியளவு, மிளகாய், புளி, கருவாடு அல்லது உப்புக்கண்டம். முருங்கைகாய், கதிரிக்காய் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து குழம்பாகச் செய்து தரப்படும். சிலர் சங்கிலையும் சிலர் கசப்பு தன்மையினால் சித்தரத்தையையும் சேர்ப்பதில்லை. சிலபகுதிகளில் காய்கறி, கருவாடு, உப்புக்கண்டத்தை தவிர்த்து மற்றவற்றை தூள் செய்து கருப்பட்டியுடன் சேர்த்து அரைத்து வழங்குவர்.

சில பகுதிகளில் காட்டுக்கோழி. பால்சுறாக்கருவாடு, காரக்கருவாடு, ஆட்டுமடி ஆகியவற்றை செலவுத்தூள் சேர்த்து குழம்பு செய்து தருவர் (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011). மேல்சாதியினர் தவிர்த்து பிறசாதியினரால் கருவாட்டுக்குழம்பு அல்லது சுறாமீன் குழம்பு முக்கிய உணவாகும். இச்சுறாவுக்கு பிள்ளைசுறா அல்லது பால்சுறா என்றே பெயர். இத்துடன் முள்முருங்கை இலை முதலான வெவ்வேறு கீரைகளை தொடரந்து 21 நாட்களுக்கு தருவர். மகப்பேறு மருத்துவத்தில் பால்சுரப்பே முதலிடம் பெறுகிறது. சீரண சக்தியை சீர்படுத்த பெருங்காயம் அதிக அளவில் கலந்த சட்டிக்காயம் என்ற குழம்பும் தரப்படுகிறது. (பரமசிவன் மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

சுறாக்கறி

வாதம் கபம் அறுக்கும் மன்னுகி டம்போக்கும் ஊறு குடல்வாதம் ஒடுங்காண் ஆதரவாய் எல்லாப் பிணிக்கும் இதமாகும் நல்லசுறா

நல்லா ரறிய நவில்

- பதார்த்த குணசிந்தாமணி பாடல் 934.

சுறாகருவாட்டுக்கறி

சூலை கிராணிகுன்மந் துஷ்டஅதி சாரமிவை

வேலை யுலகை விடுத்தோடுஞ் சால

அறாப்பசியுண் டாகும் அபத்தியமல் லாத

சுறாக்கருவா டுண்பார்க்குச் சொல்

பதார்த்த குணசிந்தாமணி பாடல் 935.

உணவு தவிர்த்தல்

குழந்தைகளுக்குப் பாலுட்டும் தாய்க்கு உணவில் சிலகட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவது சமூக வழக்கம். குழந்தையின் நலன கருதி இளநீர், நுங்கு, மாம்பழம், பலாப்பழம் போன்ற உணவு வக்களைத் தருவதில்லை இதனை சங்க இலக்கியம் கீழ்கண்டவாறு பதிவு செய்கிறது. (பரமசிவன், பக்தவத்சல பாரதி 2011).

பாஜன் குழவி பசுங்குடர் பெறாதென

நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு

இதுபோலவே பெரியாழ்வார் தன்னைத் தாயாக எண்ணிப் பாடிய திருவாய்மொழியில் வரும் வரிகளில் கூறப்படுகிறது (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

வைத்த நெய்யும் காய்ந்த பாலும்

வடிதயிரும் நறு வெண்ணெயும் இத்தனையும் பெற்றறியேன்

எம்பிரான் நீ பிறந்த பின்னை

சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் சிறப்பு உணவுகள்

பெண்களுக்கான பல சடங்குகள் இருப்பினும் சிறப்பாகக் கூறப்படுவது ஔவையார் நோன்பு. இது குறித்து பல்வேறு ஆய்வாளர்களும் பதிவு செய்திருக்கின்றனர். வருடத்தின் மூன்று மாத செவ்வாய்க்கிழமை இரவுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் மாதங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள அசந்தா(ல்) ஆடி, தப்பினா(ல்) தை, மறந்தா(ல்) மாசி என்று கூறுவர். பெண்கள் மட்டும் கூடிச் செய்யும் இந்நோன்பு செவ்வாய்க்கிழமை சாமி கும்பிடுதல் என்றும் வழங்கப்படுகிறது (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

செவ்வாய்ப்பிள்ளையார் என்பது பெண்கள் மட்டுமே நள்ளிரவில் கூடி நடத்தும் வழிபாடு, பச்சரிசி மாவில் உப்புச் சேர்க்காமல் தேங்காய்த் துருவல் சம பங்கு சேர்த்துப் பிசைந்து சாண் அளவு குறுக்கில் அடை தட்டுவார்கள். மண்சட்டியில் நீர் நிறைத்து அதன்மேல் வைக்கோல் சுருணையை வைத்து அதன்மேல் அடையாக தட்டியதை வைத்து ஆவியில் அவிப்பார்கள். இதனைப் பெண்கள் மட்டுமே உண்பார்கள். ஆண்களுக்குத் தரமாட்டார்கள் (சோலை சுந்தரபெருமாள் மற்றும் பக்தவச்ல பாரதி 2011).

சுறாக்கறி

வாதம் கபம் அறுக்கும் மன்னுகி டம்போக்கும் ஊறு குடல்வாதம் ஒடுங்காண் ஆதரவாய் எல்லாப்

பிணிக்கும் இதமாகும் நல்லசுறா

நல்லா ரறிய நவில்

- பதார்த்த குணசிந்தாமணி பாடல் 934.

சுறாகருவாட்டுக்கறி

சூலை கிராணிகுன்மந் துஷ்டஅதி சாரமிவை

வேலை யுலகை விடுத்தோடுஞ் சால

அறாப்பசியுண் டாகும் அபத்தியமல் லாத

சுறாக்கருவா டுண்பார்க்குச் சொல்

பதார்த்த குணசிந்தாமணி பாடல் 935.

உணவு தவிர்த்தல்

குழந்தைகளுக்குப் பாலுட்டும் தாய்க்கு உணவில் சிலகட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படுவது சமூக வழக்கம். குழந்தையின் நலன கருதி இளநீர், நுங்கு, மாம்பழம், பலாப்பழம் போன்ற உணவு வக்களைத் தருவதில்லை இதனை சங்க இலக்கியம் கீழ்கண்டவாறு பதிவு செய்கிறது. (பரமசிவன், பக்தவத்சல பாரதி 2011).

பாஜன் குழவி பசுங்குடர் பெறாதென

நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு

இதுபோலவே பெரியாழ்வார் தன்னைத் தாயாக எண்ணிப் பாடிய திருவாய்மொழியில் வரும் வரிகளில் கூறப்படுகிறது (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

வைத்த நெய்யும் காய்ந்த பாலும்

வடிதயிரும் நறு வெண்ணெயும் இத்தனையும் பெற்றறியேன்

எம்பிரான் நீ பிறந்த பின்னை

சடங்கு சம்பிரதாயங்களில் சிறப்பு உணவுகள்

பெண்களுக்கான பல சடங்குகள் இருப்பினும் சிறப்பாகக் கூறப்படுவது ஔவையார் நோன்பு. இது குறித்து பல்வேறு ஆய்வாளர்களும் பதிவு செய்திருக்கின்றனர். வருடத்தின் மூன்று மாத செவ்வாய்க்கிழமை இரவுகளில் மேற்கொள்ளப்படும் மாதங்களை நினைவில் வைத்துக் கொள்ள அசந்தா(ல்) ஆடி, தப்பினா(ல்) தை, மறந்தா(ல்) மாசி என்று கூறுவர். பெண்கள் மட்டும் கூடிச் செய்யும் இந்நோன்பு செவ்வாய்க்கிழமை சாமி கும்பிடுதல் என்றும் வழங்கப்படுகிறது (சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவத்சல பாரதி 2011).

செவ்வாய்ப்பிள்ளையார் என்பது பெண்கள் மட்டுமே நள்ளிரவில் கூடி நடத்தும் வழிபாடு, பச்சரிசி மாவில் உப்புச் சேர்க்காமல் தேங்காய்த் துருவல் சம பங்கு சேர்த்துப் பிசைந்து சாண் அளவு குறுக்கில் அடை தட்டுவார்கள். மண்சட்டியில் நீர் நிறைத்து அதன்மேல் வைக்கோல் சுருணையை வைத்து அதன்மேல் அடையாக தட்டியதை வைத்து ஆவியில் அவிப்பார்கள். இதனைப் பெண்கள் மட்டுமே உண்பார்கள். ஆண்களுக்குத் தரமாட்டார்கள் (சோலை சுந்தரபெருமாள் மற்றும் பக்தவச்ல பாரதி 2011).

காயும் பயித்தயவாங் காரத்தை முன்னடக்கி ஒயு முடலை யொடுங்காமற் காய விதையை யகற்றிநல மீட்டுதலா லாவின் சுதையாலுண் டாகுஞ் சுகம்.

தேரையர் வெண்பா 207

முடிவுரை

தமிழ்ச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதில் அதற்கு நிகர் அதுவேயாகும். பெண்பாற் புலவர்கள் முதல் பெண்பாற்தெய்வங்கள் என தமிழ்ச்சமூகம் பெண்களைப் பெரிதும் முன்னிறுத்திப் போற்றுகிறது. அதனாலேயே பெண்களுக்கு சிறுபிராயம் முதல் வயது முதிர்ந்தவரை பல்வேறு சிறப்பு உணவுகளை அளித்து பாதுகாக்கின்றது. அது உடலில் வயது சார்ந்த உபாதைகளை நீக்கும் தன்மை உடையதாக அமைந்திருக்கிறது என்பது தெளிவாகின்றது.

பெண்களைப் போற்றுதும்! பெண்களைப் போற்றுதும்!!

References

ஆய்விற்கு துணைநின்ற நூல்கள்:

1. தமிழர் உணவு சியாமளா கௌரி மற்றும் பக்தவச்சல பாரதி. காலச்சுவடு பதிப்பகம்,நாகர்கோவில், 2011.

2.உரையாசிரியர் புலியூர் கேசிகன், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை. 2019,

3. திருக்குறள் - லியோ புக் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை, 2018.

4. குறுந்தொகை உரையாசிரியர் புலியூர் கேசிகன், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2020.

5. மஞ்சள் மகிமை பரமசிவம். தோ, காலச்சுவடு பதிப்பகம், நாகர்கோவில், 2019.

6. பதார்த்த குண சிந்தாமணி இந்திய மருத்துவம் மற்றும் ஓமியோபதி துறை வெளியீடு, சென்னை.2007.

7. குடும்ப விளக்கு பாவேந்தர் பாரதிதாசன், இளங்கனி பதிப்பம், சென்னை, 2019.

8. தேரையர் வெண்பா - எஸ்.எஸ். ஆணந்தம். மருத்துவ ஆராய்சி நிலையம், சென்னை, 1975.

9. தேரையர் காப்பியம் - எஸ்.எஸ். ஆணந்தம், மருத்துவ ஆராய்சி நிலையம், சென்னை.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

திருப்பத்தூர் வட்டார மக்கள் பண்பாட்டில் வேட்டைச்சடங்குகள்
Hunting Rituals in the Folk Culture of the Tirupattur Region

முனைவர் சி.முடியரசன்,
பதிவெண்:25RCTAM57, உதவிப் பேராசிரியர், கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி
மேலைச்சிவபுரி

Dr S. MUDIARASAN,
Reg. No: 25RCTAM57, Assistant Professor, Ganesar Arts and Science College Melaichivapuri
Email: isaipriya100@gmail.com

Abstract:

This article is a study of two rituals, Parivettai and Pulikuttu, performed in Tirupattur taluk of Sivaganga district. These rituals are an important event in the worship tradition of folk deities. Social unity and the way of sharing food are expressed through rituals. Rituals show that every community is given an opportunity. This study also indicates that these rituals are slowly disappearing due to the development of science.

Keywords: Rituals, folk deities, parivettai, tiger slaughter, hunting ritual, food distribution

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இந்தக் கட்டுரை, சிவகங்கை மாவட்டத்தின் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் நிகழ்த்தப்படும் பரிவேட்டை மற்றும் புலிக்கட்டு ஆகிய இரண்டு சடங்குகள் பற்றிய ஆய்வாகும். இந்தச் சடங்குகள் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்களின் வழிபாட்டு மரபில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். சமூக ஒற்றுமையும் உணவுப் பகிர்வு முறையும் சடங்குகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு சமூகத்தவருக்கும் வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது என்பதை இச்சடங்குகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. அறிவியல் வளர்ச்சியால் இந்தச் சடங்குகள் படிப்படியாக மறைந்து வருகின்றன என்பதையும் இந்த ஆய்வு சுட்டிக்காட்டுகிறது.

பிரதான சொற்பதங்கள்: சடங்குகள், நாட்டுப்புற தெய்வங்கள், பாரிவேட்டை, புலிக்குத்து, வேட்டைச் சடங்கு, உணவுப்பங்கீடு

முன்னுரை:

மனிதன் கூட்டாக வாழத் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்று வரை வேட்டையாடுவதில் ஆர்வம் மிக்கவனாக விளங்குகிறான். உணவுத் தேவைக்காக காடுகளில் வாழும் விலங்குகளை உடைய மனிதன் அதனையே தெய்வங்களுக்கு படையல் பொருளாகவும் அமைத்துக் கொண்டான். ஏனெனில் அந்த சமூகத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த ஒருவரின் விருப்ப உணவாக படைக்கப்படும் விலங்கினம் இருந்திருக்கும். இவ்வாறாக நாட்டுப்புற தெய்வங்களின் வழிபாட்டு சடங்குகளில் வேட்டையாடுதல் ஒரு முதன்மை நிகழ்வாக விளங்குகிறது. இந்த ஆய்வின் மூலம், தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மையையும், சடங்குகள் மனித வாழ்வோடு எப்படிப் பிணைந்துள்ளன என்பதையும் அறிந்துகொள்ளலாம்.

Tamilmanam

பாரிவேட்டை

சிவகங்கை மாவட்டத்தின் திருப்பத்தூர் வட்டத்தின் கிராமங்களில் பாரிவேட்டை எனும் சடங்கு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகிறது. தை மாதம் இறுதியில் காப்பு கட்டப்பட்டு மாசிமாதம் திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இத்திருவிழாவை ஒட்டியே இப்பாரிவேட்டை என்னும் நிகழ்வு நடைபெறுகிறது.

மாசி மாதத்தின் முதல் இரண்டு வாரத்திற்குள் சிவன்ராத்திரி என்னும் நாளைப் பாரிவேட்டைக்குரிய நாளாக இப்பகுதி மக்கள் கணக்கில் கொள்கின்றனர். பாரிவேட்டைக்குரிய ஆயத்த வேலைகளை முதலில் செய்கின்றனர். பாரிவேட்டை அன்று இரவுப் பொழுதில் வேட்டையாடிய விலங்கினங்களைப் பங்கிட்டு உண்கின்றனர்.

வேட்டையாடும் முறை

சிவன்ராத்திரி அன்று பகல் முழுவதும் ஊரில் உள்ள வீட்டிற்கொரு ஆண் சென்று வனப்பகுதியில் வேட்டை ஆடுவர். முயல், உடும்பு, கீரிஇவற்றை தேடி அலைவர் கையில் இரண்டடி கம்பும் 5 அடி வரை உள்ள கம்பும் வைத்துத் தேடுவர். கண்ணில் தென்படும் முயல், உடும்புகளை விரட்டிச் சென்று கம்பால் அடித்துக் கொல்வர். காலையிலிருந்து மாலை வரை தேடிய முயல்களை ஓரிடத்தில் கொண்டு வந்து சேர்ப்பர். இதனை சிறு பாறை மீது வைத்துப் படையலிட்டு சாமியை வேண்டிப் பங்கு பிரிப்பர். சாமியாடி, பூசாரி, கணக்கப்பிள்ளை, அம்பலம் எனப் பங்கு செய்து பின்னர், வேட்டையில் பங்குபெற்ற அனைவருக்கும் பங்கு கொடுக்கப்படும். அவற்றைப் பெற்ற மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் சென்று சமைத்து உண்பர். இது வேட்டையாடும் முறை ஆகும். இம்முறை இவ்வட்டத்தில் பயன்படுத்தப்படும் முறை ஆகும்.

இங்குள்ள வேலங்குடி எனும் ஊரில் வேட்டையாடும் முறை மாறுபட்டு அமைந்துள்ளது. பாரிவேட்டை செல்ல ஆயத்தமாகி கருப்பண்ணசாமி தங்கள் பரிவாரங்களோடு இரவுப்பொழுதில் புறப்பட்டு வனப்பகுதிக்கு ஊர் வலமாகச் செல்கிறது. கருப்பண்ணசாமியின் தங்கை எனச் சொல்லப்படும் அங்காள பரமேஸ்வரியைச் சிங்க வாகனத்தில் வைத்துச் சுமந்து வருவர்.

வனப்பகுதியைச் சென்றதும் சாமி இறக்கி வைக்கப்படுகிறது.ஊரின் மறவரினத்தை சேர்ந்த ஒருவர், வில் அம்பு போன்று செய்த மாதிரி வில்லைச் சுமந்து வருவார். அவருக்கு முன்பாக ஒருவர் ஆட்டுக்குட்டியைச் (கருப்பு நிறத்தில் உள்ள வெள்ளாட்டை) சுமந்து செல்ல மறவர் அந்த ஆட்டுக்குட்டியை வைத்திருப்பவரை விரட்டிச் செல்கிறார். சாமியை இறக்கி வைத்து ஊர்மக்கள் ஓரிடத்தில் வட்டமாக உட்கார்ந்திருப்பர். அவர்களோடு சேர்த்து சாமியையும் மூன்று முறை வட்டமடித்துச் சுற்றுகின்றனர். பின்னர் சாமிக்கு நேரே உள்ள இருள் நிறைந்த பகுதிக்குள் சென்று விடுகின்றனர். அங்கு இருளில் நிகழ்வதை எவரும் பார்க்கக் கூடாது எனக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கின்றனர். இச்சடங்கில் வண்ணார் இனத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கையில் பிரம்புடன் இருள் நிறைந்த பகுதிக்குள் செல்வார். அங்கு கொண்டு சென்ற ஆட்டுக்குட்டியை இறக்கிவிட்டு பிரம்பால் அடித்துக் கொல்வார். இறந்த ஆட்டுக்குட்டியின் நெஞ்சைப்பிளந்து இருதயத்தை எடுப்பர். ஆட்டின் இரத்தத்தையும் பிடித்து கொண்டுச்சென்ற சோற்றுடன் கலப்பர்.

இதனை நான்கு திசைகளிலும் சாமியை வேண்டிப் பூசாரி இந்தா பிடி என்று வீசுவார். பின்னர் இவர்கள் மக்கள் பகுதிக்கு வருவர். இறந்த ஆட்டுக்குட்டியின் மிஞ்சிய பகுதியை (இருதயம், இரத்தம் தவிர) வண்ணார் எடுத்துக் கொள்வர்.

சடங்கை நிறைவேற்றிய பின்னர் பூசாரி முன்னிலையில் வேட்டையில் பங்கு பாத்தியமுடைய வகையறாக்களுக்குத் தென்னை ஓலையாலான ஒரு பொருளையும் திருநீறையும் பல்லயமாகக் கொடுக்கின்றனர். இதனை வேலங்குடி, மலம்பட்டியைச் சார்ந்த மறவர், கோனார், சேர்வார் இனத்தவர் பெற்றுக் கொள்ளச் சடங்கு நிறைவு பெறுகிறது. மீண்டும் சாமி ஊர்வலமாகச் சென்று தன் இருப்பிடம் சேர்கிறது.

குதிரையை வாகனமாகக் கொண்ட கருப்பண்ணசாமி உறங்காபுளிக் கருப்பர் எனப்படுகிறது. இத்தெய்வம் அப்பகுதி மக்களுக்கு காவல் தெய்வமாகவும் குலதெய்வமாகவும் உள்ளது. ஊர்க்காக்கும் காவல் தெய்வமான கருப்பண்ணசாமி வேட்டைக்குச் செல்வது வழக்கமான நிலை என்ற போதும் அத்தெய்வம் படையல் பொருளாகக் கொள்வது சைவப் பொருள்களைத்தான். அதனால்தான் ஆட்டைக் கொல்லும் நிகழ்வு இருளில் நிகழ்கிறது. பலியிட்ட ஆடு இத்தெய்வங்களின் முன் படைக்கப் படவில்லை. தென்னை ஓலையும் திருநீறும் பங்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது.

சடங்கின் பின்புலம்

இச்சடங்கின் பின்புலத்தை நோக்கும்போது பண்டைய மக்களின் நிலை வெளிப்படுகிறது. காடுகளிலும் மலைகளிலும் வாழ்ந்த முன்னோரை நினைவுபடுத்துகிறது. தமிழரின் முந்தைய சமூகம் பல இனக்குழுக்களாக இருந்தது. அவர்களின் முதன்மையான தொழில் வேட்டையாடுதல் ஆகும். வேட்டையாடித் தங்கள் உணவுப் பழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தமையால் அவர்களை 'வேட்டைச் சமூகம்' என்று கூறுவர். இங்கு நிகழும் பாரிவேட்டையை நுணுகி ஆராயும்போது இது வேட்டைச் சமூகத்தின் தொடர்ச்சி என்று சொல்ல வேண்டியுள்ளது.

வேட்டையாடுதலை முன்னிறுத்துவதோடு வேட்டையாடும்போது குறை எதுவும் நேரக்கூடாது விலங்குகள் நிறையக்கிடைக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுதலையும் இச்சடங்கு கொண்டுள்ளது. விலங்கினங்களைப் பங்கிடும் போது பூசாரி வாயில் துணியைக் கட்டிக் கொள்வர். அவர் யாருடனும் பேசக்கூடாது என்பது விதி. ஆட்டின் இருதயம், இரத்தம் எடுக்கும் நிகழ்வை யாரும் பார்க்கக் கூடாது என்றும் விளக்கொளியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதும் இச்சடங்கிற்குரிய நிபந்தனைகளாகும். இவற்றைச் செய்பவர் விரதம் மேற்கொள்ள வேண்டும். அவர் தீட்டு, தீமை தரக்கூடிய செயல்பாடுகளில் பங்கெடுக்கக்கூடாது என்பது இச்சடங்கிற்குரிய கட்டுபாடுகளாகும்.

பண்டைய வேட்டைச் சமூகத்தின் எச்சமான பாரிவேட்டை அனைத்துச் சமுதாயத்தவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் காரணியாக அமைந்துள்ளது. இச்சடங்கில் பங்கேற்காத இதர பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர் வழிபாட்டுரிமை பெற்றவர்களாக உள்ளனர். சாமி ஊர்வல வீதிகளைச் சுத்தம் செய்து கோலமிட்டு வரவேற்கின்றனர். சாமிக்கு மாலையிட்டு

அர்ச்சனை செய்து வழிபடுகின்றனர். மேலும் இவர்கள் பார்வையாளர்களாகவும் உள்ளனர். இந்நிலையில் பாரிவேட்டை என்னும் சடங்கு சமுதாயத்தளத்தில் தொடர்ந்து நடைபெற்று வரும் சடங்கியல் நிகழ்வாக உள்ளது.

பங்கிடுதல்

ஒரு தனிமனிதனோ ஒரு சிறு வேட்டைக் குழுவோ வேட்டைக்குச் சென்று வேட்டையாடினாலும் வேட்டையில் கிடைத்த இறைச்சி வாழிடத்தில் உள்ள அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படும். வேட்டுவப் பொருளாதாரத்தில் பகிர்ந்தளித்தல் என்பது ஒருவகையில் பார்த்தால் சேமித்து வைத்தல் என்று பொருளாகும் (பக்தவத்சல பாரதி, 2008:109).

நாட்டுப்புற வழக்காற்றில் வேட்டையாடுதல் குலமரபுச் சடங்காக உள்ள நிலையில் வேட்டையாடிய பொருட்களைப் பங்கு செய்து கொள்ளுதல் என்பது மரபாகவும் சடங்ககாகவும் உள்ளது. இச்சடங்கு முறையை கும்மி நிகழ்த்திப் பிறகு பாடப்பெறும் அம்மாப்பாடல் விளக்கிக் கூறுகின்றது.

….. …… ….
….. …… ….
ஒரு கொசுவாம் பெருங்கொசுவாம்
ஓம்பது பேத்தப் பாஞ்ச கொசுவாம்
சிக்கந்த மாலையில் செத்துக் கெடக்குண்டு
காணிப்பறையன் கண்டு வந்து சொல்லி
ஊருப் பறையன் ஓடிவந்து சொல்லி
கட்டிச் சுருட்டி காவனத்துல போட்டு
உறிச்சுக் கிறுச்சு ஒன்பது கூறு போட்டு
காவக்காருக்கு ஒரு கூறு கணக்கப்பிள்ளைக்கு ஒரு கூறு
மடையறுக்கு ஒரு கூறு தோட்டிக்கு ஒரு கூறு
அம்பலாருக்கு ஒரு கூறு
மூனான் வீட்டுக் மொட்டை எலும்பு போட்டு
நாலான் வீட்டுக்கு நறுக்கெலும்பு போட்டு
அஞ்சான் வீட்டுக்கு நெஞ்செலும்பு போட்டு
தூரத்து வீட்டுக்கு சுருளி விட்டெறிஞ்சு கிண்ணம் கெடக்காம்
காலுந் தலையும் முத்துச் சுந்தரி வாசல்ல…கல்லணை போக
(லெட்சுமி, 58: 2010)

கொசு ஒன்று ஒன்பது பேரைப் பாயும் திறனுடையது. அது சிக்கந்தர் மலையில் செத்துக் கிடப்பதைப் பார்த்த காணிக்காவல் செய்யும் பறையன் பார்த்து வந்து சொல்ல, இச்செய்தியை ஊரிலுள்ள பறையன் கேட்டு ஊருக்குள் ஓடிவந்து சொல்கிறான். இக்கொசுவை ஊர்கூடி எடுத்து வந்து காவனத்தில் (பந்தலில்) போட்டு உரிக்கின்றனர். உரித்த இறைச்சி ஒன்பது கூறுகளாகப் பங்கீடு செய்யப்படுகிறது. முறையே காவல்காரன், கணக்குப்பிள்ளை, மடையன், தோட்டி,

அம்பலகாரர் ஆகியோருக்கு ஒன்பது கூறுகளாகப் பங்கு பிரிக்கப்படுகிறது. மூன்றாம் வீட்டுக்கு எலும்புகளையும், நாலாம் வீட்டுக்கு நறுக்கிய எலும்புகளையும், அய்ந்தாம் வீட்டுக்கு நெஞ்செலும்புகளையும் கொடுக்கின்றனர். தூரத்து வீட்டுக்குக் குடலையும் கொடுக்கின்றனர். மீதியுள்ள தலை, கால்களும், பங்கீடு செய்த கிண்ணமும் முத்துச்சுந்தரியின் கோயில் வாசலில் நடக்கின்றது. இவை மழை பெய்து வெள்ளத்தில் அடித்துக் கல்லணை செல்லப்போகிறது என இப்பாடல் கூறுகிறது.

இங்கு கொசு ஒரு குறியீடாக உள்ளது. கொசுவை வெட்டி ஒன்பது கூறாகப் போடமுடியாது. மாடு, ஆடு, மான் போன்ற விலங்குகளின் குறியீட்டுப் பெயராகக் கொசு அமைந்துள்ளது. வேட்டைச் சமூகத்தின் பங்கீட்டுச் சடங்கை இப்பாடலின் வழி அறிய முடிகிறது.

பலியிடப்பட்ட விலங்குகளைத் தெய்வத்துக்குப் படைத்த பின்னரே பங்கீடு செய்வர். அதனைத் தெய்வங்கள் உண்டு மகிழும் என்ற நம்பிக்கையை இம்மக்கள் கொண்டுள்ளனர். இதனை,

அம்மா இருப்பாளாம் அழகாக் கரைதனிலே
அய்யனாரு இருப்பாராம் நீ இருந்த பொட்டலிலே
குட்டி நத்தம் குடிப்பாளே அம்மா
கொடப் புடுங்கி மாலை தொடுப்பாளே அம்மா
பச்ச எறச்சிய பல்லாக் கடிக்கவே
போடுங்கம்மா பொண்டுகா…
பொன்னால குலவையா…

(இருளாயி, 65. 2010)

என்ற பாடல் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

கரைகள் அம்மன் தெய்வங்களின் இருப்பிடமாகும். அய்யனாருக்கு வெட்ட வெளியில் ஊர் எல்லையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் இடம் இருப்பிடமாகும். குட்டி நத்தம் என்பது ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தைக் குறிக்கிறது. இதனைக் குடிப்பதற்கும், குடலைப் பிடுங்கி மாலை தொடுப்பதற்கும், பச்சை இறைச்சியைப் பல்லால் கடிப்பதற்கும் பெண்களே குலவையிடுங்கள் என்று இப்பாடல் கூறுகிறது. தெய்வங்களுக்குப் படையல் செய்வதையும் படையல் பொருட்களைத் தெய்வம் வந்து உண்ண வேண்டும் என்ற மக்களின் எதிர்ப்பார்ப்பும் இங்கு புலனாகிறது.

பலியிடப்பட்ட விலங்குகளின் இறைச்சியைத் தெய்வங்களுக்குப் படைத்துப் பின்னர் வழிபடுவோர் அனைவரும் கூட்டாகச் சமைத்து உண்ணுகின்றனர். அதாவது தெய்வங்களுக்கான விருந்தில் மனிதர்களும் பங்கு கொள்கிறார்கள். இத்தகைய பங்கு பெறல் மூலம் தெய்வங்களின் ஆதரவைப் பெற்று அவற்றோடு சமரசமாக வாழ எண்ணுகிறார்கள் எனக் கூறலாம். இக்குழு விருந்தில் கூட சாதி ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் காணலாம். தெய்வங்களுக்கு பலியிடப்பட்ட விலங்குகளில் பன்றியின் இறைச்சி, பம்பை, உடுக்கு ஆகிய இசைக்கருவிகளை இசைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குக்

கொடுக்கப்படுகின்றது. சுடுகாட்டில் பலியிடப்பட்ட விலங்குகளும் இவர்களுக்கே கொடுக்கப்படுகின்றன. இவர்கள் தங்களை விட உயர்ந்த சாதியினரோடு அனுசரித்து வாழ்ந்து, அவர்களுடைய சடங்கு நிகழ்ச்சிகளில் உதவி செய்ததால் பன்றியின் இறைச்சியைப் பெறுகிறார்கள். ஆக உயர்ந்த சாதியினர் தங்களுடைய தெய்வங்களுக்குப் பலியிடப்படும் ஆடு, கோழி ஆகியவற்றின் இறைச்சியையும், தாழ்ந்த சாதியினர் தெய்வமாகக் கருதப்படும் பேச்சி போன்றவற்றிற்குரிய பலிப் பொருளான பன்றி இறைச்சியையும் ஒன்று சேர்த்து உண்ணுகின்றனர். இவ்விருந்து தெய்வங்களுக்கும், மனிதர்களுக்குமிடையே உறவைப் புதுப்பித்துக் கொள்ள உதவுவதோடு, உயர்ந்த சாதியினருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினருக்கும் இடையே பரம்பரையாக இருந்து வரும் ஆண்டான் அடிமை உறவைப் பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது. (முத்தையா.இ,2010:59-60).

இச்செயல் கிராமப் பஞ்சாயத்து முறைகளில் தவிர்க்க முடியாத செயலாக இருந்த போதிலும் இவர்களுக்கு தெய்வ வழிபாடு முதன்மை நோக்கமாக இருப்பதால் இதனை விட்டொழிக்கும் மனப்பாங்கு வளரவில்லை. சடங்குகளை முதன்மையாகவும் வழிபாட்டை வாழ்வியலாகவும் கொள்ளும் இவர்களால் ஏற்றத் தாழ்வை விடமுடியவில்லையோ என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

புலிக்குத்து

எஸ்.புதூர் ஒன்றியத்தில் உள்ளது குறும்பலூர் கிராமம். இங்கு நடைபெறும் வேட்டைச் சடங்கு புலிக்குத்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. இச்சடங்கு துப்பாக்கி கொண்டு வேட்டையாடும் நிகழ்வைக் கொண்டுள்ளது.

பங்குனி மாதத்தில் காப்புக்கட்டப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து ஏழு நாட்களுக்குக் கும்மி நிகழ்த்தப்படுகிறது. இறுதி நாள் பகலில் புலிக்குத்து நடைபெறுகிறது. இதில் கலந்துகொள்வதற்குப் புலம் பெயர்ந்து வாழும் பலரும் அக்கிராமத்திற்கு வந்து விடுகின்றனர். ஆறுநாட்கள் கும்மியை இரவில் நிகழ்த்துகின்றனர். ஏழாம் நாள் பகலில் நிகழ்த்துகின்றனர். பின்னர் அனைவரும் குளித்துத் தூய்மையாகின்றனர். இது புலிக்குத்துச் சடங்கின் ஆயத்த நிலை ஆகும்.

சடங்கு நிகழும் முறை

ஊர்ப்பொதுக் கோயிலின் அருகே அனைவரும் ஒன்றாகக் கூடுகின்றனர். இச்சடங்கில் ஆண்கள் மட்டும் பங்கெடுக்கின்றனர். அவர்கள் ஒரு செயல் நிறைவேண்டுமென முன்னரே வேண்டி, வேண்டியதன் பயனைப் பெற்றிருப்பர். அதன் பரிகாரமாக இச்சடங்கை மேற்கொள்கின்றனர்.

வேடம் புனைதல்

இச்சடங்கில் பங்கு பெறும் அனைவரும் தங்கள் உருவம் இன்னாரெனத் தெரியாத அளவுக்கு வேடம் புனைந்திருப்பர். பரமசிவன், பார்வதி, முற்றிலும் கரிபூசிய உடம்பு, பெண்வேடம், புரோகிதர், புலிவேடம், காவல்துறை அதிகாரி, மருத்துவர், தாதிப்பெண்(நர்ஸ்), பிச்சைக்காரர், மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவர், சாமியார் எனப் பல வேடங்களைப்

புனைகின்றனர். இவ்வாறு வேடம் புனைந்தவர்கள் கோயிலில் சாமியை வழிபட்ட பின்னர் ஊர்வலமாக வயல் நிறைந்த பகுதிக்குச் செல்கின்றனர்.

வேடம் புனைந்தவர்களின் செயல்பாடுகள்

பெண்வேடம் அணிந்தவர்கள் அவர்களின் கேலி முறை உள்ளவர்களோடு வந்து ஆடுவர். குத்தாட்டம் போடுவர். அதேபோல் குறவன்-குறத்திவேடம் அணிந்தவர்களும் இணைந்து ஆடுவர். சாமியார் வேடம் அணிந்தவர் அவரது முறைப்பெண்களை அழைத்து திருநீறு கொடுப்பர். வாங்க மறுத்தால் பூசிவிடுவர். காலில் விழுந்து ஆசிர்வாதம் பெற வற்புறுத்துவார். உடம்பில் கரி பூசியிருக்கும் ஒருவர் கூட்டம் அதிகமான பகுதியில் எவரும் கவனிக்காதபோது புகுந்து செல்வர். பிச்சை எடுப்பவார் காவல்துறை அதிகாரி வேடமிட்டவர் எல்லோரையும் ஒதுங்கச் செய்து கூட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்துவார். டாக்டர் - நர்ஸ் வேடம் அணிந்தவர்கள் எல்லோருக்கும் மாத்திரைகளைக் கொடுப்பார்கள். அதனை வாங்கியவர் மருந்தாக எண்ணி உட்கொள்வார். பைத்தியக்காரர் வேடம் புனைந்தவர் தலையைச் சொறிந்து கொண்டு பெண்களால்தான் இப்படி ஆனேன் என்று புலம்பியபடி செல்வார். இவர்களின் செயல்பாடுகள் அனைத்தும் நகைச்சுவை உணர்வையே ஏற்படுத்தும். எவரையும் புண்படுத்தும் நோக்கம் இவர்களிடம் இல்லை. முறைப்பெண்களைக் கேலி செய்வதையும் எவரும் தடுக்கவோ பொருட்படுத்தவோ மாட்டார்கள்.

சாமியாடியின் தோற்றம்

வேடமிட்ட அனைவரும் முன்னே செல்ல வேட்டைக்குச் செல்லும் சாமி கடைசியாக வரும். இவரது தோற்றம் தலைவனை நினைவுபடுத்தும் வகையிலிருக்கும். தலையில் அடியில்லாத கூடையை வைத்து வெள்ளைத் துணியால் சுற்றி தலைப்பாகை அமைத்திருப்பர். கையில் ஈட்டிக்கம்பி இருக்கும். ஈட்டிக்கம்பின் நுனியில் பழைய பிய்ந்த முறம் மாட்டி இருக்கும் இவரை உலக்கையில் உட்கார வைத்து நால்வர் தூக்கியபடி வருவர் புலிக்குத்தும் இடம் வரை இவரை இறக்காமல் தூக்கி வருவர். இவர் நீண் வெண்தாடி மீசையுடன் பார்க்கும்போது நகைச்சுவை உணர்வு ஏற்படு வகையில் வருவார் எனினும் இவர் அருள் வந்த நிலையிலேயே இருப்பார்.

சடங்கு நிகழும் முறை

வயல் வெளிக்குச் சென்ற இவர்களை அங்கு வயலில் வைக்கோலை உடலில் சுற்றியபடி நிற்கும் பத்துப்பேர் வழிமறித்து சிலம்பாட்டம் நிகழ்த்துவர். பின் வயல்வெளிக்குச் சென்று புலியைத் தேடுவர். வயலின் ஒருபுறத்தில் உடம்பு முழுவதும் களிமண் பூசியபடி ஓடும். பின்பு பதுங்கியபடி மீண்டும் வருவர். இவ்வாறு மூன்று முறை ஒரு கும்பல் விரட்டி வருவார்கள் இக்கூட்டத்தைப் பார்த்து புலி திரும்பி வந்து வந்து திரும்பிச் செல்வர். பின்னர் அவர்கள் வரப்பில் பதுங்கியபடி அங்கு என்ன நடக்கிறது என்று கவனிப்பர். அப்போது அங்கு புலி நடமாடும். அதனை அங்கிருந்த ஒருவர் சுடுவது போல் பாவனை செய்வார். அப்போது வயல்வெளியில் ஒருவர் வேட்டு ஒன்றை வெடிக்கப் புலி சுடப்பட்டது போல கீழே விழும். சாமியாடி, அப்புலியைக் குத்துவார். இந்நிகழ்வுக்குப்பின் களிமண் பூசியவர்களுக்குப் பெண்கள்

கொழுக்கட்டைகளை வாரி இறைக்கின்றனர். அதனைப் பிடித்து அவர்கள் தின்கின்றனர். பிறகு அனைவரும் ஒரே வட்டத்தில் கும்மியாட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து சாமியை வழிபட்டக் கூட்டம் மெதுவாகக் கலைகிறது. வேடமிட்டவர்களும் வேடங்களைக் கலைக்கத் தொடங்குகின்றனர்.

புலிக்குத்து எனும் இச்சடங்கு வேட்டைச் சமூக வாழ்வையே நினைவுறுத்துகிறது. வேட்டையாடும் உத்திகளைச் சொல்கிறது. வேளாண் தொழிலின் தொடர்பை உணர்த்துகிறது. அனைவரிடையே கலகலப்பை ஏற்படுத்துவதோடு ஒற்றுமை உணர்வை வளர்க்கிறது. ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும் போது புலிக்குத்து என்னும் சடங்கு தசரா விழாவைப் போன்று அமைந்திருந்தாலும் இச்சடங்கு இப்பகுதி மக்களின் பண்பாட்டு அடையாளமாக விளங்குகிறது. இச்சடங்கும் மழை வேண்டி அமைந்ததற்கு காரணமாக உள்ளது. கும்மிக்கும் மழைக்கும் உள்ள தொடர்பை இச்சடங்குகள் புலப்படுத்துகின்றன.

சடங்குகள் பற்றிய மதிப்பீடு

இச்சடங்குகள் எப்போது தொடங்கியது என்பதை வரலாற்று அடிப்படையில் கூற முடியாது. இருப்பினும் ஒவ்வொரு குழுவாக ஓரிடத்தில் நிலையாக வாழத் தொடங்கிய மனிதன் இயற்கையை வெற்றி கொள்வதற்காக மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் எச்சங்கள் எனக் கூறமுடியும் (ஜோதிராணி, கே.ஏ. 2004:33).

இயற்கையோடு போராடி வரும் மனிதஇனம் தன் வாழ்வைச் செம்மையாகவும் துன்பமின்றியும் வாழ எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளின் எச்சமே சடங்குகள் என்று நம்பப்படுகிறது. போர்க்குணம் உள்ள மனிதன். எதிர்த்துப் போராடும் குணம் பெற்றதாலேதான் இவனுக்கு மனிதன் என்ற பெயர் கிடைத்தது. இல்லையெனில் விலங்கினங்களோடு விலங்கினமாக காடுகளிலே இருந்திருக்க வேண்டும்.

வழிபாட்டு நிகழ்வில் நிகழ்த்தப்படும் சடங்கு முறைகளுக்கும் வாழ்வியல் கூறுகளுக்கும் தொடர்பு இருப்பதனையும் உணர முடிகிறது. இந்நிலை சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் எஞ்சியிருப்பதை இன்றளவும் காணமுடிகிறது. தெய்வவழிபாடு இயற்கை மனிதன் இரண்டிற்குமுள்ள உறவை உள்ளடக்கி இருந்து வருகிறது. வழிபாட்டு முறையில் பல்வேறு நிறுவனச் சமயங்களின் தாக்கத்தால் மாற்றங்கள் இருந்தாலும் வழிபடும் தெய்வத்திற்கும் மனிதனுக்குமான உறவுநிலை எச்சங்களாக வழிபாட்டுச் சடங்குகளில் இன்றும் நிலைத்து நிற்கிற போக்கைக் காணமுடிகிறது (முனியசாமி.மு, 4. 2010:286).

சமூக மாற்றங்களின் விளைவாக இச்சடங்குகளின் செய்முறைகளில் மாற்றம் ஏற்படவே செய்யும். இச்சடங்கின் தேவை முற்றிலும் மறையும் போது சடங்கும் மறைந்து போகும். அறிவியலால் மழையைப் பெய்விக்கமுடியும் என்ற நிலை உருவாகும் போது மழை தொடர்பான நாட்டுப்புறச்சடங்கின் தேவை மறைந்து போகும் (முத்தையா, இ. 2010:147).

இன்று கிராமங்கள் தோறும் செய்யப்பட்டு வந்த மழைக்கஞ்சி இமுத்தையாவின் கூற்று தகுந்த ஆதாரமாக விளங்குகிறது. அறிவியல் எடுத்தல் என்னும் சடங்கு அடியோடு மறைந்துவிட்டது. இதற்கு வளர்ச்சி, வேலைப்பளு, நேரமின்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக

இச்சடங்குகளை மேற்கொள்வதில்லை எனத் தெரிகிறது. சமுதாய ஒற்றுமையின்மை, சுயநலப்போக்கு ஆகியன அடிப்படைக் காரணங் என்பதற்கு மழைக்கஞ்சி எடுக்கும் சடங்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டு. களாக உள்ளன. அறிவியல் வளர்ச்சியால் சடங்குகள் மறைந்துபோகும்

ஆய்வு முடிவுகள்

1. சடங்குகள் புனிதம் சார்ந்து அமையும் செயல்களின் தொகுப்பு. பிறப்பு, இறப்பு, திருமணம் போன்ற முக்கிய நிகழ்வுகளில் செய்யப்படும் செயல் சடங்கு எனப்படுகிறது.

2. சடங்குகள் புனிதம், ஆரம்பம், தீட்டு நீக்குதல் ஆகியவற்றை அடித்தளமாகக் கொண்டு இயங்குகின்றன.

3. சமூக ஒழுங்கினை நிலைநிறுத்துவதைக் கட்டமைப்பாகக் கொண்டுள்ளன.

4. சடங்குகள் இருநிலைகளில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சமயச்சடங்குகள், சமுதாயச் சடங்குகள் என்ற நிலைகளில் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

5. பாரிவேட்டை, புலிக்குத்து, கப்பரை எடுத்தல், தெய்வத்தை வரவேற்றல், வேட்டையாடுதல், பலியிடுதல், பங்கு செய்தல் போன்றவை சமயச்சடங்குகள் எனும் நிலையில் அடங்குகின்றன.

6. அறிவியல் வளர்ச்சி, பகுத்தறியும் தன்மை இவை வளரும் நிலையில் சடங்குகளின் தேவை இல்லாமல் போகும்; சடங்குகளும் மறைந்துவிடும.

7. சடங்குகள் தொன்மைக்கால மனித வாழ்வியலின் எச்சங்களாக உள்ளன. ஒற்றுமை உணர்வை வளர்க்கின்றன. பாகுபாடுகள் சில இருந்த போதிலும் சடங்குகள் அனைவருக்கும் பங்கேற்கும் உரிமையைக் கொடுக்கின்றன. தெய்வ நம்பிக்கை, நல்வாழ்வு ஆகியன வேண்டிச் செய்யப்பட்டு வரும் சடங்குகளைத் தமிழர் பண்பாட்டிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. தமிழரின் தொன்மை, பண்பாடு இவற்றை அறிய உதவும் நிலைக்கலன்களாக இச்சடங்குகள் விளங்குகின்றன. வேட்டைச் சமூகம் உணவு பங்கிடும் மேலாண்மை, ஒற்றுமை உணர்வு, போராடும் குணம் போன்றவைகளை இச்சடங்குகள் உணர்த்துகின்றன.

துணைநூல் பட்டியல்

1. அப்பாட் ஜெ, இந்திய சடங்குகளும் நம்பிக்கைகளும், முதல் தொகுதி, சந்தியா பதிப்பகம் சென்னை,2011

2. குணசேகரன் கே ஏ, நாட்டுப்புற மண்ணும் மக்களும், நியூ சென்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை.1988

3. சந்திரசேகரன், இரா. நாட்டுப்புற வழிபாட்டு மரபுகள், மகாகவி பாரதியார் நூலகம் கோவை 2002

4. பெருமாள்,அ.கா. சனங்களின் சாமிகளின் கதை, யுனைடெட் ரைடர்ஸ் சென்னை 2005

5. முத்தையா, இ தமிழர் பண்பாட்டு விழியில் நிகழ்த்து கலைகளும் உலகநோக்கும் காவியா பதிப்பகம், சென்னை 2010

6. முத்தையா,இ அடித்தள மக்களின் குறியீட்டு பயண வழிகள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் சென்னை 2010

7. முத்தையா.ஓ, சந்தனம் பாட்டு தன்னானே ,சென்னை, 2004

8. முனியசாமி.மு, பண்பாட்டு தகவலியமும் கருத்து பரிமாற்றமும் (ஆய்வுக்கட்டுரை),பண்பாட்டுத் தகவல்களின் அரசியல், நாட்டார் வழக்காற்றிகள் துறை பாளையங்கோட்டை ,2010.

9. ஜோதி ராணி க.அ, சடங்கு பாடல்கள், பல்கலை வெளியீடு ,சென்னை 1996 .

10. ஜோதிராணி க.அ, தமிழர் பண்பாட்டு தளத்தில் சடங்குகள், தன்னைநானே பதிப்பகம், சென்னை, 2004

தகவலாளர்கள்

1. மு இருளாயி, 65, அகரம் காலனி, திருபுவனம், சிவகங்கை மாவட்டம், 21 .4.2010

2.ஆ.லட்சுமி, 58, அகரம் காலனி, திருபுவனம், சிவகங்கை மாவட்டம், 21.4.2010

3.ரா.லட்சுமி, 53, அகரம் காலனி, திருபுவனம், சிவகங்கை மாவட்டம், 21.4.2010.

References

1. Abbott, J., *Indian Rituals and Beliefs*, Volume I, Sandhya Pathippagam, Chennai, 2011.
2. Gunasekaran, K.A., *Folk Soil and People*, New Century Book House, Chennai, 1988.
3. Chandrasekaran, R., *Folk Worship Traditions*, Mahakavi Bharathiyar Library, Coimbatore, 2002.
4. Perumal, A.K.A., *Story of the People's Gods*, United Writers, Chennai, 2005.
5. Muthiah, E., *Performing Arts and Worldview in the Light of Tamil Culture*, Kavya Pathippagam, Chennai, 2010.
6. Muthiah, E., *Symbolic Journeys of the Subaltern People*, New Century Book House, Chennai, 2010.
7. Muthiah, O., *Sandhanam Paattu Thannane*, Chennai, 2004.
8. Muniyasamay, M., "Cultural Informatics and Communication" (Research Article), *Politics of Cultural Information*, Department of Folklore, Palayamkottai, 2010.
9. Jyothi Rani, K.A., *Ritual Songs*, Palkalai Veliyeedu (University Publication/Academic Publication), Chennai, 1996.
10. Jyothi Rani, K.A., *Rituals in the Context of Tamil Culture*, Thannainane Pathippagam, Chennai, 2004.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சி
The Development of Tamil Language Education in Sri Lanka

வி.பூமா[1], முனைவர் ஞா.பழனிவேலு[2]

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா
2.இணைப்பேராசிரியர் மற்றும் நெறியாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

V. Pooma[1], Dr. Gna. Palanivelu[2]
Ph.D. Research Scholar,
1. Department of Foreign Tamil Education Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu, India
Email: drrajasekaran2020@gmail.com
2. Research Guide, Associate Professor,
Department of Foreign Tamil Education Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu, India

Abstract:

Tamil language education holds a unique place in the social, political, and cultural history of Sri Lanka. The development of Tamil language education has been influenced and advanced by various impacts across different periods. This research paper examines how Tamil language education evolved and developed from the colonial period to the present day. Initially, Tamil language education was sustained through monasteries, thinnai schools (traditional veranda schools), and Shaivite and Buddhist religious schools. During the colonial era, especially under Portuguese, Dutch, and British rule, missionary schools and government schools played a significant role in Tamil education. During this period, Tamil language education underwent a temporary shift from a religious basis to a formal school-based system. Before and after independence, a crucial milestone in the development of Tamil language education was the 1945 Free Education Policy. Currently, Tamil language education is becoming firmly established in higher education and technical education in Sri Lanka due to information technology, trilingual policy, and private and international cooperation. This research aims to explain the development of Tamil language education in Sri Lanka.

Keywords: Tamil language, Tamil language education, Schools, Tamils

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இலங்கையின் சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு வரலாற்றில் தமிழ் மொழிக்கல்வி தனித்துவமான இடத்தை பெற்றுள்ளது. தமிழ் மொழிக்கல்வி வளர்ச்சியானது பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் பல்வேறு தாக்கங்களால் பாதிக்கப்பட்டு முன்னேறியுள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை காலனித்துவ காலம் தொடங்கி தற்போதைய காலம் வரை தமிழ்மொழிக் கல்வி எவ்வாறு உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை கவனிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தமிழமொழிக் கல்வி மடாலயங்கள், திண்ணைப் பள்ளிகள், சைவ மற்றும் பௌத்த மதப் பாடசாலைகள் மூலமாக நிலைத்திருந்தது. காலனித்துவ காலத்தில் குறிப்பாக போர்ச்சுகீசியர், டச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில், தமிழ்க் கல்வியில் மி~னரிப் பள்ளிகள் மற்றும் அரசுப் பள்ளிகள் முக்கிய பங்காற்றின. இந்த காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி மத அடிப்படையில் இருந்து முறையான பாடசாலை அடிப்படைக்கு தற்காலிக மாற்றத்தை சந்தித்தது. சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் பின்பும், தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கியமான மைல்கல் 1945 இலவசக் கல்விக் கொள்கையாகும். தற்போது தமிழ்மொழிக் கல்வி இலங்கையில் தகவல் தொழில்நுட்பம், மும்மொழிக் கொள்கை, தனியார் மற்றும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு காரணமாக உயர்கல்வியிலும்

Tamilmanam

தொழில்நுட்பக் கல்வியிலும் நிலைபெற்று வருகிறது. இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சியை விளக்கும் நிலையில் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

பிரதான சொற்பதங்கள்: தமிழ்மொழி, தமிழ்மொழிக் கல்வி, பாடசாலைகள், தமிழர்கள்

முன்னுரை:

இந்தியத் தமிழர்கள் இன்று உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் குடியேறி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்தியத் தமிழர்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, தென்னாப்பிரிக்கா, பீஜீத்தீவுகள் மற்றும் மொரீசியஸ் போன்ற நாடுகளில் தொழிலாளர்களாகச் சென்று குடியேறினர். இரண்டு கோடி வெளிநாட்டு இந்தியர்களில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகமாக உள்ளது. இன்று உலகில் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகள் 40 க்கும் மேலாக உள்ளது. இவற்றில் இலங்கை ஒரு வகையில் தனித்துவமானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்கள் பெருந்தோட்ட பகுதிகளில் குடியேறிய போது, இலங்கையில் ஏற்கனவே இலங்கையைத் தாய்நாடாகக் கொண்ட உள்நாட்டுத் தமிழர்கள் நாட்டின் வட கிழக்குப் பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் தமிழகத்துடன் கலாச்சார தொடர்புகளைப் பேணி வந்த போதிலும் ஒரு தனிச் சிறப்பாகச் சுதேசத் தமிழர்களாகவே தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். கல்வித் துறையில் இந்நாட்டுத் தமிழர்கள் சைவ சமய அடிப்படையிலான பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களைக் கொண்ட ஒரு தமிழ்க்கல்வி பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியிருந்தனர். தமிழகத்தில் ஆதீனங்களும் மடங்களும் வளர்த்து வந்த ஆத்மீக தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஈடான ஒரு கல்வி ஏற்பாட்டை இவ்வட கிழக்குப் பிராந்தியத் தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்தனர். இந்தியத் தமிழர்கள் சென்று குடியேறிய வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறான ஒரு உள்நாட்டுத் தமிழர் தோற்றப்பாடு என்ற ஒன்று இருந்திருக்கவில்லை.

இலங்கையில் தமிழர் சமூகம்

இலங்கையில் தமிழர் சமூகம் என்பது இலங்கையின் வரலாற்றிலும், கலாச்சாரத்திலும் அரசியல் மற்றும் கல்வியிலும் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் ஒரு சமூகமாகும். இலங்கையின் வரலாற்று, கலாச்சார, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் துறைகளில் தமிழர் சமூகத்திற்கு சிறப்பான இடம் உண்டு. இந்த சமூகத்தை குறித்து பேசும்போது நாம் பல அம்சங்களை கவனிக்க வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்கள் இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளாக உள்ளனர். இவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள் அல்லது இலங்கைத் தமிழர்கள் எனவும் மற்றொரு பிரிவினர் இந்திய தமிழர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இலங்கை தமிழர்களின் பூர்வீகம் மிகவும் பழமையானது. இவர்களின் வரலாறு கி,மு. 300 முதல் கி.பி. 1200 வரை தமிழர் குடியேற்றம் பற்றி செய்திகளை யாழ்பாணம், அனுராதபுரம், திருக்கோணமலை ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமி கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியலாம். மேலும் இலங்கையின் வரலாறு, தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்களும் இவற்றையே நிரூபிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி மற்றும் திருகோணமலை போன்ற பகுதிகளில் இலங்கையைப் பூர்வீகமாக கொண்ட தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் 1823 காலகட்டங்களில் பிரிட்டி~; காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் இருந்து தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழர்கள், இந்திய வம்சாவழி

தமிழர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கை நுவரெலியா, கண்டி, பதுளை, பதுகலை, மாத்தளை போன்ற மாவட்டங்களில் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் இலங்கை பொருளாதாரத்தின் முதுnழும்பாக உள்ளனர். 2022 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி இலங்கை மக்கள் தொகையில் சுமார் 15மூ தமிழர்கள் ஆவர்.

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வி

இந்தியாவில் தமிழ்நாடு மற்றும் பாண்டிச்சேரி, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக அல்லது அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற மொழியாக உள்ளது. இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வரலாறு சங்ககாலம் முதலே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ்மொழி ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட போதிலும் இலங்கையில் மட்டுமே சகல தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் அனைத்து பாடங்களையும் தமிழ்மொழியில் மட்டுமே பயில்கின்ற வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர். தமிழகத்தில் அரசு பாடசாலைகளில் தமிழ்வழிக் கல்வி இடம் பெற்றாலும் மத்திய, உயர் மத்திய வகுப்பினர் பயிலும் தனியார் பாடசாலைகளில் ஆங்கில வழிக்கல்வியே வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் உயர்கல்வி நிலையில் கலை, வர்த்தகவியல் துறைகளிலும் கூட இன்றும் ஆங்கிலவழிக் கல்வியே முதன்மை நிலை பெற்றுள்ளது. சுருங்கக்கூறின், உலகிலேயே பாடசாலை மட்டத்தில் சகல தமிழ் மாணவர்களுக்கும் தமிழ் வழியில் கல்வி வழங்கப்படுவது இலங்கையில் மட்டுமே.

இலங்கையில் மரபுவழி தமிழ்க்கல்வி முறை:

தமிழர் மரபில் வரன்முறையான கல்வி ஒழுங்கமைப்புகள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன.

1. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள்
2. குருகுல பள்ளிக்கூடங்கள்
3. மடாலயங்கள்
4. சங்கம்

இலங்கையின் தமிழ்க் கல்வி வரலாற்றில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தன. அடிப்படை எழுத்தறிவு, எண்ணறிவு, சூழல் அறிவு முதலியவற்றுடன் திண்ணைக் பள்ளிக்கூடக் கல்வி ஆரம்பமாகியது. மாணவரது அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்றவாறு கலைத்திட்டம் வளர்ந்து சென்றது. இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம், கணிதம், உறுபொருள் அறிதல், செய்யுள் புனைதல் முதலியவை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கப்பட்டன.

குருகுலப்பள்ளிக் கூடங்கள் இருவகைப்பட்டன. இசை, நடனம், நாகசுரம் முதலிய கவின்கலைகளைக் கற்கும் குருகுலங்கள் ஒரு பிரிவில் அடங்கும். இவற்றைவிட கவின்கலை சாராத் தொழில் முறைசார்ந்த குருகுலங்களும் காணப்பட்டன. மருத்துவம், உலோக வேலை, மரவேலை முதலானவற்றை அறிவாற்றலும் செயற்திறனும் மிக்க ஆசானின் இல்லத்தில் வாழ்ந்து கற்றுக்கொள்ளும் ஒழுங்கமைப்பும் காணப்பட்டது. குருகுலக்கல்வி என்பது செயல்முறையுடன் இணைந்த கல்வியாயிற்று. ஆசிரியர் செய்வதைப் பார்த்துக்கற்றல் அல்லது பார்த்துச்செய்தல் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது.

பண்டைய காலத்தில் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ்கல்வி பெரும்பாலும் சைவ மற்றும் பௌத்த மடாலயங்களைச் சுற்றியே வளர்ச்சி பெற்றது. பள்ளிக்கல்வி என்ற வடிவம் உருவாகும் முன் குழந்தைகள் எழுத்து, இலக்கணம், சமயக்கற்பனைகள் முதலியவற்றை மடாலயங்களில் இருந்த பண்டிதர்கள் வழியாக கற்றுக்கொண்டனர். மடாலயங்கள் உயர்கல்வி நிலையங்களாக விளங்கின. சமய ஆய்வுகளே இங்கு சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. சைவ மடாலயங்களில்

திருக்குறள், தேவாரம், திருமுறை, சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. இவை தமிழ்மொழியின் இலக்கிய மரபை ஒரு தலைமுறையில் இருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச்சென்றது.

19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல சங்கங்கள் சமூகத்தில் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்தின. சங்கங்களின் ஆதரவால் பல இந்துக்கல்லூரிகள், மகளிர் பள்ளிகள், நூலகங்கள், அச்சகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இச்சங்கங்களின் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்கள் அச்சிடப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு இலக்கியங்களின் சிறப்புகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. சங்கங்கள் பெண்களுக்கு கல்வி வழங்கும் நோக்கில் சிறப்புப்பள்ளிகளை தொடங்கின. இதனால் பெண்களிடையே தமிழ் எழுத்தறிவு பரவியது.

காலனித்துவக் காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி:

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் காலனித்துவ காலம் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாகும். போர்ச்சுகீசியர் (1505-1658), டச்சுக்காரர் (1658-1796), ஆங்கிலேயர் (1796-1948) ஆகிய மூன்று காலனித்துவ ஆட்சிகளும் கல்வித்துறையில் தங்களது அடையாளத்தை சாய்த்தன. தமிழர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் இக்காலம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் தான் இலங்கை கல்வித்துறையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கிறித்துவ மி~னரிகள் பள்ளிகளைத் தொடங்கி, தமிழ் கல்விக்கான ஆரம்ப அடித்தளத்தை அமைத்தனர். தமிழ்க் கல்வி பெரும்பாலும் மதப் பிரசாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி வலியுறுத்தப்பட்ட போதிலும், தமிழ் மொழியும் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட்டது. யாழ்பாணம், கொழும்பு போன்ற இடங்களில் மி~னரி பள்ளிகள் தமிழ் இலக்கியங்களை தமிழ்மொழியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டன. யாழ்பாணம் மற்றும் திருக்கோணமலை போன்ற இடங்களில் தமிழ்ப்; பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1931ல் கல்வி இலவசமாக அறிவிக்கப்பட்டதால், தமிழ் மக்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி பயில்வதில் முனைப்பு காட்டினர். தமிழ் மொழி பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. தமிழ் மொழி பாடமாகவும், அதிகாரப்பூர்வ மொழியாகவும் இடம் பெற்றது. இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் 1945 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடதக்க ஒர் ஆண்டாகும். உலகின் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் எங்கும் காணப்படாத தனித்தன்மையான இலவசக் கல்வி முறை C.W.W கன்னங்கரா அவர்களால் சட்டசபையில் முன்வைக்கப்பட்டு சட்;டமாக்கப்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட செலவு அதிகமாக இருந்த போதிலும் பணக்காரர், ஏழைகள் என்ற பாகுபாடின்றி ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அவர்களின் திறமைக்கேற்ப கல்வி பெறும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் பெண் பிள்ளைகளும் கல்வி வசதி பெறும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

சுதந்திரத்திற்கு பின் தமிழ்மொழிக் கல்வி:

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின், கல்வி அனைவருக்கும் பொதுவான உரிமையாக அமைந்தது. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு கல்வி அனைவருக்கும் இலவசமாக்கப்பட்டதால், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு பள்ளிக் கல்வி அதிக வாய்ப்புகளை வழங்கியது. இலங்கையின் தேசிய கல்விச் சிந்தனைகளும் கல்விக் கொள்கைகளும் பெண்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் காரணங்களாக அமைந்தன. வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பகுதிகளில் தமிழ்வழிக் கல்விப் பள்ளிகள் அதிகரித்தன. ஆனால் 1956ல் கொண்டு வரப்பட்ட ‘சிங்களம் மட்டும் சட்டம்’ தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மாணவர்கள் பல இடங்களில்

தாய்மொழியில் கல்வி பெற சிரமங்களை எதிர்கொண்ட போதிலும், 1974ல் யாழ்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டதால், தமிழ் மாணவர்களுக்கு உயர்கல்வி பயில புதிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன.

தற்காலத்தில் தமிழ் மொழிக்கல்வி வளர்ச்சி

பாடசாலைக் கல்வி

இலங்கை நாட்டில் காணப்படும் 10,191 பாடசாலைகளில் (1995) 2,130 பாடசாலைகள் தமிழ்மொழி வழியில் கற்பிக்கும் தமிழ் பாடசாலைகள். இவற்றைவிட பெரும்பாலும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கும் 739 முஸ்லீம் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன (கல்வி, உயர்கல்வி அமைச்சு 1995) தமிழர்கள் செரிந்து வாழும் வடக்கு, கிழக்;கு மாகாணங்களிலும் மத்திய, ஊவா, சம்பிரகாமுவா மகாணங்களிலும் மொத்தத்தில் 2800 தமிழப்; பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கை பாடசாலை முறையில் சேர்ந்து பயிலும் 42 லட்சம் மாணவர்களில் ஏறத்தாழ 25ம% (9,8,000) பேர் தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பெறுபவர்கள் ஆவர்.

க.பொ.த. (கல்வி பொதுத் தராதரம்): உயர்தர விஞ்ஞான பிரிவு உட்பட ஏனைய உயர்நிலைப் பிரிவுகளையும் (கலை, வர்த்தகம்) கொண்ட 1ஏபி (1AB) வகைப் பாடசாலைகளின் பரவலை காண்போம். நாட்டில் காணப்படும் 5871 ஏபி பாடசாலைகளில் தமிழ் பாடசாலைகளின் தொகை 108 ஆகும். நாட்டில் 10,000 க்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகள் காணப்பட்டாலும் இந்த 1ஏபி பாடசாலைகளே சகல உயர்நிலைக் கல்வி நிலைகளை கொண்டவை. தமிழர் வாழ்கின்ற மாவட்டங்களில் பெரும்பாலானவை பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியனவாகவும் விவசாய, பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்டனவாகவும் விளங்குவதால் அம்மாவட்டங்களில் காணப்படும் பாடசாலைகளில் இந்த உயர்நிலை பாடசாலைகளின் (1ஏபி) தொகை குறைவாகவே காணப்படுகிறது. பாடசாலை வகைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களின்படி பெரும்பாலான தமிழ்ப் பாடசாலைகள் ஆரம்ப கல்வியை மட்டுமே வழங்குகின்றன.

க.பொ.த.உ/நி.கல்வி: இலங்கையில் க.பொ.த. உயர்நிலைத் தேர்வானது பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான போட்டித் தேர்வாகவும் விளங்குகிறது. அன்மைக்காலங்களில் க.பொ.த உயர்நிலைத் தேர்வில் கலந்துக் கொள்ளும் தமிழ் மாணவர்களின் தொகை, மொத்த மாணவர்களில் குறைந்தபட்சம் 20 சதவீதத்தைக்கூட எட்டவில்லை. மூஸ்லீம் மாணவர்களில் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினர் சிங்கள மொழி மூலம் தேர்வு எழுதுவதால் இவ்விகிதாச்சாரம் சற்றுக் குறைவாக காணப்படுகிறது.

பல்கலைக்கழக கல்வி

பல்கலைக்கழகக் கல்வியை பொறுத்தவரையில் கலை, வர்த்தகவியல், சட்டம், மேலாண்மை, கல்வியியல் போன்ற துறைகளில் தமிழ்வழிக்கல்வியே பெரும்பாலும் நடைபெறுகிறது. சில பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞான பட்ட நெறிகளும் தமிழ்வழியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. கிடைத்துள்ள தரவுகளின்படி மொத்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் 35,467 பேரில் 3,536 பேர் (1995-96) தமிழ்வழிக் கல்வி பயில்பவர்கள் ஆவார். பாடத்துறையின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஆங்கிலவழி மாணவர்களுடன் ஒப்பிட்டால் கலைத்துறையில் மட்டுமே தமிழ்வழி மாணவர்களின் தொகை அதிகம். மேலாண்மை, வணிகவியல், சட்டம், விஞ்ஞானம், விவசாயம் போன்ற துறைகளில் தமிழ்வழிக் கல்வி

சிங்களம், ஆங்கிலம் என்பவற்றிற்கு அடுத்த இடத்தையே பெற்றுள்ளது. இன்று பல்கலைக்கழக கல்வி நிலையில் பயிற்றுமொழி என்ற முறையில் தமிழ்மொழி மூன்றாவது இடத்தையே பெற்றுள்ளது.

ஆசிரியர் கல்வி

இலங்கையில் ஆசிரியர் கல்வி தரமான கல்விக்கான அடித்தளமாக அமைகிறது. ஆசிரியர் கல்வியையும் பயிற்சியையும் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பநிலை, இடைநிலைக் கல்வி நிலைகளுக்கான பயிற்சி நெறிகள் தமிழ் மொழியிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. கல்வித்தத்துவம், உளவியல், மதிப்பீட்டு முறைகள், கல்வி முறைகளின் வளர்ச்சி, கல்வி நிர்வாகம், கல்வி திட்டமிடல், கற்பித்தல் முறைகள், பாடஏற்பாட்டு தத்துவங்கள், கல்விச்சமூகவியல், கல்வி பொருளியல் போன்ற பாடத்துறைகள் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய கல்வி உலகில் ஆசிரியர் கல்வி பல புதிய பரிமாணங்களை எட்டியுள்ளது. தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தொழில்நுட்பம் (ICT) அடிப்படையிலான பயிற்சிகள், மும்மொழிக் கல்விக்கான சிறப்பு பயிற்சிகள், சிறப்புத் தேவைக் கல்வி, தொடர்ச்சி தொழில்முறை மேம்பாடு ஆகியவை புதிய முயற்சிகளாக கருதப்படுகின்றன. இத்திட்டங்களில் யுனெஸ்கோ, யுனிசெப் போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளும் ஒத்துழைப்பு நல்குகின்றன.

முடிவுரை

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சி பல்வேறு வரலாற்று, அரசியல், சமூக, பொருளாதார சூழல்களின் தாக்கத்தால் உருவாகியுள்ளது. காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்து திண்ணைப்பள்ளிகள், மடாலயக்கல்வி, கிறித்துவ மி~னரிகளின் பங்களிப்பு போன்றவை தமிழ்க்கல்விக்கு அடித்தளம் அமைத்தன. சுதந்திரத்திற்கு பின், அரசு மேற்கொண்ட கல்வி சீர்திருத்தங்கள் தமிழ்மொழிக் கல்வியை பொதுக் கல்வி அமைப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக மாற்றியது. மகாண கல்வி வாரியங்களின் நிறுவல், இலவசக்கல்வி, பாடப்புத்தக விநியோகம், ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியவை தமிழ்க்கல்வியை வலுப்படுத்தின. எனினும் போர், இடம்பெயர்வு, வளங்களின் பற்றாக்குறை போன்ற சவால்கள் தமிழ்க்கல்வியின் வளர்ச்சியை சில பகுதிகளில் தாமதப்படுத்தின. தற்போதைய சூழலில் தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான கற்றல், இருமொழிக்கல்வி, மற்றும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு புதிய பாதைகளை திறக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் தரமான கல்வி, தொழிநுட்ப ஒருங்கிணைவு, சமத்துவ வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவது தமிழ்கல்வியின் நிலையான கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

- சமகால கல்வி முறைகளின் சில பரிமாணங்கள் - சோ.சந்திரசேகரன் - சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, இலங்கை (2017)
- மலையகத் தமிழர் வரலாறு – சாரல் நாடன் - சாரல் வெளியீட்டகம் - கொட்டகலை - இலங்கை (2003)
- இலங்கையில் தமிழர் கல்வி வளர்ச்சியும் பிரச்சனைகளும் - சோ.சந்திரசேகரன் - கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - கொழும்பு, இலங்கை (2002)
- இலங்கையின் கல்வி வரலாறு – முனைவர் சபா.ஜெயராசா - சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, இலங்கை (2008)

- இலங்கை தமிழ்மொழிக் கல்வியின் நோக்கும் போக்கும் - ஆய்வேடு - முனைவர் ஞா.பழனிவேலு – அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை – தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு (2024)
- இலங்கையில் தமிழ்க் கல்வியின் வரலாறு – எஸ்.கோபாலசாமி – நியூ செஞ்சுரி பப்ளிகே~ன்ஸ் (1990).

Bibliography / References

1. *Chandrasekaran, S. (2017). Some Dimensions of Contemporary Educational Systems. Semamadu Publications, Colombo, Sri Lanka.*
2. *Nadan, Saral. (2003). History of the Up-Country Tamils. Saral Publications, Kotagala, Sri Lanka.*
3. *Chandrasekaran, S. (2002). Development and Challenges of Tamil Education in Sri Lanka. Colombo Tamil Sangam, Colombo, Sri Lanka.*
4. *Dr. Jayarasa, Saba. (2008). Educational History of Sri Lanka. Semamadu Publications, Colombo, Sri Lanka.*
5. *Dr. Palanivelu, Gna. (2024). Aims and Trends of Tamil Language Education in Sri Lanka (Research Paper). Department of Overseas Tamil Education, Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu.*
6. *Gopalsamy, S. (1990). History of Tamil Education in Sri Lanka. New Century Publications.*

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

"ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் சிறுகதைகளில் விளிம்பு நிலைப் பெண்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்கள்"

The life problems of marginalized women in the short stories in A Grandfather and the Buffalo

கி. கயல்விழி[1], முனைவர். நா. சிவகுரு[2]

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளுவர்பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் 632115.

Email: Kayalvizhigirirajaprasana@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0009-0009-9043-8930

2.இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் 632115.

G.Kayalvizhi[1], Dr. N. Sivaguru[2],

1.Research Scholar, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, serkkadu,vellore – 632115.

Email: Kayalvizhigirirajaprasana@gmail.com Orcid: https://orcid.org/0009-0009-9043-8930.

2.Associate Professor, Department of Tamil,Thiruvalluvar University, serkkadu,vellore – 632115.

Email id: arasi162010@gmail.com.

Abstract:

The aim of this article is to present the problems of women, the purpose of solving them, and the awareness of women through in-depth discussions, to improve the lives of women, and to highlight the injustices, exploitation, and sexual abuse that occur to women in this society, and to highlight the problems of the lives of poor and ordinary people through storytellers to the outside world.

Keywords: Women, rights, law, feminism, short stories

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

"ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பானது பெண்களுக்கானச் சிக்கல்களையும், அவற்றைக் கலையும் நோக்கத்தினையும், பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வையும் ஆழ்ந்த விவாதங்களுக்கு உட்பட்டும் பெண்களின் வாழ்வு மேம்படவும், இச்சமூகத்தில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அநீதிகளும், சுரண்டல்களும், பாலியல் வன்கொடுமைகளும், வெளி உலகத்திற்கு கதை தொகுப்பாக கதை மாந்தர்களின் மூலம் ஏழை எளிய மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களை எடுத்துக்காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: பெண்கள், உரிமை, சட்டம், பெண்ணியம், சிறுகதைகள்.

முன்னுரை:

"ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பானது எழுத்தாளர் பாமா படைப்பாகும். எழுத்தாளர் பாமா ஒரு பெண்ணியவாதி அவர் விளிம்பு நிலைப் பெண்கள் வாழ்வியல் சிக்கல்களை சிறுகதைகள் மூலமும், நாவல்கள் மூலமும் இச்சமுதாயத்திற்கு தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகிறார். இவர் தம்முடையப் படைப்பான "ஒரு தாத்தாவும் எருமையும்" என்னும் சிறுகதை தொகுப்பில் தீண்டாமையையும், சமூகத்தில் மூடநம்பிக்கையின் பிடியில் சிக்குண்டப் பெண்களின் இயலாமையையும், அடக்குமுறை அடிமைத்தனத்தையும், சமுதாயத்தில் அவர்களுக்கு ஏற்படும் அநீதிகளையும், வன்கொடுமைகளையும், முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் சுரண்டல்களையும், பெண்களுக்கு கல்வியின் இன்றியமையாமையையும், கல்வியானது எட்டாக்கனியாக அமைந்துள்ளனையும், பாமாவின் ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் என்னும் கதைகளின் தொகுப்பின் வழியாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

Tamilmanam

சிறுகதைகள்;

1. மொளகாப் பொடி
2. விடுதலை
3. வெனயம்
4. ஏப்ளா ஏழுத
5. எளக்காரம்
6. இச்சி மரத்து கொரங்கு
7. குதர்க்கம்
8. ஒத்த
9. அம்மா

பெண்களுக்கானச் சம உரிமை இன்மை;

ஆண் பெண் பேதம் இல்லாமல் பிறந்தப் பிள்ளைகளை சம உரிமையுடன் வளர்த்தல் வேண்டும். ஆண் பெண் பிறப்பால் வேறானாலும் வளப்பினாலும், சரி நிகர் உரிமையினாலும், சமமாக நடத்திடல் வேண்டும். நிறத்தினால் வேற்றுமைப் பார்ப்பது தவறு. உடலின் நிறம் எதுவாயினும் உடலில் ஓடும் ரத்தமானது ஒன்றுதான் அதன் நிறமும் ஒன்றுதான். நிறம் என்பது வெளித் தோற்றம் மட்டுமே மனித மனமும் குணமும் தான் நிலையான ஒன்றாகும். எல்லோரும் சமம் என்னும் மனநிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதனை பாமா அவர்கள் தம்முடைய படைப்பான ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் என்னும் தொகுப்பின் மூலம் அழுத்தமாக தெரிவிக்கிறார்.

பெண்களுக்கான சம உரிமையானது பொதுவாகவே மறுக்கப்படுகிறது. பெரிய நகரங்களில் வாழும் பெண்களுக்கே இந்நிலைமை என்றால் சாதாரண கிராமத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சிறுபான்மையின பெண்களின் நிலையானது பரிதாபத்திற்குரிய அவல நிலையாக உள்ளது. அவர்கள் வெளி உலகம் பற்றித் தெரியாமல் கூண்டுக்கிளிகளாக வளர்க்கப்படுகின்றனர். படிக்கின்ற இளம் வயதிலேயே அவர்களுக்கு திருமணம் முடித்துவிடுகின்றனர். பெண்களுக்கான பேச்சுரிமை, ஆடை சுதந்திரம், தாம் எடுத்த முடிவுகளின் படி தன் வாழ்க்கையில் சுதந்திரமாக செயல்பட இயலாமை, உயர்நிலை படிப்புகள் போன்ற செயல்களைச் செய்ய அவர்களுக்கான உரிமை மறுக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கான உரிமைகளை அவர்களாகவே இந்த சாதிய சமுதாயத்தில் இருந்து வெளியே வந்து முடிவுகளை எடுத்திடல் வேண்டும் என்னும் கருத்துக்களையும் அடக்குமுறைக்கு உள்ளாகும் விளிம்பு நிலை பெண்கள் உரிமையை மீட்க அவர்கள் நடத்தும் போராட்டங்களையும் படும் துயரங்களையும் இத்தொகுப்பின் மூலம் சமூகத்திற்கு தெரிவிக்கிறார்.

கணவனால் ஏற்படும் துன்பங்கள்;

பெண் பாத்திரங்களை வலுவான ஆளுமை மிக்க கதாபாத்திரங்களாக சித்தரித்துள்ளார். பொன்னுத்தாயி சிறுகதையில் இடம்பெறும் "பொன்னுத்தாயி" கதாபாத்திரமானது ஒவ்வொரு பெண்களின் மனக்குமுறல்களின் எதிரொலியாக காணப்படுகிறது. ஆணாதிக்க சமூகத்தின் அடக்குமுறைகளை வெளியே வெளிச்சமிட்டு காட்டுவது போல் அமைந்துள்ளது. பெண்ணின் எதிர்பானது தெரிவிக்கப்படினும் அது மறுக்கப்படுகிறது. ஒரு செயலை ஆண் செய்வது நியாயமாக கருதும் உலகம் அதுவே பெண் செய்தால் குற்றம் என்று குறை கூறுகின்றது. அத்துமீறி ஒருவரை தாக்குதல் தவறான செயலாக சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"துப்பு கழிச்சிட்டு போனவளப் புடிச்சு இழுத்து தல மயித்த புடுச்சுக்குட்டு மூஞ்சிலயே நாலஞ்சு அற அடிச்சான் அடுச்சிக்கிட்டே அவள இழுத்துகுட்டுப் போனா" 1(ப.எண்71) இக்கதையில் ஆசிரியர் கூறுவது போல அமைந்துள்ள வரிகள் ஆகும். ஆண் பெண் இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடும் போது அதில் பெண்ணுக்கு விருப்பமில்லை என்றால் விருப்பமில்லை என்று தான் அர்த்தம். வலுக்கட்டாயமாக அவர்களை வற்புறுத்துவது என்பது தவறாகும். பெண்களை வெறும் காம இச்சைக்கான ஒரு பொருளாக பயன்படுத்துவது கண்டிக்கப்படுகிறது. குழந்தைகளை வளர்த்தல் என்பது பெண்களுக்கான பொறுப்பு என்றால் அச்செயல் ஆண்களுக்கும் கடமை என்பது இக்கதையில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

"பிள்ளைக என்ன எனக்கு மட்டுமா பிள்ளைக அவெ அக்குருமத்தத் தணிக்கத்தான வருசயா பிள்ளைகளப் பெற வச்சான். ரெண்டு பிள்ளைக்குப் பெறகு கர்ப்பத்தட செய்யலாம்னு போனதுக்கு உடமாட்டம்னு வம்பு பண்ணி கூட்டியாந்தான் இப்ப அவனே வச்சு வளத்து பாக்கட்டும்" 2 (ப. எண் 72)

என்று பொன்னுத்தாயி கூறுவது போல் அமைந்துள்ள வரிகள் தெரிவிக்கிறது. ஆண் என்பவன் பெண்களின் உணர்ச்சிகளை புரிந்தும் இருவரின் அன்பின் பால் இல்லறம் செய்வது இனிதாகும். அது நிலைக்கவில்லை என்றால்

ஆண் சுதந்திரமாக தன் பணிகளை செய்வது போல் பெண்களுக்கும் சுதந்திரம் உண்டு என்று எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. பொன்னுத்தாயி அடக்கு முறைகளை உடைத்து தன் கணவனை விடுத்து சுயமாக ஒரு தொழில் துவங்கி தனக்கான வாழ்வை வாழ்வது ஒரு குற்றமாக கருதப்படுகிறது. ஆண் துணை இல்லாமல் பெண்ணானவள் தன் வாழ்வை தனியாக வாழ்தல் முடியாது என்ற இச்சமூகத்தின் பொய்யான முகத்திரைகளை கிழிக்கும் வண்ணம் பெண்களின் உலகில் ஓர் புரட்சியினை ஏற்படுத்திய கதையாக பொன்னுத்தாயி கதையானது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. பெண்ணானவள் கணவனாகவே இருப்பினும் விருப்பமின்றி பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கப்படுவது இக்கதையில் கடுமையாக கண்டிக்கப்படுகிறது. பொன்னுத்தாயி என்பவள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கப்படும் போது மனம் தளராமல் தைரியமாக தனக்கான ஒரு வாழ்க்கையை தாமே உருவாக்கி வாழ வேண்டும் என்னும் முனைப்புடன் வாழ்வதாக அமைந்துள்ளது. அனைத்து பெண்களுக்குமான ஒரு விழிப்புணர்வு செய்தியாக கூறப்பட்டுள்ளது. உடலாலும் மனதாலும் உறுதி உடையவள் பெண் தனக்கான பாதையை தாமாக உருவாக்கும் வலிமை படைத்தவள் என்று எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

பெண் குழந்தையின் அவல நிலை;

தாவணி என்னும் சிறுகதையின் கதாபாத்திரமான 13 வயது சிறிய பெண் குழந்தைச் செல்லக்கிளி ஒடுக்கப்பட்டச் சமூகத்தை சார்ந்தவர் சாதி பிரிவினைக்கு உட்பட்டு அக்குழந்தை பாலியல் ரீதியாகவும் மனரீதியாகவும் உடல் ரீதியாகவும் துன்புறுத்தி குழந்தையின் உயிரைப் பறிக்கும் அளவிற்கு இச்சமூகமானது சாதி வெறியின் பிடியில் வளர்கின்றது. ஓர் தந்தையின் மனக்குமுறலையும், பரிதவிப்பையும் இக்கதை பகர்கின்றது. சிறு பெண்ணான செல்லக்கிளிப் படிப்பினை தொடர்வதற்கான பல கனவுகளுடன் வெளியூருக்கு அனுப்பப்படுகிறாள். சாதிய ரீதியான பாகுபாட்டை முன்னிறுத்தி அக்குழந்தையின் இளமைப் பருவத்தை சீரழித்து கொலைச் செய்யும் அளவிற்கு சமூகமானது சீரழிந்து இருக்கின்றது. "இல்ல இல்ல; மூணு மணிக்குள்ள மாவாட்டணும்னு சொல்லிட்டு டவுனுக்கு போனாளாம். அந்தப் பிள்ளை ஆட்டி முடிக்க நாலுக்கு மேல ஆச்சான் அந்தாணிக்கா சவுக் கட்டையக் கொண்டு பெடதில பாத்து போட்டுருக்கா, ஒரு போடு. அது படாத இடத்துல பட்டு அங்கனக்குள்ளயே புள்ள விலுக்கு விலக்குன்னு துள்ளிருச்சாம். வாயுல மொறைத் தள்ளவும் பயந்து போய் ஒப்புக்கு டாக்டருட்டப் போனாளாம். எடவழியிலயே செத்துப் போச்சாம். அதான் ஒடனே வந்து பெணத்த எரிச்சுட்டாளாம் அவங்க அவுகய்யனும் மாமனும் வந்து பெணத்த கூட பாக்கலையே இந்த விஷயம் தெருஞ்சவுகளுக்குப் பணத்த குடுத்து சரிக் கெட்டிட்டா அந்தப் பிள்ளையோட தகப்பன் ஒரு அப்பிராணி பாவம் வாயில பூச்சியா போறான்". சாதிய ரீதியாக உயிரை பறிக்கும் அளவிற்கு இச்சமுதாயமானது அழிவை நோக்கி சென்ற வண்ணம் உள்ளது. குழந்தை தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படும் வன்கொடுமைகளும்சாதியவாரியான கொத்தடிமைத்தனமும் மிகுதியாக காணப்படுகிறது.

சாதிய இரீதியானக் கொடுமை;

இக்கதையின் முக்கிய கதாபாத்திரமான கெங்கம்மா என்பவர் பெரிய செல்வச் செழிப்புடன் நிலங்களுடன் பண்ணைகளையும் வைத்திருக்கிறார். அவருக்காக வேலை செய்யப் பல வேலை ஆட்களும் உள்ளனர் இருந்தும் அவர் தமக்கு கீழ் வேலைச் செய்யும் சிறுபான்மையின மக்களை இழிவாகவும் அவமானப்படுத்தியும் மரியாதை இல்லாமல் நடத்துகிறார். அவருக்கு முழுவதும் அமைந்துள்ள முரணாக உள்ள கதாபாத்திரம் பச்சையம்மா. பச்சையம்மா தினக்கூலி அடிப்படையில் வேலைச் செய்பவர் கால்நடைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதும் அதற்கு தீவனம், புல் போன்றவற்றை சேகரித்து அதனை பராமரிப்பதும் அவர் வேலையாகும். இருவருக்கும் இடையே சண்டையானது பச்சையம்மா ஒடுக்கப்பட்டச் சமூகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதாகும். இருவருக்குமான வன்மம் பெரிய அளவில் அதிகமானது.

“ஏண்டி களவாணி கழுத வேற எடமில்லன்னா இங்கேயே வந்து எங்கழுத்தறுக்ர? நீ ரொம்பாத் திமுருக்காரின்னு உன்னோட காலனி பொம்பளைகளே சொல்லுவாளுக. அது சரியா தான் இருக்கு இந்த கெங்கம்மா காடுன்னா அம்புட்டுச் சனமும் அஞ்சி ஒடுங்கி போகுங்க. ஒனக்கு மட்டும் இம்புட்டு ராங்கியா?" சொல்லிக்கிட்டே மொளகாப் பொடிய அள்ளி பச்சைம்மாளோட கண்ணுக்குள்ள தூவிட்டா”3. (ப எண் 190)

அந்த வன்மம் சிறிது சிறிதாக பெரியதாகி காவல் நிலையத்தில் புகார் செய்யும் அளவிற்கு சென்றது. இதில் செல்வம் இருப்பவர்களின் ஆதிக்கமும் இல்லாதவருக்குமான அவல நிலை வேறுபடுத்தி காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஏழைகளுக்கும் தன்மானம் உண்டு ;

விடுதலை என்னும் கதையில் ஆராயி என்னும் கதாபாத்திரம் மனிதனை உருக்கும் உண்மை சம்பவத்தின் வெளிப்பாடாகவே இருக்கின்றது. ஆராயி 50 வயதை தாண்டியவர் சொந்தங்களுக்காகவே தன் இளமைக் காலம் முழுவதும் அர்ப்பணித்தவர். பிறகு அந்த சொந்தங்களால் தனிமையாக்கப்பட்டு முதற்கனியாக ஒரு கிராமத்தில் வீட்டு வேலை செய்து வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர். வேலை செய்யும் இடத்தில் 12 வயது சிறுவன் சுப்பிரமணி வேலைச்

செய்கிறான் ஆராயி வேலைச் செய்கின்ற இடத்தில் உள்ள முதலாளி அம்மா ஒரு நிமிடம் விடாமல் வேலையைச் சொல்லிக் கொண்டே இருப்பார். ஆராயிக்கென்று ஆதரவு யாரும் இல்லை. அவர்கள் இருவரும் காலை முதல் மாலை வரை தொடர்ந்து வேலைச் செய்து கொண்டே இருந்தனர். இருப்பினும் அந்த முதலாளி அம்மா நாயுடன் ஒப்பிட்டு பேசுவது மனதைப் புண்படும்படி பேசினார்.

"பொட்ட பெய இதென்ன பிள்ள இல்லாத சொத்தா உங்க அம்மையும் அப்பனும் கொண்டுவந்து கொட்டி வச்சிட்டாப் போயிருக்காக. நீ செய்ர வேலைக்கு உங்காத்தா வந்து ஐம்பது ரூபாய் வாங்கிட்டு போயிட்டா. நாய் தின்ன மாதிரி திங்கறீல. வேலை செய்ய மட்டும் ஒடம்பு வலிக்குது. தெருவோட கெடக்குற பிச்சக்காரக் கழுதைகள கொண்டாந்து வச்ச இப்படிதான்".4 (ப எண் 95)

அனாதைகள் பிச்சைக்காரர்கள் என்று கொடுஞ்சொற்களை பயன்படுத்தி வசைப பாடினார்கள். ஏழ்மையின் பிடியில் சிக்குண்ட கைதிகளாக இருப்பதால் அவர்கள் கூறும் அனைத்தையும் கைகட்டி வாய் பொத்தியவாறு கேட்க வேண்டும். அவர்களுக்கும் தன்மானம் சுயமரியாதை உண்டு என்று ஏன் இவர்கள் மனமானது ஏற்க மறுக்கின்றது என்னும் கேள்வியை எழுப்புகின்றது. அவர்களும் ஆறறிவு படைத்த மனிதர்கள் தானே வறுமையின் காரணமாக வேலை செய்தாலும் அவர்களும் மனிதர்கள் என்று ஏன் ஏற்க மறுக்கிறார்கள் என்னும் கேள்விகளை மக்களின் மனதிற்குள் எழுவதுப் போல் அமைந்துள்ளது. குழந்தை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையையும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளையும், சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது முதலாளித்துவ ஆதிக்கமும், அடக்குமுறைகளையும், உணவிலும் ஏற்றத்தாழ்வும், முதிர்க்கண்ணி நிலையும், அவர்கள் சமூகத்தில் படும் துன்பங்களையும், நிழற்படம் போல் தெளிவாக காட்டுகின்றது. இக்கொடுமையிலிருந்து விடுபட அவர்கள் தங்களுக்கான உரிமையையும் தம் வாழ்க்கைக்கான முடிவை தாமே எடுக்கும் தைரியமும் வேண்டும். இவர்கள் அனுபவித்த கொடுமையிலிருந்து விடுபட்டதே விடுதலை என்னும் சிறுகதையாகும்.

ஒற்றைத் தாய்படும் இன்னல்கள்;

வெனயம் என்னும் சிறுகதையில் வரும் ரெங்கம்மா கதாபாத்திரமானது எதார்த்த வாழ்க்கை முறையை விவரிக்கின்றது. அரசாங்கத்தின் அதிகாரிகள் செய்யும் ஊழல்களையும், மனித வாழ்க்கையின் சிக்கல்களையும், சுட்டிக்காட்டுவது போல் கதையானது அமைந்துள்ளது. பாம்பானது உவமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாம்பு வாய்க்குள் சிக்குண்ட தவளையானது யார் எண்ணினாலும் காப்பாற்ற இயலாது. அதுபோல் இங்கு பலரின் வாழ்க்கையானது முதலாளித்துவ அடக்குமுறைக்கு உட்படும்போது அவர்களைக் காப்பாற்றுவது என்பது அவ்வளவு எளிதான காரியம் அல்ல. கையூட்டு(லஞ்சம்) வாங்குவதும் அதனால் ஏற்படும் விளைவுகளும் பற்றி தெரிவிக்கின்றது. ரெங்கம்மாள் கணவனை இழந்தவள். ஒரே மகனான ராசுவை எப்படியாவது படிக்க வைத்து வளர்த்துவிட வேண்டுமென உறுதி கொண்டவள். அரசன் கால்நடை வளர்ப்புக்கான வங்கி கடன் வாங்கிவிட வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு கையூட்டு அளித்தாள். பின்னர் அதற்கான கடனை வாங்கி கறவைக்காக பசு மாட்டையும் பிடித்து வளர்த்தார். ஒற்றைப் பெற்றோரின் பிள்ளைகளை வளர்ப்பதற்காக ஏற்படும் வலி மிகுந்தத் துன்பங்களை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்துள்ள பாத்திரமாக விளங்குகின்றது. ஓர் தாயானவள் தன் பிள்ளைக்கு முதல் ஆசிரியராகிறார். கல்வி முறை வாழ்க்கை வேறு, நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கை வேறு என்று அப்பிள்ளைக்குப் புரிய வைக்க முயல்கிறார். நன்மைக்காக கூறப்படும் பொய் தவறில்லை என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது.

"ஆமா மெய்ய சொல்லிட்டாப்ல அந்தமானிக்காப் போனசனங் கெடச்சுருதாக்கும் நாமெல்லாம் கஸ்டப்பட்டு ஒழச்சா தான்டா ஒருவாக் கூழாவது குடிக்கலாம். வயித்துக் பாட்டுக்கே இங்க என்னமோ சொன்ன கெணக்கா இருக்கு. இதுல இவன் பொய்யி சொல்லாத மெய்ய சொல்லுன்னு உசுர வாங்குறான். நல்லா மூனு நேரமும் சோத்தத் தின்னுட்டு உட்கார்ந்துட்டு பொய் சொல்லாத களவாங்காதே என்று நம்ம கிட்ட சொல்லுவாகடா நம்ம நெலமயில இருந்து பாத்தா தான் தெரியும்".5 (ப எண் 110)

ஒடுக்கப்பட்டப் பெண்களின் முற்போக்குச் சிந்தனை

ஏப்ள, ஏழுத என்னும் சிறுகதையில் ஒரு புரட்சியைத் தூண்டும் கதாபாத்திரமாக அமைந்துள்ள பெண் வெள்ளை கண்ணு. சாதி சமயம் என்பது சங்க காலத்திற்கு பிறகு தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். சாதி சமய போக்குகளின் காரணமாகச் சாதிகளின் ஆதிக்கமானத் தாக்கம் இருந்தது. தற்போது முற்போக்குச் சிந்தனையாளர்களால் உரிமையை திரும்ப பெற்று தர போராடும் எண்ணமானது மக்களிடையே காணப்படுகிறது. சாதியக் கோட்பாடுகளை தகர்த்து எறியும் வண்ணம் வெள்ளை கண்ணு கேட்கும் கேள்வியின் மூலம் கதையானது திருப்புமுனையைக் கொண்டு அனைவரையும் ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு உட்படுத்துகின்றது. "போங்க மாமா போங்க இவ்வளவு பேசுகிறீகளே, உங்க மகென் எளைவன் நல்லா படிச்சு உத்தியோகத்துல இருக்காம்ல அவனுக்கு ரெங்கசாமியோ கொங்க சாமியோ... அந்த ஆளோட மகளக் கேளுங்க தர்ராறானு பார்ப்போம்"6. (ப

எண் 128) இன்று வெள்ளைக்கண்ணு கேட்கும் கேள்வியானது இன்னும் சாதிப்பற்றானது முற்றிலும் களையப்படவில்லை என்பதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. தமக்கான ஒரு எதிர்ப்பு கருத்தை முன்வைக்கப் போராட்டம் ஒன்றே ஆயுதமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது. உரிமைகளைக் காக்கவும் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்டத் தீண்டாமையை எதிர்த்தும் இழந்த உரிமைகளை மீட்கவும் போராடும் தலைமுறையினராய் மாறிவிட்டோம் என்று தெரிவிக்கும் கதையாகும்.

பள்ளியிலும் பிரிவினை;

எளக்காரம் என்னும் சிறுகதையில் ஒடுக்கப்பட்ட இனத்தைச் சார்ந்த பெண் குழந்தை சின்னப்பொண்ணு. சாதிய பாகுபாட்டிற்கு உள்ளாகி உயிர் இழந்தவர். பின்னால் வரும் சந்ததிக்குப் பிரிவினையைக் கற்பித்தும் குழந்தைகளுக்கு நல்வழி சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்களில் சிலர் நல்வழியில் குழந்தைகளை வழிநடத்த தவறுகின்றனர்.

“மூணாங் கௌாசுல பணங்களவு போனா மூனாங் கௌாசுல படிக்கிற அம்புட்டுப் பிள்ளைகளையுந் தானெ கூப்பிட்டு விசாரிக்கணும் ஆனா அது என்ன, நீங்க எங்க தெரு பிள்ளைகள மட்டும் கூப்டு விசாரிச்சிருங்களே இதுல என்னங்க நாயமிருக்கு?7(ப எண் 138)

என்று எளக்காரம் கதையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நாட்டாண்மையானக் குட்டியன் என்பவர் கேட்கும் கேள்வியானது ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் குரலாக எதிரொலிக்கிறது. அவ்வாசிரியர்கள் சாதிப் பிரிவினையை முன்னிலைப்படுத்துவது சமூகத்தில் பிற்போக்கு நிலையை சாட்டையில் அடித்தார் போலக் காட்டுகின்றது. பள்ளிகள் ஒரு சமூகக்கூடம். ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் அனைவரும் சமத்துவமாகப் பழகும் இடமாகும். அவ்விடத்தில் வேற்றுமையானதுக் கற்பிக்கப்படுவது கண்டித்தற்குரியதாகும் சிறு பிள்ளைகளின் மனதில் பிரிவினையும் நஞ்சையும் வளர்ப்பது தவறாகும்.

சின்னப் பொண்ணு மதிய உணவிற்கு சாப்பிடும் தட்டினை எடுத்து வராவில்லை. அந்தப் பள்ளியில் படிக்கும் மேல்சாதி தெருவில் வசிக்கும் குழந்தையிடம் உணவு வாங்குவதற்காகத் தட்டைக் கேட்டதால் தாக்கப்பட்டார். பள்ளிக்குச் செல்வதற்கு பயந்தபடி வீட்டு உள்ளே தன் தாயிடம் தான் பள்ளிக்குச் செல்லவில்லை என்று தெரிவித்தார். தாயானவர் தன் மகளின் தோழியிடம் நிகழ்ந்தவற்றை வினவிய(கேட்ட) போது அவள் நிகழ்ந்தவற்றை கூறினார். சின்ன பொண்ணுவின் தாயான பரிபூரணம் பள்ளிக்குச் சென்று ஆசிரியரிடம் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி நீதி கேட்டார். தலைமையாசிரியரானவர் சின்னப்பொண்ணு செய்தது தான் தவறு என்றும், மேல் சாதி பெண்ணிடம் உணவு பாத்திரத்தைக் கேட்டது தவறு என்றும் கூறினார்.

"என்ன இருந்தாலும் ஒம்மக கேட்டது தப்புத்தான கழுத கெடக்குறது கட்ட செவராம். கனா காண்றது மச்சுவிடாம். சரி ஒம்மகா தொட்டு வாங்கிச் சாப்பிட்ட பெறகு எங்க தெரு பிள்ளைக அதுல சாப்புடச் சங்கடப்படுமா இல்லியா? நீயே சொல்லு, நீ என்ன நாட்டு நடப்புத் தெரியாதவளா என்ன? ஒம்மகளத் தட்டிக் குடுத்து நாட்டு நடப்புத் வளக்குறத உட்டுட்டு இங்க வந்துட்டியே நாயங் கேட்க போ... போ...8 (ப எண் 135) என்று தலைமையாசிரியர் கூறும் பதிலானது இக்கதையில் பிரிவினையை ஆதரிக்கும் செயலாக உள்ளது.

குருவானவர் தெய்வத்திற்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுபவர். நல்வழிப்படுத்தும் அவர்களே பொறுப்பில் இருந்து தவறிப் பிள்ளைகளுக்குத் தவறான வழிகாட்டினால் பிள்ளைகளும் தவறான வழிகாட்டுதல் படியே நடப்பர். இக்கதையில் காட்டப்படும் பெரும்பாலானக் கதாபாத்திரங்கள் பெண்களே ஆவர். ஓர் தாயின் பரிதவிப்பும், தவறுச் செய்யாமல் பழிச் சுமத்தப்பட்டு தாக்குதலுக்குள்ளானக் குழந்தையின் மனநிலையும், இக்கதையில் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றது. எதையும் அறிந்து தீர விசாரிப்பதே உண்மையாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்னும் காரணத்தால் திருட்டுப்பழியைச் சுமத்துவது மிகப்பெரியக் குற்றமாகும். ஏழ்மை நிலை மாறவும், மக்கள் தம் பொருளாதார நிலையிலிருந்து மேன்மை அடையவும், கல்வி கற்கின்றனர். பள்ளிக்கூடம் மாணவர்களுக்கு நல்ல செயல்களைக் கற்பித்தும், தீய செயல்களைச் செய்தல் தவறு என்று கண்டித்தும், மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தவும், ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும். மேலும் மாணவர்களைச் சரியான முறையில் வழி நடத்துதல் ஓர் ஆசிரியரின் தலையாயக் கடமையாகும். செய்யாதக் குற்றத்திற்காகச் சிறு குழந்தையின் மீது பழிச் சுமத்துதல் கடமையன்று. தீர விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்குவதே கடமையாகும்.

மனித மனதின் ஒப்புமை;

ஈச்சி மரத்து குரங்கு என்னும் கதையில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர் பார்வதி. ஒரு பெண் தன் மன எண்ண ஓட்டங்களையும் மனக்குமுறல்களையும் சாதிய அடக்குமுறைகளையும் வேடிக்கையாகச் சொல்கின்றக் கதையாக அமைந்துள்ளது. மனிதன் தான் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என சண்டையிட்டு கொள்கிறான். இக்கதையில் இடம்பெறும்

குரங்கும் பன்றியும் கூடத் தங்கள் இனம் தான் பெரியது என்று கூறிச் சண்டை இடுவது போல் அமைந்துள்ளது. மனிதனானவன் மனதில் ஆயிரம் கவலைகளைச் சுமந்து இயல்பாய் வாழ மறந்துவிட்டான். தன் வாழ்க்கையில் கவலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துச் சந்தோசத்தையும், சிரிப்பையும் மறந்துவிட்டான் என்ற செய்தியை தெரிவிக்கின்றது. குரங்குப் பன்றியுடன் மனிதர்களையும் ஒப்பீடு செய்து உள்ளார். ஒடுக்குவோர் ஒடுக்கப்பட்டோர் என்ற என்ற இருவரின் மனநிலைக் கருத்து மறைபொருளாக அமைந்துள்ளது.

"உன் மூஞ்சிய பாத்தா எப்படி இருக்காம்! சீ... கடேசில நீயும் அந்த மனுசங்க மாதிரித்தானா அதுங்க தான் கருப்பு, செகப்பு, அழகு, அசிங்கம், சுத்தம், அசுத்தம் வெட்கக்கேடு. ஏன் ஆணு பெண்ணுன்னு பிரிச்சுப் பிரிச்சு சண்ட போட்டுக்கிட்டு கெடக்காக. நீயும் ஒம்புத்தியக் காட்டிட்ட. உங்கிட்டருந்து தான் அவுக வந்தாங்கன்னு சொல்றாக சரியாத்தான் போச்சு"9. (பஎண் 152) என்ற கருத்தானது பன்றிக் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

உழைப்பிற்கான ஊதியம்;

குதர்க்கம் என்னும் கதையில் வயதான பெண்ணாக இடம்பெறும் கதைமாந்தர் தவசிப்பாட்டி. இவர்தான் இளமை வயதில் வெங்கடசாமி என்னும் பண்ணை முதலாளிடம் வேலைச்செய்தவர். முதுமை வரை உழைத்த உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் அளிக்கவில்லை. கூலிக்கு அடுத்தபடியாகச் சரியான மரியாதையும் அளிக்கப்படவில்லை. முதலாளியின் வருங்காலச் சந்ததிக்கு சேரும் அளவிற்கு வழிவழியாக ஏழைகளின் உழைப்பினால் செல்வத்தையும், சொத்தையும் சேர்த்து வைத்துக் கொண்டார். உழைத்த ஏழை மக்களுக்குக் கிடைத்தது என்னவோ வயிற்றுக்குக் கஞ்சி தான். ஏமாற்றி பிழைத்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் பிழைத்துக் கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். ஏழைகள் ஏமாந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். உரிமையை இழந்தவர்கள் தங்கள் உரிமையை மீட்க எப்பொழுது குரல் கொடுக்கிறாரோ அப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கான நீதி பிறக்கும் என்று இக்கதை தெரிவிக்கின்றது. தவசிப்பாட்டி தன் இறுதி காலம் வரை அப்பண்னணயில் வேலை செய்தவர். இறுதி காலத்தில் முதலாளி வீட்டில் உணவு வாங்கி உண்டு வந்தார். பின் ஜெயராசு என்ற இளைஞன் உணவு வாங்கி உண்பதை விடச் செலவிற்காக மாதம் ஓய்வூதிகமாக ஒரு தொகையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று யோசனைக் கூறிய போது பாட்டிக்கு அது சரி என்று தோன்றியது.

"அப்பிடிப்பட்டவா சோத்துக்குப் பதுலா ரூவாயாக் கேட்டு வாங்கிரு பாப்போம்", ஜெயராசு கத்துனான்"9. (ப எண் 164)

முதுமை வயதில் தவசிப்பாட்டி தேவைப்படும் செலவுகளைத் தீர்க்க ஓய்வூதியம் உதவியாக அமையும் என்று எண்ணினார். எழுபது வயதினைத் தாண்டி இருப்பினும் உழைப்பிற்கான பலனை பெற வேண்டும் என்ற முனைப்பு இருந்தது. மரியாதை என்பது நமக்கான உரிமையாகும். அதனை யாரிடமும் கேட்டு பெறுதல் கூடாது. செய்யும் செயலுக்காக தாமே முன்வந்து அளிக்கப்படுவது ஆகும்.

தாயின் பாசமும் மகளின் கடமையும்;

தாயிடம் பாதுகாப்பாக இருந்ததும் தாயுடன் இருந்த நிகழ்வுகளையும் பற்றி எண்ணுகிறார் ஒரு ஏழை தாயின் ஆசையையும் கனவையும் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று முனைப்பு கொண்டப் பெண்ணாக விமலா கதாபாத்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது. கள்ளம் கபடம் இல்லாத பாசத்தை எண்ணியவாறு நினைவில் உழன்று கொண்டிருந்தாள் விமலா அவள் தாயின் அரவணைப்பு வாசம் என தான் காணும் எல்லாவற்றிலும் செய்யும் செயல்களிலும் தன் தாயின் நினைவானது தோன்றிய வண்ணம் இருந்தது. நினைவுகள் தோன்றியப் போது கண்ணீர் வழிந்து ஓடியது. மனமானது குழந்தையைப் போல தாயினைத் திரும்ப பற்றிக்கொள்ள எண்ணி ஏங்கியது. முடியாது என்று தெரிந்தும் குழந்தைகள் பெரியவர்களாக வளர்ந்தாலும் ஒரு தாய்க்கு அவர்கள் குழந்தைகள் தான். தாய் பாசத்தில் திளைக்காதவர்கள் எவரும் இருக்க முடியாது. பெண் குழந்தைகள் பிறந்ததிலிருந்து தன் தாயின் முகத்தையும், செயல்களையும் பார்த்தவாறே வளர்கின்றனர். தாயின் குணாதிசயங்களைக் கண்டும் கற்றும் தாயின் அரவணைப்புடன் வளர்ந்த விமலா தாயின் இழப்பினை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாமல் வருந்துகிறார். தாயின் ஒவ்வொரு செயலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட விமலாவால் அவர் இழப்பினை ஏற்க மனம் வரவில்லை. தற்போது தாயின் ஆசைப்படியே ஆசிரியர் பணியில் இருக்கின்றார். தன் தாயின் கடமைகளை செய்தார். எழுத்தாளர் முடிவில் அவள் தாய் எங்கும் செல்லவில்லை அவள் உடனே தான் இருக்கின்றார் என்று கதையினை நிறைவுச் செய்கிறார். தாயின் அன்பையும் இழப்பினையும் எதைக் கொண்டும் ஈடு செய்ய முடியாது என்று கதை தெளிவுபடுத்துகிறது.

"ஏம்மா நேத்து ராத்திரி கூட என்கிட்ட நல்லா பேசினியேமா, நீ எப்பம்மா செத்துப்போன? எப்படிம்மா செத்துப் போன? எப்படிம்மா சாகும் முன்னாடி எனியக் கூப்பிட்டியாமா? நான் தூங்கிபோயிட்டேனேம்மா இனி யாரும்மா இருக்கா எனக்கு? யார் இருக்காமா? நானு அனாதையாகிப் போனேமா?... அம்மா... அம்மா... அம்மா"...10(ப எண் 178)

தற்காப்பு தவறில்லை;

ஒத்த என்னும் சிறுகதையில் இடம்பெறும் கதை மாந்தர் இல்லாமல்லி. இவர் சிறிய வயதில் இருந்து சிறிது வருமான உடலமைப்பை உடையவர் ஒருநாள் நாம் மலம் கழிப்பதற்காக விக்கெட்டுக்கு தன் தோழிகளுடன் சென்றாள். அவ்விடத்தில் பன்றியானது மலத்தை உண்ண கூட்டத்தோடு வந்தது. அப்பன்றி எங்கே தன்னை தாக்கி விடுமோ என்று தற்காப்பிற்காக இல்லாமல்லி கல்லால் தாக்கியப் போது அப்ன்றி அப்பெண்ணின் வலது மார்பு சதையைக் கடித்து இழுத்து விட்டது. ரத்தம் வடிய இல்லாமல்லியை மருத்துவமனைக்கு அழைத்துச் சென்று காட்டியப் போது மருத்துவர் அச்சதையினை அறுத்து மருந்து வைத்து தைத்து விட்டார்.

“வருஷம் ஆக ஆக இல்லாமல் இருக்கும் வருத்தமா இருந்துச்சு அவர் ஆளானப் பெறகு தெருவுல, "ஒத்த சடங்காயிட்டா" இன்னும் எளக்காரமாப் பேசி சிருச்சாக. சன்னஞ் சன்னமா, அவள எல்லாரும் ஒத்த ஒத்தனே கூப்புட்டாக. இல்லாமல்லிந்ற அவளோட பேரு இல்லாமப் போயி, அவா பேரே 'ஒத்த' ஆகியிருச்சு. ஒத்தனு கூப்புட்டா அவளுக்கு ரொம்பக் கோவம் வரும் மானாவாரிக்கு வைவா. அவா ரோசப்படுறத பாத்துட்டு வேனுக்கும்னே ஒத்தனு கூப்டு உரிக்காட்டுவாக”11. (ப எண் 169)

இதனால் அவள் ஒத்த மார்புடன் இருந்ததால் அவளை 'ஒத்த' என்று பட்டப்பெயர் சூட்டப்பட்டு அனைவராலும் கேலிக்கைக்கு உட்படுத்தப்பட்டாள். அவள் வயது பெண் பிள்ளைகள் திருமணம் ஆகி குழந்தைகளுடன் இருந்தனர். இல்லாமல்லி 30 வயதாகியும் திருமணம் நடக்கவில்லை என்று வருந்தினாள். ஒரு நாள் இல்லாமல்லி காட்டுக்கார நாயக்கர் காட்டிற்கு புல்லறுக்க சென்ற போது நாயக்கர் அவளிடம் தவறாக நடந்து கொள்ள முயன்றார். அவளை கட்டிப்பிடித்த நாயக்கரை இல்லாமல்லி தற்காப்பிற்காக கையினை அருவாளால் வெட்ட முயன்ற போது அது தவறி அவர் வலது கண்ணில் பட்டுவிட்டது. தன்னை காத்துக் கொள்ள வீட்டிற்கு சென்ற போது அங்கிருந்த பாட்டியிடம் நிகழ்ந்தவற்றை கண்ணீருடன் தெரிவித்தாள். பாட்டி நீ செய்தது தவறு இல்லை என்று கூறினார். அனைத்து வயது பெண்களும் பாலியல் சீண்டல்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவது பெருகி வருகின்றது.

முடிவுரை;

பெண்கள் தற்காப்பிற்காக பிறரை தாக்குவது தவறில்லை என்று தற்போது சட்டமானது அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பாலியல் தொல்லை தடுக்கும் சட்டம் 2013, இந்திய தண்டனை தடுப்புச் சட்டம் 1860 பிரிவு 100 கீழ் ஒரு நபர் ஒரு பெண்ணை தாக்கும் போது அவரிடமிருந்து தன்னை தற்காத்துக் கொள்ள பெண் அந்நபரை தாக்கும் போது ஏற்படும் காயங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ உரிமை உள்ளது என்றும், அது குற்றமாகாது என்றும் பெண்களுக்கான தற்காப்பு சட்டங்கள் கூறுகின்றது. இச்சட்டங்களை கிராமத்தில் உள்ள விளிம்பு நிலை பெண்களின் வாழ்வில் மேம்பட விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கத்திற்காக எழுத்தாளர் பாமா அவர்கள் தன் சிறுகதைகள் மூலம் தெரிவிக்கின்றார்.

ஒடுக்கப்பட்டப் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும், பாலியல் வன்கொடுமைகளையும், பாமர மக்களுக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றது. பெண்களுக்கான சம உரிமை இன்மை, கணவனால் ஏற்படும் துன்பங்கள், பெண் குழந்தைகளின் அவல நிலை, சாதி ரீதியானக் கொடுமை, ஏழைகளுக்கும் தன்மானம் உண்டு, ஒற்றைத் தாய் உள்ளாகும் இன்னல்கள், சிறுபான்மையினப் பெண்களின் முற்போக்கு சிந்தனை, பள்ளியிலும் பிரிவினை, மனித மனத்தின் ஒப்புமை, தாயின் பாசமும் மகளின் கடமையும் தற்காப்பு தவறில்லை என்னும் உள் தலைப்புகளின் மூலம் பெண்களுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களும் அவர்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளையும் இக்கட்டுரையானது பன்முகப் பார்வையுடன் தெரிவிக்கின்றது. பெண்களுக்கான சட்டங்கள் பல வந்துள்ளப் போதும் அவற்றை அறியாமலும் கிராமப்புறப் பெண்கள் விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருக்கின்ற இந்த அறியாமையை பெண்களின் மனதில் இருந்து விளக்கவும் பெண்களுக்கான சட்டங்களையும் இக்கொடுமைகளை எதிர்த்து போராடும் எண்ணத்துடன் இச்சிறுக்கதை தொகுப்பினை படைத்துள்ளார் எழுத்தாளர் பாமா அவர்கள் மேலும் இச்சிறுகதை தொகுப்பில் இடம்பெறும் ஒவ்வொரு பெண் பாத்திரங்களும் சமூகத்திற்கு பெண்களுக்கு ஏற்படும் சிக்கல்களை அழுத்தமாகப் பதிவு செய்கின்றன மேலும் ஆண் பெண் வேதங்கள் இன்றியும் ஒடுக்கப்படுத்துவோர் ஒடுக்கப்படுவோர் என்று பிரிவினையை போக்குவதற்காக எழுதப்பட்ட சமுதாய படைப்பாக இந்நூல் விளங்குகின்றது.

அடிக்குறிப்பு;

1. பாமா, ஒரு தாத்தாவும் எருமையும் – ப எண் 71
2. மேலது ப எண் - 72
3. மேலது ப எண் -190
4. மேலது ப எண் - 95
5. மேலது ப எண் -110

6. மேலது ப எண் - 128
7. மேலது ப எண் -138
8. மேலது ப எண் -135
9. மேலது ப எண் -152
10. மேலது ப எண் -164
11. மேலது ப எண்-178
12. மேலது ப எண் -169

துணைநூற்பட்டியல்

1. பாமா, ஒரு தாத்தாவும் எருமையும், என். சி. பி. எச், சென்னை, முதற்பதிப்பு: டிசம்பர், 2019.
2. இரா. பிரேமா, பெண்ணியம், பாரிநிலையம், முதற்பதிப்பு: 2021
3. தி. சு. நடராசன், திறனாய்வுக் கலை கொள்கைகளும் அணுகுமுறைகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிமிடெட், 17-வது பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2023.
4. legislative.gov.in

Works Cited;

1. Bama , oru thathavum erumaiyum, NCBH Chennai, Mutharpathipu December, 2019.
2. R. Prema, Penniyam, Paari Nilayam, Mutharpathipu 2021.
3. T.S.Natarajan, Thiranaaivu kalai kolgaigalum anugumuraigalum, NCBH Chennai, 17th Edition 2023.
4. Legislative.gov.in

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

"தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டில் மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன்"

THE MOTHER GODDESS WORSHIP OF MOONGILANAI KAMAATCHIYAMMAN

முனைவர் க. சிங்காரவேலு,

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம்,

சேர்க்காடு, வேலூர் – 632 115.

Email: tamilsingam80@gmail.com, ORCiD:

Dr. K. Singaravelu,
Assistant Professor, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkadu, Vellore – 632 115.
Email: tamilsingam80@gmail.com,

Abstract:

The saying "What is in the cosmos is in the body" is a tenet of the Siddhars. Here, "Cosmos" refers to the Universe and "Body" refers to a Human being. The Universe is composed of the five elements, and the human body is also made of these same five elements. Realizing the benefits and power of these elements, humans began to worship them as deities. The worship of the five elements has been practiced since ancient times. People worshipped the Earth and Water upon seeing their ability to produce new things. They also worshipped women as goddesses after understanding their ability to create new life and protect the family. The Earth was revered as the Earth Goddess, and water bodies were honored with feminine names, which led to the emergence of the first Mother goddess worship. Mother goddesses were often worshipped outside of the village and as virgin deities. The objective of this research is to study the history of Moongilanai Kamakshi Amman temple and the worshipping practices to the mother goddess.

Keywords: Moongilanai Kamakshi Amman, Tambiraan Vanakkam, Thaideivam, Devadanam, Manjalaaru

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

அண்டத்தில் உள்ளதே பிண்டம் என்பது சித்தர்களின் வாக்காகும். அண்டம் என்பது உலகத்தையும் பிண்டம் என்பது மனிதனையும் குறிக்கும். உலகம் என்பது ஐம்பூதக் கூறுகளால் ஆக்கப்பட்டது. மனித உடலும் ஐம்பூதக் கூறுகளால் ஆக்கப்பட்டது. ஐம்பூதங்களின் நன்மையையும் ஆற்றலையும் கண்ட மனிதன் அவற்றைத் தெய்வமாக வழிபடத் தொடங்கினான். ஐம்பூதங்களின் வழிபாட்டு முறையானது தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வருகிறது. நிலமும் நீரும் புதிய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதைக் கண்டு நிலத்தையும் நீரினையும் வணங்கினான். பெண் என்பவள் புதிதாக உயிரினை உருவாக்குவதையும் குடும்பத்தினைப் பாதுகாப்பதையும் அறிந்து பெண்ணைத் தெய்வமாக வழிபட்டான். நிலத்தினை நிலமகளாகப் போற்றினான். நீர்நிலைகளை பெண்ணின் பெயராலேயே சிறப்பித்த நாள் முதல் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டுமுறை தோன்றியது. தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறையானது பெரும்பாலும் ஊருக்கு வெளியேயும் கன்னி தெய்வமாகவும் வைத்து வழிபடப்படுவதாகும் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் அம்சமாகவும் ஊருக்கு வெளியேயும் இருக்கும் மூங்கிலணை காமாட்சியம்மனின் தலவரலாற்றினையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் ஆராய்வதே இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

திறவுச் சொற்கள்: மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன், தம்பிரான் வணக்கம், தாய்த்தெய்வம், தேவதானம், மஞ்சளாறு.

Tamilmanam

முன்னுரை:

தாய்த்தெய்வ வழிபாடானது ஆதி காலம் முதல் வழிபடக்கூடும் பழைமையான மரபாகும். பெண்ணை முதன்மைப்படுத்தி வழிபடும் முறை தாய்த்தெய்வ வழிபாடாகும். பெண் என்பவள் தன் குடும்பத்தை பாதுகாப்பவளாகவும், புதிய உயிரை உருவாக்கும் பேராற்றல் நிறைந்தவளாகவும் காணப்பட்டதால் பெண் தெய்வமாக மதிக்கப்பட்டாள். சங்க கால இலக்கியங்களில் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளுக்கான சான்றுகள் காணக்கிடக்கின்றது. தமிழகம் முழுவதும் அங்காளம்மன், மாரியம்மன், முத்தாலம்மன், முத்தாரம்மன், திரௌபதியம்மன், எல்லையம்மன், காமாட்சியம்மன் என அன்னை சக்தியின் அவதாரங்களாக தாய்த்தெய்வ வழிபாடு மக்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. அவற்றில் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியின் அடிவாரமான தேவதானப்பட்டியில் கோயில் கொண்டிருக்கும் மூங்கிலணை காமாட்சியம்மனைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையாகும்.

தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் அம்சமாக காமாட்சியம்மன்

தாய்த்தெய்வமானவள் காட்டில் உறைபவளாகவே சங்கஇலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தற்காலத்திலும் தாய்த்தெய்வ வழிபாடானது காட்டினிலே மேற்க்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டை ஊருக்கு வெளியே வைத்து வழிபடுவதே மரபாகும். தாய்த்தெய்வம் காட்டிலே உறைபவள் என்பதை சங்க இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படுவதை,

"காடுறை கடவுட்கடன் கழிப்பிய பின்றைப்
பீடுகெழு திருவிற் பெரும்பெயர் தோன்றான்"பொருந.(50 – 51)
"பெருங்காட்டு கொற்றிற்கு பேய் தொடித்தாங்கு" கலி. (89 -7)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். மேலும் தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டில் தாய்த்தெய்வத்தை கன்னியாக உருவகப் படுத்தியுள்ளதை,

தண்ணறும் பைந்தார் துயல்வர வுவந்திக்
கடல்கெழு செல்வி கரை நின் றாங்கு" (அகம்- 370)

என்ற பாடலடிகள் மூலமும் கடல்கெழு செல்வி என கன்னியாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளதை அறியலாம். மேலும் நன்னனுக்கு குதிரைகள் வழங்கியது காட்டில் உறையும் செல்வியின் அருள் எனக் குறிப்பிடுவதை,

"கானமள் செவ்வியருளலின் வெண்காற்
பல்புடை புரவியமெய்திய தொல்லிசை" (அகம் – 345)

என்ற பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம். பகைவரை அழிப்பதே தாய்த்தெய்வத்தின் முக்கியப் பணியாக கருதப்படுகிறது. காமாட்சியம்மனும் வச்சிரநந்தன் என்னும் அசுரனை அழிப்பவளாகவும், அவனை அழித்த பின்பு காட்டில் தவம் செய்பவளாகவும், கன்னி தெய்வமான என்னருகில் இல்லறத்தார் குடியிருக்கக்கூடாது என அசரீரியாய் கூறிச்சென்றதாலும், தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய கூறாக காமாட்சியம்மன் வணங்கப்படுவதை அறியலாம்.

தேவதானப்பட்டி, மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன் பெயர்க்காரணம்

பாண்டிய மன்னனால் முன்னொரு காலத்தால் தெய்வங்களை வழிபடுவதற்காக நிலங்கள் தானமாக வழங்கப்பட்டதால் தெய்வதானப் பதி என அழைக்கப்பட்டது. பின்னர் மருவி தெய்வதானம் என்பது தேவதானம் என மாறி தற்போது தேவதானப்பட்டி என அழைக்கப்படுகிறது. காமாட்சி அம்மனின் அருள்வாக்கின்படி பெட்டியை மூங்கில் அணையிட்டு தடுத்து நிறுத்தியதால் தேவதானப்பட்டி மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன் என அழைக்கப்படுகின்றது. காமாட்சியம்மன் பெட்டியானது 14 ஆவது ஜமீனின் ஆட்சிகாலமுறை காலத்தில் கூரைக்குள் வேய்ந்த குச்சு வீட்டில் வைக்கப்பட்டு வழிபட்டு வந்துள்ளனர். அதன்பின்னர் 15 ஆவது ஜமீன் ஆகிய நள்தாது நாயக்கர் என்பவரால் மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன் கோயிலை பழங்காலத் தூண்கள் அமைப்புடன் கட்டப்பட்டுள்ளது. பின்னர் பல்வேறு ஜமீன்களின் ஆட்சி காலத்தில் சுற்றுச்சுவர்கள் கட்டப்பட்டது. வலப்புறம் விநாயகரும் இடப்புறம் முருகனும் சன்னதிகள் உள்ளன. கோயிலின் பின்புறம் ராமர் சன்னதி, பைரவர் சன்னதி எனப் புனைத்தெய்வங்கள் உள்ளன. கோயிலின் வடமேற்கு மூளையில் மேடானப்பகுதி காமாட்சியம்மன் கோயில் கூரையில் உள்ள கலச தரிசனம்செய்திட பீடம் உள்ளது. இங்குள்ள மூங்கில் மரங்களில் குழந்தை வரத்திற்காக தொட்டில்கட்டிச் செல்கின்றனர். இக்கோயிலின் பெருமையை இக்கோயிலில் குடிகொண்டுள்ள காமாட்சியம்மனை போற்றும் விதமாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்த வையாபுரி என்னும் புலவர் மூங்கிலணைக் காமாட்சியம்மன் பதிகம் பாடியிருப்பதை,

"மங்கைதிரி புரபுவனை வாலை அம்பிகை கௌரி
வலுசம்ர வுக்ரவிரி
பைரவி சாமுண்டி பாகவதி வராசிரண
மகிட சம்மாரி திரி
கங்கை பயிரவி விமலி பொங்கரவ பூசனி
காளிதிரி சூலிமாலி
கௌரி பார்வதிதேவி மௌனயோ கினிவாமி
கமலாசனத்தில் ஒயிலி
இங்கிதன் பங்கில்வனர் இஷ்டலிங் கமதான
ஈசன்மகிழ் பெருகுதிருவே
இப முகனை வேலனைத் தவமாக ஈன்றுதம்
இனியமு தூட்டு முதல்வி
தங்கநவ மணியணிகள் அணிகின்ற மெய்யழகி
தமிழேனை ரட்சியம்மா

தரணிபுகழ் மூங்கிலணை யரசுநிலையுற்றசிவ

சக்தி காமாட்சி யுமையே"

என்ற பாடல்மூலம் அறியலாம். மேலும் காமாட்சியம்மன் பெட்டி கிடைத்த மஞ்சளாற்றின் கரையில் படித்துறைப் பிள்ளையார் கோயில் உள்ளது. இதனருகே சிவன்கோயில், புற்றுக்கோயில், நாகபீட அமைந்த கோயில், வீரபத்திரர் கோயில் ஆகிய கோயில்கள் சிறிய அளவில் அமைந்துள்ளது. இக்கோயிலில் எல்லைத் தெய்வமாக பதினெட்டாம்படி கருப்பன் கோயில் அமைந்துள்ளது. மதுரையில் உள்ள அழகர் தன் தளபதியான பதினெட்டாம்படி கருப்பனை மூங்கிலணை காமாட்சியம்மனுக்கு காவலுக்காக அனுப்புகிறார். அம்மனுக்கு காவலாக இருந்த கருப்பன் ஒருநாள் வேட்டைக்குச் செல்லும்போது கிடைபோட்டிருந்த ஆடுகளை காவுகொள்கிறார். ஆடுகளை இழந்த இடையர்கள் காமாட்சியம்மனிடம் முறையிடுகிறார்கள். கருப்பனின் செயலைக்கண்டு கோபம் அடைந்த காமாட்சியம்மன் நீ எல்லைப்பகுதியிலிருந்துக் காவல்காத்துக்கொள் என்று சொல்லவே கருப்பன் மட்ட மலை என்னும் இடத்திற்க்குச் சென்று காவல்புரிகிறார். இது தற்போது இரண்டு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இக்கோயில் உள்ளது. காமாட்சியம்மனை வழிபட செல்லும் பக்தர்கள் இங்கு வந்து கிடாய் வெட்டி பலியிட்டு கருப்பனை வழிபட்டுச் செல்கின்றனர்.

தீர்த்தம்

தீர்த்தம் என்பது அனைத்து சமயவழிபாட்டிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. நம்முடைய வினைகளைத் தீர்ப்பதினாலேயே தீர்த்தம் எனப் பெயர்பெற்றதாக அறியமுடிகிறது. தீர்த்தத்தின் பெருமையை உணர்ந்த தாயுமானவ சுவாமிகள்,

"மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் முறையாய் தொடங்கினார்க்கு

வார்த்தை சொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே"

என தீர்த்தத்தின் பெருமையைப் பாடியுள்ளதை அறியமுடிகிறது. பொதுவாக அம்மன் வழிபாட்டு முறையில் மஞ்சள் கலந்த பால், நீர் போன்றவை தீர்த்தமாக வழங்கப்படுகிறது. இத்தலத்தில் மஞ்சளாற்றின் நீரே தீர்த்தமாக வழங்கப்படுகிறது.

தலவிருட்சம்

தலவிருட்சம் என்பது கோயில்களில் உள்ள புனித மரமாகும். மரமானது கோயில்கள் உருவாவதற்கு முன்பே இறைவனோடு தொடர்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. இக்கோயிலின் தலவிருட்சமாக மூங்கில்மரம் விளங்குகிறது. மூங்கில்மரம் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறையில் திருநெல்வேலியில் உள்ள நெல்லையப்பர் கோயிலும் இம்மரமே தலவிருட்சமாக உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மூங்கிலணை காமாட்சியம்மன் தலவரலாறு

வங்கிசபுரி என்ற ஊரைத் தலைநகராகக் கொண்டு சூலபாணி என்னும் அசுரகுலத் தலைவன் ஆண்டு வந்தான். சிறந்த சிவபக்தனான இவன் சிவனிடம் யாராலும் அழிக்க முடியாத ஆண்மகன் வேண்டுமென வரம் பெற்று வச்சிரதந்தன் என்னும் மகனைப் பெற்று வங்கிசபுரியின் அரசனாக்கினான். அவனுக்கு மாங்குசான் என்பவனை அமைச்சனாகவும், துட்டபுத்தி என்பவனை தளபதியாகவும்

நியமித்தான். அமைச்சர் மற்றும் தளபதியின் ஆலோசனைப்படி வச்சிரதந்தன் காட்டுப்பகுதியில் தவம் மேற்கொண்டு வந்த முனிவர்களையும், தேவர்களையும், யோகிகளையும், துன்புறுத்தி வந்தான். வச்சிரதந்தனின் எதிர்ப்பை சமாளிக்க முடியாமல் தேவர்களும் முனிவர்களும் பிரம்மனிடம் சென்று முறையிட்டனர். பிரம்மன் தேவேந்திரனை அனுப்பி வைத்தார். தேவேந்திரனின் வச்சிரதந்தியின் படைத்தளபதி துட்டபுத்தியின் தாக்குதலை தாங்கமுடியாமல் பராசக்தியின் அவதாரமாக காஞ்சிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் காமாட்சியம்மனிடம் வேண்டினான். தேவேந்திரனின் வேண்டுதலை ஏற்று காமாட்சியம்மன் வங்கிசபுரிக்கு புறப்பட்டாள். வரும் வழியில் வராகமலை (தற்போதைய பன்றிமலையில்) இறங்கி துர்க்கையை வச்சிரதந்தனுடன் போரிட அனுப்பி வைத்தாள் துர்க்கை வச்சிரதந்தனுடன் போரிட்டு தலையைத் துண்டித்தாள். ஆனால் வச்சிரதந்தன் பல்வேறு விலங்குகளின் தலைகளாய் மீண்டும் மீண்டும் உருவெடுத்தான். உடனே காமாட்சியம்மன் துர்க்கையிடம் தலை கீழே விழுந்தவுடன் ஓங்கி தலையை காலால் அழுத்தும்படி கூறினாள். துர்க்கை தலையை அழுத்தியவுடன் வச்சிரதந்தன் மறுதலை எடுக்க முடியாமல் உடல்பாகங்கள் ஒவ்வொன்றாய் சிதறி விழுந்தன. வச்சிரதந்தனின் தலையை மிதித்த இடம் தலையாறு எனவும், மூளை சிதறி போய் விழுந்த இடம் மூளையாறு எனவும், குலைகாய் ஈரல் விழுந்த இடம் குலையூத்து எனவும், உடல் குறுக்காக விழுந்த இடம் குறுக்குமலை எனவும் பெயர்பெற்றன. இவ்வூர்ப்பகுதிகள் தற்போதும் கொடைக்கானல் மலைப்பகுதிகளில் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மஞ்சளாறு பெயர்க்காரணம்

காமாட்சியம்மன் வச்சிரதந்தனைக் கொன்ற பாவம் தீர்வதற்காக வங்கிசபுரியில் மூங்கில் காடுகளுக்கிடையே ஓடும் வேகவதி ஆற்றங்கரையில் தலையாறு என்னும் இடத்தில் தவம் இருந்தாள். அப்போது சப்தகன்னியர்கள், தெய்வப்பெண்கள் துர்க்கை அனைவரும்ஆயிரத்தி எட்டு தங்கக்குடங்களில் நீரெடுத்து வாசனைத் திரவியங்களுடன் மஞ்சளும் கலந்து அபிடேகம் செய்தனர். அப்போது ஆறு முழுவதும் மஞ்சள் நீராக ஓடியது அன்று முதல் வேகவதிஆறு மஞ்சளாறு என பெயருடையதாயிற்று. காமாட்சியம்மன் தவம் இருந்த தலையாறு எனும் பகுதி தற்போது அம்மாமச்சு என்றழைக்கப்படுகிறது.

காமாட்சி அம்மனின் காட்சி

தெய்வதானப்பதி என்னும் தேவதானப்பட்டியானது ராஜகம்பளத்து நாயக்கர் சமூகத்தைச் சார்ந்த பூசாரி நாயக்கர் என்பவரின் தலைமையிலான பாளையத்தின் ஆட்சியிலிருந்து வந்தது. பாளையத்து ஜமீனில் உள்ள மாடுகளை மேய்க்க ஒருவன் தினமும் செல்வான் ஒரு நாள் மாடுகளை மேய்க்கச் சென்றபோது ஈனாத ஒரு பசு மாடு மட்டும் கூட்டத்தினிலிருந்து விலகிச்சென்று மாலையில் திரும்பி வந்தது. இதனைக்காண ஆவலுற்ற மாடு மேய்ப்பவன் மாட்டின் பின்னே சென்றான்.அப்போது மூங்கிலும் புற்றும் இருக்கும் இடத்தில் புற்றில் இருந்து தவம் கொண்ட காமாட்சியம்மன் பால் அருந்துவதைக் கண்டான். கண்டவுடன் அவனுடைய கண்கள் குருடாகிவிட்டன. நடந்த நிகழ்வுகளை மாடு மேய்ப்பவன் ஜமீன்தாரரிடம் கூற இது தெய்வக்குற்றமோ எனக் கருதி பூஜைகள் செய்தான்.

அப்போது அம்மன் அசரீரியாகத் தோன்றி வச்சிரதந்தன் என்னும் அசுரனை அழித்து அமைதி நிலைக்காக நான் தவமிருந்தேன். மாடு மேய்ப்பவன் என்னைப் பார்த்தவுடன் ஒளி தாங்காமல் கண்களை இழந்துவிட்டான் இன்னும் ஒரு வாரத்தில் ஆற்றில் வெள்ளம் வரும். அந்த வெள்ளத்தில் மிதந்து வரும் மூங்கில் பெட்டியில் நான் அமர்ந்து வருவேன் ஒரு இடத்தில் மூங்கில் புதர் பெட்டியைத் தடுக்கும் அப்பெட்டியை எடுத்து வழிபட்டால் குருடானவன் கண்களும் தெரியும் எனக் கூறி கோயில் அருகே இல்லறத்தார் இருக்கக் கூடாது எனவும் கூறிச்சென்றது. அம்மனின் அருள்வாக்குப்படி மழைபெய்து ஆற்றில் வெள்ளம் வந்தது. வெள்ளத்தில் மஞ்சளாற்றின் கரையில் ஜமீன்தாரும் மக்களும் காத்திருந்தனர். ஆற்றில் மஞ்சள் பெட்டி ஒன்று மிதந்து வந்தது. மூங்கில் புதர் ஒன்று பெட்டியை தடுத்து நிறுத்தியது. மக்களும் ஜமீன்தாரும் பெட்டியை வணங்கினர். கண்கள் குருடான மாடு மேய்ப்பவன் பெட்டியைத் தொட்டு வணங்கியவுடன் கண்பார்வை கிடைத்தது. பெட்டியைக் கண்ட மக்கள் தேங்காய் பழம், சூடம் பத்தி வைத்து அவசரமாக வழிபடத் தொடங்கினர். தேங்காய் உடைக்காமலும், வாழைப்பழம் உரிக்காமலும பூசை செய்திருந்ததை பின்னர்தான் உணர்ந்தார்கள். அன்று முதல் அம்மனுக்கு நைவேத்தியம் செய்யப்படும் தேங்காய் பழம் உடைக்கப்படுவதில்லை அன்ன நைவேத்தியமும் செய்யப்படுவதில்லை. இக்கோயிலில் நைவேத்தியமாக தினணமாவும் வெல்லமும் கலந்து காமாட்சியம்மனுக்கு படைக்கப்பட்டு பக்தர்களுக்கு பிரசாதமாக வழங்கப்படுகிறது. இக்கோயிலில் வழங்கப்படும் பிரசாதமானது மருத்துவத்தன்மை வாய்ந்து பக்தர்களின் நோய்களைத் தீர்ப்பதாகவும் உள்ளது.

வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் திருவிழாக்கள்

பூசாரி நாயக்கர் பரம்பரையில் கடைசி ஜமீன்தார் மனைவி காமக்காள் தனது மகனான பொம்முலிங்கசாமியுடன் வசித்து வந்தாள். அம்மனுக்கு உழவாரப்பணி செய்வதையே தன் பணியாகக் கொண்டு அம்மனிடம் நேரடியாகப் பேசும் ஆற்றலைக் கொண்ட காமக்காளின் மகன் தனது தாயின் மீது ஐயம் கொண்டு காமக்காளின் பின் தொடர்ந்து செல்கிறான். அப்போது கன்னி தெய்வமான காமாட்சியம்மனைப் பார்த்தவுடன் அவன் மண்டை உடைந்து சிதறியது. காமக்காள் காமாட்சியம்மனிடம் எனக்கு இருந்த ஒரே மகன் இறந்து விட்டான் எனக்கு யார் திவசம் இடுவது என முறையிட்டாள். காமாட்சியம்மன் நீ இறந்தபின் ராஜகம்பளத்து நாயக்கமார் திவசமிடுவார்கள் எனக் கூறி மறைந்தது. அதன்படி இன்றும் வழிபாட்டு முறையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் மகா சிவராத்திரி திருவிழாவிற்கு முன்பு காமக்காளுக்கு திவசம் இட்ட பின்பு முகூர்த்தகால் நட்டு எட்டு நாட்கள் திருவிழா கொண்டாடப்படுகிறது. ஐந்தாம்நாள் திருவிழா அன்று பள்ளையம் காமக்காள் மண்டபத்திலிருந்து புறப்பட்டு காமாட்சியம்மன் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்த பிறகு தேவதானப்பட்டியிலுள்ள ராஜகம்பளத்து நாயக்கர் அரண்மனை வந்தடைகிறது.

தம்பிரான் வணக்கம்

தம்பிரான் என்ற சொல்லுக்கு கடவுள், தலைவர், துறவி, மன்னர், இறைவனின் கட்டளைப்படி நடத்துவோன் எனத் தமிழ் விக்சனரி பொருள்கூறுகிறது. திருவிதாங்கூர் மன்னர்களுக்கும் தம்பிரான் என்ற பட்டம் வழங்கப்படுகிறது. தம்பிரான் வணக்க வழிபாடு மகா சிவராத்திரி திருவிழா முடிந்த பின்பு மறுபூஜையில் ராஜகம்பளத்து நாயக்கர்களால் நடத்தப்படுகிறது. நாயக்கர்கள் தங்கள் வீட்டு மாடுகள் மற்றும் கோயில் மாடுகளை அழைத்து வந்து போட்டி நடத்துவர். போட்டியில் எந்த மாடு நடுகல்லை தாண்டுகிறதோ அது வெற்றியடைந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

கவுளி (பல்லி) குறி சொல்லுதல்

காமாட்சியம்மன் கோவில் பூஜை மண்டபத்தில் மேற்கூரையில் பல்லி குறி சொன்ன பிறகே ஒவ்வொரு ஆண்டும் மகாசிவராத்திரி விழா நடைபெறுகிறது.

காமாட்சியம்மன் பெட்டி

காமாட்சியம்மன் பெட்டியானது கூரை வேய்ந்த கருவறையில்தான் வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் மகாசிவராத்திரி விழா தொடங்கப்படும் முன் ராஜகம்பளத்து நாயக்கர்கள் ஒரு மாதம் விரதமிருந்து கண்களைக் கட்டிக்கொண்டு கூரையை வேய்வார்கள்.

மகர் நோன்பு

ஆண்டுதோறும் விஜயதசமியன்று கொண்டாடப்பட்டும் விழாவாகும். விஜயதசமியன்று காமாட்சியம்மன் நோன்பு இருந்து அசுரனை வதம் செய்யும் நிகழ்ச்சியாகும். அசுரனை ஒழிக்க காமாட்சியம்மன் வேண்டுதலை ஏற்று மூங்கிலணை மேற்கேயுள்ள முருகமலையின் மேலுள்ள பரமசிவனும் கிழக்கே உள்ள திம்மராயனும் வந்த அசுரனை அம்பு எய்துதல் நிகழ்த்தி வதம் செய்வர். இதுவே மகர் நோன்பு எனப்படும்.

அடைத்த கதவுக்கு பூஜை

காமாட்சியம்மன் உருவமோ விக்ரகமோ, கொடிமரமோ கிடையாது. பெட்டியை வைத்து மட்டுமே வழிபட்டு வந்தனர். அவ்வாறு வழிபட்டு வரும்போது கோவில் பூஜை செய்யும் மன்னாடியாருக்கும் ஜமீன்தாரருக்கும் ஏற்பட்ட நீர்பாய்ச்சும் தகராறில் மன்னாடியார்கள் பூஜை மண்டபக் கதவைப் பூட்டி நான் அடைத்த கதவு என்றும் திறக்கக்கூடாது என்று கூறிவிட்டுச் சென்றதால் இன்றுவரை கதவுதிறக்காமல் கதவுகளுக்கு பூஜை செய்யப்படுகிறது. காமாட்சியம்மன் புற்றிலே தவமிருந்தால் நாகத்தின் வடிவமே கதவில் செய்யப்பட்டு நாகத்திற்கே பூஜை செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

Tamilmanam

நேர்த்திக்கடன்

பிள்ளையில்லாக் குறை நீங்க கோயிலுள்ள வில்வ மரத்தில் தொட்டில்கட்டி வேண்டிக்கொள்கின்றனர். குழந்தை பிறந்தவுடன் கரும்புத் தொட்டிலில் பிள்ளையை கட்டித் தூக்கி வந்துஅம்மனின் பாதத்தில் வைத்து வணங்குகின்றனர். கண்ணேறு கழித்தல், குடும்பப் பிரச்சனைகள் தீர்வதற்கும் மாவிளக்கு பூஜை, அக்னிச்சட்டி ஏந்தி வழிபடுகின்றனர்.இங்கு நெய்தீபம் மட்டுமே ஏற்றப்படுகின்றது. பக்தர்கள் கொண்டுவரும் நெய் பானையில் ஊற்றி சேமிக்கப்பட்டு தீபம் ஏற்றப்படுகிறது. நெய்பானையில் ஒரு ஈ, எறும்பு மொய்க்காது. ஒரு மாதம் ஆனாலும் கெடாமல் அப்படியே இருக்கும். என்பது காமாட்சியம்மனின் அருளே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முடிவுரை

தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் அம்சமாகவே காமாட்சியம்மன் வணங்கப் படுகிறாள். அசுரனை அழிக்க அம்பு எய்துதல் தாய்த் தெய்வ வழிபாட்டின் குறியீடாகும். தாய்த்தெய்வங்கள் காட்டில் உறைபவளாகவே காணப்படுவதும் கன்னி தெய்வமாக மதிக்கப்படுவதும் காமாட்சியம்மனுக்கும் பொருந்துவதாக அமைகிறது. பெரும்பாலான தாய்த்தெய்வங்களுக்கு விக்ரகங்களோ, உருவமோ, கொடிமரமோ இல்லாதது போல் காமாட்சியம்மனுக்கும் கிடையாது. தம்பிரான் வணக்கம், பல்லி குறி சொல்லுதல் இக்கோயிலுள்ள புதிய வழிபாட்டு முறையாகும். பக்தரான காமக்காளுக்கு திவசம் இடுதல்முறையானது திருவண்ணாமலையில் சிவன் வல்லாள அரசனுக்கு திவசம் இடும் முறையே பின்பற்றி அமைந்ததாக உள்ளது. உயிர்ப்பலி என்பது இல்லாதது, தலமரமாக மூங்கில்மரம் இருப்பது, தீர்த்தமாக மஞ்சளாற்று நீர் கொடுப்பது, பக்தர்களுக்கு திணைமாவு பிரசாதமாகக் கொடுப்பது பெருந்தெய்வ வழிபாட்டுமுறைக்கு இட்டுச்செல்கிறது. குலதெய்வம் தெரியாதவர்கள் காமாட்சியம்மனை குலதெய்வமாக வணங்குகின்றனர். காஞ்சி காமாட்சியே இங்கு வந்ததால் நெய் நைவேத்தியம் மட்டுமே செய்யப்படுவதால் சைவ வைணவத்தை ஒருங்கிணைப்பதாகவும் இக்கோயில் வழிபாட்டு முறை அமைகிறது. தாய்த்தெய்வம் வழிபாட்டின் அம்சமாகவும், பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் சிலகூறுகளையும் கொண்டுள்ளதாக காமாட்சியம்மன் வணங்கப்படுகிறாள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவலாளிகள்-
1. நாகராஜ், காமாட்சியம்மன் கோயில் பரம்பரை பூசாரி
2. அறநிலையத்துறை ஊழியர்கள்.

Informers –
1.Nagaraj, Kamatchiyamman temple, Hereditary priest
2.Employees, Hindu Religious and Charitable Endownment Department**.**

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

“தத்துவப் பிரகாசத்தில் 'நீர்' என்னும் வழக்குச் சொற்கள்”

“In the philosophical light, the term 'water' is used”

முனைவர் சு. பால்பாண்டி,

உதவிப்பேராசிரியர், அறிவியல் மற்றும் மானுடவியல் புலம்,

எஸ்.ஆர்.எம். நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம், வடபழனி வளாகம், சென்னை - 600026.

Email: palpands@srmist.edu.in, ORCiD:

Dr. S. PALPANDI,
Assistant Professor, Faculty Of Science and Humanities
Srmist, Vadapalani Campus, Chennai-600026,

Abstract:

In the structures of organisms, variations can be found in the appearance of each organism. As a biological phenomenon, water (masculinity) is affirmed as the strength of creation. The actions of water in various places that are rich in water resources are recorded in the characteristics of scientific properties as 'stream, brook, river, pond, lake, reservoir, tributary' and are expressed metaphorically in literature by scholars and creators as well as in the practical language of life. The meanings of water encompass the aspects of verbal expression, visual representation, and metaphorical interpretation, contributing strength from the poets of the Sangam period to the creators of the modern era.

Keywords: Waterfall, sun, sea, life, air, plow, water, funnel, salt, land, etc. are very many.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

உடற்கூறின் அமைப்புகளில், ஒவ்வொரு உயிரினத் தோற்றவுருவில் வேறுபாடுகள் கிடைக்கின்றன. உயிரின இயக்கவூக்கியாக, ஈரப்பண்பினமாக நீர் (ஆண்மை) வலிமையுடையதாக படைப்புலகின் வலித்தலாகிறது. எந்தெந்த இடத்தின் நீர் வளமையானதின் செயலை அறிவியல் பண்பின் குணமாக ‘அருவி, சுனை, ஆறு, ஆழி, ஏரி, குளம், ஓடை’ இயல்பின் நீராற்றலை புலவர்கள், படைப்பாளர்கள் இலக்கியங்களில் உவமைச் சொல்லாகவும் வாழ்வியலின் பயன்பாட்டுச் சொல்லாகவும் பதிவாக்கம் செய்துள்ளனர். நீரின் சொல்லுருவப் பொருள், காட்சிப் பொருள், உவமைப் பொருள் என்ற நிலைகளில் சங்ககாலப் பாடுநர்கள் முதல் புத்துலகப் படைப்பாளர்கள் வரையும் வலிமை சேர்க்கப்படுகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: அருவி, சுனை, கடல், உயிர், ஏர், உழவு, நீர், புனல், உப்பு, நிலம் போன்றவை மிகப் பல

பயன்பாடுகள்

மாந்தர் வடிவம் பெற்ற உயிரினத்தாரை அற வாழ்வு சார்ந்து இயக்குவிக்க ‘இயற்பூதம், இயற்பொறி, இயற்றிணை’ என்பனவெல்லாம் இயற்ப் பண்பாகிறது. இயற்ப் பண்பினை ஆண்மை நிலைகளில் வெளிப்படும் அணுவினாக இறைப்பொருளில் தத்துவமாக்கப்படுகிறது

முன்னுரை:

காலத் தலைக்கொள் பண்பின் உலகில் தலைப்பயிர் முதல் மாமிகு உயிரினங்களின் அமைப்பு தழைதலுண்டு. 'வானம் வறக்கும் எனின் தலைப்புல் காண்பது அரிது' என்ற வள்ளுவ சொல்லழகின் உயிரினத் தோற்றத்தன்மையாகும். உயிர் தழைதலில் அறிவியல் பண்பிற் வகைப்படுதல், அறிவின் பண்பேதத்தில் நீர்ப்பண்பின் மரபு வழக்காக பயன்பாட்டு ஆய்வாதல் அமைகிறது

நீர் இருத்தல் காட்சியை ஒன்றின் பொருளொடு கலப்பின் பண்பாக அறிவியல் அறிவுரையாக்கப்படுகிறது.

'நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டும் காட்டும்
குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்' - (குறள்.959)

உயர்நிலப் பரப்பில் வீழும் நீர், சோலைப்பகுதியில் வழிப்படுத்தும் நீர், சமவெளிப் பரப்பின் நீர், விளைபயிர் நீர் என அதனதன் இயல்பாண்மையாக வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்.

உலகின் (இயக்கம்) வலிமைக்கு நீர்துளி

எந்நிலத்தின் பண்பும் மாறுபடுவதற்கு நீரே முதன்மை வழிப்படுத்துகிறது. நிலத்தின் சிற்றுயிர்; உய்த்தல் வலிமைக்கு நீர்துளி மேன்மையாகிறது

'துளியின்மை நாலத்திற்கு எற்றற்றே வேந்தன்
அளியின்மை வாழும் உயிர்க்கு' - (குறள்.557)

'முறைகோடி மன்னவன் செய்யின் உறைகோடி
ஒல்லாது வானம் பெயல்'. – (குறள்.559).

'ஏரினும் நன்றால் எருவிடுதல் கட்டபின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு' - (குறள்.1038)

உயிரின் வாழ்தல் வேண்டி உணவுத் தேவைப்படுகிறது. உயிர்த்தோற்ற வடிவமைப்பில் மென்மையற்ற பொருளை எளிதில் எடுத்துச் செல்ல நீரின் வலிமை தாவரவியல் அறிவின் கொண்டு உணர்த்தப்படுகிறது. தாவர விளையுற்பத்தி வளர்ச்சிக்கு பயிர்களின் இடையிடையே ;' எரு' எனும் ஊக்கப் பொருளை தருதலுண்டு. அங்ஙனம், எருவின் வலிமை நீர் கொண்டு பயிர் உயிர்களுக்குக் கடக்கப்படுகிறது.

உழவின் நீராண்மை

உலக உயிரின் காப்பானாக ஏருடையான் அச்சாணியாவான். விளைபயிர் தொழில் செய்யும் உழவரே பண்பினத்தோரே ஆவார். ஏருடையானின் வாழ்விற்கு ஆண்மையாக விளங்கும் நீரே வலிமையாகிறது. நீரின் உதவினால் அனைத்துலகவுயிர் வாழ்விற்கு தலைமையாகிறது மானிட வேளாண் வாழ்வியலே. கடிநில மண்ணையும் மெந்நில மண்ணாக மாற்றிட , நீரிட்டு. கீழ்மேல் மாற்றிப் பொடியாக்கி விளைபயிர் செய்வித்து உணவுப்பொருளை உழவர்கள் குவித்து வருகின்றனர்.

'உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணிஅஃ தாற்றாது
எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து' - (குறள்.1032)

'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுண்டு பின்செல் பவர்' - (குறள்.1033)

'உழவினார் கைம்மடங்கின் இல்லை விழைவதூஉம்
விட்டேம்என் பார்க்கும் நிலை' - (குறள்.1036)

'சுழன்றும்ஏர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை' - (குறள்.1031)

'தொடிப்புழுதி கஃசா உணக்கின் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்' - (குறள்.1037)

'ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயல்என்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்' - (குறள்.14).

'உணர்வ துடையார்முன் சொல்லல் வளர்வதன்
பாத்தியுள் நீர்சொரிந் தற்று' - (குறள்.718)

பத்தியில் நீர் மேன்மை

இலக்கியுலகில் அற வாழ்வின் சிறப்புகளை மானிட வாழ்விற்கு வலியுறுத்த சொல்லாண்மைகளில் நீர் வலிமையுடைத்தாகிறது. நீர்க்குளிர்மை உலக வாழ்வின் இன்பமாகிறது. நீரின் சொல்லுருவப் பொருள்,

tamilmanam

காட்சிப் பொருள், உவமைப் பொருள் என்ற நிலைகளில் சங்ககாலப் பாடுநர்கள் முதல் புத்துலகப் படைப்பாளர்கள் வரையும் வலிமை சேர்க்கப்படுகிறது.

'வானத்துயர்தண் மதிதோய் சடைமேல்
மத்த மலர் சூடித்
தேனொத்தன மென் மொழிமான் விழியாள்
தேவி பாகமாக்
கானத்து இரவில் எரிகொண்டாடும்
கடவுள் உலகேத்த
ஏனத் திரள்வந்து இழியும் சாரல்
ஈங்கோய் மலை யாரே' (திருமுறை.1038)

'சீரி னார்மணி யும்அகில் சந்தம் செறிவரை
வாரி நீர்வரு பொன்னி வடமங் கலக்குடி
நீரின் மாமுனி வன்நெடுங் கைகொடு நீர்தனைப்
பூரித்து ஆட்டியர்ச் சிக்க இருந்த புராணனே' (திருமுறை.840)

'குரவம்கமழ் நறுமென்குழல் அரிவையவள் வெருவப்
பொருவெங்கரி படவென்றதன் உரிவை உடல் அணிவோன்
அரவும்மலை புனலும் மிள மதியும் நகு தலையும்
விரவும்சடை அடிகட்கு இடம் விரிநீர்விய லூரே' (திருமுறை.851)

'ஏடுலா மலர்மிசை அயன்எழில் மாலுமாய்
நாடினார்க்கு அரியசீர் நாதனார் உறைவிடம்
பாடெலாம் பெண்ணெயின் பழம் விழப் பைம்பொழில்
மாடெலாம் மல்குநீர் மாமழ பாடியே' (திருமுறை.980)

'இழுமென விழிதரும் அருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே' (திருமுரு.316)

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே நீர்வளம் செறிவூட்டப்பட்ட நிலத்தின் மேன்மைகளை வலுப்படுத்த பொருள்வளம் குறித்து 'முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள்' என பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பர் ஆய்வாளர்கள்.

கருப்பொருளின் வகைகளில் நீர் என்னும் சொல்லானது புனைவு, வருணனை, உவமை போன்ற கருத்தாக்கத்தில் பயன்பட்டுள்ளது. மானுட அகம், புறம் வாழ்வில், மேல்கீழ் சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழல்களில் பொருள்சார் வளர்ச்சியின் கருத்துச் செறிவில் வருணனைகள் நுவலப்படுகிறது.

'விடர்கா லருவி வியன்மலை மூழ்கி' (சிறுபாண்.170)

'ஒளிறு இலங்கு அருவிய மலை கிழவோனே' (பெருபாண்.500)

'தொல்முது கடவுட் பின்னர் மேய
வரைத்தாழ் அருவிப் பொருப்பிற்
பொருந...' (மது.கா.42)

'பாடு இன் அருவி பயம் கெழு மீமிசை
காடு காத்து உறையும் கானவ்ர் உளரே' (மலைபடு.278)

'அவ்வழி
பழு மிளகு உக்க பாறை நெடுஞ்சுனை'' (குறிஞ்சிப்.187)

'துணிநீர் மெல்லவற் றொய்யிலொடு' (மது.காஞ்.283)

'வான்மடி பொழுதில் நீர் நசைஇ குழித்த
அகழ் சூழ் பயம்பு' (பெரும்பாண்.107)

'நீர் வளர் ஆம்பற் தூம்புடைத்திரள்' (நற்றி.006)

'சூருடை நனந் தலைச் சுனைநீர் மல்க' (நற்றி.007)

'முதுநீர்ப் புணரி திணைக்கும்' (குறுந்.299:1-2)

'நீரின் றமையா யாக்கைக் கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோ ருயிர்கொடுத்தோரே
உணவெனப் படுவது நிலத்தொடு நீரே' (புறம்.18:18-20)

'நீர்நசை வேட்கையின் நார்மென்று தனியும்' (குறுந்.275.5)

'மாரிக் குளத்துக் காப்பா ளன்னன்' (ஐங்.206:2)

'உரையின் தாழ்ந்த வாய்வெள் அருவி
…… …….. ……
இன்னாது இருத்தல் இல் சிறுகுடியோரே' (குறுந்.284:6-8)

'நீரின்றி அமையாது உலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின்று அமையா ஒழுக்கு' (குறள்.20)

'கடவுள் கற்சுனை அடையிறந் தவிழ்ந்த' (நற்.34:1)

'…….. ……. உயர்ந்தோர்க்கு
நீரொடு செறிந்த மிச்சல்' (குறுந்.233:4-5)

'நீர்நிடு ஆடின் கண்ணும் சிவக்கும்' (குறுந்.354:1)

தத்துவப் பிரகாசத்தில் 'நீர்' என்னும் வழக்குச் சொற்கள்

இலக்கியக்காலம் வரையறைகளில் சொல்லும் பொருளும் பயன்படுத்தும் வழக்காக மரபுத்தன்மையில் அறிதல் உண்டு. அன்பின் இணைவுத் தன்மையில் மெய்நிகர் இருப்பின் தத்துவம் நிலைபெறுதலுண்டு. மாந்தர் வடிவம் பெற்ற உயிரினத்தாரை அற வாழ்வு சார்ந்து இயக்குவிக்க 'இயற்பூதம், இயற்பொறி, இயற்றிணை' என்பனவெல்லாம் இயற்ப் பண்பாகிறது. இயற்ப் பண்பினை ஆண்மை நிலைகளில் வெளிப்படும் அணுவினாக இறைப்பொருளில் தத்துவமாக்கப்படுகிறது. ஒன்றினுள் ஒன்றின் கலந்தக் காட்சியுரு 'மாயை' சுத்தம், அசுத்தம் கற்பனாவுலகை வலியுறுத்தி(வரப்படு)கிறது.

'நிறைநீரின் நெருப்பென்றால் நிகராப் பக்கம்
நிலையேது மூன்றினையும் நிகழ்த்தக் கேளே' (தத்துவப் பிரகாசம்.11:7-8)

நிறைந்த நீரிலே நெருப்பு இருக்குமென்றால் அஃது ஆதாரமல்லவாதலாலே ஒவ்வாத பக்கமாம். ஞானத்தில் சிவனுக்கு ஆதாரம் சுத்தமாயை, அசுத்தமாயைகள் என்றால் அது நிகராப் பக்கமாகும்.

'வகைப்போலி பக்கநான் மண்ணீர்தீக் கால்கள்
மருவிடமாம் வரைநாவாய் புகைமணங்கட் கென்பர்' (தத்துவப் பிரகாசம்.15:1-2)

போலி அளவையுள் வகை சேர்ந்த மண், நீர், தீ, கால் என்னும் பூதமும், புறத்து வரைப்பக்கம் மண்ணாம், நாவாய்ப்பக்கம் நீராம், புகைப்பக்கம் தீயாம், மணத்திற்குப் பக்கம் வாயுவாம், அகத்து புலனுக்குப் பக்கம் பொறி, பொறிக்குப் பக்கம் உடல், உடலுக்குப் பக்கம் அணு, அணுவுக்குப் பக்கம் மாயை என்பதாம்.

'… ….. ஆணவமும் உயிரும்
அலைகடல்நீர் உப்பும் உடன் அலரும்' (தத்துவப் பிரகாசம்.27:3-4)

'ஆணவமாம் மலம் உயிரை அனாதியாக
அகத்துள்மணி அரவும் செம்பிடை அமருங் களிம்பும்
பேணுநீர் உப்புடனே நெருப்படக்கும் விறகும்
பெருகுநெல்லில் தவிடும் பிறங்குகண்ணில் இருளும்' (தத்துவப்பிரகாசம்.42:1-4)

பாசமுறைமை சொல்லுமிடத்து, ஆணவ மலம் ஆன்மாக்களையும் மணியை அடக்கிய பாம்புபோலவும், பொன்னை அடக்கிய செம்பில் களிம்பு போலவும், நீரை அடக்கிய உப்பைப் போலவும் ஒன்றின் கலவையாகிறது.

'கிரியையினிற் கிரியைஅர்ச் சனையதுதான் மூழ்கிக்
கிளருமனுட் டானம்செய்து இறைவர் கோயில்
மலுவிவலம் வந்தகத்தின் மஞ்சனநீர் கொண்டு
வளர்கிழக்கு நோக்கிஅம் இதயம் அர்க்கம்' (தத்துவப்பிரகாசம்.73:1-4)

‘மண்ணினையப் புனல்தன்னை எரியைக் காற்றை
வடிவில் ஆகாயத்தை ஒளிகள் தம்மை’ (தத்துவப்பிரகாசம்.168:1-2)
’உள உடலவ் வுடலினீர்க் குமிழிபோல் மனாதி
ஓங்குநீ றடையிலையில் சிவப்புப்போல் அறிவு’ (தத்துவப்பிரகாசம்.174:2-4)
‘உரந்தருநீர் மண்முதலாம் உருவமோ அன்றி
உட்போதம் புறவுருவாய் ஒழியுமோ ஒழியா’ (தத்துவப்பிரகாசம்.178:5-6)
‘துணிவுகடல் நீர்வற்றிக் கற்றலைமீன் தின்னத்
தூங்கியிடும் பூளைநெறி சொல்லு மாகும்’ (தத்துவப்பிரகாசம்.182:5-6)
’சாராது வினையதனில் சலத்திற்சந் திரன்போல்
சதம் இப்பி இருளரவு தனைஉணரிற் பொய்யாம்
….. …… …… ……..
நீராலென் தீயாலென் மகாவாக்கிய நியமம்
நேரேநான் அதுவெனும்மா யாவாதி நிலையே’ (தத்துவப்பிரகாசம்.202:7-8)
‘மிஞ்சியஜ யைந்துடனே யாங்குணங்கள் ஐந்தும்
மிகுமண்ணில் நீரில் நாலு தீயின் மூன்றும்
புஞ்சமெனுங் காலிரண்டு வெளியொன் றாகும்
புகழ்குணமும் அத்தன்மை பொருந்தியிடும் அண்டம்
வஞ்சமா நிறைநீரு மானளவு மாயை
வண்தழல்கால் சதாசிவம் வான்வருஞ்சத்தி யளவே’ (தத்துவப்பிரகாசம்.247:4-8)
‘நிகழ்வதிது தான்நிமிட மாத்திரையில் உணரும்
நீர் உயிர்வே றறியுமென்ப திலையெனநின் றனனே’ (தத்துவப்பிரகாசம்.248:7-8)
‘கம்பமொடு புளகங்கண் டந்தித் தித்தல்
களநீர்வந் துறுதல்களந் தழுதழுத்தல் புளித்தல்
வெம்பிநீர் விழிபொழிதல் விதிர்விதிர்த்தல் உண்டேல்
மிக்கிருள்போய் அஞ்ஞானம் விட்டோடி விடுமே’ (தத்துவப்பிரகாசம்.277:5-8)
’தகுநாவாய் தோணிகட்குச் சலதி போலும்
நீணாள வாம்மலர்க்கு நீரே போலும்
நிகழ்ஞாலம் உயிர்தனக்கா தாரமென நினையே’ (தத்துவப்பிரகாசம்.278:5-8)
’அங்குயிர்நா தத்தோசை யானைவாக் கோசை
அருவிநீ ரோசைஅருள் வயிரின் ஓசை
துங்கயா ழோசைபல வோசையுமுற் கொண்டு
தோன்றுவதே பரையில்வரு போகம் ஆங்கொன்றி’ (தத்துவப்பிரகாசம்.284:3-6)
‘ஒப்பிலொளி வேறுண்டோ உப்பு நீராமோ
உரையுமிதன் குணமிதுவோ இதுநீங்க உண்டோ’’ (தத்துவப்பிரகாசம்.278:3-4)

பஞ்ச சாரங்களின் ஒளித் தன்மைகளில் உயிரியக்க செயல்பாட்டின் வழிமுறைகளை சித்தாந்த முறைமைகளில் அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

காலப் பிரதிகளில், மாந்தர் வாழ்வின் மெய்யியலை அறிவுக்கண் கொண்டு, அறிந்த அறிவரின் படைப்புகளில், தத்துவப் பிரகாசம் ஒளிர்வுப் பெற்று விளங்குகிறது.

பார்வை நூல்கள்

1. முனைவர் ச.பொ. சீனிவாசன், பத்துப்பாட்டில் வருணனை மரபுகள், சேகர் பதிப்பகம், எம்.ஜி.ஆர். நகர், சென்னை-78

2. சீகாழி – தத்துவப் பிரகாச சுவாமிகள், தத்துவப் பிரகாசம்(மூலமும் உரையும்), சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

Reference Books

1. Dr. S.P. Srinivasan, Pattupattil Varunai Ganagagal, Shekar Publishing House, M.G.R. Nagar, Chennai-78
2. Seekazhi – Tattva Prakasam Swamigal, Tattva Prakasam (Source and Text), Saiva Siddhanta Perumanam, Mylapore, Chennai-4

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

"திருவள்ளூர் வட்டார சமவெளி இருளர் பழங்குடி மக்களின் கொத்தடிமை வேலைகள்"

Bonded labour of the Irular tribal people of the plains of Tiruvallur district

சி. அரவிந்த குமார்[1], முனைவர் ச.சுபாஷ்[2]

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்-610005,

2.நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, தமிழ்நாடு மத்தியப் பல்கலைக்கழகம், திருவாரூர்-610005

C. Aravintha kumar[1], Dr. S. Subash[2],

1.Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu
Thiruvarur-610005, Mobile: 6374725705
Email: presiaravinth003@gmail.com, ORCiD:
2.Assistant Professor, Department of Tamil, Central University of Tamil Nadu
Thiruvarur-610005
Email: drssubashtamil@gmail.com, ORCiD:

Abstract:

This article aims to investigate the hardships faced by the Irular community due to their way of life, their state of slavery resulting from their nomadic existence, the reasons for becoming bonded laborers, and the places where this bonded labor is performed. It details and examines how, due to the importance they attach to rituals, they are made to take advance payments, which eventually enslaves them and forces entire families into bonded labor in rice mills, brick kilns, agricultural fields, and domestic work. It further elaborates on how they are forced to work excessively by landlords and dominant social groups. The article points out that a lack of education is one of the reasons for the continuation of bonded labor in some places and makes a plea for the government to provide educational counseling to them. Ultimately, this article is structured to establish that improving the lives of the Irular community is not only the responsibility of the government but a duty for all of society.

Keywords: Slave, Irula, Education, Debt, Bonded Labour, Wages, Nomads, Landlords, People, Advance,

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இருளர்களின் வாழ்க்கை முறையால் அவர்கள் அடைந்துள்ள இன்னல்களைப் பற்றி ஆராயும் நோக்கமும், இம்மக்களின் நாடோடி வாழ்க்கையால் இவர்கள் அடைந்துள்ள அடிமை நிலையையும், கொத்தடிமையாக மாறியதற்கான காரணங்களையும், கொத்தடிமை வேலை செய்யும் இடங்களையும் பகுத்து இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. சடங்குகளுக்கு இவர்கள் அளிக்கும் முக்கியத்துவத்தின் காரணமாக முன்பணம் பெற்று இறுதியில் இவர்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு அரிசி ஆலை, செங்கல் சூலை, விவசாய வேலை, மற்றும் வீட்டு வேலைகளில் குடும்பத்துடன் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வேலை செய்யும் நிலையையும் மற்றும் நிலக்கிழார்களாலும், ஆதிக்க சமூகத்தினராலும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு இவர்கள் அதிக அளவு வேலை வாங்கப்படுவதைப் பற்றி விவரித்து ஆராயப்பட்டுள்ளன. கல்வியறிவு பெறாமல் இருப்பதே இன்னும் சில இடங்களில் கொத்தடிமைகளாகத் தொடர்வதற்கு ஒருவகையில் காரணம் என்பதை சுட்டிக்காட்டி அவர்களிடம் கல்வி பற்றிய ஆலோசனைகளை அரசு வழங்கவேண்டும்

என்ற கோரிக்கையும் வைத்து, இவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவது அரசு மட்டுமல்லாது அனைத்து சமூகங்களின் கடமை என்பதை நிறுவும் வகையில் இக்கட்டுரையானது அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: அடிமை, இருளர், கல்வி, கடன், கொத்தடிமை, கூலி, நாடோடி, நிலக்கிழார், மக்கள், முன்பணம்,

முன்னுரை:

இந்திய நாடானது மக்களாட்சியைக் கொண்ட நாடாக உள்ளது. ஆனால் மக்களின் ஆட்சியை என்று நாம் கூறுவது உயர்தர மக்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஆட்சி என்று கூறும் நிலைமை நம் சமூகத்தில் இன்றளவும் காணப்படுகிறது. ஏனெனில் இங்கு மக்களிடையே பலவகையான ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளது. சாதி ரீதியாகவும் மதரீதியாகவும் இங்கு பாகுபடுத்தப்பட்டு உள்ளனர். எடுத்துக்காட்டாக தமிழகத்தில் பலவகையான பழங்குடிகள் உள்ளன இவர்கள் தற்காலம் வரையில் நாடோடிகளாகவே வாழ்வதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்க முடிகிறது. காரணம் இவர்களுக்கென ஒரு நிலையான இருப்பிடமோ அல்லது ஒரு வேலையோ இல்லாததே ஆகும். இக்காரணத்தினால் இவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நாடோடி வாழ்க்கையாகவே கழிக்கும் நிலைமைக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இவ்வாழ்க்கையால்இவர்கள் கொத்தடிமைகளாக வாழும் சூழல் ஏற்படுகிறது. இவர்கள் வாழும் இடங்களுக்கேற்ப கொத்தடிமை நிலையானது மாறுதலுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறது. இத்தகைய கொத்தடிமை நிலைகளை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சமவெளி இருளர்கள்

இந்த இருளர்கள் நாடோடிகள் என்றும் சொல்லலாம். இவர்கள் நிலையாக ஓரிடத்தில் தங்காமல் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு செல்பவர்களாக உள்ளனர். “இவர்கள் கால மாற்றத்திற்கேற்ப தங்களை இடம் பெயர்ந்து வாழ்பவர்கள். பொதுவாக இவர்கள் ஓரே இடத்தில் தங்கமாட்டார்கள்”. (இலயோலா சமூக அறிவியல் பயிற்சி மற்றும் ஆய்வு மையம், 8). அடிப்படை வசதிகளான உணவு, உடை, இருப்பிடத்தைத் தேடி அலைந்து கொண்டே உள்ளனர். இந்த நாடோடி இருளர்கள் தங்களுக்கென நிலையான இடமில்லாததால் ஊரின் ஒதுக்குப்புறங்களிலும், நீர்நிலைப்பகுதிகளிலும் தங்குகின்றனர். அவ்வாறு தங்குபவர்கள் ஊரில் உள்ள நிலக்கிழார்களின் இடத்தில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தனர். இதுவே இம்மக்களின் அடிமை முறையின் தோற்றம் எனலாம். உணவுக்கு வழியில்லாத போது இவர்கள் ஆதிக்கச் சமூகத்தினரால் முதலில் அடைக்கலப்படுத்தபடுகின்றனர். இருளர்கள் அவர்களின் இடத்திலேயே தங்கி அவர்களின் வீட்டு வேலைகளையும் விவசாய வேலைகளையும் செய்து வந்தனர். சில இருளர்கள் தங்கள் குடும்பத்தோடு ஆலையிலும் தங்கி பணி செய்தனர். இதன் அடிப்படையிலேயே இவர்கள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டனர் என்றும் சொல்லலாம். இந்த அடிமை நிலையே பிற்காலத்தில் கொத்தடிமையாக மாற்றம் அடைந்தது.

அடிமையானதற்கான வழிமுறைகள்

அடிப்படைத் தேவைகள் பூர்த்தி ஆகாத போது இவர்களிடையே அடிமைநிலையும் தோற்றம் பெருகிறது. அனைத்து சமூக மக்களுக்கும் எளிமையாய் கிடைப்பவை எதுவும் இந்த இருளர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அதை அடைவதற்காகவே இவர்கள் ஓடும் போது அடிமை நிலையில் விழுந்து சிக்கித் தவிக்கின்றனர். இம்மக்கள் நாடோடி வாழ்க்கையை வாழ்வதாலேயே இதுபோன்ற சிக்கல்களை சந்திக்கும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. இது போன்ற சிக்கல்கள் ஏற்படும் தருணத்தில் இவர்கள் வேறு ஊர்களுக்கு செல்கின்றனர். மீண்டும் அதே சூழ்நிலை அவர்களிடத்தில் ஏற்பட்டு சுழற்சி முறையில் நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கிறது. இதனால் இவர்கள் பல படிநிலைகளில் அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

முன்பணம் பெறுதல்

இருளர்கள் நடோடிகளாக வாழ்ந்தாலும் தங்களுக்கென தனியொரு கலாச்சாரமும் பழக்கவழக்கமும் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். தாங்கள் செய்யும் சடங்குகளாலேயே இவர்கள் அடிமை நிலையை அடைந்தனர் என்று கூறுவதும் இங்கு சரியானது தான். இருளர்கள் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தாலும் சடங்குகள் செய்வதில் மற்ற சமூகத்திருக்கு இளைத்தவரில்லை என்பதை நிருபிக்கும் வகையில் இவர்கள் சிறப்பாய் சடங்குகளை மேற்கொள்வர். திருவிழாக்கள் போன்றவற்றிலும் இவர்கள் செம்மையாய் கொண்டாடுபவர்களாக உள்ளனர். வேறு

இடங்களில் தங்கி வேலை செய்பவர்களாக உள்ளதால் இது போன்ற நிகழ்வுகளில் தவறாமல் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை கொண்டுள்ளனர். இத்தகைய நிகழ்வுகளில் இவர்கள் கலந்து கொள்வதற்கும் குடும்பத்திற்காக செலவு செய்வதற்கும் பணம் அதிக அளவு இவர்களுக்கு தேவைப்படுகிறது. இவர்கள் தினக்கூலிகளாக இருப்பதால் போதிய அளவு பணம் இவர்களிடம் இருப்பதில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆகையால் தாங்கள் வேலை செய்யும் முதலாளிகளிடம் இவர்கள் முன்பணமாக சிறு தொகையைப் பெற்றுக் கொள்வர். பெற்றப் பணத்திற்கு ஈடாக பிற்காலத்தில் வேலை செய்து கழிப்பதாகவும் இவர்கள் ஒப்புக் கொள்வர்.

அடிமை நிலை

இவர்கள் கல்வியறிவு பெறாதக் காரணத்தினால் முதலாளி வர்கத்தினர் இருளர் மக்களிடம் கடனாய் கொடுத்த பணத்திற்கு வேலை செய்து கழிக்கும் படி சொல்வர். ஆனால் இவர்கள் குறைந்தளவு ஊதியத்தையே கொடுப்பதால் இவர்கள் பெற்ற கடனிற்காக பல நாட்கள் வேலை செய்யும் நிலமைக்கு ஆளாக்கப்படுவர். “ஒருவர் முன்பணமாக பெற்ற தொகையில் வட்டிக்காகப் பணியாற்றுவது”.(முருகப்பன் ராமசாமி 85). அச்சமயத்தில் வேலை செய்து முழு கடனையும் கழித்துவிட்டு செல்லும் படி அவர்களுக்கு கட்டளையிடுவர். பெற்ற கடனைக் கழிக்க இயலாமல் இவர்களும் பல நாட்களாகப் போராடுவர். அச்சமயத்தில் முதலாளிகள் எவ்வளவு வேலை செய்யச் சொன்னாலும் செய்தாக வேண்டிய நிலைக்கு இவர்கள் தள்ளப்படுகின்றனர். அவர்கள் பணி செய்யாமல் மறுக்கும் பட்சத்தில் அந்த ஆலைகளின் முதலாளிகளோ அல்லது அந்த ஆலையை நடத்துபவர்களோ இந்த இருளர் மக்களைச் சரமாரியாக தாக்கும் நிலைமையும் அவ்வப்போது ஏற்படுகிறது. அந்தத் தாக்குதலைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் சொல்வதற்கு கூட அஞ்சும் நிலை இம்மக்களிடையே காணப்படுகிறது. வெளியே செல்ல அனுமதிக்காமல் வேளை வாங்குவதால் இந்த அடிமை நிலை பிற்காலத்தில் கொத்தடிமை நிலையாக மாற்றமடைகின்றது.

கொத்தடிமை நிலை

கொத்தடிமை நிலையானது குடும்பத்தின் வறுமை மற்றும் கடன் தொல்லையால் அவதியுற்று இருளர்கள் குடும்பத்தோடு கடன் பெற்றவரிடம் கால வரையரையின்றி வேலை செய்வதாகும். சில சமயம் கடன் என்ற பெயரில் ஒருவருக்கு முன்பணம் கொடுத்து இவர்களைக் குடும்பத்துடன் அழைத்துச் செல்கின்ற முதலாளிகள், கடன் அடைகின்றவரையில் வேலையினை வாங்கிக்கொள்கின்றனர். “குடும்பத்தார் பெற்ற கடனுக்கு அதே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிற உறுப்பினர்கள் மிகவும் குறைந்த கூலிக்கோ அல்லது கூலியில்லாமலோ வேலை செய்ய நேர்வது”.(முருகப்பன் ராமசாமி 82).

குறைந்தபட்சக் கூலி இவர்களுக்கு வழங்கப்படுதலும், சில சமயம் கூலி தரப்படாமலும் இருந்துள்ளனர். சிறு தொகையாவது வழங்குங்கள் என்று கேட்டால் வாங்கிய முன்பணக் கடன் முடியவில்லை, வட்டி மட்டும் அடைந்துள்ளது என உரிமையாளர்கள் கூறி மக்களை திருப்பி அனுப்பாமல் தொடர்ந்து வேலை செய்ய ஈடுபடுத்துகின்ற காரணங்களால் இவர்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் கொத்தடிமையாகவே கழிகின்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. இது போன்ற நிலை கீழ்கண்ட முறைகளில் நடைபெறுகிறது.

அரிசி ஆலை வேலை

இருளர் சமூக மக்கள் பழங்காலத்தில் விவசாய வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் அரிசி ஆலைகளில் தங்கி வேலை செய்துள்ளனர். குடும்பத்தோடு ஆறு மாத காலம் நாடோடியாக சென்று ஏதேனும் ஒரு அரிசி ஆலையில் கூலி வேலை செய்கின்றனர். அச்சமயத்தில் வேலைக்கு கூலியாக இவர்களுக்கு சிறு தொகையானது வழங்கப்படுகிறது. இரவு பகல் பாராது உரிமையாளர்கள் இவர்களைப் பணி செய்ய வைத்துள்ளனர். உடல்நிலை சரியில்லாத போதும் அவர்களைப் பணி செய்ய வைத்து கொடுமைப்படுத்தியும் உள்ளனர். உண்பதற்கு உணவு அளிக்காமலும் இருந்துள்ளனர். குறிப்பாக அறுவடைக் காலங்களில் இவர்கள் குடும்பத்தினரோடு வேலை செய்துள்ளனர். இக்கட்டான சூழ்நிலையில் இவர்கள் விடுமுறைக் கேட்டாலும் மறுக்கப்படுகிறது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

செங்கல் சூளை

விவசாய வேலைகள் இல்லாத தருவாயில் இருளர் சமூக மக்களுக்கு கை கொடுக்கும் வேலை செங்கல் சூளை வேலையாகும். இவ்வேலையை இருளர் சமூக மக்கள் பல ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகின்றனர். உரிமையாளரின் அழுத்தத்திற்கு ஏற்ப இவர்கள் இரவு பகல் பாராமல் பணி செய்கின்றனர். குழந்தை குட்டிகளுடன் குடும்பத்தோடு செங்கல் சூளைகளில் பணி புரிகின்றனர். குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு செல்ல பெற்றோரும் அனுமதிப்பதில்லை. சிலர் காலை 7:00 மணி முதல் இரவு 7:00 மணி வரையிலும் வேலை செய்கின்றனர். அப்போது அதற்கேற்ற ஊதியம் வழங்காமல் சில சமயம் உரிமையாளர்கள் ஏமாற்றுவதையும் வாடிக்கையாகக் கொண்டுள்ளனர். ஊதியத்தைக்

கேட்கும் போது இவர்களின் குழந்தைகளை அடித்து துன்புறுத்துவதும் நடந்துள்ளது. இது போன்ற காரணத்தால் தற்போது சிலர் தங்கி வேலை செய்ய அழைத்தால் செல்வதில்லை என்றும் இவர்கள் கூறுகின்றனர்.

விவசாய வேலை

நிலக்கிழார்களின் நிலத்தில் உள்ள விவசாய வேலைகள் அனைத்தும் இவர்கள் செய்கின்றனர். நாற்று நடுதல் முதல் அறுவடை வேலை வரை இவர்கள் குடும்பத்துடன் தங்கி செய்கின்றனர். இதுமட்டுமல்லாமல் முதலாளி வீட்டில் உள்ள கால்நடைகளைப் பராமரித்தல் போன்ற வேலைகளையும் இவர்கள் செய்துள்ளனர். விடுப்பு இல்லாமல் வேலை செய்தால் மட்டுமே நிலக்கிழார்களின் வீட்டின் பின்புறத்தில் தங்க அனுமதிக்கப்படுவர். நிலையான சொந்த இடமும் இவர்களுக்கு இல்லை. இக்காரணத்தினால் இவர்கள் கட்டாயமாக வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர்.

வீட்டு வேலை

இருளர் சமூக மக்கள் மாற்று சமூகத்தினரின் நிலங்களில் தங்கி அவர்களின் வீட்டு வேலைகளைச் செய்து வருவதையும் வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளதன் காரணமாக அடிமைக்கூலிகளாக வேலை செய்யும் சூழலுக்குத் தள்ளப்படுவதையும் அறியமுடிகிறது. நிலக்கிழார்களின் தோட்டதில் உள்ள தேங்காய்கள் பறிப்பது மற்றும் மாந்தோப்பில் மாம்பழம் பறித்து அதனை விற்பனைக்கு அனுப்புவது போன்ற வேலைகளை இவர்கள் செய்கின்றனர். இதில் பெரும்பாலும் ஆண்கள் மட்டுமே ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர்.

முடிவுரை

இருளர்களின் வாழ்வானது இந்த நாள் வரை இருள் சூழ்ந்த வாழ்வாகவே உள்ளது. நிலையான இருப்பிடம் இல்லாததே இவர்களுக்கான வாழ்க்கையை சிதைப்பதற்கு வழிவகுக்கிறது. கொத்தடிமையாக சில தொழிற்சாலைகளில் இருப்பவர்களை அரசாங்கம் மீட்பதைக் கானும் போது மிகவும் மகிழ்ச்சியளிக்கிறது. ஆனால் அது மட்டும் போதாது. அவர்களின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த இன்னும் பல தொழிற்முனைவுகளை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தி தரவேண்டும். அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்தி தருதல் வேண்டும். கல்வியை இடைநிற்றல் செய்த மாணவர்களுக்கு ஆலோசனை வழங்கி அவர்கள் கல்வித் தொடர வழிவகை செய்ய வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு கட்டாய கல்வி முறையை தீவிரமாக செயல்படுத்தி அவர்களின் வாழ்வியலை மேம்படுத்த வேண்டும். அதற்கென ஒரு தனித்துறையை உருவாக்கி பழங்குடி சமூகம் சார்ந்த ஒருவரை நியமனம் செய்து கன்காணிக்கப்பட வேண்டும். கல்வி கற்காத காரணத்தினாலேயே அரசு சார்ந்து இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாத நிலை இவர்களிடையே ஏற்படுகிறது. கல்வி கற்கும் போது அவர்களுக்கு அறிவு விரிந்து அவர்களுக்கான உரிமையை அவர்களே போராடி பெற்றுக் கொள்வார்கள். மேலும் கல்வியறிவு கிடைக்கும் போது நிலையான வாழ்க்கையை வாழ ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இதன் மூலம் வருங்காலங்களில் இம்மக்களும் சமூகத்தில் ஒரு நல்ல நிலையை அடைவார்கள். இவர்களை மேம்படுத்துவது அரசுக்கும் மட்டுமல்லாமல் அனைத்து சமூகத்திற்கும் உள்ள இன்றியமையாத கடமை ஆகும்.

தகவலாளர் பட்டியல்

(திருவள்ளூர் வட்டாரம்)

வ. எண்	பெயர்	பாலினம்	வயது	ஊர்	கல்வி	தொழில்
1	பூபதி	ஆண்	50	காரண்யா நகர்	இல்லை	விவசாய வேலை
2	ச. பாபு (கொத்தடிமையாக இருந்து மீட்கப்பட்டவர்)	ஆண்	45	பூண்டி	இல்லை	மீன் பிடித்தல்
3	வ. அரிஷ்	ஆண்	22	அதிகத்தூர்	பட்டம்	-
4.	மா.சித்ரா	பெண்	43	வெங்கத்தூர்	இல்லை	வீட்டு வேலை

துணைநூற்பட்டியல்

1. இலயோலா சமூக அறிவியல் பயிற்சி மற்றும் ஆய்வு மையம்(லிஸ்டர்), இருளர்களின் வாழ்வும் வரலாற்றுப் பூர்வீகமும், நியூ செஞ்சுரி புக் அவுஸ், இரண்டாம் பதிப்பு, செப்டம்பர்,2017.
2. முருகப்பன் ராமசாமி, இருளர்கள் சிக்கல்களும் - சவால்களும், பழங்குடி இருளர் பாதுகாப்புச் சங்கம், முதற்பதிப்பு, பிப்ரவரி, 2019.

References

1. Loyola Institute of Social Science Training and Research Centre (LISSTAR), The Life and Historical Origins of the Irulas, New Century Book House,Second Edition, September,2017.
2. Murugappan Ramasamy, Irular Problems and Challenges, Tribal Irular Protection Association, First Edition, feburary,2019.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

"Understanding Thirukkural: A Positive Psychology Perspective"

Dr. Prasanna Prabhu D[1], Jayashree K[2]

1. Research Associate, South India Positive Network, Chennai – 600082. Tamil Nadu, India.
Email: prasannaprabu2010@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0002-8160-8733

2.Psycho-Oncologist, Government Arignar Anna Memorial Cancer Hospital , Kanchipuram – 631552. Tamil Nadu, India.
Email: jayashree721997@gmail.com, ORCiD:

Abstract:

The current study takes a conceptual approach to the mind and how it relates to wellbeing. The prevalence of mental health problems in countries has increased alarmingly during the past ten years. When a person's internal stability permits them to use their ability to align with society's ideals through basic cognitive and social abilities, emotional expression, empathy, and flexibility, they are said to be in a productive state of mental health. Thirukkural is regarded as a highly moral work of Tamil literature that was passed down from man to man over 2,000 years ago. Life, development, death, decay, reputation, money, feeling, and passion are all based on the human mind. There are differing views on the resides of the mind, but everyone agrees that the mind is the source of all speech, cognition, and behaviour. All of life's activities will be pure and moral acts will occur in accordance with a pure thought. The study employs a qualitative approach to provide an overview of the mental framework utilizing ancient Tamil scriptural texts. Finding entails, a thorough investigation and examination of Thirukkural, its practice, and the literature in terms of its background and content for a comprehensive mental understanding.

Keywords: Thirukkural, Thiruvalluvar, Wellbeing, Mental Health, Positive Psychology and Integrated Health.

Introduction

Over the past decade, mental health problems have significantly increased in both industrialized and developing nations. The productive state of mental health is characterized by internal stability that enables a person to use their own potential to uphold societal values through basic emotional expressions, cognitive abilities and social skills such as empathy and adaptability (Galderisi et al., 2015).

Ancient Tamil Literature - Thirukkural

Thiruvalluvar, a Tamil philosopher, wrote Thirukkural. Deivappulavar and Poyyappulavar are other names for Thiruvalluvar. Thirukkural, a work of enlightened Tamil literature that was passed down from man to man more than 2,000 years ago, is regarded as a highly ethical text (Muniapan & Rajantheran, 2011).

The term 'Thiru' indicates holy or sacred, while 'Kural' means abbreviated or condensed (Chandran, 2017). There are 133 chapters in this literary work, and each chapter has 10 couplets or kurals, for a total of 1330 couplets.

When Thirukkural first emerged, other scholars did classify its divisions and chapters until much later. According to the classification, the couplet is similar to a fourfold life aim consisting of freedom from the cycle of reincarnation (veedu), love and passion (inbam), material living (porul), and virtuous living (aram) (Nagarajan, 2005).

Thirukkural only described the first three objectives because the fourth objective can be accomplished by living according to the three extremely moral guidelines that Thirukkural established. Thirukkural's three sections highlight all facets of human existence and offer moral and ethical information that transcends all borders.

tamilmanam

Thirukkural is an eternal, moral and ethical manual that offers guidance on a number of topics, such as leadership, virtue, righteousness, and individual wellbeing. Despite having been composed more than 2,000 years ago, Thirukkural is consistent with contemporary psychological ideas, especially positive psychology, which places an emphasis on resilience, human flourishing, and well-being. By examining particular Thirukkurals that illustrate important ideas of this psychological framework, this research investigates the connection between Poyyaamozhi (words that never fail)/Thirukkural and positive psychology.

Methodology

Qualitative approach is implied, where text extraction is made and then it is interpreted. We refer to this as the hermeneutic approach. Oliver (2015) defines hermeneutics as a discipline focused on establishing and justifying an approach for interpretation, initially concerning texts but subsequently applicable to various forms of interpretation. Hermeneutics, according to Dyer (2010), is the theory and practice of interpretation. It entails comprehension and interpretation that may be supported. It outlines a philosophy of understanding and clarifies several approaches to text, object, and concept interpretation.

Thirukkural and Mental Illness

Life, death, growth, fame, decay, money, emotion, and passion are all based on the human mind. There are differing views on where mind resides, but everyone agrees that the mind is the source of all speech, cognition, and behaviour. All of life's activities will be pure if the mind is pure, and moral behaviour will follow suit (Anuratha and Muniandy, 2023).

Thiruvalluvar states that the mind is beneficial for a person's various development. He also makes it very evident that righteousness and just deeds, rather than dishonesty, greed, or immoral methods, are the sources of true success. Acquiring wealth without character is fleeting and might even result in disaster. On the other hand, aram-guided wealth benefits society as a whole in addition to individual well-being.

He has also explained that we can access different energies by using mental energy to regulate our senses. It is believed that the mind is in good condition if it behaves in accordance with lofty ideals like truth, hard labor, humanity, determination, and elevation. The mind is considered ill if it moves away from the above or comparable high norm as stated above, loses control, and attempts to hurt both itself and others. (Moganaraj 2005).

Mental diseases have a wide range of causes. The expressions of the mind are numerous. There are numerous harms that arise from the appearances. To the best of his ability, Thiruvalluvar disclosed a few remedies for mental disease.

There is a close relationship between Thirukkural and positive psychology. While contemporary psychology conducts rigorous research on mental health, Thirukkural has long offered philosophical counsel on virtue, happiness, and resilience. The Kurals provide profound explanations for positive psychology concepts such as "gratitude, self-efficacy, resilience, emotional intelligence, and meaning in life." Thiruvalluvar's observations are still applicable today, providing ageless guidance for both individual and collective well-being.

Positive Psychology's Main Ideas and Associated Thirukkurals

1. Happiness and Well-being (Sukham and Ananda)

Thirukkural 628:

"Inbam vizhaiyaan idumbai iyalpenpaan thunbam urudhal ilan"

Tamilmanam

(He who does not pursue happiness and regards adversity as normal will not suffer.)

This Thirukkural highlights that A virtuous, knowledgeable individual does not go after materialistic pleasures. Rather, he leads a morally upright life, avoiding grief since he is well aware of its causes. A life of virtue and intelligence, rather than pleasure-seeking, is where such a person achieves true serenity and well-being. According to positive psychology, inner contentment, not material belongings, is the source of true well-being.

Thirukkural 34:

"Manaththukkaṇ masilan adhal anaittharan Agula neera pira."

This couplet suggests that virtue is a practical requirement as well as a moral ideal, a determining factor in whether riches leads to happiness and peace or conflict and destruction.

This Thirukkural emphasizes a crucial idea in positive psychology: the role happiness and mental health.

2. Virtue and Moral Strength (Aram and Dharma)

Thirukkural 32:

"Araththin oongu aakkamum illai, adhanai
maraththalin oongu kedu."

(There is no gain greater than virtue; hence, there is no greater loss than losing it.)

The significance of virtue (aram) as the cornerstone of all material wealth (porul) is emphasized in this Thirukkural. It claims that while everyone aspires to be prosperous, only good deeds can bring about true success. Being righteous is a practical route to prosperity as well as a moral code. This couplet, which highlights the connection between ethics and riches in a just society, can be found in the chapter on "The Possession of Virtue" (Arathuppaal - Aravazhi).

According to positive psychology, those who practice virtue-based living report feeling more fulfilled and purposeful.

Thirukkural 35:

"Aḻukkaṟu avavekuḷi iṉṉachol naṉkum
iḻukka iyaṉṟatu aṟam."

("Tis virtue when, his footsteps sliding not through envy, wrath, Lust, evil speech-these four, man onwards moves in ordered path.")

This Thirukkural explains what virtue (Aram) is not by outlining the four main bad feelings or actions that a virtuous person must refrain from avoiding jealousy, excessive desire, rage, and harsh speech, one can attain virtue. It emphasizes how these drawbacks obstruct the way to morality.

Positive psychology and virtue share a same goal of fostering inner strength, moral character, and meaningful relationships in order to help people thrive.

3. Resilience and Overcoming Hardship (Mudivu and Porulodu Thunivu)

Thirukkural 621:

"Idukkan varungaal nakuka adhanai
aduththoorvadhu aqdhoppa thil "

(“Smile, with patient, hopeful heart, in troublous hour; Meet and so vanquish grief; nothing hath equal power.”) A fundamental idea in positive psychology is resilience. In the face of hardship, this couplet highlights the strength of having an optimistic and upbeat outlook. It implies that smiling when facing challenges can help one overcome them more successfully than giving up.

"Laugh away the trouble when it comes; nothing equals it to conquer pains" is the implication of this couplet. It highlights the strength of optimism in the face of hardship, implying that a grin can be a potent tool for conquering obstacles even during trying times. Research indicates that engaging in such activities strengthens emotional resilience.

Thirukkural 669:

"Thunpam uravarinum seika thuNivaatri
inpam payakkum vinai."

(“Though toil and trouble face thee, firm resolve hold fast, and do the deeds that pleasure yield at last.”)

"Pursue with firmness the act that yields bliss, no matter how great the hardship," this couplet counsels. This emphasizes how crucial it is to pursue objectives with tenacity and resolve in the face of setbacks.

The couplet essentially exhorts people to focus on the long-term advantages and enjoyment that can be attained through steadfastness and endurance rather than letting short-term setbacks discourage them.

Thirukkural 597:

"Sidhaivitaththu olkaar uravoar pudhaiyampir
pattuppaa toondrung kaliru"

(“The men of lofty mind quail not in ruin's fateful hour, the elephant retains his dignity mind arrows' deadly shower.”)

This couplet makes use of the image of an elephant, which remains towering and powerful even after being hit by arrows. It suggests that, like an elephant that does not falter in the face of suffering, one should be resilient and not let failures or setbacks deter one from trying.

4. Self-Actualization and Purpose (Uyarntha Vazhkai)

Thirukkural 122:

"Kaakka porulaa adakkaththai aakkam
adhaninooung killai uyirkku"

(Guard thou as wealth the power of self-control; Than this no greater gain to living soul.)

There is no greater source of good for man than self-control, so let it be treasured. This Thirukkural bolsters Albert Bandura's "self-efficacy" theory, a cornerstone of positive psychology. It places a strong emphasis on self-assurance and autonomy, two qualities that are essential to reaching self-actualization.

5. Emotional Intelligence and Relationships (Anbu and Aramuyarchi)

Thirukkural 7:

"Thanakkuvamai illaadhaan thaalsaerndhaark Kallaal
manakkavalai maatral aridhu."

(Unless His foot, 'to Whom none can compare,' men gain, 'Tis hard for mind to find relief from anxious pain.)

Tamilmanam

A crucial component of positive psychology is emotional intelligence, or the capacity to comprehend and control one's feelings and interpersonal interactions. According to this Thirukkural, only those who are joined to the foot of the peerless him can be freed from anxiety.

Thirukkural 27:

"Suvaioli ooruosai naatramena aindhin
vagaidherivaan katte ulagu."

(Taste, light, touch, sound, and smell: who knows the way of all the five, the world submissive owns his sway.)

We must be conscious of who we are and the world around us. Always be attentive or aware of what is going on around you, and know how to react—or not—to those situations. To put it another way, we need to be emotionally literate in order to manage our emotions, relationships with others, and ourselves.

6. Optimism and Positive Thinking (Nalamum Sindhanaiyum)

Thirukkural 596:

"Ulluva thellaam uyarvullal matradhu
thallinunh thallaamai neerththu."

(“Whate'er you ponder, let your aim be lofty still, fate cannot hinder always, thwart you as it will.”)

This Thirukkural promotes setting high standards for oneself and staying optimistic despite any setbacks. It implies that setting lofty goals is intrinsically worthwhile and shouldn't be abandoned, even if such goals are not immediately achieved. This Thirukkural emphasizes focusing on positive experiences rather than dwelling on negativity, aligning with the principles of cognitive reframing.

Thirukkural 661:

"Vinaiththitpam enpadhu oruvan manaththitpam
matraiya ellaam pira."

(What men call 'power in action' know for 'power of mind' externe to man all other aids you find.)

This Thirukkural says that all other abilities are not of this type; firmness in action is (only) one's firmness of thought. The determination of the mind is the execution focus; everything else is secondary.

7. Gratitude and Compassion (Nandri and Anbu)

Kural 108:

"Nandri marappadhu nandrandru nandralladhu
andrae marappadhu nandru."

(“'Tis never good to let the thought of good things done thee pass away;
Of things not good, 'tis good to rid thy memory that very day.”)

In positive psychology, gratitude is a well-established element that improves wellbeing and life satisfaction. This Thirukkural emphasizes the value of being thankful in day-to-day interactions. Also, it says benefits should not be forgotten, but injuries should be remembered even as they are being caused.

Kural 103:

"Payan-thookkaar seydha udhavi nayan-thookkin
nanmai kadalin peridhu"

Tamilmanam

("Kindness shown by those who weigh not what the return may be:

When you ponder right its merit, 'Tis vaster than the sea.")

A benefit is greater than the sea if its greatness is evaluated without considering its return.

Thirukkural - 844, 845, 401 and 402. This is the point at which their acts have the opposite effect. The Thirukkurals above mention people with this mental state. This temperament type has a humorous outlook (Kayalvizhy, 2021). For instance, when someone who hasn't seen something claims to have seen it, it makes him feel inferior because he is reflexively a humble person who fears that people will think less of him if he claims not to have seen it. He will therefore claim to have seen it as well.

"Sometimes people show low attitude if they see others superior to them in something," adds Thiruvalluvar, with a tinge of humor. According to Thiruvalluvar, envy and blaming others have grown commonplace among those with inferiority complexes (Moganaraj, 2005). The strength of "filthiness" is to highlight the perils of this kind of thinking. Individuals who suffer from this mental disorder will eventually develop a condition that is irreversible. The individual will experience the hardship of not being able to achieve fame or glory in this situation. In this case, when someone calls attention to their shortcomings, they are insulting and hurting people who do so rather than attempting to fix the issue. Additionally, Thirukkural -237 mentions this.

Sometimes, condescension can manifest as violence. It is impossible for these people to put up with others who are powerful in their industry. They frequently harass these individuals to the point that they attempt to completely eradicate them. Ultimately, though, this will only hurt the person or oneself. Thirukkural 894 provides a good explanation of this.

Way to deal with this mental health issue. Medicines cannot treat this inferiority complex, which is referred to as a mental illness. Only mental clarity will be able to cure it. The person must cultivate a strong belief that, with unwavering labor and effort, they can reach any great level or height. Their hearts should progressively become deeply ingrained with this notion.

Fear

Thiruvalluvar says that fear might be characterized as,

I. Fear that has a psychic bent towards it. Following an action without fearing of consciousness

Thirukkural - 428, 88, 201, 44, 325, 366, 464

The Thirukkurals mentioned above highlight the importance of being mindful of and afraid of one's consciousness, which determines mental health. Living a healthy life will be guided by this dread of consciousness. – Kural - 497, 382, 778, 647, 686, 585. These people ought to be free to live their lives as freely as their consciences, according to Thiruvalluvar. Fear is a psychological disorder. Many people have a generalized fear of everything. Some people may have this illness naturally from childhood, while others may have it as a result of a traumatic experience in their past. Some people may have been afraid of unexpected things that happened to them.

Action without fear: Selfish people are used to committing bad deeds. These people will continue to experience fear of consciousness. Thirukkural -1075. It has been stated here that defying authority and causing

harm to society out of fear is a terrible way to conduct things. For instance, mistaking someone else's wife for your own is a social offense. It is a social offense to mistake the legitimate wife for someone else. Furthermore, it is a more serious social crime to mistreat her. As his consciousness will kill him, it is said that the person committing this act will be distressed and regretful even on his deathbed. Thirukkural -146 provides a clear explanation of this.

II. Fear that is seen as a mental illness

Cowards are indifferent to and unconcerned with performing nice deeds. They don't even care that people will hold them accountable for their conduct when they don't do nice deeds. They will resume and give them what they want, though, if they witness someone kicking and giving them the finger. Thirukkural - 1077. Fake preachers are those who act evilly while posing as virtuous. False preachers commit sins in order to get wealth, promotions, and other benefits. The same group includes those who profit from illegal activities like smuggling marijuana. These phony preachers worry about being betrayed every day, and they get scared when someone tells them they will betray them. People with this mind-set may easily vanquish their opponents if they have any. Thirukkural - 863, 869.

III. Fear of the environment and surrounding

It is frequently observed that people stumble because they are reluctant to express their opinions plainly in front of numerous onlookers. Their dread is the primary cause of this. This dread of the environment prevents people from saying what they wanted to express in the first place. Even if they can offer and are aware of a lot of concepts and things, their anxiety can lead one to believe that they don't know anything. Instead of being famous, such people become infamous. Thirukkural -723, 729, 730. Individuals who wish to speak in front of an audience should be wary if they arrive with incomplete understanding of the subject. If the person has a clear notion of what he wants to talk about and comes to it, he can overcome this phobia (Anuratha and Muniandy, 2023).

Conclusion

Thirukkural is a manual for "positive living and mental well-being" in addition to being an ethical text. Ancient Tamil knowledge foresaw important psychological concepts, as evidenced by the fact that many of its teachings are consistent with contemporary positive psychology. People can develop self-actualization, resilience, and happiness by applying these lessons to their everyday lives, which will ultimately result in human flourishing.

Reference

1. Chandran, S. (2017). How to Sanctify Politics with Ethics? The Teachings of Thirukkural. SSRN Electronic Journal, Retrieved July 10, 2022, https://doi.org/10.2139/ssrn.2818209
2. Galderisi, S., Heinz, A., Kastrup, M., Beezhold, J., & Sartorius, N. (2015). Toward a new definition of mental health. World Psychiatry, 14(2), 231–233. Retrieved July 10, 2022, https://doi.org/10.1002/wps.20231
3. Geretsegger, M., Mössler, K. A., Bieleninik, L., Chen, X. J., Heldal, T. O., & Gold, C. (2017). Music therapy for people with schizophrenia and schizophrenia-like disorders. Cochrane Database of Systematic Reviews, 2017(5). Retrieved June 10, 2021, https://doi.org/10.1002/14651858.CD004025.pub4
4. Hasan, M. R., Paul, B. K., Ahmed, K., Mahmud, S., Dutta, M., Hosen, M. S., Bhuyian, T. (2020). Computational analysis of network model based relationship of mental disorder with depression. Bio-interface Research in Applied Chemistry, 10(5), 6293–6305. Retrieved July 10, 2022, from https://doi.org/10.33263/BRIAC105.62936305
5. J. Dyer. (2010). Hermeneutics. International Encyclopedia of Education (Third Edition).

Tamilmanam

6. Retrieved August 1, 2022, from https://www.sciencedirect.com/topics/socialsciences/hermeneutics
7. Kang, C. (2010). Hinduism and mental health: Engaging British Hindus. Mental Health, Religion and Culture, 13(6), 587–593. Retrieved July 10, 2021, https://doi.org/10.1080/13674676.2010.488427
8. Kayalvizhy, M. (2021) Tamil scholarstic commentator Parimelazhagar – A study. Indian Journal of Tamil vol 2:1.
9. Mani, (Ed.). (2019) Thirukkural. Aruna publications. Third Edition
10. McIntyre, R. S., Berk, M., Brietzke, E., Goldstein, B. I., López-Jaramillo, C., Kessing, L. V., & Mansur, R. B. (2020). Bipolar disorders. The Lancet, 396(10265), 1841–1856. Retrived May 21, 2021, from https://doi.org/10.1016/S0140-6736(20)31544-0
11. Muniandy, R.; Krishnasamy, S.; Allaghery, U. (2017). The indication of society in civilization and moral literature. Journal of Tamil Peraivu. vol 10. Retrieved July 1, 2022.
12. Moganaraj (2005). Valluvar is a doctor. Manivasagar Press. First Edition.
13. Nagarajan, K. V. (2005). Thiruvalluvar’s Vision: Polity and Economy in Thirukkural. In History of Political Economy (37th ed., pp. 123–132). Duke University Press.
14. Oliver R. Scholz. (2015). Hermeneutics. International Encyclopaedia of the Social & Behavioral Sciences (Second Edition). Retrieved August 5, 2021, https://www.sciencedirect.com/topics/social-sciences/hermeneutics
15. Pope. Rev. G.U. (2005) Thirukkural English Translation. Kumaran Printers.
16. World Health Organisation. (2022). Retrieved August 5, 2021, https://www.who.int/about/governance/constitution
17. Rangarajan, L. N. (1992). Kautilya: The Arthashastra. Haryana, Penguin Books India.
18. Anuratha, R and Muniandy, R (2023). Thirukkural and Mental Health: A Conceptual Guidance to a Healthy Lifestyle. DIS Online Journal, 2023-XVI.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

"Inscriptional evidence on the Valour of Rājasiṃha Pallava"

Dr. S. Brahadha Prasanna[1], **Dr.M.Vijayalakshmi**[2]
1.Assistant Professor, PG & Research Department of Sanskrit
Srimad Andavan Arts & Science College (Autonomous), Thiruchirappalli – 5
Email: bragishek@gmail.com, ORCiD:
2.Assistant Professor in Tamil, PG & Research Department of Tamil,
Srimad Andavan Arts and Science College (A), Trichy - 5
Email: vijisri80@gmail.com, ORCiD:

Abstract:

Inscriptions are ancient writings or carvings etched onto stone, metal, pottery, and other durable materials, often created to convey information, commemorate events, or honor individuals that provide a glimpse into the lives, beliefs, and events of past civilizations. They are a source of information about the past, and are studied by historians, archaeologists, and researchers. Inscriptions serve as primary sources of historical information, preserving records of events, rulers, and societal norms. They offer insights into the development and evolution of languages and scripts over time. Inscriptions provide valuable information about the cultural and religious practices of ancient civilizations. The study of inscriptions is called Epigraphy. Inscriptions record the achievements of kings, activities of people who commissioned them, record the ideas of people and the like. Dedication Inscriptions, Commemorative Inscriptions, Funerary Inscriptions, Legal and Administrative Inscriptions are a few types of inscriptions. Deciphering an Inscriptions ma results in Multilingual Texts, Comparative Analysis, Technological Advancements, etc,.

This paper deals with an ancient Pallava inscriptional poem in Saṃskṛtam consisting of 12 verses in the form of a eulogy (Praśasti) of the Pallava King discovered and published by E.Hultzsch a century ago. Rājasiṃha alias Narasiṃhavarman II (c.A.D. 670 – 700) is a king adorned with many epithets like atyantakā, Śrībhara, Raṇajaya and is compared with Lord Viṣnu and Lord Śiva. The Praśasti consists of 12 verses employing various metres about the King and his valour.

Keywords: RĀJASIṂHA PALLAVA, languages, History

Rājasiṃha and Inscriptions

The inscriptions found at Kāñcī, Vāyalūr, Panamalai and Mahābalipuram 'Gaṇeśaratha' inscriptions praise the valour of Rājasiṃha alias Narasiṃhavarman II, the son of Ugradaṇḍa Parameśwara. Inscriptions at Vāyalūr and Panamalai describes that Rājasiṃha was the first to introduce the concept of the divine and the mythic origin of the Pallava dynasty in the history of South India. In Mahābalipuram 'Gaṇeśaratha' inscription Rājasiṃha is found styling himself not separate from Parameśwara in essence, on more than one account.

अमायश् चित्र मायोसौ अगुणो गुण-भाजनाः । स्वस्तो निरुत्तरो जीयाद् अनीशः परमेश्वरः ॥[1]

Rājasiṃha established a clear-cut theory of divinity of the ruling king to the South Indian History.

Royal Titles and Deeds:

Rājasimha's inscriptions highlight his **military prowess**, his **victories**, and his efforts to **expand his kingdom**. They often mention his title **"Māhamalla"**, meaning **"Great Wrestler"**, referring to his prowess in battle and physical strength. He is compared to Lord **Kārtikeya** (Subrahmaṇya), the k**ing resembles Kāmadeva**, as **Indra** (Vāsava), as **Viśṇu** (Mādhava). Manu proclaims that the King is a great deity in Human form,

महती देवता ह्येषा नररूपेण तिष्ठति । [2]

Inscriptions, the earliest datable reference, remarked that Rājasiṃha introduced the Śaivasiddhāntamārga, the school of the Śaivasiddhānta Philosophy. The king patronised Śaiva philosophers like was Śrikaṇṭha, the author of Brahmamīmāṃsā-bhāṣya and Aghorasivacārya, a commentator on the Tattvaprakāsikā of Bhojarāja of Dhārā.

Inscriptions from Kāñci

The poem consists of twelve verses engraved in a single line found on a granite slabs outside around the central shrine and in the front maṇḍapa in the temple currently known as Kailāsanātha temple in Kāñcīpuram, Tamilnadu. It is engraved in an ancient South Indian characters called 'Pallava Grantha'. It is a style of Grantha script named

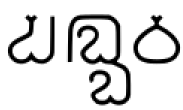

after the Pallava dynasty of Southern India (Tamilakam) and is attested to since the 4th century CE.

The Rājasimha Pallava Inscriptions (Pallava Kings)

The **Pallava inscriptions** found in **Kanchipuram** are critical to understanding the **history, administration, religion** and **culture** of the Pallava dynasty, particularly under rulers like **Rājasimha** and his predecessors. Kāñcipuram, the capital of the Pallavas, was a major **center of politics, religion** and **art** during the Pallava period.

The **Rājasimha** is otherwise known as **Māmallan** inscriptions at Kāñcipuram are of particular importance because they provide insights into the king's **military conquests, patronage of arts,** and his relationship with **religious institutions**.

Religious Significance:

The inscriptions also emphasize his **support for Śaivism**, documenting the **construction of temples** and **donations for rituals**. These inscriptions help in the understanding of the **Pallava kings' role as divine protectors** of their subjects and the **religious patronage** that was a hallmark of their reign.

Division of the Poem

A Praśasti is primarily designed to praise or extol the virtues, achievements, or qualities of a person, usually a king, ruler, or deity. It serves as a form of glorification or laudatory writing.

Verse 1: Mangalacharanam or Nāndi.

The invocatory verse describes the River Ganga, that flows from the head of the Lord Śiva adorns the earth filling the ocean. Śiva, often depicted with matted hair, (jatābhir), a blue throat (after drinking the poison during the churning of the ocean), a snake around his neck (phaṇi-maṇi-kiraṇaiś), and glowing with a divine radiance akin to the moon or jewels. The author identifies various colors with Lord Śiva. "Śuklatvam" (whiteness) refers to purity or the glow of divine light, "Asita" (blackness) describes his hair, which is often depicted as dark or matted. The blue or "nilatvam" refers to the divine color often associated with deities like Krishna or Śiva, signifying vastness and cosmic presence.

शुक्लत्वम् मूर्धदेशे विधु-किरण-रुचा चासितत्वम् जटाभिर्

नीलत्वम् कण्ठ-धाम्ना फणि-किरणैश् शोणिमानम् दधाना ।

निर्यान्ति स्थणु-रत्नात् त्रिभुवन-सरसी-पूरणी वः पुनीतान्

नाना-वर्णार्णवार्णा सम-सकल-हरिन्मण्डनैः शैलपुत्र्याः ॥ 1 ॥[3]

Verse 2 – 4 : Genealogy of the Pallava dynasty

Every lineage is connected and originates to great sages and their divine roles in Hindu cosmology. The sages are often born from powerful and illustrious lineages, and their influence can span across the three worlds — earth, heaven, and the underworld. This verse highlights the profound connection between divine power, ancestry, and the greatness of sages associated with the Pallava dynasty. The lineage began from the realms of Brahmā - his mind-born son - the sage Angirās - his son, Śakra's minister and the eater of nectar, i.e., Bṛhaspati – his son Śamyu – his son Sage Bharadvāja, the fountain – head of the Pallava family. Droṇa, the son of the sage Bharadvāja was equal to Sri Rāma in Archery and was the monumental teacher to the Kauravas and Pandavas. Aśvatthāmā, the son of Droṇa, despite his destructive acts, is referenced as part of the lineage. Then his descendant, Pallava, is a prominent figure in this legacy of the powerful rulers. The complex lineages and legacies that stem from figures like Droṇa, emphasize the continuity of leadership and the roles played by the various characters in shaping the fate of the land and its people.

ब्रह्मालोकादिरासीत् तदनु मुनिर् असाव् अङ्गिरास् तन्

मनोजास् तत्सूनुश् शक्रमन्त्री गुरुर् अमृत-भुजान् तस्य शंयुस् तनूजः ।

तस्माद् उग्रप्रभावात् त्रिभुवन – महिताल् लब्ध-जन्मा मुनीन्द्रः

स श्रीमान् पल्लवानां कुलनिधिर् अभवद् यो भरद्वाज-नामा ॥ 2 ॥[4]

The verse paints a picture of ideal leadership, combining both spiritual and material wisdom with military prowess and personal integrity. These rulers are presented as paragons of virtue who lead their people with justice,

strength, and respect for higher values. Valour of Pallavas are described in verse 3 & 4 of the poem that lauds the rulers of the Pallava dynasty, highlighting their many virtues:

They are strong yet humble, wise yet approachable. They are committed to truth, righteousness, and prosperity. They possess the wisdom to manage the three aims of life (Dharma, Artha, Kāma) while maintaining respect for tradition and elders. They are warriors, but their victories are not just on the battlefield—they are victorious over vice and destruction, ensuring peace and harmony in their realms. They are brave, knowledgeable in military tactics, and their leadership is marked by dignity and modesty.

तस्माद् द्रोणस् स रामो गुरुर् अतिमहितः पाण्डवनां कुरूणाम्

अश्वत्थामा ततोभूत् पृथुर् अवनिभृताम् स्थैर्य्य-मानापहारी ।

तत् – सूनुः पल्लवाख्यः सकल-वसुमति भोगिनाम् पार्त्थिवानां

शूरानाम् आदिभूतो मनुर् इव जयिनाम् अन्ववायस्य कर्त्ता ॥ 3 ॥

ब्रह्मण्यानाम् उदिर्ण्ण-प्रबल-कलि-मद-ध्वंसिनां सत्य-वाचां

गम्भिराणां त्रिवर्ग्ग-स्थिति-चतुर-धियां वृद्ध-सेवापराणाम् ।

कामादि-अन्तश्-चरारि-प्रसभ-विजयिनाम् हेति-विद्या-वराणान्

धिराणाम् ऊर्ज्जितानान् – नय-विनयवताम् पल्लवानाम् नृपाणाम् ॥[5]

Verse 5 : King Rājasiṃha and his Grateness.

The verse portrays an idealized figure from the **Pallava dynasty**, highlighting several key attributes:

Warrior-like Strength: King Rājasiṃha is a fierce warrior, capable of defeating enemies with great power and using strategic wisdom.

Divine Birth and Blessing: He is compared to Lord **Kārtikeya** (Subrahmaṇya), suggesting they were born with divine blessings and possess extraordinary courage and valor.

Wisdom and Spirituality: He is highly skilled not only in warfare but also in philosophical wisdom, particularly the **Śaivasiddhānta** philosophy of **Śai**vism, indicating their connection to spiritual teachings.

Steadfast and Purifying: His strength is not just physical but also moral. He is capable of purifying all faults and remains unwavering in his duties, exhibiting both inner and outer strength.

Boundless Desire: He has an intense desire for greatness, which drives them to continuously strive for achievement, yet their power is tempered by wisdom and virtue.

तेषां वंशे प्रसूताद् रणरसिक-पुरोन्मर्द्दनाद् उग्रदण्डात्

सुब्रह्मण्यः कुमारो गुह इव परमाद् ईश्वराद् आट्ट-जन्मा ।

शक्ति-क्षुण्णरिवर्ग्गो विदित बहु नयश् शैवसिद्धान्त – मार्गे

श्रीमान् अत्यान्तकामः क्षत-सकल-मलो ध्रुवाधारः पल्लवनाम् ॥[6]

Verse 6: Epithets of the King Rājasiṃha

King Rājasiṃha is compared to the following deities who are the powerful forces of protection, prosperity and love, each playing a significant role in the cosmic order and the lives of those who follow the righteous path.

The King resembles Kāmadeva (Manmatha) who is praised for his mastery in the art of love and attraction, enchanting the hearts of women in secret; as **Indra** (Vāsava), the constant protector of those who follow the Vedic path, ensuring their safety and spiritual progress, as **Viśṇu** (Mādhava) the divine force that defends the righteous and destroys the enemies of the good, protecting the hearts of sages, Brāhmaṇās, and Gods. **Viśṇu** also bestows wealth and prosperity upon virtuous people, enhancing their lives with both material and spiritual blessings.

कला-चतुर-योषितां रहसि रञ्जने मन्मथः त्रयि-पथ-निषेविनां सतता-पालने वासवः ।

मुनि-द्विज-सूर-द्रीषां हृदय- दारणे माधवः स च द्रविना-संपदा सुजन-तोषने वित्तदः ॥[7]

Verse 7: Allusion related to King Rājasiṃha

This verse, overall, meditates on the moral and spiritual decline of the world, particularly in **Kali Yuga**, while highlighting that even divine forces are not untouched by the degradation of human nature. The sense of astonishment from **Viśnu** underscores the gravity of the situation, calling attention to the cyclical nature of time and the challenges posed by each age.

दुष्यन्तप्रमुखैः श्रुताम्भरगता वाणि शरिरं विना क्षमा-नाथैः सूर दृष्वहिर् य्यदि कृते कण्वादिभिः स्वीकृतैः ।

तन् नाश्चर्यं इदं पुनः कलियुगे दूरिभवत्-सद्गुणे सो श्रौषिद् इति तां गिरं महद् अहो विस्मापानं श्रीभारः ॥[8]

In the Kṛta Yuga, kings like Duṣyanta,was capable of seeing and hearing the God. But it is a matter of great astonishment that King Śrībhāraḥ, meaning the bearer of the goddess of prosperity, i.e., Rājasimha heard that voice of the lord in the dark age of Sin, Kali Yuga. The significance of describing Rājasimha as having heard a heavenly incorporeal voice may refer to an old **Śai**va tradition preserved in the Pūsalnāyaṇār Purāṇam, a section of the Tamil epic – poem, Periyapurāṇam also refered by the name Tiruttoṇḍar Purāṇam written by the **Śekkilār**. This section connects saint Pūsalnāyaṇār with his contemporary Pallava King (Kāḍavarkoṇ), who built a great beautiful temple for Lord Śiva. The Pallava King successfully completed the construction and fixed an auspicious day and time for consecrating the temple. At that juncture he received an order from the Lord to postpone the consecration ceremony as the Lord wanted to be present at the consecration ceremony of Pūsalnāyaṇār.

There are traditions identifying the Pallava king of the Purāṇam with Rājasiṃha Pallava and the temple built by the king in present form as Kailāśanātha temple, formerly known as Rājasiṃheśvara. The author intends to convey us that, the divine incorporeal voice the king heard might have contained the order of the Lord to postpone the consecration ceremony. At the end, the King Rājasiṃha had a hope and satisfaction that the Lord however could reside permanently in the temple Rājasiṃheśvara. This hope of the king appears to be echoed in his prayers, contained in verses 10 – 11 of the poem.

Verse 8: Benediction for the continued victory of the King.

This verse conveys a powerful narrative about the **divine intervention of the Supreme Being (Puruṣottama)** in the form of King Rājasiṃha during the **Kali Yuga.** Despite the rise of pride and arrogance in people (especially kings and powerful figures), the Supreme Being appears to protect the righteous and to battle the forces of destruction.

The **Puruṣottama** is born to protect the people, especially those who are drowning in sin and suffering due to the influences of **Kali Yuga**. The metaphor of the "ocean of sin" and the "fearsome crocodile" speaks to the overwhelming challenges and moral dangers of the current age. King Rājasiṃha, possessing divinity providence in the face of chaos, symbolizing hope for those suffering in the Kali Yuga with his nature of arrogance and haughty on account of the wealth they had acquired by diplomacy and might.

येनेमे नय विक्रमात्त कमला-सम्पत्ति-दर्प्पोद्धता भ्रू-भङ्ग-क्षाण-मात्र-धूत-धिषणा नम्रीकृताः पार्थिवाः ।

जातोसौ पुरुषोत्तमो रणजयस् त्रातुञ्जनान् मज्जतः पापाब्धेः कलिकाल भीम मकारग्रस्तान् स जियाच्चिरम् ॥[9]

Verse 9 : Temple erected by the King

This verse seems to describe the king, the divine incarnation, whose **valor and strength** are so immense that they conquer and protect the world. Their **actions elevate the entire kingdom** or world, bringing peace, prosperity, and order. The poet further describes how the King **conquers obstacles** (symbolized by the "thorn in the throat") and earns the **reverence of other kings**, solidifying their rule and establishing a kingdom in alignment with their divine qualities. There's an emphasis on the **divine aspect** of the figure, with the comparison to **Śiva's laughter** pointing to their profound, awe-inspiring, and paradoxical nature. The individual may have a combination of destructive and creative powers, much like **Śiva** himself, who is both the destroyer and the creator, highlighting the divine paradox within this great figure.

The overall tone of the verse presents this person as not merely a powerful ruler, but one who embodies divinity in both their actions and essence, capable of transforming the world around them and elevating humanity.

नयोर्जिता-पराक्रमार्जितम अनेन सर्वाञ् जगन नृपेण हत-कण्टकं प्रणात-राजकं भुञ्जता ।

यशः-सदृशं आत्मनो भवनं एतद् उत्थापितं हरस्य हरहास-रूपं अतिमानम् अत्यद्भूतम् ॥ [10]

Verse 10 & 11 : Prayers for the permanent presence of Lord Śiva

The verse concludes with a fervent prayer for Lord **Śiva** to remain **steadfast in his divine position**, for a long time, and to stay permenantly as **Śaṅkara Vṛṣāṅka in the temple** Rājasiṃha-Pallavesvara, (temple of Īśvara) **built by King** Rājasiṃha, symbolizing the unshakable nature of his reign and divine power. The temple is described as touching the sky by its top and as robbing the Mt.Kailās of its beauty. The temple was originally named Rājasiṃheśvara, after his builder and has acquired the name Kailāsanātha temple, the temple of the Lord of Mt. Kailās.

श्रीराजसिंहपल्लवेश्वरे नागेन्द्रभोगभीमभूषणः ।

देवसुरेन्द्र-वृन्द-वन्दिताः स्थाने स्थितो'स्तु शङ्करश्चिरम् ॥[11]

अस्मिन् नुवृत्रशत्रद्विरदघनघटाराजसिंहेना राज्ञा राज्ञाम्

आज्ञा विधेयीकृत सकल दिशा निर्म्मिते धर्म्मी-भाजाः ।

शैले कैलासलीलाम् अपहरति गृहे राजसिंहेश्वराख्यम्

बिभ्रति अभ्रंलिहाग्रे विरचयतु सदा सन्निधानं वृषाङ्कः ॥[12]

Verse 12 : Benediction towards the long reign of the King.

This verse praises the **king** or **hero**, as someone who is:

Majestic and powerful like a lion (Rajasimho), **victorious in battle** (Ranajayah), and a **courageous and valiant** leader. **Adorned with the glory and responsibility** of leadership (Śrībharas) and wielding a powerful weapon (the **wondrous bow** of Citrakārmukah), signifying their martial prowess and divine backing, **a hero** standing apart from others due to their extraordinary **strength** and **leadership** (Ekavīras), with an everlasting **reign** (Ciram). Under the **divine protection** of **Lord Śiva**, with a prayer for them to protect and maintain the kingdom or **earth**, much like how Śiva himself is the protector and benefactor of the universe. An ideal king or a **divine hero,** whose **victories, strength,** and **connection to the divine** make them the protector of the realm. Their rule is presented as **eternal**, blessed by **Śiva**, and full of **valor** and **divine favor**.

राजसिंहो रणजयः श्रीभरस चित्रकारमुकः ।

एकवीरसश्चिरं पातु शिवचूडामणिर् महिम् ॥[13]

Metres employed in the Poem

Verses 1 to 5 and 11 are in Sragdharā metre. Verses 6 and 9 are in Pṛthvi metre. Verse 7 and 8 are in Sārdūlavikṛīḍita. Verse 10 is in a rare metre and Verse 12 is in Anuṣṭuh.

The word **"Sragdharā"** literally means "a garland of flowers" in Sanskrit, and this is reflected in the structure of the metre. The Sragdharā metre is described as having a flowing, melodic quality, much like a garland of flowers that is intertwined with rhythmic grace. It is often used for its aesthetic appeal and musicality in poetry, making the verse appear fluid and natural. The Sragdharā metre typically consists of 32 syllables, distributed in a specific pattern, often with a varying number of short (laghu) and long (guru) syllables. This metre allows for the expression of complex emotions in a way that feels natural, almost like a song.

Conclusion

The **Pallava inscriptions at** Kāñci**puram** are invaluable not only for understanding the **history** of the **Pallava dynasty** but also for providing insights into **religious practices, royal administration,** and the **cultural landscape** of South India during their rule. Through these inscriptions, we see how the **Pallavas** established a **strong political** and **religious** identity, which played a crucial role in their legacy.

References:

1. Epigraphia Indica, Vol.X, Page 8
2. Manu VIII.8
3. Sloka 1 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
4. Sloka 2 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
5. Sloka 3 & 4 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
6. Sloka 5 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
7. Sloka 6 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
8. Sloka 7 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
9. Sloka 8 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
10. Sloka 9 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
11. Sloka 10 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
12. Sloka 11 - Pallava inscriptional poem at Kāñci
13. Sloka 12 - Pallava inscriptional poem at Kāñci

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

ஜென்ம பூமிகள் நாவலில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் சடங்கு முறைகள்

"Tea Plantation Workers Rituals in The Novel of Jenma Boomigal"

ம. ஆன்றிஷா[1], முனைவர்.ஜோ. பென்னி[2]

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (22113154022011), தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில்-02

2.நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,

தெ.தி. இந்துக்கல்லூரி நாகர்கோவில்-02

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது, தமிழ்நாடு, இந்தியா

M. Antisha[1], Dr. J. Benny[2]

1.Research scholar, Tamil Research Centre, S.T. Hindu College, Nagercoil-02
Afflicted to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India
Email: antisha2811@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0003-0748-4573
2.Research Guide, Assistant professor, Tamil Research centre, S.T. Hindu College, Nagercoil-02
Afflicted to Mononmaniam Sundaranar University, Thirunelveli, Tamil Nadu, India,
Email: antisha2811@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0001-7695-3738

Abstract:

Sri Lankan tea plantation workers are among those who have gone to many countries to survive the famine due to poverty. If they want to harvest tea on a new hill, they worship the tea plant and sing a beautiful song to get more tea. After bathing a woman who has reached puberty, the male attendant makes her sit inside the house. They also believe that Rodhamuni will attack the woman who has reached puberty. The wedding is held on an auspicious day and time. A congratulatory song is sung during the wedding. Ayyanar Swami is worshipped as a deity. Women offer Pongal to Ayyanar and sing the song Kummi and rejoice. When someone in the ethnic group dies, they tie a white flag in front of the house to mark the deceased. The Oppari song is sung on the occasion of death. This research article is intended to describe such unique life rituals.

Keywords: Tea Garden, Shine, Marriage, Gummi Song, Pongal, Auspicious Greeting Song.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

வறுமை காரணமாக வாழ்வாதாரத்தின் பிழைப்புக்காக பல நாடுகளுக்குப் பஞ்சம் பிழைக்கச் சென்றவர்களில் இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களும் அடங்குவர். ஒரு புதிய மலையில் தேயிலைக் கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்து அதிகமான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென பொலிப் பாடலைப் பாடுகின்றனர். பருமடைந்த பெண்ணைக் குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணை வீட்டிற்குள் தூக்கி உட்கார வைக்கும் பழக்கம் காணப்படுகிறது. பருவமடைந்த பெண்ணை ரோதமுனி தாக்கும் என்ற நம்பிக்கையையும் கொண்டுள்ளனர். நல்ல நாளில் சுபமுகூர்த்த நேரத்தில் திருமணம் நடத்தப்படுகிறது. திருமணத்தின் போது மங்கல வாழ்த்து பாடல் பாடப்படுகிறது. அய்யனார் சாமியைத் தெய்வமாக

வழிபடுகின்றனர். பெண்கள் அய்யனாருக்குப் பொங்கல் இட்டு கும்மிப் பாடல் பாடி மகிழ்கின்றனர். இனக்குழுவிற்குள் எவரேனும் இறந்தால் இறந்த வீட்டை அடையாளப் படுத்த வீட்டின் முன் வெள்ளைக் கொடியினைக் கட்டுகின்றனர். இறப்பு நிகழ்வில் ஒப்பாரிப் பாடல் பாடப்படுகிறது. இத்தகைய தனித்த வாழ்வியல் சடங்குகளைப் பற்றி விவரிக்கும் பொருட்டு இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச் சொற்கள்: தேயிலை தோட்டம், பொலிப்பாட்டு, திருமணம், கும்மிப் பாடல், பொங்கல், மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்.

முன்னுரை:

மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை ஒவ்வொரு சூழலிலும் சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. சடங்குகள் நிகழ்த்தப்படும் இடம், சூழல், காலம், நோக்கம் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் சடங்குகளின் தன்மைகள் வேறுபடுகின்றன. அதுமட்டுமின்றி உலகம் முழுவதும் சடங்கு முறைகள் காலத்தின் தேவைகளுக்கு ஏற்பவும் மக்களின் வசதிக்கேற்றார் போன்றும் நடத்தப்படுகிறது. அந்த வகையில் இலங்கை தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழக மக்களான தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வறுமை நிலையிலும் தங்களுக்கென்ற கலாச்சாரம், சடங்குகள், விழாக்கள், பாடல்கள், உணர்வுகள், வாழ்வியல் சிந்தனைகள் என தனிப்பட்ட வாழ்வியல் வழக்காறுகளைக் கொண்டுள்ளனர். அதனை கொ.மா.கோதண்டம் அவர்கள் இலங்கையின் கண்டி, அந்தானைத் தேயிலைத் தோட்டம், நுவரேலியா போன்ற தோட்டங்களில் கள ஆய்வு செய்து தனது படைப்பான ஜென்ம பூமிகள் என்ற நாவல் வாயிலாக எடுத்தியம்பியுள்ளார். இவையனைத்தும் பிற இனக்குழு மக்கள் வியந்து நோக்கும் விதத்தில் திருந்திய பண்பாட்டு வழக்காற்றைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளன. அந்த வாழ்வியல் கூற்றிலிருந்து சடங்குகள் முறைகளை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இவ்வாய்வு கட்டுரை அமைகிறது.

புது மலைப் பூசைச் சடங்கு

தேயிலைத் தோட்டத்தில் புதியதாக ஒரு மலையில் மட்டக்கொழுந்து எடுக்க வேண்டுமெனில் முதலில் சாமி கும்பிட்டு தேயிலைச் செடிக்குப் பொட்டிட்டு வழிபாடு செய்கின்றனர். அதன் பிறகு பூச்சாத்தி, ஊதுவத்தி கொளுத்தி வலப்புறமாக சுற்றிப் பூசைச் செய்கின்றனர். இந்நிகழ்வின் போது பெண்கள் குலவையிடுவர். அதனைத் தொடர்ந்து பொலிப்பாட்டு என்னும் பாடலினைப் பாடுகின்றனர். இச்செய்தியினை,

“கொழுந்தே நிறைகளமே
பாடுபடும் எங்கள்
வாழ்க்கை விளங்க
மலைபோல பொலிந்து
மலையாக நிறைவாய்
பொலி பொலி பொலியே”

(ஜென்ம பூமிகள் , பக் -14)

எனும் நாவலில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல் வரிகள் உணர்த்துகின்றன. பாடலைப் பாடி வழிபட்டதும் அனைவருக்கும் சர்க்கரை வழங்குகின்றனர். அதன் பின்பு தேயிலைத் தோட்டத்தில் புது தேயிலைத் தளிரைப் பெண்கள் பறிக்கத் துவங்குகின்றனர். அதிகப்படியான தேயிலைக் கொழுந்து கிடைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பொலிப்பாட்டைப் பாடிப் பூசையிடும் வழக்கத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். ஈரோடு மாவட்ட விவசாய மக்களும் பொங்கலிடும் போது பொலிப்பாட்டு பாடுவதனை,

“பொங்கலிட பொங்கலிட
பொலி பொதியா விளைந்திடவே
வணங்குறமே வணங்குறமே
வயல் வயலா செழித்திடவே
துதிக்கறமே துதிக்கறமே”

(ஈரோடு மாவட்ட நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், பக் - 61)

என்ற பாடல் வரிகள் விளக்கிநிற்கின்றன. விவசாய மக்கள் அதிகப்படியான நெல்விளைச்சல் கிடைக்க வேண்டுமென்ற நோக்கில் பாடல் பாடி பொங்கலிடுகின்றனர். இது தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள், விவசாய தொழிலாளர்களின் தொழிற்சார் வாழ்வியலின் முக்கியமான நம்பிக்கைச் சார்ந்த நிகழ்வாகும்.

பூப்புச்சடங்கு முறை

பெண்கள் பருவமடைந்த உடன் செய்யும் சடங்கு முறைகளே பூப்புச்சடங்கு முறை ஆகும். இச்சடங்கு முறைகள் இனக்குழுக்களுக்கு இனக்குழு மாற்றங்களுடன் காணப்படுகிறது. இலங்கைக்கு குடிபெயர்ந்த தமிழர்களின் பூப்புச்சடங்கு முறைகள் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகவே உள்ளது. சடங்கு நாளில் பருவமடைந்தப் பெண்ணைக் குளிப்பாட்டுவர். குளிப்பாட்டியதும் முறைப்பையன் அப்பெண்ணைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து வீட்டுக்குள் உட்கார வைக்க வேண்டும். இந்த செயல் அந்த ஆண்மகன் அவளின் எதிர்கால கணவன் என அனைவருக்கும் நிரூபிக்கும் பொருட்டாக அமைகிறது. இந்நிகழ்ச்சி தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வழக்காறாக உள்ளதை,

“சடங்கு விசேசத்தன்னைக்கி குளிக்க வச்சவளை மொறப் பையன் தூக்கிபோயி வீட்டுக்குள்ள உக்கார வைக்கணுமுங்கறது நாம வழக்கம்”

(ஜென்ம பூமிகள், பக் - 17)

என்னும் நாவல் உரையாடல் புலப்படுத்துகிறது. வயதுக்கு வந்த பெண்ணை வீட்டின் முன் உட்கார வைத்து கடையிலிருந்து பலகாரம் வாங்கி வர செய்து, அதை அப்பெண்ணின் தலையைச் சுற்றி தூரமாக எறிவர். அவ்வாறு எறிந்த பண்டத்தைத் தின்னும் உயிரினங்களுக்கு அப்பெண்ணுக்கு இருக்கும் நோய்கள் பற்றிக்கொள்ளும். அவளுக்கு ஏதேனும் காத்துச்சேட்டைப் பிடித்திருந்தால் அதுவும் அந்த உயிரினத்தைச் சென்றடையும் என்பது தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். அதன் பின்பு அந்த பெண்ணைத் தனியறையில் வைத்து முட்டையும், எண்ணையும் கொடுப்பர்.

ரோதமுனி பெரிய மரத்தில் இருக்கும். மதியான நேரத்தில் முனி மரத்திலிருந்து கீழ் இறங்கி விளையாடும். பூப்பெய்திய பெண் அந்த நேரம் அவ்வழியே செல்லக்கூடாது.அதை மீறி சென்றால் ரோதமுனி அந்த பெண்ணை வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைத் தொழிலாளர்களிடையே காணப்படுகிறது. பூப்பு எய்தியப் பெண்களைச் சங்ககால காலத்திலேயே பிறர் கண் படாமல் வீட்டினுள் பாதுகாக்கப்பட்டதை,

“பெண்மை நிறைந்த பொலிவோடு மண்ணிய
துகில் விரிகடுப்ப நுடங்கி தண்ணென
அகில்ஆர் நறும்புகை ஐதுசென்று அடங்கிய”
(புறநானூறு, பா-337)

என்னும் பாடல் வரிகள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.பூப்பு எய்திய பெண்ணை அடங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கைப் பண்டைய காலத்திலேயே இருந்துள்ளது. இதனை,

“பூப்பெய்திய பெண்ணை அணங்கு வருத்தும் என்ற நம்பிக்கை அக்காலத்தில் இருந்தமையும் எனவே பருவமடைந்த மகளை வெளியில் எங்கும் செல்லாதே வருத்தும் தெய்வம் பற்றும் என்றும் எச்சரிக்கிறாள்”.

(கோ.சாந்தி, பக்-26)

என்ற வரிகளும்,

“எவ்வ நெஞ்சமொடு தெய்வம் பேணி
வருந்தல் வாழிவேன் டன்னை கருந்தாள்”
(நற்றிணை, பா-351)

“மூப்புடை முதுபதி தாக்குஅணங்கு உடைய
காப்பும் பூண்டிசின் கடையும் போகலை”
(அகநானூறு, பா-7)

என்ற சங்க கால பாடல் வரிகள் வாயிலாகவும் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. பண்டைய காலத்தில் இருந்து தற்கால நவீன யுகம் வரை பூப்பு எய்தும் பெண்களுக்குச் சடங்கு முறைகளைச் செய்ய மக்கள் தவறுவதில்லை. இது தமிழர்களின் பண்பாட்டில் முக்கிய சடங்கு நிகழ்வாக கருதப்படுகிறது. பெண்கள் தாய்மையடையும் தகுதியினை அடைவதை மதிக்கும் சமூகம் தமிழ் சமூகம் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மை வெளிப்படுகிறது.

மணச்சடங்கு முறை

கருத்து ஒருமித்த ஆண்,பெண் இணைந்து வாழ்வதற்காக மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு முறைகளே திருமண சடங்கு முறைகள் எனப்படும். மணச்சடங்கு முறைகள் மக்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் மண சடங்கு நிகழ்வுகளிலும் பல விதமான சம்பிரதாயங்கள் கடைபிடிக்கப் படுகிறது. நல்ல நாளில் சுப முகூர்த்த நேரத்தில் மேள ஒளி முழங்க திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு வெற்றிலை, பாக்கு, சந்தனம், அளிப்பர். பின் பன்னீர் தெளித்து

மணமக்களின் நெற்றியில் முதியவள் ஒருத்தி சந்தனமிட்டு பொட்டு வைத்து வாழ்த்துவாள். மணவறையைச் சுற்றி நிற்கும் பெண்கள் மங்கல வாழ்த்துப் பாடலைப் பாடுவார்கள். என்பதனை,

“ திருமணத்தை பெரியோரே
சிறப்பாக வாழ்த்திடுங்க
தேயிலையும் சர்க்கரையும்போல்
சேர்ந்து என்றும் வாழ்ந்திடுங்க”
(ஜென்ம பூமிகள், பக் -92)

இந்த பாடல் வரிகள் வாயிலாக உணர்ந்து கொள்ளலாம். நல்ல நிகழ்வான இரு மனங்கள் இணையும் திருமண நாளில் மங்கல வாழ்த்துப்பாடும் வழக்கம் பல இன மக்களிடையே காணப்படுகிறது. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில்,

“வாழ்த்துங்கள் வாழ்த்துங்கள்
வாய்விசைய மைந்தருக்கு
கேளுங்கள் கேளுங்கள்
எல்லோரும் கேளுங்கள் ”
(தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், பக் -276)

என்னும் திருமங்கல வாழ்த்துப்பாடல் பாடப்படுகிறது. திருமணத்தில் மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் என்ற வழக்கம் தற்காலத்தில் தோன்றியது அல்ல. பண்டைய தமிழர் காலத்திலேயே உள்ள மணவழக்கமென்பதை,

“தீதறு கென சித்திச் சின்மலர் கொடுதூவி
அம்கண் உலகின் அருந்ததி அன்னாளை
மங்கல நல்லமளி யேற்றினார்”
(சிலப்பதிகாரம், பா-1)

எனும் மங்கல வாழ்த்துப் பாடல் வரிகள் அதற்கு சான்றாகிறது. மூதாதையர்களிடம் தோன்றிய மணப்பாடல் சடங்கு இன்றளவிலும் மாறாத மரபாக தமிழ் மக்களிடம் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. இதிலிருந்து தமிழர்களின் பண்பாடு மரபு மாறாமல் தலைமுறைக்குத் தலைமுறை கடத்தப்பட்டு வருவதைத் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மங்கல வாழ்த்துப் பாடுதல் நிகழ்வானது மணநாளில் நல்ல நிமித்தமாக மக்களிடையே கடைபிடிக்கப்படுவதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அய்யனார் வழிபாடு

தன்னை மிஞ்சிய கண்ணுக்குப் புலப்படாத சக்தியினை மனிதன் தெய்வமாகக் கருதுகிறான். தெய்வத்திற்குச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே தெய்வ வழிபாடு எனப்படுகிறது. தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அய்யனார் சாமியினைத் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அய்யனாருக்குத் திருவிழா எடுத்து இம்மக்கள் கொண்டாடுகின்றனர். திருவிழாவின் போது அய்யனார் சாமி விசேஷமாக அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கும். சாமியின் முன் பந்தல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அன்றைய தினம்

தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊதியத்துடன் விடுமுறை வழங்கப்படுகிறது.திருவிழாவில் தோட்ட தொழிலாளர்கள் புத்தாடை அணிந்து மகிழ்ச்சியாக இருப்பார். பொங்கல் வைக்கும் செலவினை தோட்ட நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொள்ளும்.பொங்கல் பானையைச் சுற்றி பெண்கள் பாடல் பாடி குலவைப் போட்டு கும்மியடித்து மகிழ்வதனை,

“கும்மியடி பெண்ணே கும்மியடி

கோவிலங்காயை குலுக்கியடி

நம்மையாழும் அய்யனார் சாமியை

நாடி வணங்கி கும்மியடி ”

(ஜென்ம பூமிகள், பக் - 56)

என்ற பாடல் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன. இன்ப உணர்வினைப் பெண்கள் வெளிப்படுத்துவதற்காக கும்மிப் பாடல்கள் ஆடிப்பாடுவதாக,

“பல பெண்கள் இணைந்து இன்ப உணர்வைப் புலப்படுத்தும் பாங்கில் கைகொட்டிக் களித்துப் பல பொருள் குறித்து வரும் கதைப் பாடல்களைச் சமய சமூக விழாக்களில் சுவை ததும்பப் பாடியும் கலை சிறக்க ஆடியும் பிறரை மகிழ்விப்பது கும்மியாகும்”.

(கும்மிப்பாடல்கள், பக் - 3)

எனும் உரைநடை வரிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. அய்யனார் சாமியின் முன் பொங்கல் பொங்கியதும் பெண்கள் குலவையிட்டு பொங்கலைச் சாமியின் முன் வைத்து வணங்குவார்கள். மேள சத்தம் அதிர வயதில் முதிர்ந்த பெண் அருளாடி ஒவ்வொருவருக்கும் நன்மொழிகளைக் கூறுவாள். பூசையும், பொங்கல் விழாவும் அதனைத் தொடர்ந்து இனிதே நிறைவடையும். இராஜபாளையம் மேற்கு தொடர்ச்சி மலைவாழ் மக்களான பளியர்கள் வாழும் பகுதிக்கு அருகில் அய்யனார் கோவில் உள்ளது. பளியர் குடிக்கு அருகில் அய்யனார் கோவில் இருப்பினும் நகர மக்கள் அய்யனாரைப் பெருமளவில் வழிபடுகின்றனர். பளியர்கள் அவ்வப்போது வழிபடுகின்றனர்.

“காட்டுப்பளிச்சி கருப்பசாமி அய்யனார் முருகன் ஆகிய தெய்வங்களை வணங்குகின்றார்கள்.”

(மக்களும் மரபுகளும், பக் - 69)

என்னும் வரி உறுதிப்படுத்துகிறது. பல இடங்களில் வாழும் மக்களின் விருப்ப தெய்வமாக அய்யனார் சாமி உள்ளது. தங்களின் விருப்ப தெய்வத்தினை வணங்கி வழிபட்டு பூசை செய்வது தமிழர்களின் மரபாகும். பழங்காலத்திலேயே தெய்வ வழிபாடு மரபு காணப்பட்டுள்ளதை,

“பொதுவில் பழந்தமிழர் ஐந்திணைகளுக்கும் தனித் தனியே உரிய தெய்வங்களைப் போற்றியது, பெருங்கடவுளாக சிவபெருமானைப் போற்றியது அறியப்படுகிறது”.

(மு.இராசேந்திரன், பக் - 56)

என்ற வரிகள் சான்றாகிறது. தெய்வ வழிபாடு தொல்தமிழர்களின் வாழ்வில் முக்கிய பழக்கமாக காணப்பட்டுள்ளது. அப்பழக்கம் தற்கால மக்களின் வாழ்வியலிலும் விரவி காணப்படுகிறது. மக்கள் விரும்பும் தெய்வங்களைக் குலதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். அந்த வகையில் அய்யனாரைத் தேயிலைத்

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மட்டுமல்ல பல இனக் குழுவினர்களும் வழிபடுவதைத் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. அய்யனார் சாமி சிறு தெய்வமாகும்.சிறு தெய்வங்கள் அருளாடி மக்களுடன் நெருங்கிய உறவில் காணப்படுகிறது. மக்கள் மகிழ்விலும், துன்ப வேளைகளிலும் தெய்வங்களையே பெரும்பாலும் நாடுகிறான். தெய்வ வழிபாட்டின் முக்கிய அங்கமான திருவிழாக்களின் போது மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்படுவர். தெய்வ வழிபாடு மக்களிடையே நல்லுறவை வளர்க்க உதவுகிறது.

ஈமச்சடங்கு முறை

இறந்த மனிதனை அடக்குவதற்காகச் செய்யும் சடங்கு முறைகளே ஈமச்சடங்கு முறையாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களில் எவரேனும் இறந்தால் இறந்தவரின் உடல் முன் உறவினர்களும், சுற்றத்தினரும் ஒப்பாரிப் பாடலைப் பாடுவர். இந்நிகழ்வினை,

“சண்டாளி நான் அழுதிருக்க

சாண்பிள்ளை முகம் துடைக்க-நீங்க

சாஞ்சி படுத்ததென்னே

சாம்பிராணி வாசமென்ன ஓ...ஓ...ஓ...”(ஜென்ம பூமிகள், பக் -53)

என்ற பாடல் வரிகள் காட்சிப்படுத்துகிறது. இறந்தவரின் வீட்டைப் பிறர் அடையாளம் காண ஒரு பெரிய மரத்தினை வீட்டருகில் நட்டு அதில் வெள்ளைக் கொடியினை ஏற்றி வைப்பர். இறந்தவரின் உடலை மயானத்திற்குத் தூக்கிச் செல்லும்போது பறையடித்து ஒப்பாரிப் பாடலை பாடுவர். புதைக்காட்டை ஈமச்சடங்கு ஊர்வலம் சென்றடைந்ததும் மயானத்தின் குழியில் பெட்டியினுள் பிணத்தை வைத்து அடக்கம் செய்து இறுதி சடங்குகளைச் செய்து முடிக்கின்றனர். எந்த உறவை இழப்பினும் அவ்வுறவினைக் கூறி ஒப்பாரி வைப்பது மக்களின் வழக்கம். நீலமலை தேயிலைத் தோட்டத்தில் மகனை இழந்த தாய் ஒப்பாரியுடன் பாடல் பாடுவதை,

“மைக்கூடும் பேனாவும்

மயங்கியழுவுதடா!

எங்கேண்ணு கேட்குதடா

என்ன சொல்லி

நானழுவே” (தேநீர், பக் - 238)

என்னும் பாடல் வரிகள் தெரியப்படுத்துகின்றன. மக்கள் வாழும் இடம்,சூழல், பண்பாட்டு கூறுகளுக்கு ஏற்றார் போல இனக்குழுவிற்கு இனக்குழு ஈமச்சடங்கு முறையும், ஒப்பாரிப் பாடல்களும் மாற்றங்களுடன் காணப்படுகின்றன. இச்சடங்குமுறைகள் மக்கள் வாழ்வியலில் உணர்வுகளுடன் பின்னிப்பிணைந்துக் காணப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மனிதனின் நம்பிக்கைச் சார்ந்த வெளிப்பாட்டு முறைகளே சடங்குகளாகின்றன. ஒரு சமூகத்தின் திருந்திய பண்பாட்டைச் சடங்கு முறைகள் வாயிலாக எளிதாக கணக்கிடலாம். அதுமட்டுமின்றி மக்கள் பண்பாட்டின் முக்கிய அம்சமான சடங்கு முறைகளில் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கத்தை எளிதில் அடையாளம்

கண்டு கொள்ளலாம். அந்த வகையில் தேயிலைத் தோட்ட தொழிலாளர்களின் புதுமலைப் பூசைச் சடங்கில் சுற்றுச்சூழலின் தாக்கத்தை எளிதாக கணக்கிடலாம். பிற மக்கள் குழுக்களிடம் இச்சடங்கு முறைக் காணப்படுவதில்லை. இம்மக்கள் வாழும் சுற்றுச்சூழலுக்கு முக்கியத்துவமும் மரியாதையும் செலுத்தும் நோக்கில் புதுமலைப் பூசையைச் செய்கின்றனர். மேலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் இதர சடங்குகள் திருந்திய பண்பாட்டின் அடையாளமாக விளங்குவதை நம்மால் உணர முடிகிறது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. இராஜேந்திரன்.மு, புறநானூறு சாற்றும் சங்ககால மக்களின் கடவுளர் வழிபாடு, தமிழ் பேராய்வு ஆய்விதழ், தொகுதி ஐந்து, இதழ் ஒன்று, ஜூலை 2017.
2. கோதண்டம்.கொ.மா, ஜென்மபூமிகள். காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2017.
3. சாந்தி.கோ, சங்க இலக்கியத்தில் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள், சர்வதேச தமிழ் ஆய்விதழ், தொகுதி ஒன்று, இதழ் மூன்று , ஜூலை, 2019.
4. சுப்பிரமணியன்.க.ரா(தொ.ஆ), ஈரோடு நாட்டுப்புறப் பாடல்கள், தன்னானே வெளியீடு, சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2023.
5. செல்வராஜ். டி, தேநீர். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு, 2005.
6. துரைசாமிப்பிள்ளை(உ.ஆ), நற்றிணை மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
7. பாலசுப்ரமணியன்.கு.வெ (உ.ஆ), புறநானூறு மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி)லிட்,சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு, 2017.
8. புலியூர் கேசிகன்(உ.ஆ), அகநானூறு மூலமும் உரையும், சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2016.
9. பெருமாள்.ஏ.என், கும்மிபாடல்கள், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 1982.
10. வானமாமலை.நா.(தொ.ஆ), தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி)லிட், சென்னை, ஆறாம் பதிப்பு, 2006.
11. வானமாமலை.நா. (ப.ஆ), மக்களும் மரபுகளும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்(பி) லிட், சென்னை, இரண்டாம் பதிப்பு 2018.
12. வேங்கடசாமி நாடார், நா.மு.சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும், ராமையா பதிப்பகம், சென்னை, ஐந்தாம் பதிப்பு, 2011.

REFERENCES

[1]. Rajendran,Mu.. “Purananooru Sattrum Sanga Kaala Makkalin Kadavular Vazhipadu”, Journal of Tamil Peraivu, Volume 5, Issue 1, July 2017.

[2]. Kothandam,Ko.Ma.Jenmaboomigal.Kavya Velieedu, Chennai,Frist Edition,2017.

[3]. Santhi,Ko. “Sanga Illakiyathil Vazhkai Vatta Chadangugal”, International Research Journal of Tamil, Volume 1, Issue 3,July 2019.

[4]. Subramaniyam,Ka.ra.(Eds.).Erodu Nattupura padalgal, Chennai, Frist Edition, 2003.

[5]. Selvaraj,De.Theneer.New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, Second Edition,2005.

[6]. Thuraisamipillai.(u .a),Nattrinai Mulamum uraium,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.

[7]. Balasubiramaniyan.Ku.Va(u.a), Purananooru Mulamum Uraium,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Third Edition,2017.

[8]. Puliyurkesikan,(u.a),Agananooru Mulamum Uraium,Saratha pathipagam, Chennai, Frist Edition,2016.

[9]. Perumal,Ya.Yen.Kummipadalgal,Ulaga Tamil Araichi Niruvanam, Chennai, Frist Edition,1982.

[10]. Vanamamalai,Na.(u.a),Tamilar Nattu Padalgal,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai,Sixth Edition,2006.

[11]. Vanamamalai,Na.(u.a),Makkalum Marapugalum,New Century Book House Pvt.Ltd, Chennai, Second Edition,2018.

[12]. Vengadasami Nattar,Na.mu.Silapathigaram Mulamum Uraium,Ramaiya Pathipagam, Chennai,Fifth Edition,2011.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

திருஞானசம்பந்தரின் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்கள்

Thirugnanasambandhar's Panchachara Mantra Hymns

க.சுபலா, முனைவர் **ம.கீதா**

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை. அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - 641043.

ஆய்வு நெறியாளர், உதவிப்பேராசிரியர்(SS), தமிழ்த்துறை.

அவினாசிலிங்கம் மனையியல் மற்றும் மகளிர் உயர்கல்வி நிறுவனம், கோயம்புத்தூர் - 641043.

K. Subala [1], Dr. M. Geetha[2]

PhD Research Scholar, Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore - 641043.

Email: subalakathirvel@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0009-0006-1510-7945

Research Guide, Assistant Professor (SS), Department of Tamil, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore - 641043

Email: mgeethaphd@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0001-5310-7774

Abstract:

This article explores the spiritual and theological significance of the sacred five letters mantra, also known as the Panchachara mantra or the five-letter mantra (Na–Ma–Shi–Va–Ya), within the framework of Shaiva Siddhanta. Recognized as both a sound embodiment of divinity and a symbolic representation of Lord Shiva as the Shivalinga, this mantra is revered as the essence of the four Vedas and their ultimate meaning. Central to this study is the contribution of Thirugnanasambandhar, the child saint from Thiruthonipuram. He received divine wisdom from Goddess Umayammai and composed the first three Thirumurais, embedding the divine name—the sacred five letters - within his hymns.The article critically examines the sacred five letters padhigangal of Thirugnanasambandhar through various dimensions, including the mantra's hidden scriptural meanings, its structural significance as five sacred syllables, and its devotional application through the Thiruppanchachara Tirupathigam and the Thirunamachivaya Tirupathigam. Further sections elaborate on the correct method of recitation and the spiritual uses of the mantra in daily practice. By analyzing these aspects, the article aims to highlight the centrality of the sacred five letters in the devotional and philosophical thought of Shaiva Siddhanta. The study concludes by reaffirming the enduring spiritual value of Thirugnanasambandhar's hymns in preserving and promoting Vedic wisdom through the name of Shiva.

Keywords: The sacred five letters mantra - Panchachara mantra - Character - Siddhantham - Virtues.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இறைவனை சிவலிங்க ரூபமாகவே கண்டு, அவனே ஐந்தெழுத்து வடிவமாகிய ஒலிவடிவிலும் உள்ளான் என்பதைத் திருவைந்தெழுத்து மந்திரம் உணர்த்துகின்றது. திருவைந்தெழுத்து நமது உடலில் உள்ளதாகும். இத்திருவைந்தெழுத்து மந்திரத்தினை பஞ்சாட்சர மந்திரம் என்றும் ஐந்தெழுத்து என்றும் அழைப்பர். இம்மந்திரம் வேதங்கள் நான்கிற்கு மையமாகவும் அவற்றின் மெய்ப்பொருளாகவும் விளங்குகின்றது என்பதை சித்தாந்தச் சாத்திரங்கள் மெய்ப்பிக்கின்றது. வேதநெறி தழைத்து இனிது வளர்வதற்காக திருத்தோணிப்புரத்தில் அவதரித்த பரசமயக்கோளரி திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதில்

Tamilmanam

உமையம்மையிடம் பொற்கிண்ணத்தில் ஞானப்பால் பெற்றவர். முதல் மூன்று திருமுறைகளை அருளிச்செய்த திருஞானசம்பந்தர் இறைவனின் திருநாமமாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினைப் பதிகங்களில் அருளியவர். திருஞானசம்பந்தரின் திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம் மற்றும் திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகங்களின் சிறப்பினை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். திருஞானசம்பந்தரின் திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்கள் என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை முன்னுரை, திருஞானசம்பந்தரும் திருவைந்தெழுத்தும், மறையும் எழுத்தும், ஐந்தெழுத்து, திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம், திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகம், திருவைந்தழுத்தினை ஓதும் முறை, திருவைந்தெழுத்தின் பயன் என்னும் துணைத்தலைப்புகளின் கீழ் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கட்டுரையின் நிறைவாக முடிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: திருவைந்தெழுத்து - பஞ்சாட்சரம் - தன்மை - சாத்திரங்கள் - நன்னெறி.

முன்னுரை:

திருவைந்தெழுத்து நம் உடம்பிலுள்ள உயிரின் மெய்ப்பொருள் ஆகும். இறைவனின் திருநாமமாகவும் மந்திரமாகவும் அவனின் ஒலிவடிவமாகவும் இருப்பது திருவைந்தெழுத்தாகும். திருஞானசம்பந்தர் மூன்று வயதில் தொடங்கி பதினாறு வயதுவரை எண்ணற்ற பதிகங்களை அருளிச் செய்துள்ளதைத் திருமுறைகளில் காணமுடிகின்றது. அப்பதிகங்களில் பொதுப்பதிகங்களாக விளங்கும் 'திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம் மற்றும் திருநமச்சிவாய திருப்பதிகம்' இவ்விரண்டும் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் நன்னெறிகளையும் வகுத்தளிக்கின்றது. திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் அதனை ஓதுவதால் ஏற்படும் பயனையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

திருஞானசம்பந்தரும் திருவைந்தெழுத்தும்

உமையம்மையிடம் ஞானம் பெற்று, தேவாரம் அருளிச்செய்து இவ்வுலகிற்கு அம்மையப்பராய் விளங்கும் அம்மையப்பரைக் கண்குளிரக் கண்டு களித்தார் திருஞானசம்பந்தர். நாளும் இன்னிசையாலும் நற்றமிழாலும் இறைவனை மனமுருகப் பாடியவர் பல அற்புதத் திருப்பதிகங்களை உலக மக்கள் உய்யும் பொருட்டும் இறைவனது திருவடிப்பேற்றினை அடையும் பொருட்டும் அருளினார். திருவைந்தெழுத்து எனப்படும் 'சிவயநம', 'நமசிவய', 'நமசிவாய', 'சிவாய நம' ஆகியவை வேதங்களுக்கும் மந்திரங்களுக்கும் ஆதியாகும் அஞ்செழுத்தினை ஆதி மந்திரம் என்றும் நான்கு வேதங்களுக்கும் உலகப்பொருட்களுக்கும் மெய்ப்பொருள் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் பதிகங்களில் பதிவு செய்துள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருப்பஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகமும் திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகமும் திருவைந்தெழுத்தின் சிறப்பினையும் அவற்றை ஓதுவதினால் ஏற்படும் பயனையும் முழுமையாக கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

மறையும் எழுத்தும்

சிவபெருமானை வழிபடுவதால் திருவைந்தெழுத்து ஓதுதல் முதன்மையானது என்பதை,

"மந்திர நான்மறை யாகி வானவர்

சிந்தையுள் நின்றவர் தம்மை யாள்வன

செந்தழ லோம்பிய செம்மை வேதியர்க்

கந்தியுள் மந்திரம் அஞ்செ ழுத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:2)

என்ற பாடலின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

சைவ சமயத்தினை சார்ந்த செந்நெறிச் செல்வர்கள் நாளும் தவறாது இறைவனின் திருநாமமாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினை மனதுள் கணித்தல் வேண்டும். (கணித்தல் - செபித்தல் ஓதுதல்) என்று பொருள்படுகின்றது. மறை என்பதற்கு மந்திரம் என்றும் பொருள்தருகின்றது திருவைந்தெழுத்து. "மறை - மந்திரம். மந்திரம் இரு வகைப்படும். அவை பொருள்மறை புகழ்மறை என்பன. பொருள்மறை மெய்ப்பொருள் உண்மை விளக்குவது. புகழ்மறை கருதியது கைகூடக் கணிக்கும் கடவுட் புகழாகும். கடவுட் புகழாவது வழிபடுகடவுளை முன்னிலைப்படுத்தி அவன் திருவடியினைப் போற்றிப் பராவுவது. போற்றிப் பரவுவார் கருதியது கை கூட அருளுவது இப்புகழ்மறையேயாம். பொருள்மறை இறை, உயிர், தளை என்னும் முப்பொருள் உண்மை செப்புவது. இம் முப்பொருள்களைக் குறிக்கும் எழுத்துக்கள் மூன்று. அவை முறையே 'சியம' என்பன. திருஐந்தெழுத்துக்களைக் கூறுங்கால் முறையே 'சிவயநம' என்ப, இவையே பொருள் மறை." (திருவைந்தெழுத்து, ப.எண்.1) என்று திருவைந்தெழுத்து கூறுவது உற்றுநோக்கத்தக்கதாகும்.

மறைமொழி குறித்து தொல்காப்பியர்,

"நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த

மறைமொழி தானே மந்திரம் என்ப." (தொல்.செய், நூ.179)

என்னும் நூற்பாவின் வழி 'மறையாகிய மந்திரம்' வழக்கில் உள்ளதற்கு இலக்கணம் சான்றுப் பகர்கின்றன.

ஐந்தெழுத்து

ஐந்து எழுத்தின் வடிவமாகியவன் சிவபெருமான். இத்திருவைந்தெழுத்து மூன்று வகையாகப் பொருள் கொள்ளப்படுகின்றது. அவை தூல பஞ்சாட்சரம், சூட்சும பஞ்சாட்சரம், அதிசூட்சும பஞ்சாட்சரம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவை முறையே 'நமசிவய, சிவாய நம, சிவாய சிவசிவ' என்பதாகும். அஞ்செழுத்து குறித்து சைவ சித்தாந்த அகராதி,

"அஞ்செழுத்து - திரு ஐந்தெழுத்து. எ-டு சிவாய நம, நமச்சிவாய. சைவ சித்தாத்தின் கரு. சி-சிவம். வ-அருள். ய-உயிர். ந-மறைப்பாற்றல் ம-மலம்."

(சைவ சித்தாந்த அகராதி, ப.எண்.5)

என்று கூறுவது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

திருபஞ்சாட்சரத் திருப்பதிகம்

ஆளுடைய பிள்ளையார் அருளிய திருப்பதிகமான 'துஞ்சலும் துஞ்சல்' பதிகம் தூங்கும் பொழுதும், விழித்திருக்கும் பொழுதும் நம் மனம் கசிந்து இறைவனை உருகி நாள்தோறும் திருவைந்தெழுத்தினை நினைத்து போற்றுதல் வேண்டுமென்கிறார்.இதனை,

"துஞ்சலும் துஞ்சலி லாத போழ்தினும்

நெஞ்சகம் நைந்து நினைமின் நாள்தொறும்

வஞ்சக மற்றடி வாழ்த்த வந்தகூற்

றஞ்சவு தைத்தன அஞ்செ ழுத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:1)

என்ற பாடலின் வழி விளக்குவதைக் காணமுடிகின்றது.

உடம்பில் பிராணாயாமம் மூலம் உயிர்ப்புச் சக்தியினை ஒடுக்கி ஞான விளக்கம் பெறச்செய்து அறிவைப் பெறும் வாயில்களால் மெய்யறிவினை நாடி இறைவனைப் போற்றுபவர்கள் மக்கள். மக்களுக்கு வரும் துன்பங்களைக் கெடுப்பது திருவைந்தெழுத்தாகும். இக்கருத்தினை,

"ஊனில் உயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்சுடர்

ஞான விளக்கினை யேற்றி நன்புலத்

தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்

ஆன கெடுப்பன அஞ்செ ழுத்துமே." (திருஞான.தே - 3.22:3)

என்னும் பாடலின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

சைவ சித்தாந்தச் சாத்திர நூல்களில் திருவைந்தெழுத்தின் முக்கியத்துவத்தினை சாத்திர நூல்கள் அனைத்திலும் உரை செய்துள்மையக் காணமுடிகின்றது. சிவஞானபோதம் திருவைந்தெழுத்தினை 'விதி' என்று குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

"தண்ணிழலாம் பதி விதி எண்ணும் அஞ்செழுத்தே. "

(சிவஞானபோதம். சூத்.9)

என்ற சூத்திர தொடரின் வழியாக அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. சிவனும் சக்தியும் இவ்வுலகிற்கு அம்மையப்பராய் விளங்குகின்றார்கள் என்பதனை பதிகங்களிலும் அருளாளர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். 'அஞ்செழுத்துமே அம்மையப்பர் தமைக்காட்டும்' என்ற நிலையில் 'சிவாயநம' என்பது ஆதிமந்திரம் என்று பொருள்படுகின்றது.

திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகம்

திருஞானசம்பந்தர் நம்பாண்டார் நம்பியின் திருமகளை பெற்றோர்கள் மற்றும் உற்றார்களின் வாக்கிற்கிணங்கி மணம்புரிய இசைந்தார். நம்பாண்டார் நம்பியின் மகளான 'சொக்கியார் என்கின்ற தோத்திர பூர்ணாம்பிகையை' திருநல்லூர்ப்பெருமணத்தில் திருமணம் செய்து கொள்ள வருகைப் புரிந்தார். அப்பொழுது அவ்வூர் மக்களும் சிவனடியார்களும் நாயன்மார்களும் திருமணத்தினைக் காணவந்தனர். திருமணத்திற்கு வந்திருந்த அனைவரும் கேட்கும் பொருட்டு நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினைத் திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்தார். இவ்வுலகில் வாழும் யாராக இருந்தாலும் இறைவனை உள்ளன்பு கொண்டு மனம்கசிந்து ஓதுபவர்களை நன்னெறிக்கு கூட்டுவிப்பது அவனின் திருநாமமே ஆகும் என்பதனை,

"காத லாகிக் கசிந்துகண் ணீர்மல்கி

ஓது வார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது

வேதம் நான்கினும் மெய்ப்பொரு ளாவது

நாதன் நாமம் நமச்சி வாயவே. " (திருஞான.தே - 3.49:1)

என்ற பாடலின் வழி அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. மேலும், இறைவனானவன் நான்கு வேதங்களுக்கும் தலைவனாக விளங்குபவன் என்றும் அவனின் திருநாமம் நமச்சிவாயவே என்பதையும் இப்பாடலின் மூலம் அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

தேவார திருமுறை வைப்பில் நடுவில் விளங்குவது திருநாவுக்கரச நாயனாரின் திருமுறையாகும். அவை நான்கு, ஐந்து, ஆறாம் திருமுறைகளாகும். அவற்றுள், நடுவனாக விளங்கும் ஐந்தாம் திருமுறையின் நடுவனாக விளங்குவது திருக்குறுந்தொகை ஆகும். அத்திருகுறுந்தொகை மொத்தம் நூறு பதிகங்களைக் கொண்டது. அவற்றுள் நடுப்பதிகமாக விளங்கும் திருப்பாலைத்துறைப் பதிகத்தில் மையமாக அமைந்த ஆறாம் பதிகத்தின் மத்தியில் 'சிவாய' என்ற சொல்லாட்சி இடம்பெற்றுள்ளது. இது முழுவதும் திருவருளினால் அமையப்பெற்றது ஆகும். இதனை,

"விண்ணி னார்பணிந் தேத்த வியப்புறும்
மண்ணி னார்மற வாதுசி வாயவென்
றெண்ணி னார்க்கிட மாஎழில் வானகம்
பண்ணி னாரவர் பாலைத் துறையரே." (திருநாவு.தே - 5.51:6)

என்ற பதிகத்தின் வழி அனைத்திற்கும் நடுவனாக அமைவது திருவைந்துதெழுத்து என்பது ஒப்புநோக்கத்தக்கதாகும்.

சிவபெருமானின் திருவடிப்பேற்றினைப் பெறும் அடியவர்கள் திருவைந்தெழுத்தினை நாளும் தவறாத உச்சரித்தலின் இனிமையினை,

"நம்பு வாரவர் நாவி னவிற்றினால்
வம்பு நாண்மலர் வார்மது வொப்பது
செம்பொ னார்தில கம்முல குக்கெலாம்
நம்பன் நாமம் நமச்சி வாயவே" (திருஞான.தே - 3.49:2)

என்ற பாடலில் செம்பொன்திலகம் போன்று விளங்கும் சிவபெருமானின் திருநாமத்தினை விளக்கிக் கூறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

திருவைந்தெழுத்தினை ஓதும்முறை

திருவைந்தெழுத்தினை உரை, மந்தம், மானதம் என்று மூன்று வகையால் ஓதமுடியும் என்கின்றது சைவ சித்தாந்தச் சாத்திரங்கள். இவை முறையே மலர் தூவியும், உருத்திராக்கம் கொண்டு கணித்தும், காலக்கணக்கீட்டாலும் அவற்றை மூச்சோட்டத்தோடுக் கூட்டியும் ஓதலாம். இறைவனை அடைவதற்குரிய சாதனங்கள் இவை மூன்று என்று சைவ சித்தாந்த அகராதி குறிப்பிடுவதை,

"சைவச் சாதனங்கள் - இவை மூன்று; திருநீறு, உருத்திராக்கம், அஞ்செழுத்து".

(சைவ சித்தாந்த அகராதி ப.எண்.134)

விளக்கம் தருவது திருமுறைப்பதிகங்களுக்குச் சான்றுப் பகிர்வதாக அமைகின்றன.

திருவைந்தெழுத்தின் பயன்

திருவைந்தெழுத்தினை நன்முறையில் ஓதுபவர்களுக்கு இறைவனான சிவபெருமானின் திருவடியை அடைவதற்குரிய நெறியினை இவை வகுத்தளிக்கின்றது. இது முக்தியை அளிக்கவல்லது என்ற திருஞானசம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார். அனைவருக்கும் நன்மைப் பயக்கும் திறன் வாய்ந்ததாகவும், கொலை, நற்குணம் இன்மை, நல்லொழுக்கம் இல்லாதவராக இருப்பினும் இறைவனின் திருநாமத்தினைப் பூர்வ புண்ணியத்தினால் உச்சரிப்பவர்களைக் கூட சிவபெருமான் ஆட்கொள்வான் என்பதைப் பதிகங்களில் திருஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளமை கூர்ந்துநோக்கத்தக்கதாகும்.

முடிவுரை

உயிர்கள் இறைவனை அடைவதற்குத் தடையாக நிற்கும் பாசத்தளைகளை விடுத்து வீடுபேற்றினையும் இறைவனின் திருவடிப்பேற்றினையும் அடையமுற்படுகின்றது. திருவைந்தெழுத்தினை நாடோறும் மனமுருகி உள்ளன்பு கொண்டு ஓதினால் கூற்றுவனுக்கு அஞ்சாமல் இறைவனை அடையலாம். திருநமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தினால் அங்குள்ள அனைவரும் இறைவனின் சோதியில் ஆட்கொள்ளப்பட்டனர். அதனைப் போலவே நான்கு வேதங்களுக்கும் மெய்ப்பொருளாக விளங்கும் திருவைந்தெழுத்தினை நயம்பட ஓதவல்லவர்கள் எவராக இருப்பினும் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்படுவான் என்பதை உணர்ந்து இறைவனின் திருநாமமான திருவைந்தெழுத்துப் பதிகங்களை அனைவரும் ஓதிப் பயன்பெறுவோமாக.

துணைநூற்பட்டியல்:

1. பன்னிரு திருமுறைகள் (முழுவதும்), தருமை ஆதீனம், ஞானசம்பந்தம் பதிப்பகம், மயிலாடுதுறை - 609001, முதற் பதிப்பு - 2023.
2. ச. திருஞானசம்பந்தம் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் (மூலமும் உரையும்), கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு - 613 204, முதற்பதிப்பு - 2020.
3. அ.கி.மூர்த்தி சைவ சித்தாந்த அகராதி, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை 600 018, பதிப்பாண்டு - 1998, 2020.
4. காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் (உ.ஆ) மெய்கண்ட சாத்திரம் மூலமும் உரையும் திருவாவடுதுறை ஆதீனம், மயிலாடுதுறை - 609 803, முதற் பதிப்பு - 1897.
5. திரு. ப. இராமநாத பிள்ளை திருவைந்தெழுத்து (சிவயநம), திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை - 600 001, முதற்பதிப்பு.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

tamilmanam

"கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் ஆரோக்கியம் கதாபாத்திரம் எதிர்கொள்ளும் தடைகளும் – மீளலும்"

The Obstacles Faced by the Character Arogyam and Her Resilience in the Novel Kovai Kazhudhaigal

ரா.சந்தியா, முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான்

முழுநேக முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் பள்ளி

வி.ஐ.டி. பல்கலைக்கழகம், வேலூர் 632014

உதவிப் பேகாசிரியர், சமூக அறிவியல் மற்றும் மொழிகள் பள்ளி, வி.ஐ.டி. பல்கலைக்கழகம்

வேலூர் 632014

R. Sandhiya, Dr. A. Maria Sebastian

Full-time PhD Research Scholar, School of Social Sciences and Languages,
Vellore Institute of Technology, Vellore 632014

Email: sandhiya.r2022a@vitstudent.ac.in , ORCiD: https://orcid.org/0009-0000-4091-813X

Research Guide, Assistant Professor School of Social Sciences and Languages,
Vellore Institute of Technology, Vellore 632014

Email: Mariasebastin.a@vit.ac.in

Abstract:

This article explores how the novel "Kovai Kazhudhaigal" (Mule Donkeys) by Imayam subtly documents the pains and oppressions faced by marginalized communities in society. This novel, significant in Dalit literature, extensively discusses the complexities of caste discrimination, economic exploitation, and social exclusion. This study focuses on the life struggles of Arogyam, the primary female protagonist in the novel. The professional rituals she encounters, the psychological and physical torments she endures, and the challenges of a woman-led household are examined. Through this, the study brings to light the identities and sufferings of Dalit people from a deep social perspective. This research offers new angles for understanding Dalit life and its literary representations.

Keywords: Dalit Literature, Washerman Community, Social Life, Caste Slavery, Woman-led Household, Physical and Psychological Neglect, Motherhood, Professional Rituals.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இக்கட்டுரை, இமயம் எழுதிய கோவேறு கழுதைகள் நாவலை மையமாகக் கொண்டு, சமூகத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வலிகளையும், அவர்களின் மீதான ஒடுக்குமுறைகளையும் எவ்வாறு நுட்பமாகப் பதிவு செய்கிறது என்பதை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. தலித் இலக்கியப் போக்கில் முக்கியத்துவம் பெறும் இப்புதினம், சாதிப் பாகுபாடு, பொருளாதாரச் சுரண்டல், மற்றும் சமூகப் புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றின் சிக்கல்களை விரிவாக விவாதிக்கிறது. இந்த ஆய்வானது, புதினத்தில் வரும் ஆரோக்கியம் என்ற முதன்மைப் பெண் கதாபாத்திரத்தின் வாழ்வியல் போராட்டங்களை மையப்படுத்துகிறது. அவள் எதிர்கொள்ளும் தொழில்சார் சடங்குகள், உளவியல் மற்றும் உடல்ரீதியான துன்புறுத்தல்கள், மற்றும் பெண் தலைமை தாங்கும் இல்லறத்தின் சவால்கள் ஆகியவை ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. இதன்மூலம், தலித் மக்களின் அடையாளங்களையும், அவர்களின் துயரங்களையும் ஆழமான சமூகப் பார்வையில் இருந்து இந்த ஆய்வு வெளிக்கொணர்கிறது. இந்த ஆய்வு, தலித் வாழ்வியலையும், அதன் இலக்கியப் பதிவுகளையும் புரிந்துகொள்வதற்கான புதிய கோணங்களை முன்வைக்கிறது.

பிரதான சொற்பதங்கள்: தலித் இலக்கியம், சலவைத் தொழிலாளர், சமூக வாழ்க்கை, சாதி அடிமைத்தனம், பெண் வழிநடத்தும் இல்லறம், உடல், உளவியல் புறக்கணிப்பு, தாய்மை, தொழில்சார் சடங்குகள்

தலித் வாழ்வியல்

இந்தச் சமுதாயத்தில் பிறப்பின் அடிப்படையிலான சாதி வேறுபாடுகள் மற்றும் புறக்கணிப்பு போன்ற சமூகச் சூழ்நிலைகள் தலித் இலக்கியம் உருவாகக் காரணமாகின்றன.1 அந்தவகையில் தலித் இலக்கியப் போக்கில் புதினம் என்ற இலக்கிய வடிவம் முக்கியத்துவத்தைப் பெறுகின்றது. தமிழ்ச் சூழலில் தலித்தின் இலக்கியப் பங்களிப்பு பெரும்பான்மையும் நாவல் என்ற வடிவத்தைச் சார்ந்துள்ளது. நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவின் இயல்பு ஒரு வகையில் இதற்குக் காரணமாகிறது. "உயர்சாதி கட்டமைப்பின் கீழ் உருவாகிய அனைத்து கட்டமைப்புகளும அதாவது அவர்களின் நலத்தை முன்னிறுத்தி வடிவமைக்கப்பட்ட அமைப்புகள்—தலித் எழுத்தாளர் எதிர்கொண்டு உடைத்தெற விரும்புகிறார்.2 இதற்கு விவாதங்களை எழுப்புவது அவசியமாகிறது. ஒரு வகையில் நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் வாழ்க்கை சார்ந்த விவாதமாகவே அமைகிறது. "நாவல் என்பது கலைரீதியான ஒரு மாபெரும் விவாதம்" என்ற ஜெயமோகனின் சிந்தனையோடு உடன்பட இயலும். செல்லரித்துப்போன மதிப்பீடுகளை விவாதத்திற்கு உள்ளாக்கும் வசதி நாவல் வடிவில் தாராளமாகவே உள்ளது.3 ''பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் தொழில் சார்ந்துதான், உயர்வு தாழ்வு கற்பிக்கப்பட்டது. பிற்காலத்தில் தொழில் குறித்த முரண்பட்ட விழுமியங்கள் உருவாயின. அந்த அடிப்படையில் சாதியாக மாற்றமடைந்தது. ஆதிக்கச் சாதிகள், தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர் மீது அதிகாரம் செலுத்த தொடங்கினர்.4

சலவைத் தொழில்

வண்ணார் என்ற பட்டியல் சாதி சமூகத்தினர் அடிப்படையில் ''தோபிகள்'' என்று அழைக்கப்படுவர்கள். 'வண்ணார்' என்ற சொல் வீடுகளில் இருந்து துணிகளைச் சேகரித்து அவற்றைத் துவைத்தல், சலவைத் தொழில், துணிக்கு வண்ணம் பூசுதல் போன்ற பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்று குறிக்கிறது.5 வண்ணார் சாதி, முதன்மையாகத் தமிழகத்தில் காணப்படும் ஒரு தமிழ் சாதியாகும். வண்ணார் என்ற சொல் "வண்ணம்" என்ற சொல்லிலிருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பழங்காலத்தில் வண்ணார்கள் கூலி வேலை செய்தவர்கள், 6 எனவே அவர்கள் சமூக–பொருளாதார ரீதியாக பின்தங்கிய நிலையில் வாழ்ந்தனர். தமிழ் இலக்கியத்தில், இமயம் எழுதிய 'கோவேறு கழுதைகள்' (1994) நாவலே, வண்ணார்களின் வாழ்க்கையையும் போராட்டங்களையும் ஆவணப்படுத்திய முதல் நாவலாக இருக்கின்றது. எனவே வண்ணார் சமூகத்தின் அடையாளம், அவர்கள் மேற்கொள்கின்ற பணி மூலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அதாவது வண்ணார்கள் வீடுகளில் நடக்கும் எல்லா நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் வேலை செய்கிறார்கள். திருமண நிகழ்ச்சிக்கு பந்தல் துணிக்கட்டுவது, பெண் ஊர்வலத்தில் தீப்பந்தம் ஏந்தி வருவது, இறப்பு சம்பவம் என்றால் பாடைக் கட்டுவது, பிணத்தைக் குளிப்பாட்டுவது, பாடைக்கு முன் சேலையை விரித்துப் போடுதல், நெய்ப்பந்தம் தயாரித்தல் இவைபோன்ற எல்லாப் பணிகளையும் ஆரோக்கியம் கதாபாத்திரத்தில் வழியே நாவல் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. "தீட்டு" என்ற தர்ம ஒழுக்க வழிமுறைகள், இவர்களைச் சமூகத்திலிருந்து தனிமைப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் தொழிலையே சாதி மையமாக்குகிறது. "தொட்டதும் தீட்டாகும்" என்ற ஊர் மனப்பான்மை இவர்களின் வாழ்க்கையை நிரந்தரச் சிதைவாக மாற்றுகிறது என்பதை நாவலின் வழியே பெறலாம்.

சடங்குகள்

பூப்பு, இறப்புச் சடங்குகளில் துணி எடுத்தல், மாத்துத்துணி விரித்தல் போன்ற, தீட்டு என ஒதுக்கும் அல்லது இழிவு நிலைக்கு ஆளாக்கும். வேலைகளைச் செய்ய வண்ணார்கள் நிர்பந்திக்கப்படுகின்றனர் என்று ஆ.சிவப்பிரமணியன் சுட்டி காட்டுகின்றார். இவர்களின் தொழில் ஒரு பெண் முதலில் பருவமடைந்த பிறகு மாதவிடாய் பட்டைகளைத் துவைப்பது. பிரசவித்த பெண்ணின் ஆடைகள் மற்றும் இறந்தவர்கள் அணியும் ஆடைகள் போன்ற மற்றவர்கள் செய்யாத வேலைகளைச் செய்கிறார்கள். இந்த வேலைகளுக்கும் சடங்குகளுக்கும் அர்த்தங்கள் உள்ளன. அதைச் சமூக மதிப்பளிப்பில்லாமல், கீழ்மட்டச் செயல்களாகக் கருதும் பார்வை நிலவுகிறது. இவர்களது அடையாளங்களையும் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் அடித்தளத்தில் தாழ்த்தப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள்.7 இத்தகைய புறக்கணிப்பும் அவமதிப்பும், கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் ஆரோக்கியத்தின் குடும்ப வாழ்க்கையில் நேரடியாகப் பிரதிபலிக்கின்றன.

கோவேறு கழுதைகள் நாவலில் சமூகப் படிநிலைச் சித்திரம்

இமயத்தின் 'கோவேறு கழுதைகள்' புதினம், தெற்குத் தமிழகத்தின் கிராமப்புற சமூக அமைப்புகளை மையமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. சமூகப் புறக்கணிப்பின் பன்முகக் கூறுகள், தொழில்சார்புகள், மற்றும் அடிமைத்தனச் சூழலில் பிறந்த வாழ்வியல் மரபுகள் போன்றவை இந்நாவலில் ஆழமாக விவாதிக்கப்படுகின்றன. பிழைப்பு ஆதாரங்களைப் பிற சமூகத்தினரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப அமைத்துக் கொண்டு வாழும் பறவண்ணார் சமூகத்தின் வாழ்க்கைச் சூழலை பிரதிநிதியாகக் கொண்டு, இப்புதினம் சமூக அடுக்குகளுக்கிடையிலான உறவுகளை நுணுக்கமாக வெளிப்படுத்துகிறது. சமூக அமைப்பில் பின்தங்கியவர்களாக கருதப்படும் இவர்களது வாழ்விடம், தொழில்கள் மற்றும் சமூக உள்நிலை இவை கட்டுப்பாடுகளால் முடக்கப்பட்டவை. இவர்களது வாழ்வியல், பசி கட்டுப்பாடுகளும் சமூக அடக்குமுறைகளும் இணைந்த ஒரு நிலையாக உருவாகியுள்ளது. இந்தச் சூழ்நிலையில், ஆரோக்கியம் குடும்பத்தில் உள்ள பசியைப் போக்குவதற்காக வீடு வீடாகச் சென்று "அம்மோன் வண்ணாத்தி மவ வந்திருக்கேன், உங்க வண்ணாத்தி மவ வந்திருக்கேன்"8 என்று கூறி, ஊர்சோறு எடுத்து வந்துதான் உண்பார்கள் என்பதை கோவேறு கழுதைகள் நாவழி பெறலாம்.

ஆரோக்கியம் குடும்பத்தையும், சமூகத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு வாழும் முக்கியக் முக்கியக் கதாபாத்திரமாக அமைக்கிறார். கணவன் சவுரி உடல்பிணிகளால் பின்னுக்கு நின்றபோதிலும், ஆரோக்கியம் தான் குடும்பத்தையும் சமூகத் தொடர்புகளையும் வழிநடத்துகிறார். மூத்த மகன் ஜோசப், தாயின் விரோதத்தையும் சமூக அடிமைத்தனத்தையும் வெறுத்து ஊரைவிட்டு வெளியேறுகிறார். மகள் மேரி, கணவனை இழந்தவையாகத் தாயுடன் தங்கியிருக்கிறாள். இளைய மகன் பீட்டரும் ஊரைவிட்டு அகன்றிருந்தாலும், தாயின் வாழ்க்கை அவனைப் பற்றிய புண்பாட்டோடும் எதிர்பார்ப்போடும் தொடர்கிறது.

ஆரோக்கியம், பிறந்த மண்ணை விட்டுப் பிரிய மனம் இயலாமல், கடைசி வரை அதே இடத்தில் வாழ விரும்பும் மனநிலையோடு வாழ்க்கையை நடத்துகிறார். சமூக அழுத்தங்கள், புறக்கணிப்புகள், தொழில்சார் தாழ்வுகள் என அனைத்தையும் தாங்கிக்கொண்டு, குடும்ப உறவுகளுக்காகவும் சமூகத்திற்காகவும் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டிருக்கும் வாழ்க்கைநிலை, ஆரோக்கியத்தின் பாத்திரம் வழியாக மிக நுட்பமாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. இந்த வழியில், 'கோவேறு கழுதைகள்' நாவல் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகங்களின் வலி, அடக்குமுறை, மற்றும் இடமாற்றமற்ற அடையாளங்கள்

ஆகியவற்றை ஆழமாகக் கூறும், சமூக அறக்கோணத்தில் பரிசீலிக்கத் தக்க ஒரு படைப்பாக விளங்குகிறது.

ஆரோக்கியம் வழிநடத்தும் இல்லற வாழ்வின் சமூகப் பரிமாணம்

மனித வாழ்வின் அடித்தளமாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுவது இல்வாழ்வாகும். இல்லற வாழ்க்கை என்பது சுமூகமாக அமைய, அதற்கான பொறுப்பைப் பெருமளவில் பெண்ணே மேற்கொள்கிறாள். குடும்ப உறவுகளைப் பராமரிப்பதும், சகித்துத் தாங்குவதும் ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையில் முக்கியப் பங்கை வகிக்கின்றன. இதைத் தமிழின் அறமூலக் கவிஞர் திருவள்ளுவர் தெளிவாகக் கூறுகிறார்.

"தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

பொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்"9 (குறள் – 56)

இந்தக் குறளில், ஒரு பெண் தன்னைத் தற்காத்து, குடும்பத்தையும் அழியா பொற்காப்பாகப் பாதுகாக்கின்றவளாக வரையறுக்கப்படுகிறாள். இக்கருத்தின் பிரதிபலிப்பே ஆரோக்கியம் என்ற பாத்திரம். கோவேறு கழுதைகள் நாவலில், ஆரோக்கியம் என்பது இல்லத்தையும் ஊரையும் ஒருங்கிணைக்கும் முக்கியத் தூணாக இருப்பவளாகக் காட்சியளிக்கிறாள். "ஆரோக்கியம் இல்லையென்றால் அவள் குடும்பமும் ஊரும் ஓர் அணுவும் அசையாது" என்ற வரிகள், அவளது சமூகப் பங்களிப்பின் ஆழத்தை எடுத்துரைக்கின்றன. மேலும், 'அவள் கோவில் போய்வந்த மறுநாள்தான் ராமசாமியின் அம்மா செத்துப் போனாள். அந்த வாரத்திலேயே மும்முரமாகக் காட்டில் அறுவடையும் தொடங்கி விட்டதால் களம் தூற்றுவதில் மும்முரமாய் இருந்தாள் ஆரோக்கியம். இல்லையென் றால் அவள் குடும்பத்துடன் கோவில் போய்வந்ததை ஒவ்வொரு வீடாகப் போய்ச் சொல்லியிருப்பாள். இல்லையானாலும், அவர்களும் விடாமல் கேட்டுவைப்பார்கள். ஆரோக்கியம் என்ன செய்தாலும் காலனியில் இருக்கும் ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் தெரிந்துவிடும்.'10 போன்ற நிகழ்வுகள், ஆரோக்கியத்தின் செயல்பாடுகள் ஊரின் இயல்பையும் நேரத்தையும் நிர்ணயிக்கின்றதென வர்ணிக்கின்றன. அவ்வாறு, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அவளின் பங்களிப்பு ஒருவித உறவுப்போன்ற இடத்தைப் பெற்றிருப்பதை "ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் அவள் முக்கியமான உறவுக்காரி"11 என்ற வரிகள் உணர்த்துகின்றன. இத்தகைய ஒரு பெண்ணான ஆரோக்கியம், வெறும் இல்ல வாழ்க்கையின் பொறுப்பாளியாக மட்டும் இல்லாமல், சமூக இடைவெளிகளிலும் உறுதியாக நிற்கிறாள். அவளும், அவளது சமூகமும் ஒரு அஞ்சாமை கலந்த நிலையை வெளிக்கொணர்கின்றன. இதனைப் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டி உள்ளார் எழுத்தாளர்.

''வாவுக்கும் அஞ்சவில்ல சாவுக்கும் அஞ்சவில்ல

சமாதிக்கும் அஞ்சவில்ல பாயிம் சனங்களுக்கு அஞ்சுனனே''12

என்ற வரிகள் வண்ணார் சமூகத்தினரின் தைரியத்தையும், எதையும் அஞ்சாத உளவியலைக் கொண்டோராய் அவர்கள் வாழ்க்கையை கட்டமைக்கின்றது. இவை ஆரோக்கியத்தின் உள்மன அழுத்தங்கள், ஊரின் எதிர்மறை நிலைகள் மற்றும் அதன் மீதான அவளது அழுத்தமற்ற தைரியாத்தை உணர்த்துகின்றன.

தாய்மையின் முறிவு

குடும்ப வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சிக்கும், அதன் செல்வாக்கிற்கும் குழந்தைகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றனர். பெற்றோர், தங்கள் பிள்ளைகளில் எதிர்கால நம்பிக்கையையும், சமூக நம்பிக்கையையும் காண விரும்புகிறார்கள். எனினும், பல நேரங்களில் அந்த எதிர்பார்ப்புகள் முறிவைச் சந்திக்கின்றன. இமயத்தின் கோவேறு கழுதைகள் நாவலில், ஆரோக்கியத்தின் தாய்மையின் சோர்வும் ஏமாற்றமும், பெண்ணின் தற்குரலற்ற நிலையை வெளிப்படுத்தும் முக்கியக் கருப்பொருளாக அமைகிறது.

ஆரோக்கியத்தின் மூத்த மகன், தனது மனைவியின் விருப்பத்திற்கிணங்க ஊரை விட்டு வெளியேறுகிறான். இளைய மகன் பீட்டர் கூட, ஊரின் அடக்குமுறைக்கும் சாதி அடிப்படையிலான புறக்கணிப்பிற்கும் இடையில் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாமல், நகரம் நோக்கி பறந்து செல்கிறான். இரு மகன்களும் ஊரை விட்டு சென்றுவிட்ட நிலை, ஆரோக்கியத்தில் உள்வுணர்வு வேதனையை உருவாக்குகிறது.

"பச்சக்கிளி வளர்த்த அது பறக்கயிலே தப்பவிட்டன்.

குஞ்சுக்கிளி வளர்த்தன் அது கூவயிலே தப்பவிட்டன்"13

இந்த உணர்ச்சிப்பூர்வமான சொற்றொடர்கள், வளர்த்த பறவைகள் பறந்துவிட்டன என்பதன் வழியாக, தாயின் ஏமாற்றத்தையும் தனிமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இங்கு, குழந்தைகளை வளர்ப்பது என்பது வெறும் பாச உணர்வல்ல; அது சமூகச் சூழ்நிலையின் மீதான எதிர்வினையாகவும் அமைகிறது. சாதி, பொருளாதாரம் மற்றும் பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறைகளால், குழந்தைகள் தங்கள் பெற்றோர்களிடமிருந்தும் விலகி வாழ வேண்டிய நிலை உருவாகிறது. ஆரோக்கியம், தனது பிள்ளைகள் தன்மீது வைத்திருக்கும் பாசத்தையும், தனக்கு உள்ள மனவலிமையையும் நம்பிக் கொண்டே தாய் என்ற அடையாளத்தைப் பேணுகிறாள். எனினும், அவளது சொற்கள், அந்த நிலை இறுதியில் அழிவை நோக்கிச் செல்கிறது என்பதை எதார்த்தமாக உணர்த்துகின்றன.

முடிவுரை

இமயத்தின் கோவேறு கழுதைகள் நாவல், புறக்கணிக்கப்பட்ட சமூகத்தின் அடிமைத்தன்மையும், வர்க்க பாகுபாடு, சாதி மற்றும் தொழிலியல் அடிப்படையில் துன்புறுத்தப்படும் மக்களின் வாழ்க்கை சிக்கல்களையும் உணர்வுப்பூர்வமாக வெளிப்படுத்துகிறது. இதில், ஆரோக்கியம் எனும் பெண் பாத்திரத்தின் வழியாக, ஒரு தாய், ஒரு மனைவி, ஒரு சமூக உறுப்பினர் என்ற நிலைகளில் ஒரு பெண் எவ்வாறு சகித்துத் தாங்கி, குடும்பத்தையும் சமூகத்தையும் நடத்துகிறாள் என்பதைக் காண முடிகிறது. சாதி அடிப்படையில் உருவான சமூகக் கட்டமைப்புகளால் ஒருவரின் வாழ்க்கை எப்படிக் கட்டுப்படுகிறது என்பதை வெவ்வேறு கோணங்களில் நாவல் சித்தரிக்கிறது. தொழில், உடலியல், மனவியல் மற்றும் உறவியல் அடக்குமுறைகள், சலவைத்தொழிலாளர் சமூகத்திற்கே உரிய சடங்குகள், இவற்றின் தாக்கங்கள் அனைத்தும் ஆரோக்கியத்தின் வாழ்வில் நேரடியான தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. பெண்களின் இல்லறம் சமூகத்தைத் தாங்கும் தூணாக இருப்பதை, அவ்வப்போது அந்தத் தூணின் உள் உடைபாடுகளை இமயம் நுணுக்கமாக வெளிக்கொணர்கிறார். தாய்மையின் கனவுகள் சிதைவடையும் விதமும், பிள்ளைகள் ஊரை விட்டு விலகும் சூழ்நிலையால் உருவாகும் தனிமையும், தாயின் உணர்வு துன்பமாக வாசகர்களை நெகிழ வைக்கிறது. எனவே, கோவேறு கழுதைகள் நாவல், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வலி, எதிர்ப்பு, ஊக்கம், தைரியம், இல்வாழ்வு, சமூகச் சூழ்நிலை, பெண் அடையாளம் போன்றவற்றை ஒட்டுமொத்தமாக வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான சமூகத் தேடல் சான்றாக அமைந்துள்ளது. இது சமூகவியல் மற்றும் இலக்கிய ஆய்வுகளுக்கு ஒரு தாக்கமூட்டும் பாடமாகத் திகழ்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. Kumar, S. (n.d.). Dalit literature: Concept, origin and features. Academia.edu.
2. Raj Kumar. (2020). Review article: Dalit literature and criticism.
3. டாக்டர். அ, சஜன், தலித்தியம் இயக்கமும் இலக்கியமும்,
4. சுப்பிரமணி இரமேஷ், தமிழில் தலித்தியம்,
5. N Vinoth Kumar. (2021, July 1). How female deities helped foster caste violence in TN. The Federal.
6. Thurton. E (1909) Castes and tribes of southern India. Vol. VII, PP. 134-136 Government Press
7. Devasagayaraj, Z., & Arivanandan, M. (2023). The Plight Life Condition of the Puthirai Vannan (a Washer man Community) in Tamil Nadu, Anthropo-Indialogs, 3(2), pp. 125-131.
8. இமையம், கோவேறு கழுதைகள். க்ரியா பதிப்பகம்.
9. திருவள்ளுவர், திருக்குறள், அதிகாரம் பெண் பண்புக்குறைவு, குறள் எண் 561.
10. இமையம், கோவேறு கழுதைகள். க்ரியா பதிப்பகம்.
11. மேலது
12. மேலது
13. மேலது

References

1. Kumar, S. (n.d.). Dalit literature: Concept, origin and features. Academia.edu.
2. Raj Kumar. (2020). Review article: Dalit literature and criticism.
3. Dr. A. Sajan, Dalitism: Movement and Literature.
4. Subramani Ramesh, Dalitism in Tamil.
5. N Vinoth Kumar. (2021, July 1). How female deities helped foster caste violence in TN. The Federal.
6. Thurston, E. (1909). Castes and tribes of southern India. Vol. VII, pp. 134-136. Government Press.
7. Devasagayaraj, Z., & Arivanandan, M. (2023). The Plight Life Condition of the Puthirai Vannan (a Washer man Community) in Tamil Nadu, Anthropo-Indialogs, 3(2), pp. 125-131.
8. Imayam, Koveru Kazhuththaigal (Mules). Cre-A Publishers.
9. Thiruvalluvar, Thirukkural, Chapter: Substandard Womanhood (Kural No. 561).
10. Imayam, Koveru Kazhuththaigal (Mules). Cre-A Publishers.
11. Ibid.
12. Ibid.
13. Ibid.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.

தமிழக வரலாற்றில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு

Tamilaga Varalarril Thaiteyva Valipadu

தே. பெருமாள்[1], முனைவர் வ. கலைஅரசி[2],

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்), தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்பியல் துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் குப்பம், ஆந்திரா - 517426.

2. நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், பதிப்புத்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், சித்தூர் மாவட்டம், ஆந்திரா - 517426.

Perumal D.[1], Dr. V. Kalaiyarasi[2],

1.Research scholar(Full time), Reg.no:2024PHDFTTM05, Department of Tamil Language And Translation studies, Dravidian University, Kuppam-517426, AP, India.

Email: perumalperumal4656@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0009-0000-6709-8514

2.Assistant professor, Publications, Dravidian University, kuppam-517426, AP.

Email: vkarrasidu@gmail.com.

Abstract:

The most ancient form of worship found among the Tamils is the worship of the Mother Goddess. This type of worship has been seen from ancient times to the present. Man began worshipping nature itself. There are many references to this type of worship in Sangam literature. This article aims to examine how this type of worship of the Mother Goddess exists in the history of Tamil Nadu using Tamil literature. It also looks at the remains of the worship of the Mother Goddess of the ancient Tamils. This article uses the historical method approach and the interpretive approach.

Keywords: Kotravai, religion, nature, Sangam literature.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழர்களிடையே காணப்பட்ட மிக தொன்மையான வழிபாடு தாய்தெய்வ வழிபாடு. பண்டைய காலம் முதல் இக்காலம் வரை இவ்வகையான வழிபாடு காணப்பட்டு வருகிறது. மனிதன் இயற்கையிலிருந்தே வழிபாட்டை தொடங்கினான். சங்க இலக்கியங்களில் இத்தைகைய வழிபாட்டிற்கான குறிப்புகள் ஏராளமாக காணப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களை வைத்து இவ்வகையான தாய்தெய்வ வழிபாடு தமிழக வரலாற்றில் எப்படி பரவியுள்ளது என ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. பண்டைய தமிழரின் தாய்தெய்வ வழிபாட்டின் எச்சங்களை காண முயல்கிறது. இக்கட்டுரையில் வரலாற்று முறை அணுகுமுறை மற்றும் விளக்கமுறை அணுகமுறை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: கொற்றவை, சமயம், இயற்கை, சங்க இலக்கியம்

தமிழக வரலாற்றிலும், பண்பாட்டிலும் தாய்தெய்வத்தை வழிபடும் மரபு இன்றளவும் காணப்படுகிறது. பெண் தெய்வங்களை இரண்டு வகையாக பிரிக்கலாம். ஒன்று கன்னித் தெய்வம், மற்றொன்று தாய்தெய்வம். பூப்பெய்திய பருவத்திலோ, அதற்கு பிறகோ இறந்து போனவர்களை கன்னிதெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். சங்க இலக்கியம் முதல் இன்று வரை தாய்தெய்வ வழிபாட்டை பற்றி பேசவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. சோழர்கள் இராஜராஜேஸ்வரியையும், பாண்டியர்கள் மதுரை மீனாட்சி அம்மனையும், தம் தாய்தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தனர்.

மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரத்தில் தாய்தெய்வ வழிபாடு பற்றி முக்கிய குறிப்புகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன. இத்தாய்தெய்வ வழிபாடு பழங்குடி மக்களிடமிருந்தே வந்ததாக பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகிறது. சமண மதத்திலிருந்தும் தாய்தெய்வ வழிபாடு தோன்றியதாக குறிப்புகள் உள்ளன. சமண மதத்தில் இருந்த அம்பிகா என்ற தெய்வ வழிபாட்டை நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களில் இன்று இசக்கியம்மாள் என்ற பெயரில் வணங்கி வருகிறார்கள். கிறித்துவ சமயத்தில் மரியம்மாளையும், வீரமாமுனிவர் கட்டி எழுப்பிய பெரியநாயகி அம்மாளையும் தாய்தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். இராஜராஜசோழன் தஞ்சை பெரிய கோயிலில் பெரியநாயகி என்ற பெயரில் தாய் தெய்வ கோயிலை கட்டியுள்ளார்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள தாய்தெய்வ வழிபாடு பெரும்பாலும் ஆஸ்டிரிக் பழங்குடி மக்களிடமிருந்து வந்தவையே. காடுகெழு செல்வி, கடல்கெழு செல்வி போன்ற சொற்கள் சங்க இலக்கிய பாடல்களில் தாய்தெய்வ வழிபாட்டை குறிக்கின்றன.

கடல்கெழு செல்வி கரை நின்றாங்கு,

நீயே கானல் ஒழிய, யானே

வெறி கொள் பாவையின் பொலிந்த என்

அணி துறந்து,

ஆடு மகள் போலப் பெயர்தல் (அகம்.370)

இப்பாடலில் ‘கடல்கெழு செல்வி’ என்பது நீர் தெய்வமான கன்னியாகுமரி தெய்வத்தை குறிப்பிடுகிறது.

தாய்தெய்வத்தை செல்வி என்ற பெயரிலும் அழைப்பர். செல்வி என்ற சொல் கன்னித்தன்மையை குறிக்கிறது. காடமர் செல்வி என்பதற்கு துர்க்கை எனவும், கானமர் செல்வி என்பதற்கு கொற்றவை என்று பெயர். பழந்தமிழர்கள் கொற்றவையை தாய்தெய்வமாக வணங்கி வந்தனர். அரசர்கள் போருக்கு புறப்படும்பொழுது ‘கொற்றவை’ தெய்வத்தையே வணங்குவர். பண்டைய தமிழர்கள் இயற்கையை வழிப்பட்டதால் தாய்தெய்வத்தின் வாழிடம் காட்டுக்குள் இருந்தது. அதனோடு பழையோள் (முதுகோதை) என்ற தெய்வத்தையும் வழிபட்டு வந்தனர்.

இந்துமத தெய்வங்களாகிய பாரத மாதா, துர்கா, காளி, கருமாரியம்மன், லட்சுமி, மாரியம்மன், பார்வதி, ராதா, ருக்குமணி, சக்தி, சீதா என்பன வைதீக சமய வருகைக்கு பின் உருவான தெய்வங்களாகும். தாய்தெய்வங்கள் பெரும்பாலும் வடக்கு நோக்கியே அமர்ந்திருக்கும். ஏனெனில் பகைவர்கள் வடதிசையிலிருந்தே வருவார்கள் என்பது மரபு.

தாய்தெய்வமாக கருதக்கூடிய மதுரை மீனாட்சியம்மன் பாண்டியர்களின் குலதெய்வமாக இருந்திருக்கலாம். நவராத்திரி திருவிழாவின் எட்டாம் திருநாளில் மீனாட்சிக்கு வேப்பம்பூமாலை சூட்டப்படுகிறது. பாண்டியர்களின் குடிப்பெயர்களில் ஒருவன் பெயர் வேம்பன் என்பதை அறியகூடிய செய்தியே. மீனாட்சியம்மனுக்கு இந்தியாவிலேயே இல்லாத தனிச்சிறப்பு உண்டு. அனைத்து இடங்களிலும் அரசனே ஆளுவான். ஆனால் மதுரையில் மீனாட்சியே அரசியாக மூடிசூட்டப்படுகிறாள்.

காமக்கோட்டம் என்ற சொல்லுக்கு தாய்தெய்வ கோயில் என்று பொருள். சுபலாயங்களில் உள்ள தேவிகோட்டத்தை காமக்கோட்டம் என்பர். அதன் அடிப்படையில், இன்றும் காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோயில் 'காமக்கோட்டம்' என்றே அழைக்கப்படுகிறது. வைதீக சமயம் இதனை 'காமக்கோடி' (காமக்கண்ணி) என பெயர்மாற்றிக் கொண்டது.

தாய்தெய்வங்களாக,

காஞ்சி காமட்சியம்மன் திருநெல்வேலி காந்திமதி அம்மன்

மதுரை மீனாட்சி திருவானைக்கால் அகிலாண்டேஸ்வரி

கோயமுத்தூர் கோனியம்மன் சமயபுரம் மகமாயி

காரைக்குடி கொப்புடையம்மன் திருநெல்வேலி உஞ்சையினி மகாகாளி

திருவாரூர் இரேணுகை அம்மன் திருவொற்றியூர் வட்டப்பாறை அம்மன்

ஆகியன தாய்தெய்வங்களாகும்.

நாட்டுபுற தெய்வங்களாக,

- மாரியம்மன்
- காளியம்மன்
- முத்தாலம்மன்
- சீலைக்காரியம்மன்
- திரௌபதியம்மன்
- நாச்சியம்மன்
- பேச்சியம்மன்
- கண்டியம்மன்
- வீரசின்னம்மாள்
- எல்லையம்மாள்
- அங்காளம்மாள்

போன்ற தெய்வங்களை வணங்கி வருகின்றனர்.

சில தாய் தெய்வங்களை சாதிய அடிப்படையில் வணங்கி வருகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கு பேசும் மக்கள் பங்காரு காமாட்சியையும், நாடார் சமுதாய மக்கள் 'பத்திரக்காளி' அம்மனையும் வணங்குகிறார்கள். வடமாவட்டங்களில் கொங்கு சமுதாயமும் இத்தெய்வத்தை வழிபடுகின்றனர். கம்மாளர் சமுதாயம் (ஆசாரி) காமாட்சியம்மன் தெய்வத்தை குலதெய்வமாக கருதுகின்றனர்.

தீப்பாய்ஞ்சியம்மன், பத்தினியம்மன், மாலையம்மன் போன்ற தெய்வங்களை தமிழக வரலாற்றில் இன்றளவும் வழிபடக்கூடிய நிலை உள்ளது. தீப்பாய்ஞ்சியம்மன், பத்தினியம்மன் தெய்வத்தின் வரலாற்றை காண முயன்றால் தன் கன்னித்தன்மை வெளிப்படுத்தும் வகையில் தீயில் பாஞ்சிய வரலாற்று கதைகள் கிடைக்கின்றன.

தாய்தெய்வ வழிபாடெல்லாம் சமண மதம் எடுத்துவந்த வழிபாடகும். யஷி என்ற பெயரிலே சமணமதம் இவ்வகையான வழிபாட்டை அறிமுகம் செய்கிறது. யஷி என்ற தெய்வம் தமிழகத்தில் இசக்கி, பொன்னி, உலகம்மன் என பெயர் மாற்றம் அடைந்துள்ளது. தமிழர்கள் ஆதிகாலம் முதல் இன்று வரை தாய்தெய்வ வழிபாட்டை கடைபிடித்து வருகிறார்கள். வடமாவட்டத்தில் ஆதிபராசக்தி என்ற பெண்தெய்வத்தை தாய்தெய்வத்தின் மூலம்போல ஏரளாமான பெண்பக்தர்கள் தினமும் வழிபடுகின்றனர்.

இவ்வழிபாட்டில் கங்கை, யமுனை, காவிரி, சரஸ்வதி என பெருநதிகளையும் பெண் தெய்வங்களாக வைத்து வழிபடுகின்றனர். தாய் தெய்வ வழிபாட்டை முன்னிலைப்படுத்த காரணம், பெண்களின் மென்மைத் தன்மை, பாதுகாக்கும் அரண், அடிப்படைத் தேவைகளை பெண்கள் பார்ப்பதால் பெண் தெய்வங்களை மக்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். பழந்தமிழர்கள் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தவர்கள். அவர்கள் காடுகளுக்கு செல்லும்போது தெய்வத்தை வணங்கி செல்வது வழக்கம். வனபேச்சியம்மன் என்ற தாய்தெய்வமும் உண்டு.

"வலை வலந்தன்ன மென்னிழன் மருங்கில்

காடுறை கடவுட் கடன் கழிப்பிய பின்ன" -பொருநாரற்றுப்படை

என்ற வரியில் காட்டில் தங்குகிற தெய்த்தின் பற்றிய செய்தி அறியலாம்.

கண்ணகியையும் தாய்தெய்வமாக வழிபட்டு வருகின்றனர். ஆடிமாதம் வெள்ளிக்கிழமை பதினான்காம் நாள் வருடந்தோறும் கண்ணகி கோயிலில் வழிபடுகின்றனர்.

பைம் பூண் சேஎய் பயந்த மா மோட்டு,

துணங்கை அம் செல்விக்கு அணங்கு -பொருநாரற்றுப்படை

இப்பாடலடிகளில் பார்வதி தேவியை குறிக்கிறது. துணைங்கையர் போன்ற தேவதையாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

தமிழில் முதல் நிகண்டான திவாகர நிகண்டில் தாய்தெய்வத்திற்கான பல பெயர்கள் காணப்படுகிறது.

காடுகாளின் பெயராக மோடி (வயிறு), காரிதாய், கொற்றி, மாரி, சூரி, வடுகி, மூதணங்கு போன்றவையாகும். காளியின் பெயராக சூலி, எண்டோளி, தாருகவி நாசினி, மாதரி, வீரி, கௌரி, மூக்கண்ணி, வைரவி, குமாரி, சாமுண்டி, சண்டிகை, யோகினி, வேதாளி, யாமளை மாகாளி என்பனவாகும். கொற்றவையின் பெயராக ஐயை, கார்த்திகை, கௌரி, துர்க்கை சூலி, மகிடற்காய்ந்தாள், நீலி அந்தரி, கன்னி, குமரி போன்றவையாகும். இவ்வகையான மூன்று தெய்வங்களின் தாய்தெய்வ பெயர்கள் திவாகர நிகண்டில் குறிப்பிடப்படுகிறது. இத்தெய்வங்களின் பெயர்களை பார்க்கும் போது பழங்குடி மக்களின் தாய்தெய்வ பெயர்கள் என தெளிவாக தெரிகிறது.

பழந்தமிழர்கள் வெற்றி பெறும் தெய்வமாக கொற்றவையை கொண்டாடினார்கள். 'வெற்றிவேல் போர்கொற்றவை' என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறுகிறது. கொற்றவை பற்றி செய்திகள் சிலப்பதிகாரம், பெருங்கதை, கலிங்கத்துப்பரணி போன்ற இலக்கியங்களில் குறிப்புகள் உள்ளன. உரோம், எகிப்து போன்ற நாடுகளில் வெற்றிதரும் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு இருந்துள்ளது. இந்த கொற்றவை தெய்வம் மேற்கு ஆசியாவில் இருந்து வந்தது என்ற கருத்தும் நிலவி வருகின்றன.

பாவை நோன்பு தாய்த்தெய்வ வழிபாட்டின் அடிப்படையாகும். இந்த நோன்பு தைத்திங்களளில் நீர்த்துறையில் மூழ்கும் வழக்கம் இருந்தது. ஆனால் தற்சமயம் அந்த நிகழ்வானது மார்கழி மாதத்தில் கொண்டப்படுகிறது. மகளிர் இந்த நோன்பை கொண்டாட முக்கிய காரணம் அவர்களுக்கு நல்ல கணவன் அமைய வேண்டும், மழை பொழிய வேண்டும், நாடு செழிப்பாக வேண்டும் என்பதே இந்த நோன்பின்

அடிப்படை காரணமாகும். நற்றிணை இருபத்திரண்டாம் பாடலில் இவ்வழக்கதிற்கான குறிப்புகள் உள்ளன. இந்த நோன்பை பற்றி வைணவர்கள் திருப்பாவையிலும், சைவர்கள் திருவெம்பாவையிலும் பாடிவுள்ளனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் கொல்லிப்பாவை என்றொரு தெய்வம் காணப்படுகிறது. இதற்கான சான்று,

பெரும் பூண் பொறையன் பேஎம் முதிர் கொல்லிக்
கருங் கட் தெய்வம் குடவரை எழுதிய
நல் இயல் பாவை அன்ன அம் -குறுந்தொகை

இப்பாடலில், கொல்லிமலை குடவரையில் உள்ள கொல்லிப்பாவை தெய்வம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கொல்லிப்பாவை என்ற தெய்வம் கொல்லிமலையில் உள்ள புகழ்பெற்ற தாய்தெய்வம் ஆகும்.

தமிழகத்தில் இன்னொறு மிக முக்கியமான தாய்த்தெய்வ வழிபாடு மூதேவி (கேட்டை) வழிபாடாகும். தமிழகத்தில் மட்டுமே இத்தெய்வ வழிபாடு நடைபெற்றது. வட மாநிலங்களில் இவ்வழிபாடு இல்லை. திவகார நிகண்டில் முகடி, தவ்வை என்றெல்லாம் இத்தெய்வ பெயராக உள்ளது. திருக்குறளிலும் மூதேவி பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன.

இத்தையாக குறிப்புகளை வைத்துப் பார்தால் தமிழக வரலாற்றில் தாய்தெய்வ வழிபாடு மிக முக்கியமான வழிபாடாக இருந்துள்ளது. தமிழக தாய்த்தெய்வ வரலாற்றில் கொற்றவை, பழையோள், ஆரிய தெய்வமான பார்வதி (மலைமகள்) தெய்வகள் முக்கியமான இடத்தை பெற்றுள்ளது. தமிழர் வாழ்வில் பெண்மையை போற்றும் வகையில் இத்தாய்தெய்வ வழிபாடு தாய்வழிச்சமூகத்தின் மூலம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தி உள்ளது.

பார்வை நூல்கள்:

1. தமிழ் இலக்கியத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, பி.எல்.சாமி நான்காம் பதிப்பு 1986
2. நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, டாக்டர் ச. சுக்திவேல், முதல் பதிப்பு 1983
3. தெய்வம் என்பதோர், தொ.பரமசிவன் 2006

Reference Books:

1. Worship of the Mother Goddess in Tamil Literature, P.L. Saami, Fourth Edition 1986
2. Folklore Studies, Dr. S. Sukthivel, First Edition 1983
3. Deivam Enpathor, Th. Paramasivan 2006

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

tamilmanam

சித்தர்களின் மெய்ஞான - விஞ்ஞான அறிவு

The True Knowledge of The Siddhas Scientific Knowledge

முனைவர் வ. கலையரசி,

உதவிப் பேராசிரியர், பதிப்புத் துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம்,

குப்பம், ஆந்திரா -517426

Dr. V. kalaiyarasi,
Assistant professor, Publications, Dravidian University, kuppam-517426, AP.
Email: vkarrasidu@gmail.com. ORCiD:

.

Abstract:

The tradition of Siddhas emerged in the medieval period of the historical region of Tamil Nadu. These Siddhas excelled in Siddha medicine. They paved a solid path for the soul and penance. Siddhas were seen in three categories as Sanmarkachiddhas, Gnana Siddhas, and Gaya Siddhas. At that time, Siddhas were the ones who contributed to the development of science and the field of science. They were the ones who discovered medicines suitable for diseases. This article aims to explain how the true knowledge and scientific knowledge of the Siddhas was found in the medieval period as they discovered the methods for living a long life in this world.

Keywords: Philosophy, Medicine, Science.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தமிழக வரலாற்றுப் பகுதியின் இடைக்காலத்தில் சித்தர்களின் மரபு தோன்றிற்று. இச்சித்தர்கள் சித்த மருத்துவத்தில் சிறந்து விளங்கி வந்தார்கள். உள்ளத்துக்கும், தவத்திற்கும் உறுதியான பாதையை வகுத்தார்கள். சித்தர்கள் மூன்று பிரிவுகளாக சன்மார்க்கச்சித்தர்கள், ஞான சித்தர்கள், காயச் சித்தர்கள் என காணப்பட்டனர். அக்காலத்தில் விஞ்ஞான வளர்ச்சியிலும், அறிவியல் துறையிலும் ஞானத்ததை பதித்தவர்கள் சித்தர்கள். திணைகளுக்கு ஏற்ற மருந்துகளை கண்டறிந்தவர்கள். இவ்வுலகில் நீண்ட காலம் வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளை இடைக்காலத்திலே கண்டறிந்ததால் சித்தர்களின் மெய்ஞான – விஞ்ஞான அறிவு எவ்வாறு காணப்பட்டது என்பதை விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: தத்துவம், மருத்துவம், விஞ்ஞானம்

அறிமுகம்:

சித்தர்கள் என்பவர் சித்திகளைப் பெற்றுவர்கள். தம்முடைய தவ வலிமையால் குண்டலினி சக்தியைப் பெற்று ஞானிகளாக உடலுக்கும், உள்ளத்துக்கும் மருத்துவம் செய்தவர்கள் சித்தர்கள். அதனால் தான் தமிழ் மருத்துவம் சித்தர்கள் பெயரால் சித்த மருத்துவம் என குறிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் நீண்ட காலம் வாழ்ந்தவர்களாகவும், பரந்துபட்ட இவ்உடலையும் கண்டவர்கள். சித்தர்கள் எண்ணற்றவர்கள் இருந்தாலும், அவர்களுள் பதினெட்டு(18) சித்தர்கள் மட்டும் மிகவும் சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகின்றனர். அவ்வகையில் சித்தர்களின் மெய்ஞான-விஞ்ஞான அறிவு பற்றி இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

சித்தர்கள் இயல்பு:

சித்தர்கள் பல்வேறு மூலிகை மருந்துகளை நமக்குக் கொடுத்துள்ளனர். தீர்க்கவே முடியாது என்று சொல்லப்படுகின்ற பல நோய்களைத் தீர்த்து வைத்த பெருமை சித்தர்களையேச் சாரும். யோகா, குண்டலினி போன்ற கலைகளின் ஞானமுள்ளவர்களாகவும் விளங்கினர். அதுமட்டுமின்றி கடவுள் மீது நம்பிக்கையும், பக்தியும் உடையவர்களாக கொல்லிமலை, சதுரகிரி போன்ற பல இடங்களில் வாழ்ந்து

மறைந்துள்ளனர். மனித குலம் தழைக்க பல விதமான மூலிகை குறிப்புகளை பிறருக்கு உபதேசித்து மட்டுமின்றி ஓலைச் சுவடிகளில் எழுதியும் வைத்துச் சென்றுள்ளனர்.

நீண்ட நாட்கள் வாழவைக்கும் மூலிகைகளையும் இளமையோடு இருப்பதற்கான மூலிகைகளை கண்டறிந்து அவற்றை உண்டு பல ஆண்டுகள் ஆரோக்கியமாக வாழ்ந்து மறைந்துள்ளனர். இவர்கள் மறைந்து ஜீவ சமாதி ஆகினாலும் இன்னும் தன்னை நம்பி வருகின்ற பக்தர்களுக்கு அருவாக உதவி வருகின்றனர். சித்தர்கள் எண்ணற்றோர் இருந்தாலும் அவர்களும் 18 சித்தர்களே குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

'சித்தர்கள்' என்ற சொல்லுக்கு சித்தி பெற்றவர் என்பது பொருள் இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராமணயம், பிரத்தியாகாரம், தாரனை, தியானம், சமாதி, முதலிய எட்டுவகையான யோகங்கள் மூலம் எண் பெரும் சித்திகளைப் பெற்றவர்கள் சித்தர்கள்.

தலையாய சித்தர்கள்

முதன்மைச் சித்தராக சிவன் கருதப்படுகிறார். 18பேர் தலையாய சித்தர்கள். அவர்கள் முறையே திருமூலர், இராமதேவன சித்தர், அகத்தியர், இடைக்காடர், தன்வந்திரி, வால்மீகி, கமலமுனி, போகர், மச்சமுமனி, கொங்கணர், பதஞ்சலி, நந்திதேவர், போதகுரு, பாம்பாட்டி சித்தர், சட்டைமுனி, சுந்தானந்தர், குதம்பைச் சித்தர், கோரக்கர் போன்றவர்கள்.

சித்தர்களின் பிரிவுகள்

சித்தர்கள் தாங்கள் பின்பற்றிய கொள்கைகளைப் பொறுத்து மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப் பெறுகின்றனர். அவை சன் மார்க்கச்சித்தர்கள் திருமூலர், போகர் இரண்டாவது பிரிவாக ஞானச் சித்தர்கள் அவர்கள் பட்டினத்தார், பத்திரக்கிரியார், சிவவாக்கியார், பாம்பாட்டிச் சித்தர், அகப்பேய்ச் சித்தர், குதம்பைச் சித்தர், அழுகண்ணர். இடைக்காட்டுச் சித்தர். மூன்றாவது பிரிவாக காயச் சித்தர்கள் கோரக்கர், கருவூர்ச் சித்தர், மச்சமுனி, சட்டமுனி, சுத்தானந்தர், உலோமுனி போன்றவர்கள். இவ்வாறு மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்து சித்தர்கள் பணிகளைச் செய்திருக்கின்றனர்.

அறிவியல் அறிவு

சித்தர்கள் தொடாத எல்லைகளே இல்லை என்று சொல்லலாம். விண் அறிவியல், அணு அறிவியல், மருந்துவ அறிவியல், ஐந்திணை அறிவியல், கால ஒழுக்கம் போன்ற பல்துறை அறிவியல் ஆய்வுகளை ஓலைச்சுவடிகளாக, கல்வெட்டுகளாக, ஏட்டுப்பிரதிகளாக நமக்கு தந்துள்ளனர். பெரும் பொருள் செலவு செய்து நீண்ட காலம் ஆய்வு செய்து நாம் தற்போது கண்டறிந்த அறிவியல் வளர்ச்சியினை எல்லாம் சித்தர்கள் தம்முடைய மெய்ஞ்ஞானத்தால் உணர்ந்து பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கணித்துக் கூறும் அறிவைப் பெற்றிருந்தனர்.

சித்தர்கள் பண்டைத் தமிழகத்தின் அறிவியலாளர்கள் அவர்கள் வானியல், மருத்துவம், வேதியியல், ஆகிய துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். 96வகையான உடல் தத்துவங்களாகப் பிரித்து மனித உடற்கூறியலை (Human Anctomy) ஆராய்ந்தனர்.

மனிதர்களுக்கு ஏற்படும் நோய்களை பலவாறு வரையறுத்தனர். நோயியல் துறையில் மிக ஆழமான ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டனர். இந்த நோய்களை மூன்று வகையாக வகைப்படுத்தினர்.

உலக மக்களை நல்வழியில் அழைத்துச் செல்வதற்கு, மக்களின் மன இருளைப் போக்குவதற்கு பல சிந்தனைகளை சித்தர்கள் வாரி வழங்கியுள்ளர். இவர்கள் காடுகள், மலைகள், குகை போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்ததால் மலைப் பகுதிகளில் உள்ள மூலிகைகளை எடுத்து ஆராய்ந்து எத்தகைய நோய்களை குணப்படுத்தும் என்பதைக் கண்டறிந்தனர்.

சித்தர்கள் மெய்ஞானத்தில் வல்லவர்களாகவும், அரிய மருந்துகளை அறிந்தவர்களாகவும், இறப்பைவென்று கூடுவிட்டு கூடு பாயும் வல்லமை உடையவர்களாகவும் உள்ளனர் என்பன,

"செத்தவர் தம்மை எழுப்பத் தருகின்ற
சித்தர் பிறந்த தமிழ்நாடு"

எனப் பாரதியாரும் பாராட்டிவுள்ளார்.

அணு என்ற மூலக்கூறு பற்றி திருமூலர் அணுகுமுறையில் இன்றைய விஞ்ஞானம் அன்றைய மெய்ஞ்ஞான ஆய்வாக இருப்பதைக் காணலாம்.

"அணுவில் அணுவினை ஆதிப்பிரானை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரம் கூறியிட்டு
அணுவில் அணுவினை அணுகவல்லார்கட்டு
அணுவில் அணுவை அணுகலும் ஆமே"

என்று கூறியுள்ளார்.

நாடியை உணரும் முறை

நாடியை உணருவதற்குச் சுட்டுவிரல், கட்டைவிரல், மோதிரவிரல் ஆகிய மூன்றையும் பயன்படுத்தி வாயு, பித்தம், சளி ஆகியவை கணிக்கப்பட்டன. ஆண்களுக்கு வலது கையும், பெண்களுக்கு இடதுகையும் பிடித்து பூதநாடி, குருநாடி இரண்டையும் அறிந்திருந்தனர். மூளைக்கோளாறு, மனவியாதி போன்றவற்றிற்கு பூதநாடியும், சிக்கலான பிற வியாதிகளைக் கண்டுபிடிக்க குருநாடியும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

விஞ்ஞானம்- மெய்ஞ்ஞானம்

அணு என்ற மூலக்கூறு பற்றி திருமூலரின் அணுகுமுறை இன்றைய விஞ்ஞானம் அன்றைய மெய்ஞ்ஞான ஆய்வாக இருப்பதைக் காணலாம்.

"அணுவில் அணுவினை ஆதிப்பிரானை
அணுவில் அணுவினை ஆயிரம் கூறியிட்டு
அணுவில் அணுவினை அணுகவல்லார்கட்டு
அணுவில் அணுவை அணுகலும் ஆமே"

நுண்ணிய சக்தியின் ரூபமாக இருக்கும் சிவமானது. குணம் மாறாமல் இருக்கும் மிக மிகச் சிறிய நுணுக்கமாக இருக்கும். ஓரணுவை பத்துக்கோடி பாகங்களாகப் பிரிந்து பெரிதாக இருக்கும்.

"விஞ்ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானத்தின் மூலம் ஒன்று தான்"

விஞ்ஞானம் மானுடத்தின் தேவையை வெளியிலிருந்து பெறுகிறது. சித்த மெய்ஞ்ஞானம் மானுடத்தின் உள் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறது.

மருத்தியலில் சித்தர்கள்

"மேதிகன மத்திச்சுர மேக கூடிய சீத
பேதியதி சாரம் பித்திருமலாகிய நோய்
தன தனிக்கும் போகக்கு மனந்தளிக்கும்"

நீரிழிவு நோயாளிகளுக்கு பல்வேறு மருந்துகளை நாம் கொடுக்கின்றோம். முளைகட்டிய வெந்தயத்தை உட்கொண்டு வந்தால் நீரிழிவு நோய் குணமாகும் என்கிறார்கள். முளைகட்டி வெந்தயமானது இரத்தத்தில் உள்ள குளுக்கோசை கட்டுபடுத்துகிறது என்கிற அறிவியல் உண்மையை ஆன்மீக பொக்கிஷங்களாகச் சித்தர்கள் கூறி உள்ளர்.

அதுமட்டுமன்றி ஐன்ஸ்டீனையும் கடந்து சிந்தித்தவர்கள் சித்தர்கள்,

"இல்லை இல்லை என்று இயம்புகின்ற ஏழைகாள்
இல்லை என்று நின்றதொன்றை இல்லை என்னலாகுமோ
இல்லை அல்ல ஒன்றும் அல்ல இரண்டும் ஒன்றி நின்றதை
ஏல்லை கண்டு கொண்ட பேர் இனி பிறப்பது இல்லையே"

அதாவது அந்தக்காலத்தில் சுவர்க்கடிகாரமாது இரண்டு பெண்டுலங்களைக் கொண்டிருக்கும். அவை கடிகாரத்தின் இருக்குமிடம் சென்று மீண்டும் வந்து சேரும். அவ்வாறு அவை இருமுனைகளும் செல்லும்போது சற்று நின்று மீண்டும் திரும்பும். அவ்வாறு நிற்கின்ற நேரத்தைக் கணக்கிட முடியாது. அது ஒரு விநாடிக்கும் குறைவாக இருக்கும். அதே போல் தான் மனிதன் உள்ளே இருக்கும் மூச்சுக்காற்றும் ஒரு விநாடிக்குக் குறைவான நேரத்தில் வெளி மூச்சாக மாறி வெளியேறுகிறது என்று அன்றே சித்தர்கள்

கூறியிருக்கிறார்கள். அறிவியலைக் கடந்து அறிவியலுக்கு அப்பாற்பட்டு ஆன்மீகமாகக் கருத்துக்களைச் சித்தர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்கள்.

"உடம்பு உயிர் எடுத்ததோ உயிர் உடம்பு எடுத்ததோ
உடம்பு உயிர் எடுத்தபோது உருவம் ஏது செப்புவீர்
உடம்பு உயிர் எடுத்தபோது உயிர் இறப்பது இல்லையே
உடம்பு மெய் மறந்துகண்டு உணர்ந்து ஞானம் ஓதுமே"

உடம்பு முதலில் உயிரைக் கொண்டதா? இல்லை உயிர் முதலில் உடம்பைக் கொண்டதா? என்பது இன்றும் அறிவியல் உலகிற்குப் புதிரான ஒன்று. உடம்பை மறந்து மெய் உணர்வில் நின்று அந்த ஞானத்தால்; தெளிந்தால் தான்; அது புரியும் என்கிறது சித்தம்.

ஐந்திணை மருத்துவம்

தாங்கள் வசிக்கும் இடங்களில் கிடைக்கின்ற உணவு, நீர் மட்டுமே அருந்த வேண்டும். அதற்கேற்ப நமது இயல்பும் இருக்கும் என்று சித்தர்கள் கூறியுள்ளனர். அதன்படி குறிஞ்சி போன்ற மலைப் பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் கிழங்குகளையும், முல்லை, போன்ற காட்டுப் பகுதிகளில் இருப்பவர்கள் பழங்களையும், மருதம் போன்ற வயல் பகுதிகளில் வசிப்பவர்கள் விவசாயம் செய்து கிடைக்கும் தாணியங்களையும், நெய்தல் என்ற கடல் சார்ந்த பகுதிகளில் வசிப்பர்கள் மீன், நண்டு ஆகியவற்றை உண்ண வேண்டும். பாலை நிலம் மனிதர்கள் வசிக்க உகந்தது அல்ல என்பதை பின்வரும் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"குறிஞ்சி வருநிலத்திற்கு கொற்றடுணடிந்தம்
முல்லை நிலத்தயமே முறிநிறை மேனினுமவ்
மருதநிலம் நன்னீர் வளருமான்றைக் கொண்டே
நெய்தனிது மேலுப்பை நீங்கா துளினுமது
பாலை நிலம் போற் படலைப் பிறப்பிக்க"

பதார்த்த குணசிந்தாமணி பாடலில் தெளிவாக உணரலாம். நாம் வசிக்கும் இடத்திற்கு ஏற்ற மாறுபாடில்லாத உணவை உட்கொள்வதே சிறப்பு. அதுபோல் இளவேனில், முதுவேனில், முன்பனி, பின்பனி, கார் காலம் மற்றும் கூதிர் காலம் போன்ற ஆறு காலங்களிலும் என்ன உணவுகளை உட்கொள்ள வேண்டும் என்ற செய்தியை இறையனார் அகப்பொருள் சூத்திரமும் விளக்குகிறது.

நீர் மருத்துவம்

நீரைப் பாதுகாக்கும் வழிகளையும், நீரின் குணத்தையும், அதைப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் சித்தர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

"ஆற்றுத் தண்ணீர்க்கு கழருண்டாம்
அடைந்த அணைக்கு மதேகாமாம்
தூற்றி மாறி மெய்யிருகும்
துலையாக் கிணறே கயந்திரட்டும்"

பதார்த்த குண சிந்தாமணி என்ற நூலில் தேரையர் நீரின் தன்மை, தீரும் நோய்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். நோயில்லாமல் வாழ வேண்டுமானால், மலம், சிறுநீரை அடக்காமலும், காம இச்சைகளை பெருக்காமலும், நீரை கொதிக்க வைத்தும், மோர் நீர் சேர்ந்தும் நெய்யை உருக்கியும் உண்பவர்களை நோய் அணுகாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அதுமட்டுமன்றி, ஆறு மாதங்களுக்கு ஒருமுறை வாந்தியும், நான்கு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை பேதியும், ஒன்றரை மாதத்திற்கு ஒரு முறை மூக்கில் மருந்தும், வாரம் ஒரு முறை நகம் வெட்டுதல் மற்றும் சவரமும், நான்கு நாட்களுக்கு ஒரு முறை கண்ணில் மையும் இடுவதால் இளமையை தக்க வைக்கலாம் என தேரையர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

முடிவுரை

சித்தர்கள் ஆன்மீகத்தில் ஒலித்து வைத்துள்ள தகவல்கள் நம்மையே வியக்கய வைக்கின்றன. இன்றைய அறிவியலுக்கு அடித்தளமிட்டவர்கள் சித்தர்களே. சித்தர்கள் ஆழ்ந்த ஞனாம் கொண்டவர்கள்.

நடக்கப்போகும் நிகழ்வுகளை முன்பே கண்டு உணரக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர்கள். இயற்கையில் காணும் நிலைகளை அவர்கள் நமது உடலிலும் உணர்ந்தவர்கள். “வெளியே உலாவும் காற்று நமது உடலிலும் உலாவுகிறது. வெளியே காணும் வெப்பம் நமது உடலையும் பாதிக்கக் கூடியது. வெளியே உணரும் குளிர்ச்சி, நமது உடலிலும் கபமாகத் தோன்றக் கூடியது” என்ற தத்துவங்களை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்.

சித்தர்கள் மக்களுக்கு வாழ்வியல் கருத்துக்களைக் கூறுவதோடு மட்டுமல்லாமல், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிகழ்வுகளையும் தங்கள் பாடல்களில் கூறியுள்ளனர். “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்பதில் சித்தர்கள் உறுதியாக இருந்தனர். சித்தர்கள் தத்துவங்களைச் சொல்லியிருந்தாலும் நடைமுறைக்குத் தேவையான பாமர மக்கள் அனுசரித்துப் பயன்பெறக்கூடிய பல தகவல்களையும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். எனவேதான் சித்தர்கள் தற்காலத்திலும் கட்சும சரீதத்தில் வாழ்ந்து வேண்டுவோருக்கு உதவிகளைப் புரிந்து வருகின்றனர் என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்து வருகிறது.

பார்வை நூல்கள்:

1. சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞான - தத்துவம் - சாமி சிதம்பரணார்.
2. சித்தர்கள் கைகண்ட மருந்து - வி. பலராமய்யா.
3. சித்தர் தத்துவம் - வி. பலராமய்யா.
4. பதினெட்டு சித்தர்களின் முக்கிய பாடல்களும் விளக்கங்களும் - தமிழ்ப்பிரியன்.

Reference books:

1. Science and Philosophy as Seen by the Siddhas - Sami Chithambaranar.
2. Medicine as Seen by the Siddhas - V. Balaramaiah.
3. Philosophy of the Siddhas - V. Balaramaiah.
4. Important Songs and Explanations of the Eighteen Siddhas - Tamilpriyan.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam

ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபும் வாழ்வியல் விழுமியங்களும்
The Tradition of Ainkurunuru's Akattinai and its Life Values

வா. கிருஷ்ணபிரியா எம்.ஏ, எம்.ஃபில், பி.எட்,
தமிழ் ஆசிரியை, எஸ்.என்.எஸ். அகாடமி, கோயமுத்தூர்- 29
V. Krishnapriya, M.A, M.Phil, B.Ed
Tamil Teacher, SNS Academy, Coimbatore - 29
Email: krishnapriya15tamil@gmail.com, ORCiD:

.

Abstract:

This study explores the expression of Akattinai concepts in the Sangam-era literary work Ainkurunuru. Akattinai represents the emotional and inner world of humans, depicting feelings such as love, separation, sorrow, joy, modesty, and affection, often in harmony with nature. The five classical landscapes Thinai, Kurinji, Mullai, Marutham, Neithal, and Palai—are central to these depictions. Moreover, the text emphasizes themes such as the dignity of labor, domestic virtues of women, maternal affection, the wisdom of caretakers, and social customs, thereby broadening the scope of Akattinai. Human life is portrayed through interactions with living beings and natural symbols, providing a rich and nuanced understanding of personal and social experiences. Consequently, Ainkurunuru is considered a seminal work that not only showcases the richness of the Akattinai tradition but also reflects the depth and values of Sangam culture. This study aims to examine these dimensions in detail.

Keywords: Akattinai, Purattinai, Marriage Ceremony, Erumaipathu, Sangam Literary Tradition, Tolkappiyam, Natural Symbols.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

சங்ககால இலக்கியமான ஐங்குறுநூறு நூலில் அகத்திணைச் சிந்தனைகளின் வெளிப்பாட்டை ஆராய்கிறது. அகத்திணை என்பது மனித மனத்தின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாகும். அன்பு, பிரிவு, துயரம், மகிழ்ச்சி, நாணம், பாசம் போன்ற உணர்வுகள் இயற்கையோடு இணைந்து சித்தரிக்கப்படுகின்றன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்திணைகளும் இந்நூலில் இடம்பெறுகின்றன. மேலும், உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு, தாயின் பாசம், செவிலியின் அறிவுரை, சமூக மரபுகள் போன்றவை அகத்திணையின் பரிமாணங்களை விரிவாக்குகின்றன. மனித வாழ்க்கை அஃறிணை உயிர்கள் மற்றும் இயற்கைச் சின்னங்களின் மூலம் வெளிப்படுகிறது. ஆகவே, ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபின் செறிவையும் சங்க பண்பாட்டின் ஆழத்தையும் வெளிப்படுத்தும் முக்கிய நூலாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைக் குறித்து ஆய்வதே இங்கு நோக்கமாக அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: அகத்திணை, புறத்திணை, மணச்சடங்கு, எருமைப்பத்து, சங்க இலக்கிய மரபு, தொல்காப்பியம, இயற்கைச் சின்னங்கள்.

முன்னுரை:

தமிழ் இலக்கியத்தின் பொற்காலமாகச் சங்ககாலம் போற்றப்படுகிறது. அக்காலத்து நூல்கள் தமிழர்களின் பண்பாட்டு வாழ்வையும், இயற்கையோடு இணைந்த மனப்பான்மையையும்

சித்தரிக்கின்றன. சங்ககால நூல்களில் ஒன்றான ஐங்குறுநூறு, ஐந்நூறு பாடல்கள் கொண்ட தொகுப்பு எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் பாடல்கள் பெரும்பாலும் அகத்திணைச் சிந்தனைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. தலைவன்–தலைவி உறவு, தோழியின் நட்பு, தாயின் பாசம், செவிலியின் அறிவுரை, உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு ஆகியவை அகத்திணையின் சாரமாக விளங்குகின்றன. அதனைக் குறித்து இங்கு காண்போம்.

அகத்திணையின் இயல்புகள்:

அகம் என்பது மனித மனம், அதிலுள்ள அன்பு, பாசம், துன்பம், பிரிவு, மகிழ்ச்சி போன்ற உணர்ச்சிகள். தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட ஐந்திணைகள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை அனைத்தும் ஐங்குறுநூற்றிலும் பிரதிபலிக்கின்றன. இல்லறம் என்னும் நல்லற நெறியில் தன் மனைவியுடன் கட்டுபாட்டுடன் வாழ வேண்டியத் தலைவன், அதனைத் தவறி அறநெறியில்லாத பரத்தையோடு வாழ்ந்தான். இதனை,

“மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றும்
துறை கேழ் கொடுமை நாணி” (ஐங்.11:1–2)

எனும் பாடலின் வழி, தலைவனின் தவறான செயல், அவனது விலகல், தலைவியின் மனவேதனை ஆகியவை வயல், வேழம் போன்ற இயற்கைச் சின்னங்கள் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. இதுவே அகத்திணையின் நுட்பம் என அறிய முடிகின்றது.

இயற்கையோடு இணைந்த மனம்:

ஐங்குறுநூற்றில் மனித மனம் இயற்கையின் மொழியில்தான் பேசுகிறது. காதல் சுழலும் அலைபோலச் சொல்லப்படுகிறது. இதனை,

“உரவுக்கடல் ஒலித்திரை போல
இரவிநாலும் துயிலறியேனே” (ஐங்.172:3–4)

எனும் பாடலின் மூலமாக, காதலியின் பிரிவு துயரத்தைக் கடலலையை உவமையாகக் கொண்டு கூறுவதைஅறிய முடிகின்றது.

காதலின் பெருமை கடலைவிட அதிகம் இதனை,

“கடல் அணிந்து அன்று அவர் ஊரே
கடலினும் பெரிது எமக்கு அவருடை நட்பே” (ஐங்.184:3–4)

எனும் பாடலின் வழி, காதலின் பரிமாணம் இயற்கையை விடப் பெரியது என்பதை அறிய முடிகிறது. தலைவியின் மகிழ்ச்சி, இயற்கை மணத்துடன் இணைகிறது. என்பதை,

“வண்டு தாது ஊதத் தேரை தெவிட்டத்
தண்கமழ் புறவின் முல்லை மலர
இன்புறுத் தன்று பொழுதே...” (ஐங்.494)

Tamilmanam

எனும் பாடலின் வழி, முல்லை மலரின் மணம், வண்டின் இசை, புறாவின் அழகு இவை அனைத்தும் தலைவியின் உள் மகிழ்ச்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

உழைப்பின் மகத்துவம்:

சங்க மக்கள் உழைப்பை உயர்ந்த பண்பாகக் கொண்டனர். ஐங்குறுநூற்றிலும் உழைப்பு, சமூக நலம், வளம் ஆகியவை சிறப்பாக வருணிக்கப்படுகின்றன என்பதை,

பயிரிடுதல் மற்றும் அறுவடை:

"விளைக வயலே! வருக இரவலர்
பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்தல் நிகர்க்கும்
தண்துறை ஊரன் கேண்மை
வழி வழிச் சிறக்க எனவேட்டேமே" (ஐங்.2)

எனும் பாடலின் வழி, வயல் மகிழ்ச்சி கொண்டு இரவலரை வரவேற்கிறது. உழைப்பின் பலன் அனைவருக்கும் பயன்பட வேண்டும் எனக் கூறப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

உழவனின் மகத்துவம்:

"பால்பல ஊறுக பகடுபல சிறக்க
வித்திய உழவர் நெல்லொடு பெயரும்
பூக்களும் ஊரன் தன்மனை
வாழ்க்கை பொலிக" (ஐங்.3)

எனும் பாடலின் வழி, உழவர் உழைத்ததால், ஊர் வாழ்வும் வளமும் மலர்கின்றன எனக் காட்டப்படுவதை அறிய முடிகின்றது.

பெண்களின் இடம் — தாய், தலைவி, செவிலி:

ஐங்குறுநூற்றில் பெண்களுக்கு உயர்ந்த இடம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை,

தாயின் பாசம் :

"மறுவில் தூவிச் சிறுகருங் காக்கை
அன்புடை மரபினின் கிளையோடு ஆரப்..." (ஐங்.391)

எனும் பாடலின் வழி, மகள் பிரிவால் தாய் வருந்துவதை, பறவையின் கிளை பிரிவுடன் ஒப்பிட்டு சொல்கிறது என்னும் கருத்தை அறிய முடிகின்றது.

செவிலி அறிவுரை :

செவிலி தலைவியை வழிநடத்தும் சமூக அறிவுரையாளர் என்பதை,

"மாதர் உண்கண் மகன்விளை யாடக்
காதலித் தழிஇ இனிது இருந்தனனே..." (ஐங்.406)

எனும் பாடலின் வழி, குடும்ப மகிழ்ச்சியைப் பேணும் செவிலியின் பங்கு வலியுறுத்தப்படுகிறது என்பதை அறிய முடிகின்றது.

தலைவி :

தலைவி இல்லற மாண்பின் சின்னம். அவளது நாணம், அன்பு ஆகியவை சமூக வாழ்வின் அடிப்படை . இதனை,

"அன்னாய் வாழி! வேண்டு அன்னைநம் படப்பைத்..." (ஐங்.203)

எனும் பாடலின் வழி, அறிய முடிகின்றது.

அஃறிணை உயிர்களின் பங்கு:

ஐங்குறுநூற்றில் மனிதரல்லாத உயிர்களும் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்றன. அவை மனித வாழ்க்கைச் சிந்தனைகளுக்கு உவமையாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

முதலைக் காட்சி:

"தாய் சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் களவனொடு
பிள்ளை தின்னும் முதலை" (ஐங்.24:1–2)

எனும் பாடலின் வழி, முதலைப் போல சிலர் கயமை செய்யும் உண்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது என்பதையும் எருமை, நண்டு போன்றவையும் உவமைகளாக வருவது, மனிதனின் குணங்களை விளக்குகிறது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

மரபுகள் மற்றும் சடங்குகள்:

ஐங்குறுநூற்றில் மணமுறைகள், மலரணிதல், கையுறை, நாணி கண்புதைத்தல் போன்ற பல பழக்கவழக்கங்கள் இடம்பெறுகின்றன என்பதை,

"எரிமருள் வேங்கை இருந்த தோகை
இழையணி மடந்தையில் தோன்றும் நாட!" (ஐங்.294)

எனும் பாடலின் வழி, சமூக மரபுகளும் அகப்பாடல்களின் ஒரு பகுதியாகின்றன என்பதை அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை:

ஐங்குறுநூறு அகத்திணை மரபின் ஆழ்மனதையும் ஆன்மீகத் தன்மையையும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் சங்க இலக்கிய நூல். இதில் இயற்கை உவமைகள், உழைப்பின் மகத்துவம், பெண்களின் இல்லற மாண்பு, அஃறிணை உயிர்களின் பங்களிப்பு எனப் பல அம்சங்கள் பாடல்களின் வாயிலாக நமக்கு கிடைக்கின்றன. மேலே இணைக்கப்பட்ட பாடல்கள் அவற்றின் உணர்ச்சிமிகு பொருள் மற்றும் சமூகப் பயனை ஆய்ந்தே தருகின்றன. இத்தகைய பாடல்களைப் பொருந்தி ஆராய்வது ஐங்குறுநூறின் அகத்திணை மரபை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள வழியமைக்கும். எல்லாவற்றையும் இணைத்து, "அகத்திணை மரபின் செறிவான வடிவம்" என்றே ஐங்குறுநூற்றை நாம் கருத வேண்டும்.

பார்வை நூல்கள்:

1. ஐங்குறுநூறு, மூலமும் உரையும், 2011, திருமகள் நிலையம், சென்னை -600 017.
2. சங்க இலக்கியத் தேன்துளிகள், எட்டுத்தொகை, 2007, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை- 600 017
3. பழந்தமிழர் நாகரிகம், மாணிக்கவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை-600 108.

References:

1. Ainkurunuru: Original Text and Commentary, 2011, Thirumagal Nilayam, Chennai – 600 017.
2.Sangam Ilakkiya Then Thuligal (Sangam Literary Nectar Drops), Edited Compilation, 2007, Kaveri Book House, Chennai – 600 017.
3. Ancient Tamil Civilization, Manickavasagar Publications, Chennai – 600 108.

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

திருக்குறள் காட்டும் இல்லற, துறவற மேலாண்மை

Thirukkural kattum illara, turavara melanmai

தி. சாந்தி[1], முனைவர் வ. கலைஅரசி[2],

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழு நேரம்), தமிழ்மொழி மற்றும் மொழிபெயர்ப்பியல் துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம் குப்பம், ஆந்திரா - 517426.

2. நெறியாளர், உதவிப் பேராசிரியர், பதிப்புத்துறை, திராவிடப் பல்கலைக்கழகம், குப்பம், சித்தூர் மாவட்டம், ஆந்திரா - 517426.

T. Santhi.[1], Dr. V. Kalaiyarasi[2],

1.Research scholar(Full time), Department of Tamil Language And Translation studies, Dravidian University, Kuppam-517426, AP, India.

Email: eniyathiru7@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0009-0008-3341-4126

2.Assistant professor, Publications, Dravidian University, kuppam-517426, AP.

Email: vkarrasidu@gmail.com.

Abstract:

From the early reign of the king to the life of the people of the present society, the idea of management is fundamental to everything that is the reason for proper function. Thoughts are what lead humans to the next level. An example of this can be said to be the analytical nature of man. Such rational humans began to create their thoughts in books. Thirukkural, which is a common knowledge for all the people of the world.This article is designed to highlight and explain with examples the management ideas revealed in the book Thirukkural.

Keywords: Hospitality, philanthropy, home economics, management.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

தொடக்க கால மன்னர் ஆட்சி முதல் தற்போதைய சமுதாய மக்களின் வாழ்க்கை வரை அனைத்திலும் சரியான முறையில் செயல்பட மேலாண்மை என்ற சிந்தனை அடிப்படையானது. சிந்தனைகளே மனிதர்களை அடுத்த கட்டத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அதற்கு உதாரணம் மனிதனின் பகுத்தற்றிதல் பண்பு என்று கூறலாம். அத்தகைய பகுத்தறிவு மனிதன் தம் சிந்தனைகளை நூல்களில் படைக்க ஆரம்பித்தனர். உலக மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுமறையாக அமைந்துள்ள நூலான திருக்குறளில் வெளிப்படும் மேலாண்மைச் சிந்தனைகளை எடுத்துரைத்து உதாரணத்துடன் விளக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: விருந்தோம்பல், நற்செயல், இல்லறவியல், மேலாண்மை

முன்னுரை

இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்தலும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு என்கிறார் திருவள்ளுவர். எந்த ஒரு பொருளையும் இயற்றல் என்னும் சம்பாதித்தல் வேண்டும். அதனை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன்பின்பு அதனை பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டும். இதுவே அரசியல் ஆட்சிக்கும், மன்னர் ஆட்சிக்கும் பொருந்தும் என்றால் அதுவே இல்லறத்துக்கும் பொருந்தும். ஏனெனில் இல்லறம் என்பது அனைத்து செயல்களையும் சிறு குழுவாக அல்லது சிறு அலகாக இருந்து செய்யும் அமைப்பு ஆகும். அதனால்தான்

tamilmanam

தனிமனித, தனி மனிதன் தொகுப்பது என்றாலும் தனி மனிதன் கூடுவதால் தான் இல்லம் அமைகிறது. இல்லங்கள் கூடுவதால் தான் ஊர்கள் அமைகின்றன. ஊர்கள் கூடுவதால் தான் சமுதாயம் அமைகிறது. சமுதாயங்கள் கூடுவதால் தான் நாடாகின்றது. எனவே எந்த ஒரு பெரிய அமைப்புக்கும் அடிப்படை சிறு அமைப்பேயாகும். இதற்கு செல் அமைப்பு சான்றாக அமைகிறது. உடல் என்பதை எடுத்துக் கொண்டால் அது கோடான கோடி கோடி செல்களை கொண்டுள்ளது. ஆனால் அதன் நுண்ணிய அமைப்பு செல்லாகும். இதேபோல்தான் இல்லம் என்பது சமுதாயத்தின் செல்லாக விளங்குகிறது. இந்தக் கட்டுரையானது இல்லறத்தில் மேலாண்மை, துறவறத்தில் மேலாண்மை என்ற வகையில் அமைந்துள்ளது. இதற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள இலக்கியம் திருக்குறள் ஆகும். திருக்குறளில் இல்லறவியல் பற்றியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. துறவறவியல் பற்றியும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டையும் ஒப்பிட்டு இக்கட்டுரை அமைகின்றது. ஆனால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுள்ள இலக்கியம் அற இலக்கியம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற உலகப்பொதுமறை திருக்குறள் ஆகும்.

திருக்குறள் பல பெயர்களில் வழங்கப்படுகிறது முப்பால் என்றும் அறநூல் என்றும் உத்தரவேதம் என்றும் பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகின்றது. இதில் முப்பால்கள் உள்ளன. அதாவது அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகும். இவை அனைத்திலும் மொத்தமாக 133 அதிகாரங்களை கொண்டு 1330 குறட்பாக்களை கொண்டுள்ளது. இதில் இல்லறவியல் என்பது இருபது அதிகாரங்களையும் துறவறவியல் என்பது பதின்மூன்று அதிகாரங்களையும் கொண்டுள்ளது. இந்த இல்லறத்தையும் துறவறத்தையும் ஒப்பு நோக்குவதே இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.இல்லறத்தில் மேலாண்மை என்பது இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும் துணை என்கிறார் திருவள்ளுவர். திருக்குறளின் அறத்துப்பாலில் இல்லறவியலும் துறவறவியலும் அமைந்துள்ளது. இல்லறவியலில் இருபது அதிகாரங்களை கொண்ட இருநூறு குறட்பாக்களும் துறவறவியலில் பதின்மூன்று அதிகாரங்களைக் கொண்ட நூற்று முப்பது குறட்பாக்கள் உள்ளன.

இல்லறவியல் மேலாண்மை

இல்லறவியலில் இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத்துணைநலம், மக்கட்பேறு, அன்புடைமை, இனியவை கூறல், செய்ந்நன்றியறிதல், நடுவுநிலைமை, அடக்கமுடைமை, ஒழுக்கமுடைமை, பிறனில் விழையாமை, தீவினையெச்சம் ஒப்புரவு அறிதல் போன்ற அதிகாரங்களை உள்ளடக்கியது.

‘இல்வாழ்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவருக்கும்
நல்லாற்றின் நின்று துணை’ - (குறள்: 41)

என்பது இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன்தான் பிறருக்கு உதவி செய்தல் வேண்டும். அதனால்தான் அவன் பிறரையும் காப்பாற்ற முடியும். இல்லங்கள் என்பது குடும்பத்தையும் சமுதாயத்தையும் காக்கும் அலகுளாக இருந்து வந்துள்ளன. இதற்கு இல்வாழ்பவன் என்பான் மிகவும் முக்கியமானவன் ஆவான். அன்பும் அறனும் உடைய இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் தலைவனும் தலைவியும் அன்புடன் இருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் இருவரும் இணைந்து நிறைவான வாழ்க்கையை செய்தல் வேண்டும் என்பது இதன் பொருளாகும். தற்காத்து தற்கொண்டான் பேணி தலைவி வாழ்தல் வேண்டும். சமுதாயம் சார்ந்த கணவனுக்கு இழுக்கு நேர்ந்த போதும் அவனை ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றுவாள் இல்லத்தலைவி. அதே சமயத்தில் நற்பெயரையும் வாங்கி தருவதற்காகவும் அவளுடைய ஆலோசனைகள் தேவைப்படும். இதுவே தற்காத்து என்பதாகும். தற்கொண்டான் பேணி என்பது அவனுக்கு இன்னல்கள் வந்த போதும், நோயற்ற போதும் அவனை அதிலிருந்து அந்த சங்கடத்திலிருந்து காப்பாற்றி மீட்டெடுப்பவள் அவனது வாழ்க்கைத்துணைவி. இதற்கு பழங்கதைகளும் உண்டு. கணவனுக்காக தன் உயிரையும் உழைப்பையும் கொடுத்து காப்பாற்றும் மனைவிமார்கள் என்றும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இதுதான் தற்கொண்டான் பேணி என்பதாகும். தகை சார்ந்த சொற்காத்து என்றால் கணவனுடைய சொல்லை அதாவது வாக்குறுதிகளை காப்பாற்றுவதிலும் மனைவி உறுதியாக இருக்கிறார். கணவன் திடீரென

இறந்துவிட்டாலோ, வேறு இடம் செல்ல சென்றுவிட்டாலோ பிறரிடம் சொல்லிய வாக்கினைக் காப்பாற்றுபவர்களாகவும் இருக்கிறார் இதுவே இந்தக் குறளின் பொருளாக இருக்கின்றது .

மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்

ஆகுல நீர பிற - (குறள் -34)

மனதில் நல்ல எண்ணங்கள் இருந்தால் அதனால் கேடு என்பது விளையவே விளையாது அதுவே மற்ற எல்லா அறங்களிலும் சிறந்ததாகும். 'மனம் போல் வாழ்க்கை' என்பார்கள் நல்ல எண்ணங்கள் செயல்படுகின்ற அதே சமயத்தில்தான் தூய்மையான எண்ணங்களும் விளைகின்றன. மனமது செம்மையானால் மந்திரம் சபிக்க வேண்டாம் என்பது அகத்தியர் வாக்கு.

உணவு மேலாண்மை

மக்கட்பேறு பற்றி சொல்ல வந்த திருவள்ளுவர் அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே என்கிறார். அதாவது குழந்தைகளின் கையால் கரைக்கப்பட்ட எச்சில் உணவானது அமிழ்தத்தை விட உயர்ந்ததாகும் என்கிறார். இதில் இன்னொன்றையும் நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் மேலாண்மை என்பது இந்த விதத்திலும்அமைகிறது. உணவை வீணாக்கக்கூடாது என்பதும் இதில் உள்ளது அதனால் உணவு மேலாண்மை என்பது இந்த குறள் மூலமும் இன்றும் பின்பற்றப்படுகிறது என அறிய முடிகின்றது .

மருத்துவ மேலாண்மை

அன்பின் வழியது உயிர்நிலை அஃதிலார்க்கு

என்புதோல் போர்த்த உடம்பு -(குறள்-80)

இதன் வழி நோக்கும்போது இப்போது இரத்தம் கொடுத்தல், உறுப்புகள் மாற்றம் செய்தல், கண்தானம் செய்தல் போன்றவைகள் அடங்கியுள்ளன. இதெல்லாம் அன்பின் காரணமாக பிறருக்கு நாம் கொடுப்பதாகும். சிறுநீரக மாற்று அறுவை சிகிச்சையில் உட்பட்ட பிற உறுப்புகள் இதன்பாற்பட்டது. திருவள்ளுவர் அன்பினால் ஆனது தான் உடம்பு மற்றதெல்லாம் எலும்பும் சதையும் போர்த்தப்பட்டதே என்கிறார். அன்பின் வழிபட்ட மருத்துவ வழி மேலாண்மை இந்த குறளில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அன்புள்ளவர்களால் மட்டுமே பிறருக்கு தன்னால் இயன்ற எந்த பொருளையும் கொடுக்க முடியும். தன்னால், தன்னிடம் உள்ள உறுப்புகளையும் கொடுத்து பிறரையும் வாழ வைக்க முடியும். தானும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழவைக்கும் மேலாண்மையை இந்த குறள் எடுத்துரைக்கின்றது.

விருந்தோம்பல் பண்பு மேலாண்மை

மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து

நோக்கக்குழையும் விருந்து -(குறள்-90)

தமிழர்கள் விருந்து என்று வருவோருக்கு முகம் கோணாமல் அதனை அவர்களுக்கு சிறப்பாக பசியாற்றி அனுப்ப வேண்டும் இதுவே விருந்தோம்பல் பண்பாகும். முகம் மாறுபட்ட அளவிலேயே விருந்தினர் முகம் மாறும். ஒரு அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்கள். அகத்தை மாறுபாடாக வைத்துக்கொண்டு முகத்தில் வேறுபாடு காட்ட இயலாது. எனவே அதனால் தான் முகத்தை வேறுவிதமாகப் பார்த்தாலே வந்த விருந்தினர் செல்வர்.விருந்தினரை உபசரித்து அனுப்புதல் தமிழர்ப் பண்பாடாகும் எனவே விருந்தோம்பலின் மேலாண்மை இதில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

நற்செயல் மேலாண்மை

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி இனிய சொலின் -(குறள்-96)

அல்லவை என்பது தீய செயல்களாகும். இந்த தீய செயல்களை தவிர்த்தால் நல்லது தானாகவே நடக்கும். ஏனெனில் கெட்டதை செய்வதால்தான் நன்மைகள் ஏற்படாமல் போய்விடுகின்றன.இதனைத் தடுக்க

வேண்டுமானால் தீயவைகள தடுத்தாலே நன்மையாக முடியும். ஒரு திருமணத்தை அல்லது ஒரு நல்ல காரியம் நல்ல செயல் நல்ல நிறுவனம் இவற்றை செயல்படுத்தும் போது தீமையான சில செயல்களும் இருக்கக்கூடும். அந்தத் தீமைகள் எதுஎது, இந்த நிறுவனத்திற்கு கேடு விளைவிப்பது எதுஎது, இந்த நிகழ்வு நடப்பதற்கு தீமை செய்வது எது என்று தெரிந்து கொண்டு அதை நீக்கினாலே போதும். நல்லவை தானாகவே நடக்கும். இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல வேண்டும் என்றால் ஒரு மூட்டை அரிசியில், கற்கள் ஒரு கிலோ அளவு கலந்துள்ளது என்றால் அரிசியை பொறுக்குவதை விட அதில் உள்ள கற்களை பொறுக்கி விடுவது எளிமையான செயலாகும். இதனை ஒத்ததே அல்லவை தேய்வதால் அறம் பெருகும் என்று வள்ளுவர் ஒரு நிறுவனத்தின் தீமைகளை களைந்தால் அந்த நிறுவனம் சிறப்பாக செயல்படும் என்பதை இந்த குறள் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

இல்லத்தில் செய்ய வேண்டியவை என்னென்ன, இல்லறத்தின் மேன்மையை விளக்கும் சில குறள் தொடர்கள் ஈதல் ஈசை பட வாழ்தல், மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க, பயனில சொல் பாராட்டாமல் இருத்தல், பிறன்மனை நோக்கா பேராண்மை பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றார். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப் படும் என்ற குறள் ஒழுக்க மேலாண்மையை வலியுறுத்துகிறது. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல், செல்வர்க்கே செல்வம் தகைத்து ,தக்கார் தகவிலர் என்பவர் அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும் போன்றவை நிர்வாக மேலாண்மையைக் குறிக்கின்றன.இப்போது நிறுவனங்களில் செயல்படும் முறைகளில் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய முக்கியமான ஒன்று, பணிந்து வணக்கம் சொல்லுதல் மற்றொன்று நன்றி கூறுதல் என்பது உலகளாவிய மேனரிசம் என்ற பண்பாட்டுக்குள் வந்து இருக்கின்றது. இந்த பண்பாட்டை அந்தகாலத்தில் இருந்து தமிழன் பயன்படுத்தி வந்தான் என்பதையும் , அதே சமயம் திருக்குறளும் அதனை வலியுறுத்துகின்றது.

துறவறத்தில் மேலாண்மை

துறவறம் என்பது ஆசையை குறைத்து விட்டு செல்வது மட்டுமன்று. அதற்கென்று சில நியமங்களும் ஒழுக்கங்களும் இருக்கின்றன என்பதை வலியுறுத்துகிறது திருக்குறள். ஒருவர் காவியுடை உடுத்திக் கொண்டு செல்வதோ, வீடு மனைவி மக்களை துறந்து செல்வதோ துறவறம் அன்று. துறவறத்தில் இருப்பவர்கள் என்னென்ன செயல்களை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றது உலகப் பொதுமறை. துறவறத்தை உண்மையில் கடைபிடிப்பவர் மனதில் ஆசையை ஒழித்தவராக இருக்க வேண்டும். இந்த மனதில் ஆசையை ஒழித்தது என்பது உண்மையில், அவரவர் எதிர் பாலினத்தின்மீது ஆசையை ஒழித்தவராக இருந்தால் மற்ற எல்லா இச்சைகளையும் பொறுத்தவரையில் துறவி ஆகிவிடுவார்.வேறு ஆசை தோன்றாது. பாலின ஆசையால்தான் பல்வேறு தவறுகள் மனித சமுதாயத்தில் நடைபெறுகின்றன. அதே சமயத்தில் பொருள் மீது ஆசை கொள்வோர்க்கும் பிறரை துன்புறுத்தும் எண்ணம் ஏற்படும். இவை இரண்டும் ஒழிந்தாலே மனதில் இருள் நீங்கிவிடும்.

அற்றவர் என்பர் அவஅற்றார் மற்றையர்
அற்றாக அற்றது இலர் -(குறள்-365)

ஆசையை துறந்தவர்கள் மட்டுமே பிறவியை அறுத்துபிறவி கடலைக் கடக்க முடியும்.துறவியர்கள் காவியுடை உடுத்திக்கொள்ளுதலும் சடாமுடி வளர்த்தலும் தண்டம் ஏற்றலும் வேண்டாம் என்பதைமழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டாம் உலகம் பழித்தது ஒழித்து விடின்(குறள்-280) என்ற குறள் தெளிவுபடுத்துகிறது. அதாவது உலகத்தால் சமுதாயத்தால் எவையவை கெட்டவைகள் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ அவற்றை செய்யாமல் இருந்தாலே அதுவே துறவறத்திற்கு முதன்மையான ஒன்றாகும். அதற்காக தாடி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் மற்றபடி என்னென்ன நியமங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளதோ அவையெல்லாம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்கிறார் திருவள்ளுவர். இவையெல்லாம் வெளிதோற்றமே தவிர முழுமையாக மனதில் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே

வள்ளுவர் கோட்பாடாக அமைந்துள்ளது. துறவற மேலாண்மை என்பது துறவறம் மேற்கொள்பவருக்கு என்னென்ன தன்மைகள் இருக்க வேண்டும் என்னென்ன பண்புகள் இருக்க வேண்டும் என்பதை வள்ளுவம் வலியுறுத்துகின்றது.மெய்யுணர்தல் அதிகாரத்தில் எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. ஒருவர் எதை சொன்னாலும் அதனை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளுதல் என்பது துறவறத்தில் கிடையாது. எந்தெந்த வகையில் எந்த பொருளைப் பற்றி எவர் சொல்லி இருக்கிறார் என்பதை ஆராய வேண்டும். பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்று உணரும் மருளானாம் மாணாப் பிறப்பு என்கிறது திருக்குறள். அழியக்கூடிய பொருட்களின் மீது பற்றை வைத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனர் அது உண்மையான பொருளாகாது என்பதைத்தான் இந்த குறள் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த உடல்கூட அழியக்கூடியதுதான் ஆனால் ஆன்மா என்ற அறிவுடைய தன்மை எப்போதும் அழியாது. அந்த அறிவு எதை நோக்கி பயணப்பட வேண்டுமென்பதை திருக்குறள் சொல்லிக் கொடுக்கிறது. உலகில் உள்ள உண்மையான மெய்ப்பொருளை உணர்ந்துக் கொள்ளுதல் என்பது இந்த குறளின் நோக்கமாக அமைந்துள்ளது.

துறவறத்தில் கடைபிடிக்க வேண்டிய மேலாண்மைகள்

இறைவன் மீது பற்று செலுத்துகிறேன் என்று அவனையும் தொடர்ந்து பற்றி விடக்கூடாது. அந்த இறைப்பற்றே ஒரு பற்றாக மாறிவிடும் என்பதையும் திருவள்ளுவர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார். பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு. உண்மையான மெய்ப்பொருளை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக ஒன்றை நீ பற்றி நிற்கின்றாய் அதைப்பற்றி தெரிந்து கொண்ட உடனே அந்த பொருளின் மீது இருக்கும் பற்றினை விட்டுவிட வேண்டும். அதாவது நீ எந்த ஒன்றை உணர்வதற்காக ஒரு குறியின் மீது பற்று வைத்தயோ அதனையும் நீக்கிவிட வேண்டும் என்பதே இந்தக் குறளின் பொருளாகும்.

முடிவுரை

இல்வாழ்வான் பொருள் மற்றும் உணவு கொடுப்பான். துறவறத்தார் மெய்ஞ்ஞானத்தை எளிமையாக எடுத்து உரைப்பர். அன்பாக அதனை தீட்சை மூலம் பிறருக்கு வழங்குவர். இருவருக்கும் ஊக்கம் இருந்தால்தான் அவரவர் வழியில் மேன்மையை சிறப்பை அடைவர் என்பதே உறுதிப்பாடுடைய கூற்று ஆகும். இல்லறம் என்பது இல்லக் கடமை, துறவறம் என்பது ஒருவரது கடமையே, இல்லறம் சிறந்தால் நாடே செழிக்கும், துறவறம் வளர்ந்தால் ஞானம் பெருகும். அணு முதல் அண்டபேரண்டம் வரை இயங்குவது மேலாண்மை விதிப்படியே. இவையெல்லாம் மனிதர்களுக்கு தெரிந்து இருக்க வேண்டிய அவசியம் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்பதுதான் உண்மை.

துணைநூற்பட்டியல்

திருக்குறள் உரைகள்

1.பரிமேலழகர்உரை,மு.வரதராசனார்,கு.மோகனராசு,நாவலர்நெடுஞ்செழியன்

2. திருக்குறளார்பழமொழிகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சென்னை- 600018

3. தொகுப்பாசிரியர் பி. ப. திருநாவுக்கரசு திருக்குறள் கூறும் நன்னெறி மேலாண்மை, இனிய தோழா பதிப்பகம் 1999

4. மு. வரதராசனார், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்ய அகாடமி வெளியீடு

5. திருக்குறளார் வீ.முனிசாமி, திருக்குறள் தெளிவுரை, வானதி பதிப்பகம் 2020

Reference Books:

Tirukkural Commentaries

1. Parimelazhagar's Commentary, M. Varadarajan, K. Mohanaraju, Navalar Nedunchezhiyan
2. Tirukkural Proverbs, Manivachagar Pathippagam, Chennai - 600018
3. Compiled by P. B. Thirunavukkarasu, Moral Management as Expounded by Tirukkural, Iniya Thozha Pathippagam, 1999
4. M. Varadarajan, History of Tamil Literature, Sahitya Akademi Publication
5. Tirukkuralar V. Munisamy, Simplified Commentary on Tirukkural, Vanathi Pathippagam, 2020

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam

பனை மரங்களின் (Palms) மகத்துவம் - அடுத்த தலைமுறைக்கு ஆய்வு கட்டுரை

(The Profound Significance of Palms: A Legacy for the Next Generation)

முனைவர் டி. யுவராஜ்[1], முனைவர் வி.சி. ஸ்ரீனிவாசன்[2], முனைவர் பி. கோமதி[3], முனைவர் டி. அண்ணாதுரை[4]

[1.]இணைப் பேராசிரியர் மற்றும் துறைத் தலைவர், நிறுவனச் செயலர் துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052, தமிழ்நாடு, இந்தியா

[2]உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை & நிர்வாக அலுவலர், நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052

[3]இணைப் பேராசிரியர் / துறைத் தலைவர், தமிழ்த் துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052

[4]இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த் துறை, நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-638052

Dr. D. YUVARAAJ[1], Dr. V.C. Srinivasan[2], Dr.P.Gomathi[3], Dr T.Annadurai[4],

[1]Associate Professorand Head, Department of Corporate Secretaryship, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052, Tamil Nadu, India
Email: yuvakiruthik73@gmail.com
[2]Asst.Prof in Tamil&A.O, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052
Email: srivc2345@gmail.com
[3]Associate Professor / HEAD, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052, Email: gomsubbu21@gmail.com
[4.]Associate Professor, Department of Tamil, Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-638052. Email: annadurai.t@nandhaarts.org

Abstract:

Palm trees (including date-palms, coconuts, oil-palms, and various wild varieties) embody a diverse range of qualities intrinsically linked to human existence. Their capacity to conserve natural resources, provide crucial ecosystem services, ensure food security, generate employment, offer vital income, and mitigate the impacts of climate change establishes them as pivotal biological and social assets.

Particularly in rural areas, palm-derived products – such as palm sugar, leaves, fibers, tubers, and fruits – are extensively utilized in small-scale industries, handicrafts, and traditional medicine. This widespread use significantly contributes to fostering sustainable and diversified rural livelihoods.

However, the recent widespread implementation of oil-palm monoculture systems poses a serious threat. Such practices disrupt ecological balance, leading to land degradation and significant biodiversity loss. To address these burgeoning challenges, it is imperative to integrate traditional ecological knowledge with modern technologies to develop sustainable agroforestry models. Cultivating

Tamilmanam

palm trees alongside diverse intercrops not only enhances land productivity but also guarantees supplementary income for farmers, strengthening their resilience.

This article comprehensively evaluates the environmental, socio-economic, and cultural benefits of palm trees, drawing upon recent research. Furthermore, it offers actionable recommendations for safeguarding palm trees for future generations, disseminating knowledge about their profound value, and optimizing their industrial applications. Ultimately, the article underscores the pivotal role of palm trees as a cornerstone for sustainable agriculture, food security, and rural advancement.

Keywords: Arecaceae, Date Palm, Coconut, Oil Palm, Biodiversity, Ecosystem Services, Sustainability, Climate Resilience, Traditional Knowledge.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

பனை மரங்கள் (date-palm, coconut, oil-palm மற்றும் வனப் பனைகள்) மனித வாழ்வுடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய பல்வேறு பண்புகளை தாங்கி நிற்கின்றன. இயற்கை வளங்களைக் காக்கும் திறன், உயிரணுக்குச் சேவை, உணவுப் பாதுகாப்பு, வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கம், வருமான ஆதாரம் மற்றும் காலநிலை மாற்றத்தின் தாக்கத்தை குறைக்கும் தன்மை ஆகியவை பனை மரங்களை முக்கிய உயிரியல் மற்றும் சமூக வளங்களாக ஆக்குகின்றன. குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் பனை சார்ந்த பொருட்கள் – பனை சர்க்கரை, இலைகள், நார், கிழங்கு மற்றும் காய் – சிறு தொழில்கள், கைவினைத் துறை மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் பரவலாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் கிராமிய வாழ்வாதாரம் நிலையானதாகவும் பல்துறை வாய்ப்புகளுடன் கூடியதாகவும் உருவாகிறது. இருப்பினும், சமீப காலத்தில் அதிக அளவில் நடைமுறைப்படுத்தப்படும் oil-palm ஒரையாட்சி (monoculture) முறைமைகள் சூழல் சமநிலையைக் குலைத்து, நிலத்தர குறைபாடுகள் மற்றும் உயிரின மாறுபாட்டின் இழப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய சவால்களை சமாளிக்க பாரம்பரிய சூழல் அறிவு (traditional ecological knowledge) மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பங்களை ஒருங்கிணைத்து, நிலைத்தன்மை மிக்க agroforestry மாதிரிகளை உருவாக்குவது அவசியமாகிறது. பனை மரங்களை பலவகை உட்பொருள் பயிர்களுடன் இணைத்து வளர்ப்பது நிலத்தின் பயன்திறனை உயர்த்துவதோடு மட்டுமல்லாமல் விவசாயிகளுக்கு கூடுதல் வருமானத்தையும் உறுதி செய்கிறது.

இந்த கட்டுரை சமீபத்திய ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் பனை மரங்களின் சுற்றுச்சூழல், சமூக-பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார பயன்களை விரிவாக மதிப்பீடு செய்கிறது. மேலும் அடுத்த தலைமுறைக்கு பனை மரங்களைப் பாதுகாக்கும் வழிமுறைகள், அவற்றின் அறிவு பரவல், மற்றும் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பயன்களை மேம்படுத்தும் பரிந்துரைகளையும் வழங்குகிறது. இவ்வாறு பனை மரங்கள் நிலையான விவசாயம், உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் கிராமிய முன்னேற்றத்திற்கு மையக் குருதியாக விளங்கும் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: அரேகேசியே (Arecaceae), பேரீச்சம்பழ பனை, தேங்காய், எண்ணெய் பனை, உயிரினப் பன்மை, உயிரியல் அமைப்பு சேவைகள், நிலைத்தன்மை, காலநிலை பொறுத்துத்திறன், பாரம்பரிய அறிவு.

முன்னுரை

பனை மரக் குடும்பம் (*Arecaceae*) உலகின் மிகவும் பல்வகை கொண்டதும் சுற்றுச்சூழல் ரீதியாக மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த தாவரக் குழுக்களில் ஒன்றாகும். இவை வெப்பமண்டல மற்றும் உள்வெப்பமண்டல பகுதிகளில் பரவலாக காணப்படுகின்றன; இயற்கை சூழல்களிலும் மனித சமூகங்களிலும் அத்தியாவசிய பங்கு வகிக்கின்றன. பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார ரீதியாக மிக முக்கியமான இனங்களில் *Phoenix dactylifera* (பேரீச்சம் பனை), *Cocos nucifera* (தேங்காய்) மற்றும் *Elaeis guineensis* (எண்ணெய் பனை) அடங்கும். இவையனைத்தும் உலகளாவிய உணவு உற்பத்திக்கும், சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மைக்கும், கிராமிய வாழ்வாதாரத்திற்கும் பங்களிக்கின்றன.

பனை மரங்கள் வறண்ட பாலைவனங்களிலிருந்து கடலோரப் பகுதிகள், மழைக்காடுகள் வரை பரந்து விரிந்த பல்வேறு வாழ்விடங்களில் செழித்து வளர்கின்றன. இவை தங்கள் தனித்துவமான தகாதாற்றால் (adaptability) அத்தியாவசிய சூழல்சார் சேவைகளை வழங்குகின்றன. உதாரணமாக, பாலைவன பகுதிகளில் பேரீச்சம் பனை ஓயாசிஸ் வேளாண்மையை ஆதரிக்கிறது; மண்ணை நிலைநிறுத்தி, சிறிய காலநிலையை மேம்படுத்தி, கீழ்ப்படர்ந்து வளரும் பயிர்களுக்கு நிழலை வழங்குகிறது. தேங்காய் மரங்கள் பல கடலோரப் பகுதிகளில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன; இவை காற்றழுத்தம் மற்றும் கடல் கரையொதுக்கலைத் தடுக்க இயற்கைத் தடுப்புகளாக செயல்படுகின்றன. அதேசமயம் உணவு, எண்ணெய், நார், மரப்பொருள் ஆகியவற்றையும் வழங்குகின்றன. எண்ணெய் பனை பெருமளவில் ஒரே மாதிரி பயிரிடுதலால் (monoculture) சூழல் சவால்களை உருவாக்கினாலும், நிலைத்த நிர்வாக முறைகள் பின்பற்றப்படும்போது காய்கறி எண்ணெய் மற்றும் பையோஎனர்ஜி வழங்கும் முக்கிய ஆதாரமாக திகழ்கிறது.

சுற்றுச்சூழல் பங்களிப்புகளைத் தாண்டி, பனை மரங்கள் மனித கலாச்சாரத்திலும் பாரம்பரியத்திலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளன. பல சமூகங்களில் இவை வளம், தாங்கும் சக்தி மற்றும் செழிப்பு ஆகியவற்றின் குறியீடாகக் கருதப்படுகின்றன. பனை இலைகள், நார்கள், மரப்பொருட்கள் ஆகியவை வீடமைப்பு, கைவினைப் பொருட்கள் மற்றும் சடங்குகளில் பாரம்பரியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, பாரம்பரிய சூழலியல் அறிவை பாதுகாத்துள்ளன. ஊட்டச்சத்து ரீதியாக, பேரீச்சம் பழம் மற்றும் தேங்காய் போன்ற பனை சார்ந்த பொருட்கள் சக்தி, வைட்டமின் மற்றும் தாதுக்கள் நிறைந்தவை; இதனால் பல பகுதிகளில் உணவு பாதுகாப்புக்கு உதவுகின்றன.

மிக முக்கியமாக, பனை மரங்கள் காலநிலை மாற்றத்தைக் குறைப்பதில் பங்கு வகிக்கின்றன. தங்கள் உயிர்த்தொகையும் (biomass) மண்ணும் வழியாக கார்பனை சேமிப்பதன் மூலம், பனை தோட்டங்கள் மற்றும் கலப்பு-வயல் (agroforestry) முறைகள் பசுமைக் வீடமைப்புச் வாயுக்களை (greenhouse gases) குறைக்கின்றன. மேலும், பனை மரங்களை இடைநிலைக் பயிர்களுடன் (intercrops) ஒருங்கிணைத்தால், உயிரின வளம் மேம்படவும் நிலைத்த நிலப் பயன்பாடு உறுதி செய்யப்படவும் செய்கின்றது. இதனால், *Arecaceae* குடும்பம் ஒரு தாவரக் குழுவைத் தாண்டி, சூழல்களும், பொருளாதாரங்களும், கலாச்சாரங்களும் இணைக்கும் முக்கிய பாலமாகத் திகழ்கிறது. பனை மரங்களை நிலைத்த முறையில் பாதுகாத்து வளர்த்தால், அவற்றின் சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார மற்றும் கலாச்சார நன்மைகள் எதிர்காலத் தலைமுறைகளையும் செழிக்கச் செய்யும்.

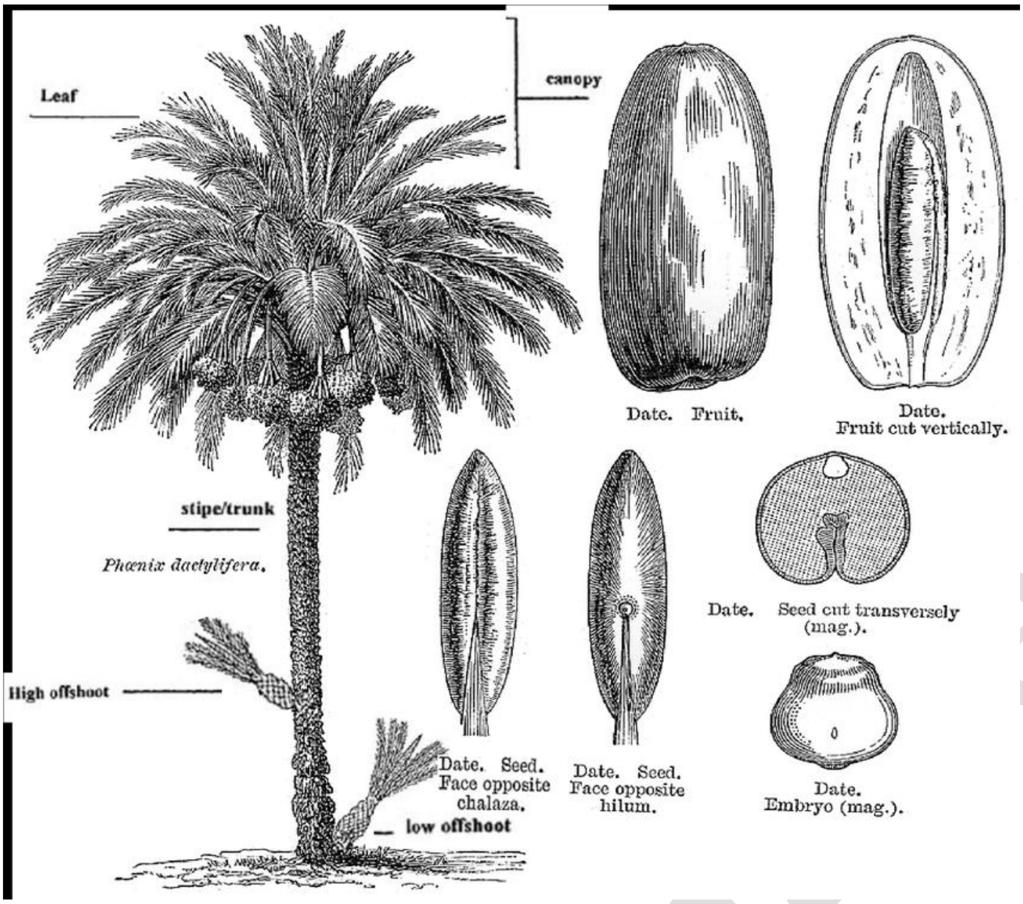

Fig1 : பனை மரம் பரிமாற்றம்

2. ஆய்வு முறைகள் (Methodology)

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை **Systematic Literature Review (SLR)** முறைமையைப் பின்பற்றுகிறது. 2018 முதல் 2025 வரை வெளியிடப்பட்ட **சர்வதேச மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள், அரசு மற்றும் தனியார் அமைப்புகள் வெளியிட்ட அறிக்கைகள், மற்றும் முக்கியமான நூல்கள்** ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டன.

முதலில், Scopus, Web of Science, Google Scholar போன்ற தரவுத்தளங்களில் "Palms and sustainability", "Coconut socio-economic impact", "Date palm climate adaptation", "Oil palm biodiversity" போன்ற முக்கிய சொற்கள் (keywords) பயன்படுத்தி ஆய்வு செய்யப்பட்டன. தேர்வு செய்யப்பட்ட இலக்கியங்கள் Preferred Reporting Items for Systematic Reviews and Meta-Analyses (PRISMA) வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டன.

அடுத்து, கிடைத்த தரவுகள் **நான்கு முக்கிய பிரிவுகளாக** வகைப்படுத்தப்பட்டன:

1. **சுற்றுச்சூழல் (Environmental Impact):** பனை மரங்கள் கார்பன் சுரங்கம் (carbon sequestration), மண் பாதுகாப்பு மற்றும் உயிரின பன்மை (biodiversity conservation) ஆகியவற்றில் வகிக்கும் பங்கு.
2. **விவசாயம் மற்றும் சாகுபடி (Agroforestry):** பனை மரங்கள் இடைச்சாகுபடி, நீர்வள மேலாண்மை மற்றும் பாரம்பரிய வேளாண்மை முறைகளில் வழங்கும் பங்களிப்பு.

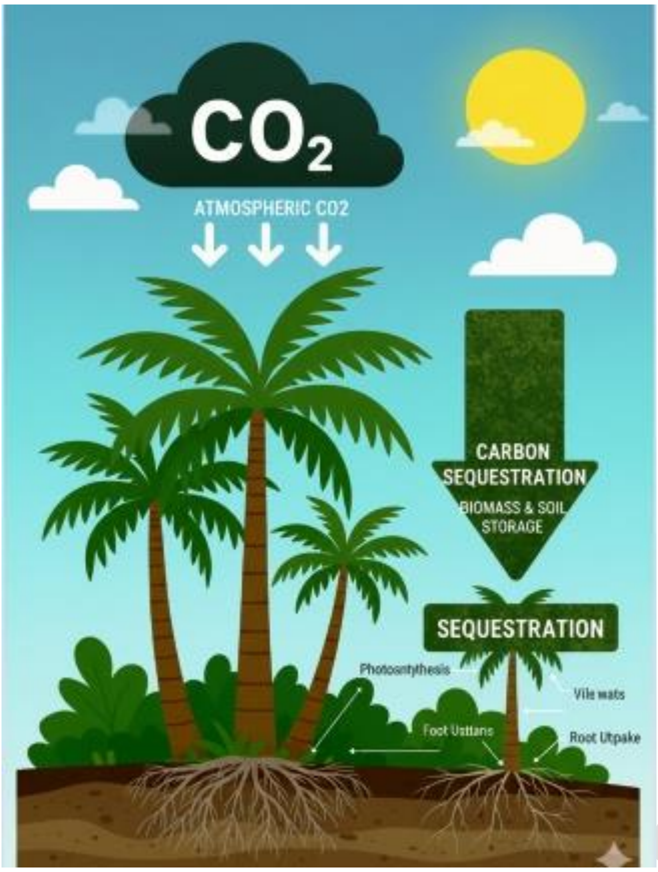

Fig2 : பனை மரங்கள் கார்பன் சுரங்கம்

3. **பொருளாதார தாக்கம் (Economic Contributions):** பனை சார்ந்த தயாரிப்புகள் (தேங்காய், பனை ஓலை, எண்ணெய் பனை) மூலம் உள்ளூர் மற்றும் உலக சந்தையில் உருவாகும் வருமானம்.
4. **சமூக-கலாச்சார அம்சங்கள் (Socio-cultural Values):** பனை மரங்கள் கிராமப்புற வாழ்வில் உணவு, வீடு, கைத்தொழில் மற்றும் கலாச்சார அடையாளங்களுடன் இணைந்திருக்கும் நிலை.

தரவு பகுப்பாய்வு செய்யும்போது, ஒவ்வொரு பிரிவிலும் கிடைத்த தகவல்கள் ஒப்பிட்டு, வலிமை மற்றும் பலவீனங்கள் குறிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் பனை மரங்கள் **நிலைத்தன்மை (sustainability)** மற்றும் **அடுத்த தலைமுறைக்கான வள பாதுகாப்பு** என்பவற்றில் எவ்வாறு பங்களிக்கின்றன என்பதை விரிவாக ஆராய்ந்தோம்.

3. சுற்றுச்சூழல் பயன்கள்

3.1 கார்பன் சேமிப்பு (Carbon sequestration)

பனை மரங்கள், குறிப்பாக *date-palm* மற்றும் கலந்த வயதுடைய பனை தோட்டங்கள், சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மைக்கு முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இவை தங்கள் வேர்மூலம், இலைகள் மற்றும் மண் உயிர்க்கூறு துகள்களில் (soil organic matter) குறிப்பிடத்தக்க அளவில் கார்பனைச் சேமித்து, நீண்டகால கார்பன் களஞ்சியங்களாக செயல்படுகின்றன. சமீபத்திய ஆய்வுகள் *date-palm* முறைமைகள் நகர்ப்புற மற்றும் வறண்ட பகுதிகளில் கார்பன் சேமிப்பை மேம்படுத்தி, வெப்பமீடியை (urban heat island effect) குறைக்கும் திறனைக் கொண்டிருப்பதை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. மேலும், பனை தோட்டங்கள் தங்கள் நீடித்த பசுமையாலும், பரந்த இலைப்பரப்பாலும், காற்றின் வெப்பநிலையை கட்டுப்படுத்தி,

உள்ளூர் மைக்ரோ-கிளைமேட்டையும் (microclimate) சீராக்குகின்றன. இதனால், பனை மரங்கள் சுத்தமான காற்றை வழங்குவதோடு, குளிரூட்டும் இயற்கை வளமாகவும் செயல்படுகின்றன.

இவ்வாறு பனை மரங்களின் கார்பன் சேமிப்பு திறன், காலநிலை மாற்றத்திற்கான தடுக்கூடிய (mitigation) முயற்சிகளில் அவற்றை முன்னிறுத்துகிறது. அதனால், date-palm மற்றும் பிற பனை இனங்களை சீரான சாகுபடி முறைகளில் விரிவுபடுத்துவது, எதிர்காலத்தில் சூழலியல் பாதுகாப்பிற்கும், நிலைத்த நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்கும் முக்கிய பங்காற்றும்.

3.2 உயிரின வளம் மற்றும் நிலைத்தன்மை (Biodiversity & ecosystem functioning)

பனை அடிப்படையிலான சூழலியல் அமைப்புகள், *coconut groves* போன்ற கடலோர தோப்புகள் முதல் வனப்பகுதிகளில் காணப்படும் இயற்கை *palm stands* வரை, உயிரின வளம் மற்றும் பசுபானை நிலைத்தன்மைக்கு பெரும் பங்களிப்பு செய்கின்றன. இவ்வகை பகுதிகள் பல்வேறு தாவர மற்றும் விலங்கு இனங்களுக்கு வாழ்விடமாக இருந்து, சூழலியல் சமநிலையை பேணுகின்றன. மேலும், பனை அடிப்படையிலான நிலப்பரப்புகள் நிலத்தடி நீரின் தரத்தை மேம்படுத்துவதோடு, மண்ணின் சத்துசார் ஊட்டச்சத்து சுழற்சியையும் வலுப்படுத்துகின்றன. இதனால் வேளாண்மை மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்கள் நேரடியாக பலனடைந்து, சூழலியல் நிலைத்தன்மை உறுதிப்படுகிறது.

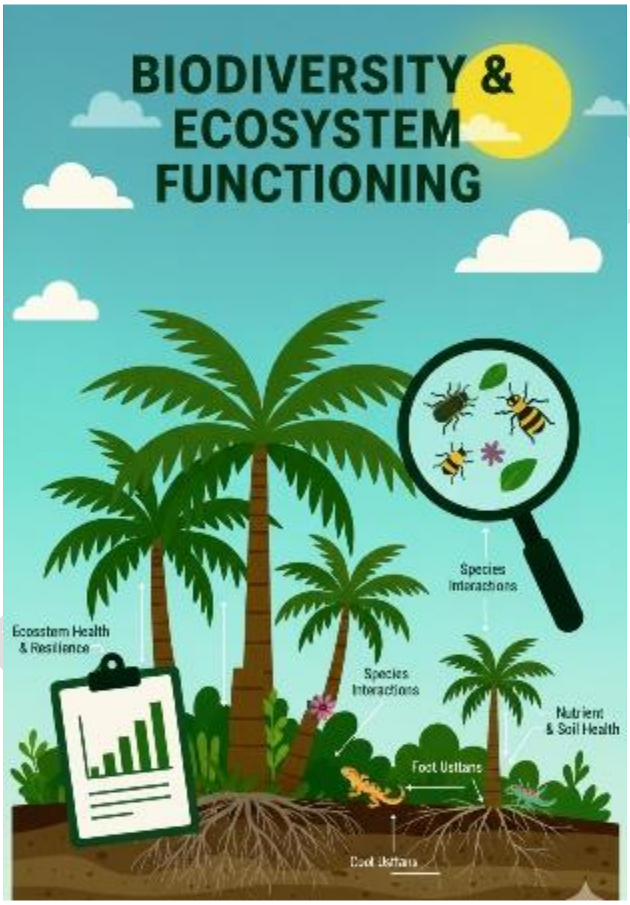

Fig 3 : **Biodiversity & ecosystem functioning**

ஆனால், சமீபத்திய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன, தொழில்துறை அளவில் விரிவடைந்த *oil-palm* சாகுபடிகள் உயிரின வளத்திற்கு சில அபாயங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும். ஒரேவகைத் தோட்டங்கள் (monocultures) இயற்கை வாழ்விடங்களை குறைத்துவிடுவதால், பறவைகள், சிறு விலங்குகள் மற்றும் பூச்சிகள் போன்ற பல உயிரினங்கள் தங்கள் வாழிடத்தை இழக்கின்றன. எனவே, பனை

அடிப்படையிலான சாகுபடிகள் நிலைத்துறையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதே உயிரின வளமும் சூழலியல் செயல்பாடும் நிலைக்கத் தேவையான முக்கிய பரிந்துரையாகும்.

4. சமூக-பொருளாதார பயன்கள்

4.1 உற்பத்தி மற்றும் வருமானம்

பனை மரங்கள், குறிப்பாக *coconut* மற்றும் *date-palm*, கிராமிய சமூகங்களின் வாழ்க்கைமுறையிலும் பொருளாதார நிலைத்தன்மையிலும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவை சிறுபான்மையான குடும்ப விவசாயிகளுக்கு நிலையான வருமானத்தின் ஆதாரமாக இருந்து, அன்றாட வாழ்வாதார தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய உதவுகின்றன. தேங்காய் சார்ந்த பொருட்கள் – எண்ணெய், நார், மரம் மற்றும் குடிநீர் – உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச சந்தைகளில் அதிக வரவேற்பைப் பெறுவதால், சிறுவிவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை மேம்படுத்துகின்றன. அதேபோல், பேரீச்சம்பழம் (date) உற்பத்தி வறண்ட மற்றும் அரை வறண்ட பிரதேசங்களில் விவசாயிகளுக்கு வாழ்வாதார ஆதாரமாக விளங்குகிறது.

சமீபத்திய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன, *coconut*-இல் *sustainable intensification* முறைகளைப் பயன்படுத்துவது விவசாயிகளின் லாபகரமான உற்பத்தியை உயர்த்துவதோடு, ஊட்டச்சத்து பாதுகாப்பையும் மேம்படுத்துகிறது. பல்வேறு பனை மர அடிப்படையிலான விவசாய முறைகள், கூடுதலான பயிர்கள் மற்றும் கால்நடை ஒருங்கிணைப்புடன் சேர்ந்து, விவசாயிகளின் உற்பத்தி திறனையும், சமூக நலனையும் மேம்படுத்துகின்றன. எனவே, பனை மரங்களை நிலையான மற்றும் சீரான சாகுபடி முறைகளில் மேம்படுத்துவது எதிர்கால பொருளாதார பாதுகாப்புக்கும், சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் அத்தியாவசியமாகும்.

4.2 ஊட்டச்சத்து மற்றும் பயன்பாடு

பனை மரங்கள் பல்வேறு துறைகளில் மனித வாழ்விற்கு அத்தியாவசிய பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. *Coconut*, *date-palm* மற்றும் *oil-palm* போன்ற இனங்கள் முக்கியமான உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் ஊட்டச்சத்து வளங்களை அளிக்கின்றன. தேங்காயின் தண்ணீர் இயற்கையான எலக்ட்ரோலைட் பானமாகவும், அதன் சதை மற்றும் எண்ணெய் புரதம், கொழுப்பு அமிலங்கள், வைட்டமின்கள் ஆகியவற்றின் வளமான ஆதாரமாகவும் பயன்படுகின்றன. அதேபோல், பேரீச்சம் பழம் (dates) கார்போஹைட்ரேட்டுகள், நார்ச்சத்து, இரும்பு மற்றும் பொட்டாசியம் நிறைந்ததால் சக்தி மற்றும் ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்துகிறது. *Oil-palm* மூலம் பெறப்படும் எண்ணெய் உலகளாவிய சமையல் மற்றும் தொழில்துறையில் பரவலாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

உணவுப் பொருட்களுக்குப் புறம்பாக, பனைவகைகள் மரச்சோம்புகள், நார் மற்றும் மரப்பொருட்களாகவும் பயன்படுகின்றன. இவை கிராமிய வீடுகள், கூரை, மற்றும் கைவினைப் பொருட்கள் தயாரிப்பில் பாரம்பரியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும், பனை இலைகள் மற்றும் சாறு பாரம்பரிய மருத்துவ முறைகளில் பல்வேறு நோய்களுக்கு வைத்தியமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு பனை மரங்கள் உணவுப் பாதுகாப்பையும், சுகாதாரமும், பாரம்பரிய அறிவும் ஒருங்கிணைத்து, தலைமுறைகளுக்கு நிலையான வளங்களாகத் திகழ்கின்றன.

5. கட்டமைப்பு மற்றும் கிராமிய நல்வாழ்வு — அவசியமான பரிணாமங்கள்

பனை மரங்கள் கிராமிய வாழ்க்கையின் அடிப்படை வளங்களாக இருந்து, சமூக, பொருளாதார மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பரிணாமங்களில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. இவை உணவு, குடிநீர், மரப்பொருள், நார், மருத்துவப் பயன்கள் போன்ற பல்வேறு உற்பத்திகளை வழங்குவதோடு, கிராமிய குடும்பங்களின் அன்றாட வாழ்வாதாரத்தையும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. சமீபத்திய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன, பனை மரங்களைப் பயன்படுத்தி உருவாக்கப்படும் **agroforestry மாதிரிகள்** (palm + உட்பொருள் பயிர்கள்) நிலத்தின் உற்பத்தி திறனை மேம்படுத்துவதோடு, நிலையான வருமானத்தையும் உருவாக்குகின்றன. உதாரணமாக, தேங்காய் அல்லது பேரீச்சம்பழ தோட்டங்களுடன் காய்கறி, தானியம் அல்லது கால்நடை வளர்ப்பு இணைக்கப்பட்டால், பல்துறை வருமானம் கிடைத்து, உணவு பாதுகாப்பும் உறுதியானதாகிறது.

பனை மரங்கள் கல்வி மற்றும் தொழில் சார்ந்த **traditional ecological knowledge-**ஐ (பாரம்பரிய சூழலியல் அறிவு) அடுத்த தலைமுறைக்கு கொண்டு செல்லும் வல்லமை கொண்டவை. இவ்வாறு பாரம்பரிய அறிவை முறையான ஆக்கண்காணிப்பு மற்றும் பயிற்சியுடன் இணைத்தால், இளைஞர்களுக்கு புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியும். உதாரணமாக, பனை சார்ந்த கைவினைப் பொருட்கள், சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்த கட்டிடப் பொருட்கள், மற்றும் பனை எண்ணெய் அடிப்படையிலான உணவுப் பொருட்கள் ஆகியவை, உள்ளூர் மட்டத்தில் வேலை வாய்ப்பையும், உலகளாவிய சந்தையில் போட்டியையும் அதிகரிக்கின்றன.

மேலும், பனை அடிப்படையிலான கிராமிய வளர்ச்சி மாதிரிகள் பெண்கள் மற்றும் சிறு விவசாயிகளுக்கு பொருளாதார சுதந்திரத்தை வழங்குகின்றன. பனைப் பொருட்கள் செயலாக்கம் மற்றும் விற்பனையில் உள்ளூர் கூட்டுறவுகளை ஊக்குவிப்பது, சமூக ஒற்றுமையையும், கிராமிய நல்வாழ்வையும் மேம்படுத்துகிறது. அதேசமயம், பனை மரங்கள் காலநிலை மாற்றத்துக்கு எதிரான **mitigation** மற்றும் **adaptation** நெறிமுறைகளில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை கார்பன் சேமிப்பு, மண்ணின் தர மேம்பாடு மற்றும் நீர்சுழற்சி நிலைத்தன்மை போன்ற சூழலியல் பயன்களை வழங்குகின்றன. ஆகையால், பனை மரங்களை நிலையான சாகுபடியில் ஒருங்கிணைத்து, பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பங்களை இணைப்பது, கிராமிய சமூகங்களின் நல்வாழ்வையும், எதிர்கால பொருளாதார வளர்ச்சியையும் உறுதிப்படுத்தும் அவசியமான பரிணாமமாகும்.

6. எதிர்ப்புகள் மற்றும் ஆபத்துகள்

பனை மரங்கள் பல்வேறு சுற்றுச்சூழல், பொருளாதார மற்றும் சமூக நன்மைகளை வழங்கினாலும், அவற்றின் விரிவடைந்த சாகுபடிகள் சில முக்கியமான எதிர்ப்புகளையும் ஆபத்துகளையும் உருவாக்குகின்றன. குறிப்பாக, **oil-palm** சாகுபடி அதிகரிப்பு தொடர்பான ஆராய்ச்சிகள் காட்டுகின்றன, பெருமளவில் விரிவடையும் தோட்டங்கள் வனப்பகுதிகளின் அழிவுக்கு வழிவகுக்கின்றன. இது மண் அரிப்பு, நிலத்தடி நீர் குறைவு மற்றும் பறவைகள், விலங்குகள், சிறு உயிரினங்கள் ஆகியவற்றின் வாழ்விட இழப்பை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், ஒரேவகை சாகுபடி (monoculture) அதிகப்படுத்தப்படும்போது, உயிரின பன்மை குறைவதால் பருவ உயிரின சேவைகள், குறிப்பாக pollination மற்றும் nutrient cycling, பாதிக்கப்படுகின்றன (Frontiers, 2023).

அதே சமயம், **நோய்கள் மற்றும் காலநிலை மாற்றம்** பனை மரங்களின் நீடித்த உற்பத்திக்கு பெரும் சவால்களை ஏற்படுத்துகின்றன. பல்வேறு செடி நோய்கள், பூச்சி நாசிகள் மற்றும் பருவ நிலைமாற்றங்கள் பனை விளைச்சலைக் குறைக்கும் அபாயத்தை உருவாக்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, *lethal yellowing disease* போன்ற நோய்கள் தேங்காய் உற்பத்தியை தீவிரமாக பாதிக்கக்கூடும். அதேபோல், அதிக வெப்பநிலை, மழை குறைவு அல்லது வெள்ளம் போன்ற காலநிலைச் சவால்கள் பனை மரங்களின் வளர்ச்சி விகிதத்தை குறைத்து, விவசாயிகளின் வருமானத்தில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்த சவால்களை சமாளிக்க, நிலையான சாகுபடி முறைகளுடன் **கைமுறை பராமரிப்பு** மற்றும் **தகுந்த நாற்று மேலாண்மை** அவசியமாகிறது. பயிர் பல்துறை முறை (crop diversification), நோய்-எதிர்ப்பு திறன் கொண்ட நாற்றுகள், மற்றும் integrated pest management (IPM) போன்ற நவீன தொழில்நுட்பங்கள் பனை மரங்களின் நிலைத்தன்மையை மேம்படுத்த முடியும். மேலும், உள்ளூர் விவசாயிகளுக்கு தொடர்ச்சியான பயிற்சி வழங்கி, பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் அறிவியல் முறைகளை ஒருங்கிணைப்பதும் அத்தியாவசியம். ஆகையால், பனை மரங்களின் பராமரிப்பு மற்றும் விரிவாக்கத்தில் **சூழலியல் சமநிலை, நோய் மேலாண்மை மற்றும் நிலையான சாகுபடி** ஆகியவை கவனிக்கப்படாவிட்டால், அவற்றின் நன்மைகளை அடுத்த தலைமுறைக்கு பாதுகாப்பது கடினமாகும். எனவே, எதிர்ப்புகள் மற்றும் ஆபத்துகளை முன்னறிந்து, அறிவார்ந்த மேலாண்மை முறைகளை நடைமுறைப்படுத்துவது மிக முக்கியம்.

7. அடுத்த தலைமுறைக்கு பரிந்துரைகள் (Recommendations for Next Generation)

பனை மரங்கள் வழங்கும் சுற்றுச்சூழல், சமூக மற்றும் பொருளாதார நன்மைகள் அடுத்த தலைமுறைக்கும் நிலைத்தன்மையுடன் சென்றடைய வேண்டும். இதற்காக பல்துறை பரிந்துரைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1. **கல்வி-மையமாக அமைத்தல் –** பள்ளிகள், கல்லூரிகள் மற்றும் கிராம புலனாய்வு மையங்களில் பனை மரங்கள் குறித்த **விவசாய, சுற்றுச்சூழல் மற்றும் தொழிற்திறன்** அடிப்படையிலான பாடத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவது அவசியம் (CEEW, 2024). இவ்வாறு பனை சார்ந்த அறிவு முறையாக பரிமாறப்பட்டால், இளைஞர்கள் விவசாய புதுமைகளை ஏற்றுக்கொண்டு, கிராமிய தொழில் வாய்ப்புகளை உருவாக்க முடியும்.
2. **Agroforestry ஊக்கச்செலவு** – பனை அடிப்படையிலான **multi-storey cropping** முறைமைகளை ஊக்குவிப்பது, நிலத்தின் பயன்திறனை உயர்த்தி, வருமானமும் நிலைத்திருத்தமும் மேம்படச் செய்கிறது (Nature, 2023). உதாரணமாக, பனை தோட்டங்களுடன் காய்கறி, தானியம் அல்லது கால்நடை வளர்ப்பு இணைக்கப்படும்போது, விவசாயிகளின் பொருளாதார சுமை குறைந்து, உணவு பாதுகாப்பும் மேம்படும்.
3. **சுற்றுச்சூழல் கண்காணிப்பு –** பனை தோட்டங்களின் பங்களிப்பை அறிவியல் ரீதியாக மதிப்பிட **carbon stock mapping** மற்றும் **biodiversity monitoring** மாதிரிகளை மாதாந்திர அல்லது ஆண்டுதோறும் மேற்கொள்ள வேண்டும் (ScienceDirect, 2023). இதனால் பனை மரங்கள்

கார்பன் சேமிப்பில், சூழலியல் நிலைத்தன்மையில் வழங்கும் பங்களிப்பு கணக்கிடப்பட்டு, மேம்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் திட்டமிடப்படலாம்.

4. **பரம்பரிய அறிவு மற்றும் தொழில்நுட்பம் இணைப்பு** – பாரம்பரிய சூழலியல் அறிவை நவீன தொழில்நுட்பத்துடன் ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். பள்ளி குறிப்புகள், **apprenticeship training** மற்றும் MSME நிலை **value-addition** திட்டங்கள் (எ.கா., activated carbon, பனை நெய் மற்றும் பிற உயிர் பொருட்கள்) உருவாக்கப்பட வேண்டும் (FJS, 2024). இது உள்ளூர் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கி, பனை சார்ந்த பொருளாதார வளங்களை சர்வதேச அளவிலும் மேம்படுத்தும்.

இவ்வாறு, கல்வி, agroforestry, சூழலியல் கண்காணிப்பு மற்றும் தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைப்பு ஆகிய நான்கு துறைகளிலும் பரிந்துரைகளை செயல்படுத்துவது, பனை மரங்களை அடுத்த தலைமுறைக்கும் **நிலையான வளமாக** பாதுகாக்கும் வழிமுறையாகும்.

8. முடித்துரை (Conclusion)

பனை மரங்கள் சுற்றுச்சூழல், பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக வாழ்க்கையில் அசாதாரண பங்களிப்புகளை வழங்குகின்றன. அவை நிலத்தினை பசுமையாக வைத்துக் கொள்ளவும், நீர் வளத்தைச் சேமிக்கவும், கிராமிய வாழ்வாதாரத்தைக் காக்கவும் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில், பனை மரங்களின் பல்வேறு பக்கவிளைபொருட்கள் உணவுப் பாதுகாப்பையும் சிறு தொழில்களையும் ஊக்குவிக்கின்றன. பனை இலைகள், பனைச் சர்க்கரை, நார் மற்றும் கிழங்கு போன்றவை வேலைவாய்ப்புகளுக்கும் வருமானத்திற்கும் நிலையான ஆதாரமாக உள்ளன. இருப்பினும், சில தீவிரமான வளர்ச்சி நடைமுறைகள், குறிப்பாக ஒரே வகை மரங்களைப் பெருமளவில் வளர்க்கும் oil-palm முறைமைகள், நிலத் தரத்தை குறைக்கவும், உயிரின மாறுபாட்டை பாதிக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. இந்த நிலைமை, பனை மரங்களின் இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்கும் அணுகுமுறைகளை தேவைப்படுத்துகிறது. அதற்காக பாரம்பரிய அறிவு மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பங்களை இணைத்து, சூழலுக்கு உகந்த மற்றும் நியதியான agroforestry முறைமைகளை உருவாக்க வேண்டும்.

அடுத்த தலைமுறைக்கு பனை மரங்களை பாதுகாப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவற்றின் பயன்பாடுகளை விரிவாக்கும் திறனையும் உருவாக்குவது காலத்தின் தேவை. பனை மரங்களை பலவகை பயிர்களுடன் இணைத்து பயிரிடும் நடைமுறைகள், நிலத்தின் பயன்திறனை உயர்த்துவதோடு, விவசாயிகளின் வருமானத்தையும் பல்வேறு வழிகளில் உயர்த்தும். இதன் மூலம் உணவுப் பாதுகாப்பு வலுவாகும், கர்ன்-சேமிப்பு மற்றும் காலநிலை மாற்றத்துக்கு எதிரான தற்காப்புத் திறனும் மேம்படும். எனவே, பனை மரங்களை ஒரு இயற்கை வளமாக மட்டுமே பார்க்காமல், நிலைத்த கிராமிய வாழ்வாதாரத்தின் ஒரு அடித்தளமாகக் கருதி பாதுகாப்பதும், மேம்படுத்துவதும் மிக அவசியமானது. இதுவே நிலையான விவசாயம், சமூக முன்னேற்றம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமநிலைக்கு உறுதிப்படையான வழியாக அமையும்.

9. முக்கிய ஆதாரங்கள் (Selected recent references)

- Carbon stock estimation of mixed-age date palm (Phoenix ...) — PMC article (2022).
- Sustainable intensification in coconut for building system resilience and nutritional security — *Nature* (2025).
- Impacts of palm oil trade on ecosystem services — *Frontiers* (2023). Biodiversity and ecosystem functioning in palm oil landscapes: systematic review (2024).
- Agroforestry policy and practice reports (CEEW) — India (2024). Neotropical palms: conservation to economic potential — PMC review (2024/2025).

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 02 September 2025

தாழனூர் ஆதியன் இன மக்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்

The social issues of the Aadhiyan community of Thalanur

த. மோனிஷா[1], முனைவர். நா. சிவகுரு[2]

[1]முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை,

திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் – 632115.

[2]இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

திருவள்ளுவர் பல்கலைக்கழகம், சேர்க்காடு, வேலூர் – 632115.

T. Monisha[1], Dr. N. Sivaguru[2],

[1]Reseach Scholar, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, serkkadu, Vellore – 632115.
Email: monishatamilmani95518@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0009-0008-6745-963X
[2]Associate Professor, Department of Tamil, Thiruvalluvar University, Serkkadu, Vellore – 632115.
Email: arasi162010@gmail.com, ORCiD: https://orcid.org/0000-0001-9425-1078

Abstract:

This study aims to investigate the difficulties faced by the Aadhiyan community, a group of nomadic cattle herders. The research focuses on their nomadic lifestyle, the daily challenges they encounter, and their ostracization by the dominant community. The Aadhiyan community is economically backward and faces significant obstacles in accessing employment and education due to the lack of Caste Certificates, which are essential for these opportunities. Despite the critical need, these certificates have not yet been issued to them.This paper advocates for the provision of Caste Certificates and argues that improving the lives of the Aadhiyan people is a responsibility not only of the government but of all people.

Keywords: Adhiyan people, education, profession, caste certificate, livelihood problems.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

ஆதியன் என்கின்ற பூம்மாட்டுகார மக்கள் வாழ்க்கை முறையால் அவர்கள் அடைந்துள்ள இன்னல்களைப் பற்றிய ஆராயும் நோக்கமும் இவர்களின் நாடோடி வாழ்க்கையும் இவர்கள் அடைந்துள்ள அன்றாட சிக்கல்ளையும் ஆதிக்கச் சமூகத்தினரால் ஊரை விட்டு ஒதுக்கப்பட்டும் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியும் வேலை கல்வி என அனைத்திற்கும் சாதி சான்றிதழே முக்கியமாக கருதப்படுகிறது. இருப்பினும் இவர்களுக்கு சாதி சான்றிதழ் இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. இச்சான்றிதழை வழங்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையும் வைத்து இவர்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவது அரசு மட்டுமல்லாமல் அனைத்து மக்களின் கடமை என்ற அடிப்படையில் இக்கட்டுரையானது அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: ஆதியன் இன மக்கள், கல்வி, தொழில், சாதி சான்றிதழ், வாழ்வியல் சிக்கல்

முன்னுரை;

மனிதன் தோன்றிப் பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன.தொன்றுத் தொட்டு பழங்குடிகள் இன்றும் புவியியல் சூழலில் நாடோடிகளாகவும். ஆதியன் இன மக்கள்

Tamilmanam

ஒதுக்கப்பட்ட இனமாகவும் கல்வி, வேலை, பொருளாதாரம் என அனைத்திலும் பின் தங்கியவர்களாக இன்றளவும் காணப்படுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் இராணிப்பேட்டை மாவட்டத்தில் ஆதியன் இன மக்களின் நிலையை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

ஆதியன் பூம் மாட்டுக்காரர்கள் ;

இவ்வகை இன மக்கள் நாடோடிகளாக ஓரிடத்தில் தங்காமல் வெவ்வேறு இடங்களுக்கு இடம் பெயர்கின்றனர். இவர்களின் வாழ்க்கை நிலையற்றதாக காணப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு பகுதிகளில் இவ்வின மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் **பூமாட்டுக்காரர்கள் ஆதியன் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர்கள் பூவிடையர்கள்** என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அலங்கரிக்கப்பட்டக் காளை மாடுகளை வைத்து ஊர் ஊராக வீடுவீடாகச் சென்று வாய்மொழிப் பாடல்களை பாடியும் குறி சொல்லியும் மக்களிடம் இருந்து கிடைக்கும் பொருட்களை வைத்தும் தங்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்துகின்றனர்.

வாய்மொழிக் கதை ;

பூமாட்டுக்காரர்களின் நாடோடி வாழ்க்கை என்பது இடைக்காலத்தில் தம் முன்னோர்களினால் வந்தச் சாபமாக கருதப்படுகிறது. முன்னொரு காலத்தில் நிலப்புலன்களோடு விவசாயம் செய்து வசதியாக வாழ்ந்ததாகவும் ஒரு நாள் இராமன் யாசகனைப் போல் வேடம் அணிந்து வந்து பூம்பூம் மாட்டுக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற இவர்களிடம் யாசகம் கேட்டதாகவும் இச்சமூகத்தினர் இராமனை ஏமாற்றியதாகவும் வாய்மொழிக் கதைகள் நிலவுகிறது.

இக்கதையில் இராமன் யாசகனைப் போல் வேடம் அணிந்து இவர்களிடம் என் வறுமையைப் போக்குமாறு யாசகம் கேட்டார். ஒருநாள் இந்த பூமாட்டுக்காரர்கள் தந்திரமாக இராமனிடம் தங்களின் விளைச்சலில் பாதியை தருவதாக வாக்களித்து பிறகு **“நாங்கள் செய்யும் விவசாயத்தில் உனக்கு மேல்மாசல் (மகசூல்) வேணுமா இல்லை கீழ் மாசல் வேணுமா என்று சொல்”** என்று கேட்டனர்.

அதற்கு அந்த யாசகன் **மேல்மாசல் வேணும்** என்று பதில் கூறினான். இவ்வின மக்கள் தந்திரமாக நிலக்கடலையை பயிர் செய்து அறுவடையை முடித்தனர். பிறகு யாசகன் வந்த போது அவனைப் பார்த்து தங்களின் சூழ்ச்சியை எண்ணி சிரித்தவாறு நிலக்கடலையின் தழைகளைக் கொடுத்து அனுப்பினார். யாசகனானவன் ஏமாற்றத்துடன் நின்றான். மேலும் இம்மக்கள் **“அடுத்த வருடத்தில் உனக்கு மேல் மாசல் வேணுமா இல்லை கீழ்மாசல் வேணுமா”** என்று கேட்டனர். சிறிது நேரம் சிந்தித்தவாறு கீழ் மாசல் வேண்டும் என்று பதிலளித்தான். இவர்கள் தந்திரமாக இம்முறை நெல்லினைப் பயிரிட்டு மேல்பகுதியை எடுத்துக்கொண்டு கீழ்ப்பகுதியை யாசகனிடம் கொடுத்தனர். இதுபோல ஒவ்வொரு முறையும் யாசகனை ஏமாற்றி வந்தனர். இதனால் கோபமடைந்த யாசகன் தன் உண்மையான உருவம் கொண்டு (இராமன் வடிவம்) அவர்களுக்கு சாபமிட்டார்.

அச்சாபமானது என்னவென்றால் **“நீங்கள் யாசகனை ஏமாற்றியதால் நிலமிழந்து வீடிழந்து பசிப் பட்டினியோடு இரந்து வாழ்வீர்களாக மேலும் சுரைக்குடுக்கையை**

பாத்திரமாக கொடுத்து " இராமா" "கோவிந்தா" என்ற நாமத்தைச் சொல்லி இரந்து வாழ்வீர்களா" என்று சாபம் அளித்து இராமன் மறைந்ததாகவும் அன்று முதல் இன்று வரை இப்படி நாடோடிகளாக திரிந்தும் இரந்தும் வாழ்வதாக தங்களின் முன்னோர்களின் வாய்மொழிக் கதையை கூறுகின்றனர். எனும் செய்தியினை விளிம்பு நிலை மக்கள் வழக்காறுகள் என்ற நூலில் ஆ.தனஞ்செயன் குறிப்பிடுகிறார் .

வாழ்விடம்

இராணிப்பேட்டை மாவட்டத்தில் ஆற்காடு ஒன்றியத்தில் உள்ள **தாழனூர்** என்ற பகுதியில் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற ஆதியன் இன மக்கள் 50-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பத்தினர் வசித்து வருகின்றனர். இதில் 180-க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் உள்ளனர். இம்மக்கள் ஊருக்கு ஒதுக்கு புறமான இடத்தில் தமது வீடுகளை அமைத்து வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவர்களில் சிலர் ஓடு வீடுகளிலும், குடிசை வீடுகளிலும், சிலர் சிமெண்ட் சீட் போட்ட வீடுகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

தொழில்;

இவ்வின மக்கள் தெருக்கள் தோறும் சென்ற, அலங்கரிக்கப்பட்ட காளை மாடுகளோடு நாயனத்தை வாசித்தவாறு யாசகம் கேட்கும் போது சிலர் அவர்களை அவமதிக்கின்றனர் . மேலும் சிலர் அவர்களுக்கு தானியங்கவோ, பணமாகவோ அளிக்கும் பொருட்களைக் கொண்டு அன்றாட வாழ்வினை வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிலர் உருமிஅடித்தும், நாயனம்

வாசித்தும், வீதிகளில் கூத்துக்களை நிகழ்த்தியும் இதன் மூலம் வருமானம் ஈட்டி வருகின்றனர்.

மேலும் சிலர் யாசகம் பெற்று குடும்பம் நடத்துகின்றனர். பெண்கள் சிலர் சுருக்கு பைகளைத் தயாரித்து விற்றும் கணிசமான வருமானத்தை ஈட்டுகின்றனர்.

அவ்வாறு வயிற்றுப்பிழைப்பிற்காக அவர்கள் விற்கும் பொருட்களை வாங்கும் சிலர் பேரம் பேசி வாங்குகின்றனர். சிலர் வளையல்களைத் தயாரித்து தெருக்கள் தோறும் விற்றும் தங்களின் பிழைப்பை நடத்துகின்றனர் .ஒரு சிலர் கட்டுமானப் பணிச் செய்தல் மூலம் வருமானத்தை ஈட்டுகின்றனர்.

கல்வி

கல்வி என்பது இவ்விதமக்களின் பிள்ளைகளுக்கு எட்டாக்கனியாகவே உள்ளது. இன்றளவும் மக்களிடம் தீண்டாமை என்னும் தீய எண்ணமானது இருந்துக் கொண்டு தான்

இருக்கின்றது. இன்றைய சூழலில் பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கியதால் பள்ளிக்கூடங்களில் சேர்ந்து அரசு இட ஒதுக்கீட்டின் மூலம் பெறக்கூடிய உதவித்தொகையைப் பெற்று படிக்கலாம் என நினைக்கும் பொழுது பள்ளியில் சான்றிதழ் சரிபார்ப்பின் போது சாதி சான்றிதழானது முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இவர்களிடம் சாதி சான்றிதழ் இல்லை. பின்னர் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் கலெக்டர் அலுவலகத்தில் மனு கொடுத்தும் இன்றளவும் வழங்கப்படவில்லை என்று தங்களின் நிலையை வருத்தத்துடன் தெரிவிக்கின்றன.

வாழ்வியல் சிக்கல்

ஆதியன் இன மக்கள் உணவு, உடை, கல்வி , வேலை, பொருளாதாரம் என அனைத்திலும் பின்தங்கியவர்களாகவே காணப்படுகின்றன. குறிப்பாக மழை காலங்களில் இவர்களின் தொழில் வாழ்க்கையானது கேள்விக்குறியாகிவிடுகின்றது. தங்கள் அன்றாட வாழ்வில் தொழில்களின் ஈட்டும் குறைவான வருமானத்தைக் கொண்டு தங்களின் சுயதேவைகளுக்கும் குடும்பத்திற்கும் பிள்ளைகளின் தேவைகளுக்கும் கவனிக்கின்றனர். இவர்கள் தங்களை **அன்றாடம் காட்சி** என்றே கூறுகின்றனர். இவர்கள் மாத கூலியாக இல்லாமல் தினக்கூலியாக ஒரு நாளில் பெறும் பணத்தின் மூலம் ஒருவேளை அல்லது இருவேளை உணவை மட்டுமே உண்கின்றனர். சில நேரங்களில் தங்களின் பிள்ளைகளுக்கு மூன்று வேலையும் உணவு கொடுத்து பெற்றோர்களாகிய இவர்கள் உண்ணாமல் உறங்குகின்றனர். தாம்படும் இன்னல்களை தங்களின் பிள்ளைகள் படக்கூடாது என்பது இவர்களின் மிகப்பெரிய குறிக்கோளாக உள்ளது. அரசு வேலை பெற கல்வியில் முன்னேற என அனைத்திலும் தங்களின் பிள்ளைகளின் வாழ்வு இருளில் இருந்து வெளிச்சத்திற்கு வர தடையாக இருப்பது **சாதிச்சான்றிதழ் இல்லை** என்பதே ஆகும்.

இவ்வினமக்களுக்கு தம் பிள்ளைகளும் எதிர்காலத்தில் சாதிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மனக்குமுறலாக உள்ளது. தாங்களும் மற்றவர் போல் வாழ்வது எக்காலம் என்று புலம்புகின்றனர். அதனை சரியான முறையில் செயல்படுத்தும் வழியானது அவர்களுக்கு தெரியவில்லை அவர்களின் சிக்கல்களையும் அவர்களுக்கு நம்மால் முடிந்த உதவிகளையும் பெற்று தர வேண்டும் எனும் நோக்கத்துடன் நம் -ஒவ்வொருவரும் செயல்பட வேண்டும்.

முடிவுரை;

ஆதியன் என்கிற பூம்பூம் மாட்டுக்கார மக்களின் வாழ்வானது இந்நாள் வரை இருள் சூழ்ந்த வாழ்வாகவே இருக்கிறது . சாதி சான்றிதழ் இல்லாதது இவர்களின் வாழ்க்கையை சிதைப்பதற்கும் வழி வகுக்கிறது. மேலும் பழங்குடியின மக்களுக்காக அரசாங்கம் அளித்துள்ளச் சலுகைகள் ஏராளமாக உள்ளது. ஆனால் அச்சலுகைகளைப் பெற பல்வேறு இன்னல்களுக்குள்ளாக்கபடுகின்றனர்.இவர்களின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்த பல்வேறு தொழில் முனைவுகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இருப்பினும் விழிப்புணர்வை அவர்களிடையே ஏற்படுத்துவதும், அவர்களுக்கு உறுதுணையாக செயல்படுவதும் வேண்டும். இச்சமூகத்தில் இவர்களை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்வது நம் ஒவ்வொருவரின் கடமையாக உள்ளது.

Tamilmanam

தகவலாளர் பட்டியல்

- இராணிப்பேட்டை மாவட்டம் ஆற்காடு ஒன்றியம் தாழனூர் பகுதி
- கன்னியப்பன் 45 மாடுகளை வைத்து வேலை செய்பவர்
- விஜயா 40 சுருக்குப்பை செய்பவர்
- பிச்சாண்டி 35
- பெருமாள் 73
- காளியப்பன் 45
- சரவணன்26 உருமிஅடித்தும் நாயனம் வாசிப்பவர்

துணை நூற்பட்டியல்

1. ஆ.தனஞ்செயன், விளிம்பு நிலை மக்கள் வழக்காறுகள், என். சி. பி. எச் சென்னை முதற்பதிப்பு 2015.

Works Cited;

A.Dhanacheyan, Vilimbu Nilai Makkal Vazhkaarugal, NCBH, Chennai, First Edition

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Tamilmanam